

Broj: S1 2 K 019659 15 K

Sarajevo, 20.09.2016. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Huskić Amele, kao predsjednika vijeća, te sudija Mašović Hasije i Debevec Ranka, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Žunić Ene u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Kekerović Mlađena, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250 stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZBiH) u vezi sa krivičnim djelom Poreske utaje iz člana 210. stav 3. istog Zakona i Pranje novca iz člana 209.stav 2. istog Zakona, te zbog krivičnog djela Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz čl. 394. st. 1. KZ RS i krivičnog djela Teška krađa iz čl. 232. st. 2. KZ RS, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH, i krivičnog djela Carinske prevare iz člana 216 stav 2 KZBIH i optuženih pravnih osoba „MB Kekerović“ d.o.o. Trn Laktaši i „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, zastupanih po optuženom Kekerović Mlađenu, odgovornih za krivična djela optuženog Kekerović Mlađena u skladu sa članom 124. stav 1 tačka c) KZBIH i to optužena pravna osoba „MB Kekerović“ d.o.o. Trn Laktaši za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZBiH u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZBiH, a optužena pravna osoba „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši za krivično djelo djelo Organizovani kriminal iz čl. 250. st. 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz čl. 210. st. 2. KZ BiH, odlučujući po optužnici Tužilaštva BiH T20 0 KT 0001559 08 od 12.12.2013. godine, činjenično preciziranoj od strane Suda, i po optužnici Tužilaštva BiH T20 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014.godine, nakon održanog glavnog, usmenog javnog pretresa, u prisustvu optuženog lično, njegovog branioca Abaz Fadila, advokata iz Sarajeva, te tužioca Tužilaštva BiH, Šuškić Ismeta, donio je i javno objavio dana 20.09.2016. godine:

PRESUDU

Optuženi:

1. **KEKEROVIĆ MLAĐEN**, sin Radovana i majke Božane rođ. Cvijanović, rođen 15.02.1968. godine u Kotor Varoši, nastanjen u, opština, po nacionalnosti, državljanin i, oženjen, otac četvoro djece, po zanimanju trgovac, SSS, opunomoćenik - lice ovlašteno za zastupanje u preduzeću „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, JMBGi odgovorno lice u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, neosuđivan, nalazi se u

pritoru po rješenju Suda BiH broj: S1 2 K 013758 13 Krn od 29.08.2013. godine,

K R I V J E

Što je:

KEKEROVIĆ MLAĐEN

1. U vremenskom periodu od početka 2006. do kraja 2009. godine organizovao i rukovodio pripadnicima grupe za organizovani kriminal u smislu člana 1. stav 20. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine koju su sačinjavali Slobodanka Zrnčić Babić, Goran Todorović, Vojislav Janjoš (u međuvremenu umro), Vidić Predrag, Gojković Slobodan, Aleksandar Vuković, Amidžić Dejan, Trivundža Biljana i Marčeta Slobodan, kao i pravne osobe MB „Kekerović“ d.o.o. Trn Laktaši, Trgopromet „Dragan“ d.o.o. Laktaši, „Euro-sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, VG „Premium“ d.o.o. Banja Luka, Woodland“ Zemlja i šume d.o.o. Modriča, „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o. Borod, „Forteco“ d.o.o. Laktaši, „Marija“ d.o.o. Brod, Tri-mar“ d.o.o. Novi Grad i „Liberty“ d.o.o. Banja Luka, koja je smišljeno i zajednički djelovala s ciljem sticanja protivpravne imovinske koristi veće vrijednosti, tako što je formalno registrovao privredno društvo „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši sa sjedištem u ul. Cara Dušana bb., Laktaši na svog oca Radovana Kekerovića kao osnivača, vlasnika, i lica ovlaštenog za zastupanje – direktora koje je Rješenjem Osnovnog suda Banja Luka broj U/I-216/04 od 02.03.2004. godine upisano kao društvo s ograničenom odgovornošću, broj registarskog uložka 1-13392-00, i isto je Uvjerenjem Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj 04/5-1/ I-17-1035-2670/05 od 14.09.2005. godine upisano u Jedinostveni registar indirektnih poreza kod UIO BiH, a Uvjerenjem je navedeno pravno lice registrovano za proizvodnju akciznih proizvoda u BiH od 22.09.2005. godine, i kod poslovnih banaka u BiH i to: Hypo-Alpe-Adria-Bank a.d. Banja Luka, Komercijalne banke a.d. Banja Luka, Nove Banjalučke banke, Balkan Investment bank a.d., Banja Luka, Raiffeisen bank BiH, Banja Luka, Unicredit zagrebačke banke d.d., otvorilo transakcione račune, premda je Mladen Kekerović stvarno organizovao i rukovodio radom privrednog društva „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, koje je registrovano za obavljanje proizvodnje i distribucije bezalkoholnih pića na teritoriji BiH i inostranstvu, kao i trgovinom na veliko i malo robe široke potrošnje, mašina i opreme, a na način da je privredno društvo „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši uz pomoć drugih pravnih lica i odgovornih lica u pravnim licima sa Jedinostvenog računa UIO BiH izvršio neosnovan povrat PDV-a i stekao protivpravnu imovinsku korist sebi, Radovanu Kekeroviću i pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i drugim saučesnicima, odnosno pomagačima tako što je popunjavao polja PDV prijava i UIO BiH podnosio PDV prijave u koje je unosio lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima u ime pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i u podnesenim PDV prijavama, koje su ovjerene pečatom preduzeća „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, dajući lažne podatke, odnosno ne dajući zahtijevane podatke o svojim stečenim oporezivim prihodima iskazao vrijednosti sa fiktivnih faktura o „fiktivnoj“ nabavci mašina, opreme i druge robe, kao i da je u podnesene PDV prijave unosio lažne podatke sa „fiktivnih“ faktura o isporuci mašina, opreme i robe čime je takvim radnjama omogućavao drugim pravnim licima nezakonit povrat PDV od UIO BiH ili je pravnim licima omogućavao umanjenje obaveza po osnovu PDV, te po osnovu tako prikazanih „fiktivnih“ nabavki i isporuka iskazanih u podnesenim mjesečnim PDV prijavama ostvario pravo na povrat PDV-a od UIO BiH i umanjio svoje poreske obaveze koje je bio dužan platiti po poreskom zakonodavstvu BiH, a da stvarnog prometa u smislu odredbi člana 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost nije bilo u smislu odredbi člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, pri čemu

nije postupio u skladu sa odredbama iz članova 38. i 39. Zakona o porezu na dodatnu vrijednost, **te na taj način protivpravno stečenu imovinsku korist veće vrijednosti unio u legalne privredne tokove na teritoriji BiH**, a sve to na način da je organizujući rad kako pravne osobe "MB Kekećević" d.o.o. Laktaši, tako i drugih pravnih osoba sa kojima je prikazivao svoje poslovne odnose, odnosno u dogovoru i zajedno sa Goranom Todorovićem dogovorio „fiktivnu“ nabavku mašina i opreme, i dogovorio da u 2008. i 2009. godini Goran Todorović fiktivno ispostavlja fakture za navodnu nabavku mašina i opreme koju je već pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši posjedovalo i nabavilo u 2006. i 2007. godini i ranije, a sa ciljem stvaranja ogromnog ulaznog PDV i stvaranja povoljnijeg položaja kod UIO BiH i nezakonitog povrata PDV od UIO BiH i sticanja protivpravne imovinske koristi veće vrijednosti za sebe, takođe sa Todorović Goranom dogovorio „fiktivno“ razduženje robe u cilju omogućavanja mu povoljnijeg položaja kod UIO BiH i neosnovan povrat PDV ili poreski kredit, odnosno omogućavanje umanjjenja poreskih obaveza po osnovu indirektnih poreza pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, a sa Slobodankom Zrnić Babić koja je bila zaposlena u preduzeću „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši dogovorio da kupi pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica čiji je vlasnik supruga Mlađena Kekećevića, Biljana Kekećević, na što je Slobodanka Zrnić Babić i pristala, i u dogovoru sa Mlađenom Kekećevićem ispostavljala fiktivne fakture o nabavci robe pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, a fiktivno razduženje robe za pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. Laktaši kao i fiktivno fakturisanje mašina i opreme koja nije mogla biti predmet prodaje odnosno fakturisanja jer se nalazila kao zalog kod poslovnih banaka ili je bila predmet lizinga, kako bi Slobodanka Zrnić Babić i pravno lice ostvarilo nezakonit povrat PDV od UIO BiH veće vrijednosti i sticanje protivpravne imovinske koristi sebi i drugim njima poznatim licima, na štetu Budžeta BiH, kao i da je u dogovoru sa Vojislavom Janjošem (u međuvremenu umro) pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor ispostavljanjem fiktivnih faktura o isporuci robe i zaprimanjem fiktivnih faktura o nabavci robe od pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor omogućio poreski kredit kod UIO BiH i umanjjenje poreskih obaveza propisanih poreskim zakonodavstvom BiH veće vrijednosti, a na štetu Budžeta BiH, kao i da je sa Gojković Slobodanom dogovorio da Gojković Slobodan fiktivno fakturiše i ispostavlja fiktivne fakture o isporuci robe, mašina i opreme u cilju stvaranja ulaznog PDV i povoljnijeg položaja kod UIO BiH sa ciljem nezakonitog ostvarivanja povrata PDV od UIO BiH za pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši kao i fiktivnog razduženja robe prema pravnom licu „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod i da je sa Gojković Slobodanom dogovorio da Gojković falsifikuje pečat pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac i da sačini i ispostavi fiktivne fakture ovjerene falsifikovanim pečatom preuzeća „Takt Co“ d.o.o. Gradačac o isporuci mašina i opreme u cilju stvaranja neosnovanog ulaznog PDV i nezakonitog povrata PDV od UIO BiH na osnovu evidentiranih fiktivnih faktura od dobavljača „Takt Co“ d.o.o. Gradačac, kao i da je u dogovoru sa Vidić Predragom dogovorio da Vidić Predrag fiktivno fakturiše i ispostavlja fiktivne fakture o isporuci robe koja ne odgovara stvarnom stanju i cijeni iskazanoj na ispostavljenim fakturama, u cilju stvaranja ulaznog PDV i povoljnijeg položaja kod UIO BiH sa ciljem nezakonitog ostvarivanja povrata PDV od UIO BiH za pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši kao i fiktivnog razduženja robe prema pravnom licu „Woodland Zemlja i Šume“ d.o.o. Modriča, kao i da je u dogovoru sa Vuković Aleksandrom i Amidžić Dejanom dogovorio fiktivno fakturisanje i ispostavljanje fiktivnih faktura o isporuci i nabavci robe u cilju stvaranja neosnovanog ulaznog PDV gdje u lancu evidentiranih prometa stvarnog prometa nije bilo, kao i da je u dogovoru s Trivundža Biljanom i Marčeta Slobodanom dogovorio fiktivnu isporuku mašine-opreme i međusobno fiktivno fakturisanje i ispostavljanje fiktivnih faktura gdje je krajnji cilj bio stvaranje neosnovanog ulaznog PDV pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, a Trivundža Biljani i Marčeta Slobodanu boniteta pravnih lica Tri Mar“ d.o.o. Novi Grad i „Liberty“ d.o.o. Banja Luka u cilju dobijanja kreditnih sredstava kod poslovnih banaka, kao i da je u dogovoru sa Pavlović Zoranom dogovorio fiktivno ispostavljanje faktura o isporuci robe, mašina i opreme pravnom

licu „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka i fiktivno ispostavljanje faktura o nabavci robe od pravnog lica „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka u cilju stvaranja neosnovanog ulaznog PDV kako za pravno lice „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši, tako i za pravno lice „Zoral komerc“ s ciljem izbjegavanja plaćanja poreskih obaveza propisanih poreskim zakonodavstvom BiH, gdje u svim navedenim slučajevima stvarnog prometa nije bilo već se radi o fiktivnom prometu u smislu odredbi člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH,

tako da je ova grupa za organizirani kriminal bila dobro hijerarhijski ustrojena, sa jasno podijeljenim ulogama, gdje je optuženi Mladen Kekećerović kao organizator grupe za organizirani kriminal rukovodio grupom zajedno sa direktorima pravnih osoba “Euro Sol” d.o.o. Kozarska Dubica Slobodankom Zrnić Babić, “VG Premium” d.o.o. Banja Luka, Goranom Todorovićem, “Ceresol” d.o.o. Bosanski Brod Slobodanom Gojkovićem i drugim gore navedenim pravnim osobama i odgovornim licima u istim, gdje je prikazivao da su međusobne obaveze prema pravnim licima koja su se pojavljivala kao „navodni“ dobavljači i kupci mašina, opreme i robe, u većini slučajeva nisu zatvarane fiktivnim kompenzacijama ili otpisom potraživanja, a plaćanje nije izvršio prema najvećim dobavljačima mašina opreme i robe manji dio obaveza prema „navodnim“ dobavljačima i kupcima prikazan da je knjigovodstveno zatvorao ugovorima o kompenzacijama, ili ugovorima o cesijama koje nisu provedene putem transakcijskih računa otvorenih kod poslovnih banaka, **kao i da je po izvršenim uplatama PDV na račun pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši od strane UIO BiH novčana sredstva podizao sa transakcijskih računa, jednim dijelom zadržavao za sebe, a drugim dijelom uplaćena novčana sredstva od povrata PDV-a prikazivao kao uplate dobavljačima za „navodnu“ nabavku mašina, opreme i robe, a trećim dijelom novčana sredstva od povrata PDV uplaćivao kao avansi za navodnu nabavku robe, odnosno nezakonito raspolagao novčanim sredstvima od nezakonito izvršenog povrata PDV, stekao sebi i drugim licima protivpravnu imovinsku korist veće vrijednosti, kao organizator grupe za organizirani kriminal Mladen Kekećerović u podnesenim PDV prijavama u ime pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši od 2006. do 2009. godine prikazao „fiktivnu“ nabavku mašina, opreme i robe od dobavljača „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, preduzeća „Woodland zemlja i šume“ d.o.o. Modriča, preduzeća „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Marija“ Bosanski Brod, „Liberty“ d.o.o. Banja Luka na osnovu tako prikazane fiktivne nabavke izvršio neosnovan povrat PDV od UIO BiH, gdje je u lancu prikazanih fiktivnih prometa počevši od početnih dobavljača „SG Mesing“ d.o.o. Brčko i „Jubil“ d.o.o. Sarajevo koji u svojim PDV prijavama nisu prikazali isporuke mašina i opreme kupcu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, niti evidentirali promet sa kupcem „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, niti navedna pravna lica posluju na prijavljenim adresama, niti podnose PDV prijave UIO BiH, niti posjeduju knjigovodstvenu poslovnu dokumentaciju, niti su poslovala sa pravnim licem „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, niti su istom isporučili mašine, opremu i robu kako je prikazano u poslovnoj dokumentaciji pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, a koje je „fiktivno“ izvršio fakturisanje opreme i mašina navodno nabavljenih od pravnih lica „Jubil“ i „SG Mesing“ prema preduzeću „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši uz zaračunavanje minimalne marže i time Mladenu Kekećeroviću, Radovanu Kekećeroviću i pravnom licu „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši omogućio fiktivan ulazni PDV koji je iskorišten za nezakonit povrat PDV od UIO BiH, a da nije izvršeno plaćanje robe, mašina i opreme dobavljaču pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka u većem iznosu, niti je navodnim dobavljačima „Jubil“ d.o.o. Sarajevo i „SG Mesing“ d.o.o. Brčko od strane „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka izvršeno plaćanje mašina i opreme i robe, niti su pomenuta preduzeća u svojim PDV prijavama evidentirala promet sa preduzećam „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, odnosno nije bilo plaćanja obaveza prema međusobnim dobavljačima za isporučenu robu, kao i da je Mladen Kekećerović kao organizator organizovane grupe u svojim poslovnim knjigama i podnesenim PDV**

prijavama UIO BiH RC Banja Luka fiktivno prikazivao od dobavljača „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Liberti“ d.o.o. Banja Luka, „Plus trade“ d.o.o. Prnjavor, „Takt Co“ d.o.o. Gradačac po nekoliko puta nabavku jednih te istih mašina, opreme i robe u cilju stvaranja ogromnog ulaznog poreza kako bi na osnovu tako prikazanih ulaznih faktura i ulaznog PDV izvršio povrat PDV od UIO BiH, a da je Mladen Kekeć u preduzeću „MB Kekeć“ d.o.o. Laktaši već posjedovao predmetne mašine i opremu koje su nabavljene u ranijem periodu 2006. godine odnosno kompletnu liniju za proizvodnju sokova Mladen Kekeć je preuzeo od preduzeća „Golden Metro“ d.o.o. Banja Luka po osnovu ugovora o finansijskom lizingu Raiffeisen banke u vrijednosti od 725.400, 00 KM sa PDV-om, a istu tu liniju za proizvodnju sokova prodao preduzeću „Euro sol“ d.o.o. K. Dubica u 2008. godini enormno povećavši vrijednost pomenute proizvodne linije na način da je pomenutu proizvodnu liniju Mladen Kekeć prilikom ispostavljanja faktura na istim naznačio da se radi o više tehnoloških djelova za koje je pojedinačno, za svaku tehnološku cjelinu-mašinu, ispostavljao posebnu fakturu, a da iste nije mogao otuđiti, odnosno fakturisati jer su mašine u tom trenutku bile vlasništvo Raiffeisen lizinga i drugih lizinga i založnih prava kod poslovnih banaka, i na taj način kao organizator organizovane grupe Mladen Kekeć je na fakturama ispostavljenim Slobodanki Zrnić Babić, direktoru preduzeća „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica iskazao enormno uvećanu vrijednost mašina i opreme kako bi ostvario ulazni PDV, a koja je u dogovoru sa Mladenom Kekećem istom omogućila putem pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica sticanje protivpravne imovinske koristi od 1.651.135,00 KM po osnovu nezakonito ostvarenog povrata PDV od UIO BiH, a da je Kekeć Mladen predmetne mašine koje su u vlasništvu Raiffeisen lizinga 2009. godine Ugovorom o finansijskom lizingu prenio na preduzeće „Forteko“ d.o.o. Laktaši u cilju onemogućavanja naplate poreskih dadžbina po poreskom zakonodavstvu BiH, kao i da je kao organizator grupe za organizovani kriminal optuženi Mladen Kekeć u cilju sticanja ogromne protivpravne imovinske koristi od nezakonito izvršenog povrata PDV zajedno sa licima Vojislavom Janjošem, Slobodankom Zrnić Babić, Goranom Todorovićem organizovao „fiktivno“ ispostavljanje faktura o prometu mašina i robe čije faktičko stanje ne odgovara stvarnom stanju gdje je npr. mašina za proizvodnju pet ambalaže fakturisana preduzeću „Janjoš“ d.o.o. Prijedor u vrijednosti od 1.100.000,00 KM, a ista je proizvedena 1983. godine i već duži period nije u upotrebi, te na taj način pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor je stvorio ogroman ulazni PDV sa pravom odbitka i na taj način takvim radnjama omogućio pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor poreski kredit kod UIO BiH i izbjegavanje plaćanja PDV koje je to pravno lice trebalo platiti po poreskom zakonodavstvu BiH, odnosno Mladen Kekeć je gore opisanim radnjama stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od **3.885.056,00 KM** utajenog poreza na dodatu vrijednost ostvaren kroz nezakonito izvršeni povrat PDV-a od UIO BiH i poreski kredit, i izbjegao plaćanje poreskih dadžbina propisanih poreskim zakonodavstvom BiH u navedenom iznosu, sve na štetu Budžeta BiH, postupajući sa umišljajem kako oblikom vinsti sa ciljem sticanja protivpravne imovinske koristi sebi i drugima na način da je:

2. U 2006. godini u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BiH u ime pravnog lica „MB Kekeć“ d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stećenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH, sebi, Radovanu Kekeću i pravnom licu „MB Kekeć“ d.o.o. Laktaši stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 142.868,00 KM, na način da je u 2006. godini ukupno UIO BiH prijavio poreskog kredita/povrata od -391.611,00 KM, a na osnovu lažnih podataka o „fiktivnom“ prometu trebao platiti iznos od 142.868,00 KM, odnosno u poslovnim

knjigama i PDV prijavama za 3., 6., 7., 9. i 10. mjesec 2006. godine evidentirao vrijednosti sa "fiktivno" ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača "Plus trade" d.o.o. Prnjavor i to fakture brojeva: 3/06, 103/06, 150/06, 186/06, 189/06, 181/06 i 190/06 u ukupnoj vrijednosti od 362.802,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od 52.715,00 KM kao i da je u poslovnim knjigama i PDV prijavama za 11. i 12. mjesec 2006. godine evidentirao vrijednosti sa "fiktivno" ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača "Ceresol" d.o.o. Bosanski Brod i to fakture brojeva: 114, 117, 88, 89 i 91 u ukupnoj vrijednosti od 268.542,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od 39.019,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je takvim radnjama stekao protivpravnu imovinsku korist sebi, Radovanu Kečeroviću i pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u 2006. godini u iznosu od **142.868,00 KM**.

3. U 2007. godini u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BiH u ime pravnog lica "MB Kečerović" d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH sebi, Radovanu Kečeroviću i pravnom licu "MB Kečerović" d.o.o. Laktaši stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od **891.231,00 KM**, na način da je u 2007. godini ukupno UIO BiH prijavio poreskog kredita/povrata od -1.073.577,00 KM, a na osnovu lažnih podataka o "fiktivnom" prometu trebao platiti iznos od 891.231,00 KM, na način da je u poslovne knjige i PDV prijave evidentirao fakture i iznose sa faktura za koje je utvrđeno da po istim nije bilo stvarnog prometa jer se radi o fiktivnim prometima robe od dobavljača pravnih lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Plus trade“ d.o.o. Prnjavor, „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Tri Mar“ d.o.o. Novi Grad, kao i fiktivnom razduženju robe prema kupcima pravnim licima „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka čime je ovim radnjama omogućio sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši neosnovan odbitak ulaznog poreza i sticanje povoljnijeg položaja kod UIO BiH u vidu poreskog kredita i povrata PDV i od UIO BiH u 2007. godini izvršio povrat PDV u iznosu od 961.704,67 KM na osnovu kojeg je stekao protivpravnu imovinsku korist i izbjegao plaćanje poreskih dadžbina propisanih poreskim zakonodavstvom BiH na načina da je u poslovnim knjigama i PDV prijavama za 1, 6, 9, 10, 11, 12. mjesec 2007. godine evidentirao vrijednosti sa "fiktivno" ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača "Ceresol" d.o.o. Bosanski Brod i to fakture brojeva: 87, 58, 63, od 161 do 164, od 170, 171, 172, od 185 do 193, od 195 do 200, 205, 206 i od 211 do 220 sve iz 2007. godine u ukupnoj vrijednosti od 3.615.481,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od 525.326,00 KM, a u 5. mjesecu 2007. fiktivno ispostavio pravnom licu "Ceresol" d.o.o. Bosanski Brod kao kupcu dio iznosa sa fakture 1081 od 02.06.2007. godine u iznosu 14.517,00 KM i pripadajućim PDV-om od 2.109,00 KM za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Gojković Slobodanom i pravnim licem „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod omogućio fiktivno razduženje robe, kao i da je u poslovnim knjigama i PDV prijavama za 3, 4, 5. mjesec 2007. godine evidentirao vrijednosti sa "fiktivno" ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača "Trgopromet Dragan" d.o.o. Laktaši, a čiji je direktor Mladen Kečerović i to fakture

brojeva:1.,2., 3., 4., i 5. sve iz 2007. godine u ukupnoj vrijednosti od 1.442.201,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od 209.551,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećeviću“ d.o.o. Laktaši omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 209.551,00 KM i sticanje protivpravne imovinske koristi u navedenom iznosu, kao i da je u poslovnim knjigama i PDV prijavama za 7. i 8. mjesec 2007. godine evidentirao vrijednosti sa „fiktivno“ ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača „Plus trade“ d.o.o. Prnjavor, i to fakture brojeva:65/07 i 76/07 iz 2007. godine u ukupnoj vrijednosti od 823.680,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od 119.680,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećeviću“ d.o.o. Laktaši omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 119.680,00 KM i sticanje protivpravne imovinske koristi u navedenom iznosu, kao i da je u 7. mjesecu 2007. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Liberty“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu fakturu broj:1304 od 10.07.2007. godine čija je vrijednost 387.598,00 KM i pripadajućima PDV-om od 56.318,00 KM za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećeviću“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Marčeta Slobodanom i pravnim licem „Liberty“ d.o.o. Banja Luka omogućio fiktivno razduženje robe i stvaranje boniteta navedenom preduzeću u cilju podizanja kredita kod poslovnih banaka jer stvarnog prometa nije bilo, a istu mašinu u 7. mjesecu 2007. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Tri-Mar“ d.o.o. Novi Grad po fakturi broj:04/OS/07 od 11.07.2007. godine čija je vrijednost 401.638,00 KM i pripadajućim PDV-om od 58.358,00 KM za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećeviću“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Trivundža Biljanom uz pomoć pravnog lica „Tri-Mar“ d.o.o. Novi Grad omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 58.358,00 KM, gdje stvarnog prometa nije bilo, a pravnom licu „Tri-Mar“ d.o.o. Novi Grad omogućio stvaranje boniteta u cilju podizanja kredita kod poslovnih banaka, kao i da je u 11. mjesecu 2007. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu fakture brojeva: od 1591/07 od 1600/07 od 13. i 14.11.2007. godine čija je vrijednost 452.500,00 KM i pripadajućim PDV-om od 65.748,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećeviću“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Pavlović Zoranom i pravnim licem „Liberty“ d.o.o. Banja Luka omogućio fiktivno razduženje robe, a istu robu u 11. mjesecu 2007. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama brojeva: od 1. do 11. sve od 15.11.2007. godine čija je vrijednost 461.950,00 KM i pripadajućim PDV-om od 67.121,00 KM za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH u lancu fiktivno evidentiranih prometa od „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka, „Euro Sol“ d.o.o. K.

Dubica i ponovo „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši čime je sebi, Radovanu Kekećoviću i „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Pavlović Zoranom i Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 67.121,00 KM i sticanje protivpravne imovinske koristi u navedenom iznosu, kao i da je u 12. mjesecu fiktivno ispostavio pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu fakture brojeva: 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724 i 1725, izdate u periodu od 03.12.2007. do 20.12.2007. godine, čija je ukupna vrijednost 2.607.154,00 KM i pripadajućim PDV-om od **378.817,00 KM** za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećoviću i „MB Kekećoviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor **omogućio fiktivno razduženje robe**, a robu u 12. mjesecu 2007. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama brojeva: 48, 50 52, 53, 56, 57, 59 60, 62, kao i od 65 do 88. i od 95 do 138 sve iz 12.mjeseca 2007. godine čija je vrijednost **2.812.886,00 KM** i pripadajućim **PDV-om od 408.710,00 KM** za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH u lancu fiktivno evidentiranih prometa od „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, i „Euro Sol“ d.o.o. K. Dubica čime je sebi, Radovanu Kekećoviću i „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 408.710,00 KM i sticanje protivpravne imovinske koristi u navedenom iznosu.

4. U 2008. godini u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BIH u ime pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stećenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH i sebi, Radovanu Kekećoviću i pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 2.315.298,00 KM, na način da je u 2008. godini ukupno UIO BiH prijavio poreskog kredita/povrata od -2.140.682,00 KM, a na osnovu lažnih podataka o „fiktivnom“ prometu trebao platiti iznos od 2.315.298,00 KM, na način da je u poslovne knjige i PDV prijave evidentirao fakture i iznose sa faktura za koje je utvrđeno da po istim nije bilo stvarnog prometa jer se radi o fiktivnim prometima robe od dobavljača pravnih lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, „Marija“ d.o.o. Bosanski Brod, kao i fiktivnom razduženju robe prema kupcima pravnim licima „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka, „Forteco“ d.o.o. Laktaši, „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, čime je ovim radnjama omogućio sebi, Radovanu Kekećoviću i „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši neosnovan odbitak ulaznog poreza i sticanje povoljnijeg položaja kod UIO BiH u vidu nezakonitog poreskog kredita i povrata PDV od UIO BiH u 2008. godini od 1.740.883,71 KM na osnovu kojeg je stekao protivpravnu imovinsku korist u navedenom iznosu i izbjegao plaćanje poreskih dadžbina propisanih poreskim zakonodavstvom BiH u ukupnom iznosu od **2.315.298,00 KM** u

kojem iznosu je sadržan i iznos neosnovano izvršenog povrata PDV-a od UIO BiH od **1.740.883,71 KM** na način da je

- u 1. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod po fakturama po kojima je fakturisano željezo, mreže, cement, rigips ploče, premikc i rosfrajne otapalice u ukupnoj vrijednosti 1.307.893,00 KM i pripadajućim PDV-om od 190.036,00 KM za koju je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Gojković Slobodanom, gdje stvarnog prometa nije bilo, omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od 190.036,00 KM,

- kao i da je u 2. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod po fakturama po kojima je fakturisana usluga robe i opreme u ukupnoj vrijednosti 1.553.014,00 KM i pripadajućim PDV-om od 225.652,00 KM, a od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica nabavio robe po fakturama brojeva: 74, 79, 85, 75, 80, 84, 78, 72, 73, 76, 77, 81, 82, 83, 88, u ukupnoj vrijednosti 802.440,00 KM i pripadajućim PDV-om od 116.594,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Gojković Slobodanom, gdje stvarnog prometa nije bilo, i Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 342.246,00 KM,

- kao i da je u 4. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod po fakturama od 44. do 54. iz 4. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 465.619,00 KM i pripadajućim PDV-om od 67.654,00 KM, a od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama 132., i od 174 do 184. iz 4. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti **298.913,92 KM** i pripadajućim PDV-om od 43.433,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić, omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 111.087,00 KM, a u 04. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu fakture od rednog broja:210 do 221 iz 4. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 317.087,00 KM i pripadajućima PDV-om od 46.072,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka omogućio fiktivno razduženje robe i izlaznog PDV od 46.072,00 KM,

- kao i da je u 5. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama 09/08, 10/08, 11/08, 12/08 iz 5. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 1.172.141,00 KM i pripadajućim PDV-om od 170.311,00 KM, a od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama od broja: **222, 223 i 187** iz 5. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 167.026,00 KM i pripadajućim PDV-om od 24.269,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić i Todorović Goranom, omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 194.580,00 KM, a u 05. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu fakturu broj:318 od 19.05.2008. godine u ukupnom iznosu od 372.235,00 KM i pripadajućim PDV-om od 54.085,00 KM, a pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu ispostavio fakture od rednog broja 319 do 342 iz 05. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 585.044,00 KM i pripadajućim PDV-om 85.006,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka i „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 139.091,00 KM,

- kao i da je u 6. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama 39/08, 40/08, 41/08, 22/08 iz 6. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 1.584.531,00 KM i pripadajućim PDV-om od 230.231,00 KM, od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama od broja:285 do 292 iz 6. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 448.380,00 KM i pripadajućim PDV-om od 65.149,00 KM, i od pravnog lica „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka po fakturi 488/08 od 26.06.2008. godine u ukupnoj vrijednosti od 376.216,00 KM i pripadajućim PDV-om od 54.664,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić i Todorović Goranom i Pavlović Zoranom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 350.044,00 KM, a u 06. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu fakturu broj:421 od 18.06.2008. godine u ukupnom iznosu od 495.132,00 KM i pripadajućim PDV-om od 71.942,00 KM, a pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu ispostavio fakture od rednog broja 411, i od broja 452 do 465 iz 06. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 341.417,00 KM i pripadajućim PDV-om 49.608,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o

UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 121.550,00 KM,

- kao i da je u 7. mjesecu prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama 65/08, 66/08 67/08 iz 7. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 3.095.820,00 KM i pripadajućim PDV-om od 449.820,00 KM, od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama od broja:304 do 319 iz 7. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 382.942,00 KM i pripadajućim PDV-om od 55.642,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić i Todorović Goranom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 505.462,00 KM, a u 07. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu 25 faktura u ukupnom iznosu od 587.107,00 KM i pripadajućim PDV-om od 85.306,00 KM, a pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu ispostavio 23 fakture iz 07. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 1.594.831,00 KM i pripadajućim PDV-om 231.728,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 317.034,00 KM,

- kao i da je u 8. mjesecu prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama 68/08, 69/08 70/08, 71/08, 72/08 i 73/08 iz 8. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 3.032.271,00 KM i pripadajućim PDV-om od 440.586,00 KM, od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturi broj:358 od 25.08.2008. godine u ukupnoj vrijednosti 30.399,00 KM i pripadajućim PDV-om od 4.417,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić i Todorović Goranom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 445.003,00 KM, a u 08. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu fakturu 05-OS/08 od 16.08.2008. godine u ukupnom iznosu od 12.501,00 KM i pripadajućim PDV-om od 1.816,00 KM, a pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu ispostavio fakturu 539 od 23.08.2008. godine u ukupnom iznosu od 21.821,00 KM i pripadajućim PDV-om od 3.170,00 KM i pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu ispostavio fakture broj:560, 561 i 562 sve iz 8. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 1.771.368,00 KM i pripadajućim PDV-om od 257.378,00 KM za

koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 262.364,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

- kao i da je u 9. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama od rednog broja 139/08 do 146/08 sve iz 9. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 3.243.087,00 KM i pripadajućim PDV-om od 471.218,00 KM, od pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor po fakturama brojeva: od 361 do 372, od 378 do 380, od 382 do 388, od 396 do 405, od 407 do 416, od 420 do 442, od 444 do 446, od 448, 449, 452, 454, 455 sve iz 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 2.727.116,00 KM i pripadajućim PDV-om od 396.248,00, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 867.466,00 KM, a u 09. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu fakture 587, i od 597 do 605, 624, 608, 609, 628, od 612 do 618, 625, 627, 630, 632 sve iz 9. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 802.733,00 KM i pripadajućim PDV-om od 116.636,00 KM i pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu ispostavio fakture broj: 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594 sve iz 9. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 2.925.062,00 KM i pripadajućim PDV-om od 425.009,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekećeviću i „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 541.645,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

- kao i da je u 10. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama od rednog broja 181/08, 182/08 i 183/08 sve iz 10. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 3.884.400,00 KM i pripadajućim PDV-om od 564.400,00 KM, od pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor po fakturama brojeva: 443/9, 447/9, 450/9 i 453/9 sve iz 10. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 197.800,00 KM i pripadajućim PDV-om od 28.740,00 KM, i od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama broj: od 378 do 389 i od 391 do 397 u ukupnoj vrijednosti od 557.984,00 KM i pripadajućim PDV-om 81.075,00 KM sve iz 10. mjeseca 2008. godine za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o

„fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 674.845,00 KM, a u 10. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozaska Dubica kao kupcu fakture 703, 704, 705 sve iz 10. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 1.906.082,00 KM i pripadajućim PDV-om od 276.952,00 KM i pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu ispostavio fakture broj: 570/08, i od 637 do 667, 669 i 672 sve iz 10. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 976.512,00 KM i pripadajućim PDV-om od 141.886,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „VG premium“ d.o.o. Banja Luka i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 418.838,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

- kao i da je u 11. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama od rednog broja od 184/08 do 194/08 sve iz 11. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 5.639.690,00 KM i pripadajućim PDV-om od 819.442,00 KM, od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama broj: od 404 do 407, od 417 do 420, od 422 do 426, od 430 do 441, 430 u ukupnoj vrijednosti od 679.223,00 KM i pripadajućim PDV-om 98.691,00 KM sve iz 11. mjeseca 2008. godine za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 918.133,00 KM, a u 11. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozaska Dubica kao kupcu fakture 754, 755 i 838 sve iz 11. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 2.475.661,00 KM i pripadajućim PDV-om od 359.711,00 KM i pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu ispostavio fakture broj: od 01.11.2011. godine, od 756 do 759, 753, od 760 do 837, 731, 732, 733 sve iz 11. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 2.280.643,00 KM i pripadajućim PDV-om od 331.375,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „VG premium“ d.o.o. Banja Luka i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 691.086,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

- kao i da je u 12. mjesecu 2008. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama 195/08, 196/08, 197/08 198/08, 199/08

sve iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti 3.633.439,00 KM i pripadajućim PDV-om od 527.936,00 KM, od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturi broj: 449 od 31.12.2008. godine u ukupnoj vrijednosti od 102.808,00 KM i pripadajućim PDV-om 14.938,00 KM, od pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor po fakturama brojeva: od 69/12 do 130/12, od 159/12 do 165/12, 165-A/12, od 166/12 do 182/12, od 191/12 od 193/12, od 268/12 do 272/12, od 277/12 do 279/12, od 281/12 do 286/12, od 288/12 do 299/12, od 316/12 do 322/12, i 264/12, 263/12, 266/12, 265/12, 267/12, 258/12, 257/12, 261/12, 260/12, 262/12, u ukupnoj vrijednosti od 3.134.108,00 KM i pripadajućim PDV-om od 455.383,00 KM i od pravnog lica „Marija“ d.o.o. Bosanski Brod po fakturama brojeva: od 1. do 14. sve iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnoj vrijednosti od 400.887,00 KM i pripadajućim PDV-om od 58.249,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Slobodankom Zrnić Babić, pravnim licem „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i Amidžić Dejanom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 1.056.506,00 KM, a u 12. mjesecu 2008. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu fakture 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, sve iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 1.291.598,00 KM i pripadajućim PDV-om od 187.668,00 KM, pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu ispostavio fakture broj: od 907 do 913 iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 3.261.492,00 KM i pripadajućim PDV-om od 473.892,00 KM, pravnom licu „Forteco“ d.o.o. Laktaši kao kupcu ispostavio fakture broj: od 849 do 862 iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 400.918,00 KM i pripadajućim PDV-om od 58.253,00 KM, pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu ispostavio fakture broj: od 914 do 941 iz 12. mjeseca 2008. godine u ukupnom iznosu od 562.373,00 KM i pripadajućim PDV-om od 81.712,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „VG premium“ d.o.o. Banja Luka i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Forteco“ d.o.o. Laktaši omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 801.525,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

5. U 2009. godini u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BIH u ime pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH i sebi, Radovanu Kekeroviću i pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od **534.809,00 KM**, na način da je u 2009. godini ukupno UIO BiH prijavio

poreskog kredita/povrata od – 320.369,00 KM, a na osnovu lažnih podataka o "fiktivnom" prometu trebao platiti iznos od 534.809,00 KM, na način da je u poslovne knjige i PDV prijave evidentirao fakture i iznose sa faktura za koje je utvrđeno da po istim nije bilo stvarnog prometa jer se radi o fiktivnim prometima robe od dobavljača pravnih lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „Tact CO“ d.o.o. Gradačac, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Woodland Zemlja i Šume“ d.o.o. Modriča, kao i fiktivnom razduženju robe prema kupcima pravnim licima „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, „Forteco“ d.o.o. Laktaši, „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, čime je ovim radnjama omogućio sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši neosnovan odbitak ulaznog poreza i sticanje povoljnijeg položaja kod UIO BiH u vidu nezakonitog poreskog kredita i povrata PDV od UIO BiH u 2009. godini na osnovu kojeg je stekao protivpravnu imovinsku korist i izbjegao plaćanje poreskih dadžbina propisanih poreskim zakonodavstvom BiH u ukupnom iznosu od 534.809,00 KM, na štetu budžeta BiH, na način da je:

u 1. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po dvije fakture iz 1. mjeseca, opreme u ukupnoj vrijednosti od 1.333.800,00 KM i pripadajućim PDV-om od 193.800,00 KM, od pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac po fakturama brojeva 21., 22., 23. opreme u ukupnoj vrijednosti od 2.581.020,00 KM i pripadajućim PDV-om 375.020,00 KM i od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama brojeva: od 9. do 35 sve iz 1. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 911.069,00 KM i pripadajućim PDV-om od 132.377,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Slobodankom Zrnić Babić i Gojković Slobodanom koji je falsifikovao pečat pravnog lica „Takt CO“ d.o.o. Gradačac omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 701.197,00 KM, a u 1. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu fakture 9., 10., 11., 89., 90., 91., 92., i 93. sve iz 1. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 1.913.624,00 KM i pripadajućim PDV-om od 278.048,00 KM, pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu ispostavio fakture broj: od 40 do 68 iz 1. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 894.614,00 KM i pripadajućim PDV-om od 129.987,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica i „Janjoš“ d.o.o. Prijedor omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od **408.035,00 KM**, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 2. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po dvije fakture iz 2. mjeseca 2009. godine, opreme u

ukupnoj vrijednosti od 1.146.600,00 KM i pripadajućim PDV-om od 166.600,00 KM, od pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac po fakturi broj: 24. od 03.02.2009. godine, opremu u ukupnoj vrijednosti od 463.320,00 KM i pripadajućim PDV-om 67.320,00 KM i od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama brojeva: od 43 do 61 i od 64 do 70 sve iz 2. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 376.411,00 KM i pripadajućim PDV-om od 54.692,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Slobodankom Zrnić Babić i Gojković Slobodanom koji je falsifikovao pečat pravnog lica „Takt CO“ d.o.o. Gradačac omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 288.612,00 KM, a u 2. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu fakture od 219 do 227, od 231 do 253 i 261. sve iz 2. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 603.927,00 KM i pripadajućim PDV-om od 87.750,00 KM, pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka kao kupcu ispostavio fakture broj: od 130 do 178, od 180 do 218 iz 2. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 1.404.220,00 KM i pripadajućim PDV-om od 204.032,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši putem pravnih lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica i „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 291.782,00 KM, a navedenim pravnim licima neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 3. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica po fakturama brojeva: 60., 62., 63., 67., 71., 72., 73. i 74 sve iz 3. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 192.284,00 KM i pripadajućim PDV-om od 27.939,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Slobodankom Zrnić Babić omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 27.939,00 KM, a u 3. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica kao kupcu fakture od 276, 280 do 291, sve iz 3. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 122.586,00 KM i pripadajućim PDV-om od 17.812,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kečeroviću i „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 17.812,00 KM, a navedenom pravnom licu neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 4. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po 30 faktura sve iz 4. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 2.421.900,00 KM i pripadajućim PDV-om od 351.900,00 KM, a prema pravnom licu „Takt Co“ d.o.o. Gradačac kao dobavljaču fiktivno izvršio storno prethodne evidentirane fakturr u ukupnom iznosu od -3.044.340,00 i pripadajućim PDV-om -442.340,00 KM za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom i Gojković Slobodanom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 351.900,00 KM, a u 4. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o. Kozaska Dubica kao kupcu fakture 337., 338., 339. i 340. sve iz 4. mjeseca 2009. godine u ukupnom iznosu od 66.051,00 KM i pripadajućim PDV-om od 9.597,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 9.957,00 KM, a navedenom pravnom licu neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 5. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka po fakturama od 53/09 do 83/09 sve iz 5. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 1.205.297,00 KM i pripadajućim PDV-om od 175.129,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Todorović Goranom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 175.129,00 KM, a u 4. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Forteco“ d.o.o. Laktaši kao kupcu fakturu broj:439/09 od 25.05.2009. godine u ukupnom iznosu od 117.028,00 KM i pripadajućim PDV-om od 17.004,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Forteco“ d.o.o. Laktaši omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 17.004,00 KM, a navedenom pravnom licu neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 7. mjesecu 2009. godine prikazao da je nabavio od pravnog lica „Woodland Zemlja i Šume“ d.o.o. Modriča po fakturama brojeva 06-07-01/09, 07-07-01/09, 08-07-01/09, 09-07-01/09, 010-07-01/09, sve iz 7. mjeseca 2009. godine u ukupnoj vrijednosti od 1.872.936,00 KM i pripadajućim PDV-om od 272.136,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV

već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u dogovoru sa Vidić Predragom omogućio neosnovan odbitak ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 272.136,00 KM, a u 7. mjesecu 2009. godine fiktivno ispostavio pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu fakture broj:454/09, 455/09, 456/09 457/09 i 574/09 u ukupnom iznosu od 1.286.886,00 KM i pripadajućim PDV-om od 186.983,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 186.983,00 KM, a navedenom pravnom licu neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

u 8. mjesecu 2009. godine prikazao da je fiktivno ispostavio pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor kao kupcu fakturu broj: 596/09 od 28.08.2009. godine u ukupnom iznosu od 233.977,00 KM i pripadajućim PDV-om od 33.997,00 KM, za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV već se radi o „fiktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, čime je sebi, Radovanu Kekeroviću i „MB Kekeroviću“ d.o.o. Laktaši putem pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. Prijedor omogućio fiktivno razduženje robe i izlazni PDV od 33.997,00 KM, a navedenom pravnom licu neosnovan odbitak ulaznog PDV u navedenom iznosu,

6. Postupajući u svojstvu direktora i odgovorne osobe u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši od 31.10.2005. godine koje registrovano po Rješenju Osnovnog suda u Banja Luci broj:U/I-038/2002 od 15.04.2003. godine, registarski uložak 1-12510-00, a po Rješenju broj:U/I-3628/05 od 31.10.2005. godine izvršena izmjena odgovornog lica, a po Rješenju broj:071-0-Reg-06-002371 od 18.01.2007. godine izvršena je izmjena sjedišta pravnog lica, isto registrovao i upisao u jedinstveni registar obveznika indirektnih poreza kod UIO BiH kao porezni obveznik u smislu člana 12. i 13. Zakona o porezu na dodatu vrijednost, i kod „Nave banjalučke“ banke, „Hipo Alpe Adria“ banke, „NLB Razvojne“ banke otvorio transakciske račune, tako da je i u 2006. i 2007 godini kao direktor pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši (čije je ovlašteno lice za zastupanje) ispostavio fakture u ukupnoj vrijednosti 2.253.758,61 KM sa pripadajućim PDV-om 327.507,34 KM, na način da je u podnesene PDV prijave u 2006. godini unio neistinite podatke o stečenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH, odnosno u januaru mjesecu 2006. godine prikazao ukupne nabavke u iznosu od 114.677,00 KM i pripadajući PDV od 19.495,00 KM, a da za naznačeni period ne posjeduje ulazne fakture o nabavci robe, niti je bilo robe na stanju zaliha, te stoga nema pravo odbitka ulaznog poreza u iznosu od 19.495,00 KM u naznačenom periodu, kao i da je u 12.

mjesecu 2006. godine podnio PDV prijavu sa iskazanim nulama nabavki i isporuka i postupio suprotno odredbama člana 17. stav 1. tačka 3. Zakona o PDV-u na način da u podnesenu PDV prijavu za mjesec decembar 2006. godine unio neistinite podatke odnosno propustio da obračuna pripadajući PDV u iznosu od 88.505,00 KM koji je bio dužan da obračuna, prijavi i plati UIO BiH iz razloga što u poslovnim knjigama pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši na kartici konta 2010-kupci isti se vode na potražnoj strani, što znači da su u pretplati tj. da su dali avans za robu, čime je pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i Mladen Kekećević stekli protivpravnu imovinsku korist u 2006. godini u iznosu od **108.000,00 KM**, kao i da je u martu mjesecu 2007. godine pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši po fakturi broj:1 od 30.03.2007. godine fakturisao mašinu za mljevenje šećera -2005. godina-linija za proizvodnju šećera u kocki u ukupnoj vrijednosti od 421.200,00 KM i pripadajući PDV 61.200,00 KM, a da se u konkretnom slučaju radi o „fktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH jer stvarnog prometa u lancu prikazanih „fiktivnih“ prometa nije bilo od „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i krajnji kupac „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, kao i da je u aprilu mjesecu 2007. godine pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši po fakturi broj:2 od 27.04.2007. godine fakturisao mašinu za proizvodnju šećera u lomljenu kocku u ukupnoj vrijednosti od 365.040,00 KM i pripadajući PDV 53.040,00 KM, i po fakturi broj:3 od od 27.04.2007. godine fakturisao mašinu za meljažu i pripremu šećera u lomljenu kocku u ukupnoj vrijednosti od 146.659,40 KM i pripadajući PDV 21.309,00 KM, a da se u konkretnom slučaju radi o „fktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH jer stvarnog prometa u lancu prikazanih „fiktivnih“ prometa nije bilo od „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i krajnji kupac „MB kekećević“ d.o.o. Laktaši, jer navedene mašine stvarno su nabavljene od pravnog lica „Čulić“ d.o.o. Prijedor po fakturi 1/07 od 05.03.2007. godine za ukupan iznos od 14.372,80 KM, kao i da je u maju mjesecu 2007. godine pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši po fakturi broj:4 od 28.05.2007. godine fakturisao mašinu sa trakom, nožem, pakericom za proizvodnju toalet papira u ukupnoj vrijednosti od 291.681,00 KM i pripadajući PDV 42.381,00 KM, i po fakturi broj:5 od 29.05.2007. godine mašina – pakeraj za pakovanje deterdženta za veš sa pratećom opremom u ukupnoj vrijednosti od 217.620,00 KM i pripadajući PDV 31.620,00 KM, a da se u konkretnom slučaju radi o „fktivnom“ prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH jer stvarnog prometa u lancu prikazanih „fiktivnih“ prometa nije bilo od „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i krajnji kupac „MB kekećević“ d.o.o. Laktaši, jer navedene mašine stvarno su nabavljene od pravnog lica „Čulić“ d.o.o. Prijedor po fakturi 1/07 od 05.03.2007. godine za ukupan iznos od 14.372,80 KM, čime je gore opisanim radnjama Mladen Kekećević putem svog pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, pravnom licu „MB „Kekećević“ d.o.o. Laktaši čiji je ovlašteni zastupnik Mladen Kekećević u dogovoru sa Gojković Slobodanom dogovorio „fktivno“ fakturisanje gore opisanih mašina i opreme, a koje je već posjedovao na stanju zaliha jer su nabavljene od pravnog lica „Čullić“ d.o.o. Prijedor,

i u svojim poslovnim knjigama i PDV prijavama prikazao lažne podatke o stečenom oporezivom prihodu u 2006. i 2007. godini u cilju izbjegavanja plaćanja poreskih obaveza propisanih poreskim zakonodavstvom BiH i pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, putem pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši i pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod sticanja protivpravne imovinske koristi po osnovu nezakonitog i neosnovanog ulaznog PDV u iznosu od **209.550,00 KM**, a na štetu Budžeta BiH.

7. U 2012. godini u Knežici opština Kozarska Dubica u poslovnim prostorijama „Euro-sol“ d.o.o. Kozarska Dubica u kojoj je direktor i odgovorna osoba optužena Zrnić-Babić Slobodanka, a u dogovoru sa istom skinuo naredbu Suda BiH broj: X-KRN-10/905 od 22.12.2010. godine na kojoj je bio utisnut pečat Suda BiH, kojom su bile zapečaćene poslovne prostorije pravne osobe „Euro-sol“ d.o.o. Kozarska Dubica i kojom naredbom su bile obezbijedene mašine i oprema za proizvodnju sokova, a koje su predstavljale kao dokaz u krivičnom postupku i na ovaj način dokazi bili osigurani, a koje poslovne prostorije su bile zaključane katancem, a ključ se nalazio kod optužene Zrnić-Babić Slobodanke, budući da su se predmetne mašine i druga oprema 2008. godine **knjigovodstveno vodile na pravnoj osobi „Euro-sol“ d.o.o. Kozarska Dubica**, nakon čega je skidanjem naredbe sa službenim pečatom otvorio prostorije na podesan način i u više navrata izvršio otuđenje mašina i opreme tako da je pronašao kupce mašina i opreme i to Pajić Nenada iz Bosanskog Šamca i Elvira Bećarevića iz Tešnja, istim ponudio na prodaju i na kraju i prodao mašine i opremu i to: mašina za lomljenje kocke bez oznake, mašina za proizvodnju šećera u kocki bez oznake, mašina automatska linija za proizvodnju i pakovanje zrnastih proizvoda „ALPHA PACK“ sa ekstrudera – rosfrajni koš, mlin i linija sa trakom, pakirni stroj oznake „STROJOPLAST rt500“ br. 32801, 2001. godina, koje su pronađene kod „Kockica“ Šamac i privremeno oduzete od Nenada Pejića kod kojeg su ostavljene na čuvanje, zatim linija za proizvodnju sokova sa pojedinačnim dijelovima navedenim u procjeni tržišne vrijednosti vještaka Špirić Borislava za „Golden metro“ d.o.o. B.Luka, rednih brojeva 1 i 2 pronađeni kod „ZEMA“ d.o.o. Tešanj i „BELIF“ d.o.o. Tešanj, privremeno oduzete po Naredbi Suda BiH od Bećarević Elvira i ostavljene na čuvanje i mašina za brik sokove- bez oznake konstruisao Milan Džepina iz Banja Luke, poluautomatska duvaljka PET ambalaže broj: 4062 g.p. 2005., RIA-PLASTEX – Mađarska i automatska duvaljka PET ambalaže A-1000, broj 9387 2006. godina, Italija, sa alatima, hladnjakom PH – 2500-E, kompresorom BOGE S-29-2, koje nisu pronađene za koje je znao da su zapečaćene po Naredbi Suda BiH broj: X-KRN-10/905 od 22.12.2010. godine do okončanja postupka koji se vodi u Tužilaštvu BiH, nakon što je otuđio navedene mašine i opremu, prodao ih navedenim licima i stekao za sebe protivpravnu imovinsku korist u vrijednosti od preko 100.000,00 KM,

8. Kao odgovorna osoba, u svojstvu opunomoćenika-lica ovlaštenog za zastupanje u pravnom licu, uvozniku i carinskom obvezniku „MB Kekerović“ d.o.o. Trn-Laktaši,

dana **29.06.2009. godine**, u namjeri da izbjegne plaćanje carine i drugih dadžbina koje se plaćaju prilikom uvoza robe, koja se nalazila u prevoznom sredstvu TMV registarskih oznaka 34 FL8279-34DZ2860, putem pravnog lica špedicija 'Indra' d.o.o. Banja Luka, uz JCI broj C-37919 podnio carinskom organu CI Gradiška lažnu fakturu broj 009056 od 15.06.2009. godine, dobavljača 'Esbay' Tekstil Gida Naklije Akaryakit Ins. San. Ve Tic. Ltd. Sti, iz Yuksekova, Hakkari, Turska, koja je kao takva potvrđena naknadnim provjerama izvršenim kod Carinske uprave Turske, na kojoj je lažnoj fakturi navedena vrijednost uvezene robe-oljuštenih badema, neto mase 17.186,60 kg, u iznosu od 17.236,80 USD umjesto iznosa od 112.952,75 USD koji je naveden na autentičnoj fakturi istog broja i datuma, odnosno navedena je manja vrijednost uvezene robe-badema za iznos od 95.715,95 USD, na koji način je, podnošenjem carinskom organu lažne fakture sa umanjenom vrijednošću, prilikom carinjenja predmetne pošiljke, smanjenjem osnovice za obračun, izbjegao da izvrši obračun i plaćanje carine i uvoznih dadžbina, i to: carine u iznosu od 6.640,34 KM, carinskog evidentiranja u iznosu od 1.328,07 KM, te poreza na dodatu vrijednost u iznosu od 23.931,79 KM, što ukupno iznosi **31.900,20 KM**, za koji iznos je oštećen budžet BiH.

Dakle, u namjeri da izbjegne plaćanje carine i drugih dadžbina koje se plaćaju pri uvozu robe, a čiji iznos prelazi 20.000 KM, carinskom organu podnio lažnu fakturu.

Čime je :

- pod tačkama 1-6 izreke presude optuženi počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezna utaja iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa članom 54. KZ BiH, i u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH,

-pod tačkom 7. izreke presude počinio krivično djelo Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz člana 394. stav 1. KZ RS i krivično djelo Teška krađa iz člana 232. stav 2. KZ RS,

-pod tačkom 8. izreke presude počinio krivično djelo Carinska prevara član 216. stav 2 KZ BiH,

a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH,

pa Sud na osnovu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu članova 39., 40., 42., 48. KZ BiH, optuženom

- za počinjeno krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezna utaja iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa članom 54. KZ BiH, i u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, opisano pod tačkama 1-6 Izreke presude **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od **12 (dvanaest) godina**,

- za počinjeno krivično djelo Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz člana 394. stav 1. KZ RS, opisano pod tačkom 7 Izreke presude **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od **6 (šest) mjeseci**,
- za počinjeno krivično djelo Teška krađa iz člana 232. stav 2. KZ RS, opisano pod tačkom 7 Izreke presude **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od **1 (jedne) godine**,
- za počinjeno krivično djelo Carinska prevara član 216. stav 2 KZ BiH, opisano pod tačkom 8 Izreke presude **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od **1 (jedne) godine**,

Pa Sud optuženog, primjenom odredbe člana 53. KZ BiH

O S U Đ U J E

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 14 (ČETRNAEST) GODINA I 5 (PET) MJESECI

Na osnovu odredbi člana 56. KZBIH optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i to počev od 27. 08 2013.godine pa nadalje

Na osnovu člana 110. i 111. Krivičnog zakona BiH od optuženog se oduzima protupravno stečena imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, i to:

- Novčani iznos od **3.885.056,00 KM.**
- Nekretnine – dvorište Tukovi, njiva Tukovi i kuća i zgrade Tukovi, **sve upisano na katastarskoj parceli broj 701**, vlasništvo Kekerović Radovana,
- Nekretnine – Kućište i dvorište upisani na zemljišnoj parceli 70/37 (zgrada i dućan bez zemljišta) i kućište i dvorište upisani na parceli broj 70/38 (zgrada bez zemljišta u ulici Save Kovačević broj 3, Banja Luka), **vlasništvo Kekerović Biljane.**

Na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH optuženi se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka o čijoj će se visini Sud odlučiti posebnim rješenjem, po pribavljanju podataka.

II

PRAVNE OSOBE:

PRAVNA OSOBA „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Trn, Laktaši, sa sjedištem u ul. Cara Dušana bb. Trn, Laktaši, upisane u sudski registar Osnovnog suda Banja Luka broj: U/I-216/04 od 02.03.2004. godine, odgovorno lice Radovan Kekerović, JMBG 1504945811305, nastanjen u ul. Kozarska 57, selo Jablan, opština

Laktaši, matični registarski broj poreskog obveznika je 1977237, ID broj: 4401858790009,

PRAVNA OSOBA „TRGOPROMET DRAGAN“ d.o.o. Laktaši, sa sjedištem preduzeća u ul. Cara Dušana bb u Laktašima, ID broj: 401605740005, odgovorno lice Kekeć Mlađen,

ODGOVORNE SU

Što su:

PRAVNA OSOBA „MB KEKEROVIĆ“ D.O.O. LAKTAŠI

1. Kao pravna osoba raspolagala protivpravno ostvarenom imovinskom koristi za period od početka 2006. do kraja 2009. godine koju je u ime, za račun i u korist iste ostvario osuđeni Radovan Kekeć, kao direktor i odgovorna osoba i Mlađen Kekeć kao lice ovlašteno za zastupanje u ukupnom iznosu od **3.885.056,00 KM** utajenog poreza na dodatu vrijednost ostvarenog kroz nezakonito izvršeni povrat PDV-a od UIO BiH na naprijed opisan način.

PRAVNA OSOBA „TRGOPROMET DRAGAN“ d.o.o. Laktaši,

2. Kao pravna osoba raspolagala protivpravno ostvarenom imovinskom koristi u 2006. i 2007. godini koju je u ime, za račun i u korist iste ostvario optuženi Mlađen Kekeć, kao direktor i odgovorna osoba u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši u ukupnom iznosu od **124.153,00 KM** utajenog poreza na dodatu vrijednost na naprijed opisan način, kao i da je pravnom licu „MB Kekeć“ d.o.o. Laktaši i Mlađenu Kekeću omogućila nezakonit i neosnovan odbitak ulaznog poreza u iznosu od **209.550,00 KM**, a na štetu Budžeta BiH.

Čime su navedene pravne osobe odgovorne za krivična djela optuženog Kekeć Mlađena u vezi člana 124. stav 1 tačka c) KZ BiH, i to:

- optužena pravna osoba **„MB Kekeć“ d.o.o. Trn Laktaši** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZBiH u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZBiH,

- optužena pravna osoba **„Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši** za krivično djelo Organizovani kriminal iz čl. 250. st. 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz čl. 210. st. 2. KZ BiH.

Pa Sud primjenom navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredbi iz člana 131. tačka c) KZ BiH i z r i č e :

Pravnoj osobi „MB Kekerović“ doo Trn -Laktaši

Kaznu prestanka pravne osobe upisane u sudski registar Osnovnog suda Banja Luka broj: U/I 216/04, dana 02.03.2004.,

Pravnoj osobi „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši

Kaznu prestanka pravne osobe upisane u sudski registar Osnovnog suda Banja Luka broj: U/I-3628/05.

Na osnovu odredbi člana 110. i 111. KZ BiH, od optuženih pravnih osoba oduzima se protupravno stečena imovinska korist i to od:

- optužene pravne osobe „MB Kekerović“ d.o.o. Trn Laktaši, novčani iznos od **31.900,20 KM**, a od pravne osobe „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Trn-Laktaši novčani iznos od **124.153,00 KM** na ime protupravno pribavljene imovinske koristi.

Na osnovu člana **134. stav 3 KZ BiH** predlaže se otvaranje postupka likvidacije protiv pravnih osoba „MB Kekerović“ doo Trn -Laktaši i „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši.

Na osnovu odredbi člana **137. KZ BiH**, pravnim osobama „MB Kekerović“ doo Trn -Laktaši i „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši, Sud izriče mjeru sigurnosti objave presude u sredstvima javnog informisanja jer bi objava bila od koristi za sigurnost pravnog prometa u Bosni i Hercegovini.

Na osnovu člana 188. stav 1 ZKP BiH pravne osobe „MB Kekerović“ doo Trn -Laktaši i „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši **obavezuju se solidarno naknaditi troškove krivičnog postupka**, a o visini istih Sud će odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju podataka o visini troškova.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodne napomene

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je dana 12.12.2013.godine podiglo optužnicu pod brojem T20 KT 0001559 08, preciziranu i činjenično uređenu od strane Suda, kojom je optužilo **Kekerović Mladena** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3 KZBiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZBiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja

novca iz člana 209. stav 2. KZBiH, za krivično djelo Sprečavanje dokazivanja iz člana 236. stav 2. KZBiH, krivično djelo Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz čl. 394. st. 1. KZ RS i krivično djelo teška krađa iz čl. 232. stav 2. KZ RS, a sve u vezi sa članom 53. KZBiH; **Kekerović Radovana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH; **Zrnić-Babić Slobodanku** za počinjenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZBiH a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZBiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53 KZ BiH; **Todorović Gorana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa čl. 54. i 31. KZ BiH i krivičnog djela Falsifikovanje ili uništavanje poslovnih ili trgovačkih knjiga ili isprava iz člana 274. stav 2. KZ RS, sve u vezi sa čl. 53. KZ BiH; **Vidić Predraga** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZBiH, a u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, u vezi sa članom 31. KZ BiH i krivičnog djela Falsifikovanje ili uništavanje poslovnih ili trgovačkih knjiga ili isprava iz člana 274. stav 2. KZ RS, u vezi sa čl. 53 KZ BiH; **Pavlović Zorana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZBiH a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH a u vezi sa članom 54. KZ BiH; **Gojković Slobodana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, a u vezi produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH; **Vuković Aleksandra** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH a u vezi sa članom 54. KZBiH; **Amidžić Dejana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, a u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH; **Trivundža Biljanu** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH, a u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZBiH; **Marčeta Slobodana** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, a u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH; **pravnu osobu „MB Kekerović“ doo Trn Laktaši** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH, a u vezi sa članom 54. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, sve u vezi sa članom 53. KZ BiH; **pravnu osobu „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši**, za krivično djelo Organizovani kriminal iz čl. 250. st. 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH; **pravnu osobu „Euro Sol“ doo Kozarska Dubica** pod tačkom 15 Optužnice, **pravnu osobu „Janjoš“ doo Prijedor** pod tačkama 16, 17, 18, 19 i 20 Optužnice, za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH i krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH; **pravnu osobu „WG Premium“ doo Banja Luka** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH; **pravnu osobu „Woodland Zemlja i šume“ doo Modriča** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZBiH u vezi sa krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH; **pravnu osobu „Zoral Komerc“ doo Banja Luka** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH a sve

u vezi sa članom 54. KZ BiH; **pravnu osobu „Ceresol“ doo B.Brod** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 3. KZ BiH a sve u vezi sa članom 54. KZ BiH; **pravnu osobu „Forteco“ doo Laktaši** za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH a sve u vezi sa članom 54. KZ BiH; **pravnu osobu „Marija“ doo B.Brod** pod tačkom 41 Optužnice, **pravnu osobu „3-Mar“ doo Novi Grad** pod tačkom 45 Optužnice i **pravnu osobu „Liberty“ doo Banja Luka** pod tačkom 47 Optužnice, za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa produženim krivičnim djelom Porezne utaje iz člana 210. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ BiH.

Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 27.12.2013. godine, po kojoj su se optuženi Mladen Kekeć, optužena pravna osoba "Trgopromet Dragan" d.o.o.Laktaši, po pravnom zastupniku, optuženi Todorović Goran, optužena pravna osoba "VG Premium" d.o.o.Banja Luka, po pravnom zastupniku, optuženi Predrag Vidić, optuženi Aleksandar Vuković, optužena pravna osoba "Forteco" d.o.o.Laktaši, po pravnom zastupniku, optuženi Zoran Pavlović, optužena pravna osoba "Zoral Komerc"d.o.o. Banja Luka, po pravnom zastupniku , optuženi Radovan Kekeć, optužena pravna osoba "MB Kekeć"d.o.o. Trn Laktaši, po pravnom zastupniku , optužena Biljana Trivundža, optužena pravna osoba "Tri Mar" d.o.o.Novi Grad, po pravnom zastupniku , optuženi Slobodan Marčeta, optužena pravna osoba "Liberty" d.o.o. Banja Luka, po pravnom zastupniku, optuženi Dejan Amidžić, optužena pravna osoba "Marija" d.o.o.Bosanski Brod, po pravnom zastupniku, izjasnili da nisu krivi, dana 16.04.2014.godine, optužena Slobodanka Zrnić-Babić, optužena pravna osoba "Euro Sol", po pravnom zastupniku, optuženi Slobodan Gojković, optužena pravna osoba "Ceresol" d.o.o. Bosanski Brod, po pravnom zastupniku, optužena pravna osoba „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, po pravnom zastupniku, izjasnili su se da nisu krivi dana 25.04.2014.godine, te optužena pravna osoba „Woodland Zemlja i šume“ d.o.o. Modriča, po pravnom zastupniku, dana 23.05.2014.godine izjasnila se da nije kriva, nakon čega je predmet upućen sudećem vijeću radi održavanja glavnog pretresa.

Dana 02.09.2014. godine, čitanjem optužnice i uvodnim izlaganjem postupajućeg tužioca, započeo je glavni pretres u ovom predmetu, koji se vodio pod sudskim broj S1 2K 013758 14 K.

Nakon početka glavnog pretresa, a tokom dokaznog postupka Tužilaštva, Sud je dana 04.09.2015.godine zaprimio i u spis uložio sporazum o priznanju krivnje zaključen između Kekeć Mladena, pravog lica „MB Kekeć“ d.o.o.Laktaši i pravog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Laktaši sa jedne strane, i Tužilaštva BiH sa druge strane. Na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 15.09.2015.godine, Sud je, na prijedlog i uz saglasnost stranaka u postupku, donio procesno rješenje kojim je razdvojio krivični postupak u odnosu na optužene Kekeć Mladena, pravo lice „MB Kekeć“ d.o.o.Laktaši i pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Laktaši, te odlučio da će se u odnosu na iste postupak posebno voditi i dovršiti pod novim brojem. Dana 17.09.2015.godine, formiran je novi sudski predmet u odnosu na optužene Kekeć Mladena, pravno lice „MB Kekeć“ d.o.o.Laktaši i pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Laktaši koji se vodi pod brojem S1 2K 019659 15 K.

2. Dokazni postupak

U toku dokaznog postupka po prijedlogu Tužilaštva, na glavnom pretresu su saslušani svjedoci: Stajić Zoran, Galić Zorica, Ljutić Ramiz, Tomašević Gordana, Majstorović Zagorka, Huskić Azra, Mijatović Zoran, Kasumović Senad, Macanović Nenad, Dušanić Vinka, Malčić Andrea, Ratković Darko, Novaković Radenko, Gunić Merisa, Brkić Smajo, Kuruzović Nebojša, Moravac Mlađenka, Omerović Nijaz, Milanović Slobodan, Sirčo Nezir, Lazarević Zoran, Mirjanić Goran, Bećarević Elvir, Silajdžić Esad, Roša Adnan, Halilović Abdulah, Lazić Zlatko, Mujić Edin, Kršić Jasenko, Rabić Salih, Čulić Mladen, Palalić Miroslav, Stjepanović Milorad, Kvirgić Stevo, Radojević Radomir, Banović Velinka, **Vještak finansijske struke Čeho Mirsada**, Cumbo Milka, Popović Dušan, **Vještak Kos Irhad**.

Tužilaštvo BiH je u sklopu objektivnih dokaza Sudu predočilo, a Sud u sudski spis uveo materijalnu dokumentaciju i to dokaze, koji su taksativno pobrojani u Anexu ove presude.

Odbrana optuženih je tokom dokaznog postupka izvela dokaze saslušanjem svjedoka D. E., Šljivić Jasmina i S. N., te saslušanjem vještaka Ostić Dijane.

U sklopu materijalne dokumentacije, odbrana je predočila i uložila materijalnu dokumentaciju koja je taksativno pobrojana u Anexu ove presude.

3.Završne riječi

a) Tužilaštvo

Tužilaštvo BiH je u završnoj riječi koju je iznijelo na ročištu dana 12.07.2016.godine, istaklo da na osnovu svih provedenih dokaza Tužilaštva BiH u toku glavnog pretresa, Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Mirsade Čeho od aprila 2013.godine, iskaza saslušanih svjedoka, materijalnih dokaza uvedenih u toku glavnog pretresa, svjedoka Tužilaštva BiH, inspektora Agencije za istrage i zaštitu BiH Irhada Kosa, dovodeći sve dokaze u međusobnu vezu, nesporno proizilazi da je Tužilaštvo BiH van svake razumne sumnje dokazalo kako su optuženi Mlađen Kekerović i pravne osobe „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši počinili krivična djela, na način kako je to navedeno u dispozitivu optužnice broj T20 0 KT 0001559 08 od 12.12.2013.godine, i optužnice broj T 20 0 KTPO 008626 14 od 29.04.2014. godine.

Budući da se optuženom stavlja na teret da je svojim radnjama počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250/3 KZBiH i to kao **organizator grupe za organizovani kriminal**, Tužilaštvo je pošlo od bitnih obilježja krivičnog djela organizovani kriminal iz čl. 250. st. 3. KZ BiH, te konstatovalo da biće ovog krivičnog djela čine sljedeći elementi: a)postojanje grupe za organizovani kriminal, b)postojanje organizatora grupe za organizovani kriminal ili pripadnosti istoj i c) izvršenje krivičnog djela propisanog zakonom. Vezano za prvi uslov – postojanje

grupe za organizovani kriminal, Tužilaštvo je podsjetilo da obilježja ovog krivičnog djela postoje čak i u slučaju kada članovi grupe ne poznaju jedni druge, ukoliko kod svakog od njih pojedinačno postoji svijest da se zajednička djelatnost sa istim ciljem odvija zahvaljujući njihovom pojedinačnom djelovanju. Postojanje ovakve grupe, kao i organizatorsku ulogu Kečerović Mlađena u istoj, Tužilaštvo nalazi u činjenicama da se tokom analize prikupljenih dokaza, materijalno finansijske dokumentacije, izjava svjedoka forenzičke analize mobilnih telefona i kompjuterske opreme, došlo do saznanja da je grupa za organizovani kriminal bila dobro hijerarhijski uvezana, tako da je optuženi Mlađen Kečerović lice koje je organizovalo i rukovalo kriminalnom grupom sa tačnom utvrđenim zadacima. S druge strane, Tužilaštvo je potcrtalo ulogu Slobodanke Zrnić Babić, direktora „Euro Sol“ doo Kozarska Dubica i Vojislava Janjoša koji je u međuvremenu umro, a bio je odgovorna osobe u pravnoj osobi „Janjoš“ doo Prijedor, kao i Todorović Gorana odgovorne osobe u pravnoj osobi „VG Premium“ doo Banja Luka, kao odgovornih lica koja su zajedno sa Mlađenom Kečerovićem osmišljavali nezakonite radnje vezano za postupak ostvarivanja nezakonitog povrata PDV-a od UIO BiH u cilju sticanja protupravne imovinske koristi. U tom pravcu, navedeno je i da je ulogu ostalih pripadnika ove organizovane kriminalne grupe jasno određivao Mlađen Kečerović koji je dogovorio, organizovao i rukovodio nezakonitim poslovima koji se odnose na fiktivno ispostavljanje faktura o fiktivnom prometu sa licima Gojković Slobodanom, Vidić Predragom, Trivundža Biljanom, Marčeta Slobodanom, Aleksandrom Vukovićem, Pavlović Zoranom, a sve sa ciljem sticanja protivpravne imovinske koristi sebi i drugim pripadnicima kriminalne grupe. Ispunjenost trećeg elementa za postojanje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. KZ BiH, Tužilaštvo nalazi u činjenici da je u konkretnom slučaju učinjeno više radnji porezne utaje za koje se može izreći kazna zatvora preko 3 godine ili teža kazna, sve sa ciljem sticanja materijalne koristi.

Tužilaštvo je apostrofiralo da iz prikupljenih materijalnih dokaza i izjava svjedoka proizilazi da su pravna lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, i drugi u lancu evidentiranih fiktivnih prometa u svojim knjigovodstvima, po nekoliko puta „fiktivno“ ispostavljali fakture o fiktivnom prometu odnosno fiktivno fakturisali pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši jednu te istu mašinu, opremu ili neku drugu robu, a pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši je već posjedovalo predmetne mašine i opremu koje su nabavljene u ranijem periodu 2006. godine i prije, što je vidljivo iz kartica osnovnih sredstava pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši za 2006., 2007. i 2008. godinu, kao i iz izjava svjedoka i materijalnih dokaza priloženih uz Optužnicu. U tom smislu, Tužilaštvo je naglasilo da **vrijednosti mašina** koje su prometovane od pravnog lica MB Kečerović ili prema njemu, ne odgovaraju stvarnom stanju, što proizilazi iz popisne liste mašina i opreme sačinjene prilikom pretresa izvršenog po Naredbi Suda BiH, o čemu postoji fotodokumentacija koja je uložena kao dokaz, a Tužilaštvo podsjeća na samo jedan u nizu takvih primjera koji su detaljno obrazloženi tokom glavnog pretresa: mašina za proizvodnju pet ambalaže je fakturisana pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor u vrijednosti od oko 1.100.000,00 KM, a ista je proizvedena 1983. godine i već duži

period nije u upotrebi, a pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor je samo stvoren ogroman ulazni PDV sa pravom odbitka, na koji način je pravnoj osobi Janjoš umanjena obaveza plaćanja izlaznog PDV.

Usljed navedenih činjenica, Tužilaštvo smatra dokazanim da je ova grupa za organizovani kriminal na čelu sa organizatorom Mlađenom Kečerovićem, te optuženima: Slobodankom Zrnić Babić, Todorović Goranom, preminulim Vojislavom Janjošem, i drugim optuženim licima dogovorila, organizovala i počinila krivična djela koja su im stavljena na teret sa **direktnim umišljajem**, a sve u cilju sticanja protupravne imovinske koristi sebi i drugima, a ponajviše Mlađenu Kečeroviću. O direktnom umišljaju, naime, svjedoči i činjenica uništavanja poslovne dokumentacije od strane pojedinih optuženih .

U **osvrtu na dokaze Tužilaštva**, navedeno je da je vještak finansijske struke, Mirsada Čeho, svojim nalazom i mišljenjem (dokaz T-12) utvrdila međusobne poslovne veze i poslovanje između pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši i drugih pravnih lica naznačenih u optužnici Tužilaštva BiH i potvrdila fiktivan promet propisan odredbama člana 64 . Zakona o PDV gdje je vještak utvrdila štetu od 9.783.493,00 po Budžet BiH, od kojeg iznosa je nezakonitog povrata PDV od 5.376.503,93 KM KM, a pojedinačna šteta je navedena za svakog pojedinačnog optuženog.

Istaknuto je da je vještak našao kako je pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši stvaralo ogroman „fiktivni“ ulazni PDV na osnovu „fiktivnih“ ulaznih faktura i tako „fiktivan“ promet evidentirao u svojim poslovnim knjigama i PDV prijavama na osnovu kojih je u periodu poslovanja od 01.01.2006. godine do 31.01.2009. godine ostvarilo povrat PDV-a od UIO BiH u iznosu od 3.744.806,93 KM, za koji iznos je oštećen budžet BiH. Također, Tužilaštvo se osvrnulo i na dio nalaza vještaka u kojem se pravna lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši i „Euro sol“ d.o.o. K. Dubica dovode u direktnu poslovnu vezu, gdje je pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši omogućilo na osnovu ispostavljenih faktura o prodaji mašina i opreme pravnom licu „Euro sol“ d.o.o. K. Dubica da pribavi nezakonit i neosnovan povrat PDV-a od UIO BiH u 2008. i 2009. godini u iznosu od 1.631.697,00 KM, za koji iznos je oštećen budžet BiH.

Vezano za **daljnji tok kretanja ovih novčanih sredstava**, Tužilaštvo je navelo da su uplaćena novčana sredstva od povrata PDV-a, prikazivana kao uplate dobavljačima za navodnu nabavku pomenutih mašina, ostale opreme i robe, ili su pomenuta novčana sredstva uplaćivana kao avansi za nabavku robe bez izdavanja poreske fakture.

Ukazujući na samo jedan od primjera fiktivnog prometa, Tužilaštvo se osvrnulo na nabavku mašine za proizvodnju proizvoda od plastične mase WINDSOR HSI 200. Naime, promet ove mašine tekao je lančano, pri čemu postoje određene nelogičnosti, među kojima se ističe vremenska nelogičnost, s obzirom da je pravno lice „LA.IM.EX.“ u svom knjigovodstvu knjižilo prodaju predmetne mašine pravnom licu „Tri-Mar“ 29.06.2007. godine, dakle prije nego što je i nabavilo predmetnu mašinu od pravnog lica „Liberty“ (10.07.2007.godine). Naime „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši je

predmetnu mašinu prodalo pravnom licu „Liberty“ dana 10.07.2007.godine, dakle isti dan kada je „Liberty“, mašinu dalje prodalo „LA.IM.EX“, a koje je izdalo fakturu sa pomenutom karakteristikom nelogičnosti.

Nadalje, Tužilaštvo navodi primjer da je pravno lice „VG Premium“ d.o.o. u istom mjesecu različitim kupcima („Tri-mar“ i MB KEKEROVIC“) izdalo dvije fakture pod istim brojem 58/09 sa datumima 29. i 04.05.2009.g. Također je ukazano na činjenicu da je nedostupna poslovna dokumentacija za pravna lica „Jubil“ d.o.o. Sarajevo, „SG Mesing“ d.o.o. Brčko, „Hong“ d.o.o. Sarajevo, „Plus trade“ d.o.o. Prnjavor, a od kojih je promet pojedinih roba i mašina zapravo i potekao.

Tužilaštvo je također ukazalo na značaj iskaza svjedoka Irhada Kosa, koji je svjedočio na okolnosti vještačenja privremeno oduzetih računara od pravnih lica „MB Kekerović“ i „Euro Sol“. Njegovim svjedočenjem, Tužilaštvo tvrdi da je dokazalo kako su u poslovnim prostorijama „MB Kekerović“ sačinjavane fakture u ime dobavljača „Ceresol“ i fingirana poslovna dokumentacija koja je evidentirana kao takva nakon ovjere i potpisa u poslovne knjige.

Tužilaštvo nadalje nalazi da su svjedoci – inspektori UIO BiH Zorica Galić i Stajić Zoran u zapisniku, na osnovu jasno utvrđenih činjenica, izveli konkretne zaključke da se radi o fiktivnom prometu na osnovu kojeg fiktivnog prometa je „MB Kekrović“ d.o.o. Laktaši izbjegao da plati indirektno poreze u iznosu od 3.885.056,00 KM, od čega se na nezakonit povrat PDV odnosi iznos od 3.744.806,93 KM, sve na štetu Bužeta BiH. Vezano za dokazivanje počinjenja krivičnog djela Teška krađa i Skidanje i povreda službenog pečata, Tužilaštvo se u završnoj riječi pozvalo na iskaz svjedoka Elvira Bećarevića, koji je kao direktor pravnog lica „Zema“ d.o.o. Tešanj svjedočio o kupovini mašina i opreme iz proizvodnog pogona sokare „MB Kekerović“ odnosno „Euro Sol“ d.o.o.

Kada je riječ o korištenoj terminologiji u Optužnici i u cjelokupnom dokaznom postupku, Tužilaštvo stavlja akcenat na činjenicu da optužena pravna lica nisu Optužnicom označena kao „fiktivna pravna lica“, nego u svakom pojedinom, inkriminisanom pravnom poslu kao „fiktivni kupac“, odnosno da se u tom pravnom poslu radilo o „fiktivnom prometu“. U tom smislu, Tužilaštvo ukazuje na pojam „suštinske kontrole“ knjigovodstvenih isprava, na način kako je to propisano Zakonom o računovodstvu.

Iz provedene finansijske istrage i rezultata iste koje je provela Državna agencije za istrage i zaštitu, Finansijsko-obavještajni odjel, Tužilaštvo je našlo dokazanom činjenice nezakonitog povrata PDV-a i raspolaganje novcem stečenim na ovaj način.

Kada je riječ o optužnici broj T 20 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014. godine, Tužilaštvo nalazi da su iskaz svjedoka-stručne osobe UINO BiH, RC Banja Luka, Popović Dušana, te dokumentacija koju je Uprava za indirektno oporezivanje BiH pribavila od Carinske uprave Republike Turske u postupku administrativne pomoći, potvrdili nalaz rezultata istrage, da je optuženi Kekerović Mladen počinio krivično

djelo Carinske prevare iz člana 216. stav 2. na način naveden u činjeničnom opisu optužnice, čime je Budžet BiH oštećen za iznos od 31.900,20 KM.

Vezano za dokaze odbrane, Tužilaštvo je najprije istaklo da je nalaz i mišljenje vještaka odbrane – Dijane Ostić, nepotpun, i da bi u konačnici nalaz bio u korist Tužilaštva BiH da su obuhvaćeni svi poslovni odnosi svih pravnih lica u organizovanom lancu prometa roba i sve poslovne promjene. Tužilaštvo je istaklo da **odbrana vještakinji nije dostavila nijedan od dokaza koji upućuju na fiktivnost inkriminisanog prometa, te da je nalaz vještaka odbrane sačinjen na osnovu samo dijela relevantnih dokumenata.** Ostali dokazi odbrane se, kako to Tužilaštvo ističe, odnose se na zapisnike i rješenja o kontroli entitetske uprave za inspekcijeske poslove, tržišne inspekcije, inspekcije rada i sl., koji nalazi inspekcijских organa se ne mogu dovesti u vezu sa indirektnim porezima odnosno prikazanim nezakonitim prometima koji su bili od uticaja na iznose indirektnih poreza koje je pravno lice MB Kekećerović d.o.o. bilo dužno prijaviti i platiti u skladu sa Zakonom o PDV. Pored toga, dokaze odbrane koji su usmjereni na dokazivanje ispravnosti drugih, nespornih prometa koji nisu obuhvaćeni nijednom tačkom optužnice, Tužilaštvo ne nalazi relevantnim.

Tužilaštvo je u završnoj riječi također navelo kako smatra da je uspješno dokazalo kako je Mlađen Kekećerović, počinio krivična djela Sprečavanje dokazivanja iz člana 236. stav 2. KZBiH i Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz čl. 394. st. 1. KZ RS, te krivično djelo Teška krađa iz čl. 232. st. 2. KZ RS, a sve u vezi sa članom 53. KZBiH, što bi prema stavu Tužilaštva, trebalo uzeti kao otežavajuća okolnost pri odmjeravanju kazne.

Tužilaštvo nadalje smatra da bi kao otežavajuća okolnost u odnosu na optuženog Kekećerović Mlađena, trebao uzeti i sam način počinjenja krivičnog djela Poreska utaja i krivičnog djela Pranje novca, s obzirom da je ovako organizirana grupa za organizovani kriminal kojom je rukovodio Mlađen Kekećerović imala jasan cilj da nezakonitim radnjama, po osnovu utaje PDV-a i pranja novca, Mlađenu Kekećeroviću i drugim pripadnicima grupe za organizovani kriminal pribavi veliku proptupravnu imovinsku korist na štetu Budžeta BiH, ugrožavajući na taj način ekonomski prostor BiH, jer sama činjenica da je ova kriminalna grupa oštetila državu BiH za iznos od oko 9.miliona konvertibilnih maraka, daje težinu ovom krivičnom djelu.

U ovako dobro hijerarhijski uvezanoj grupi, sa jasno podijeljenim ulogama, koja je smišljena i zajednički planski djelovala sa jednim jedinim ciljem-da se pribavi što veća količina novca, koja predstavlja protivpravnu imovinsku korist koju su ostvarili svi optuženi ponaosob, najveću ulogu i najveću potrebu za novcem je, prema navodima Tužilaštva, imao upravo optuženi Mlađen Kekećerović kao organizator, a čije imovno stanje je prikazano u finansijskoj istrazi Tužilaštva BiH koja se odnosi na izvlačenje-pranje novca od nezakonitog povrata PDV iz pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši, i „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica. Ovakav način izvlačenja novca iz navedenih pravnih lica pokazuje da je optuženi bio svjestan svoje uloge u grupi za organizovani kriminal i htio da na navedeni način pribavi protivpravnu imovinsku

korist u velikom iznosu. Tužilaštvo BiH napominje da je ova vrsta krivičnih djela u velikom porastu i da se sa istima podriva ekonomski sistem BiH, što uveliko otežava njegovo funkcionisanje.

S obzirom na sve navedeno, Tužilaštvo je predložilo da Sud donese osuđujući presudu u odnosu na optužena fizička i pravna lica, da iste obaveže na troškove krivičnog postupka, kao i da se od istih oduzme protupravno stečena imovinska korist na način predložen Optužnicom.

b) Odbrana

Branilac optuženog Kekerović Mlađena, advokat Abaz Fadil je na ročištu održanom dana 23.08.2016.godine iznio završnu riječ, u kojoj je prvenstveno negirao navode Tužilaštva da je optuženi Kekerović Mlađen formalno registrovao pravno lice na ime svog oca, s obzirom da u dokumentaciji o registraciji pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, nigdje nema potpisa Kekerović Mlađena. U tom smislu, branilac napominje da je Kekerović Radovan, tek nakon što se razbolio i time bio onemogućen u vođenju firme, opunomoćio svog sina, optuženog Kekerović Mlađena da vodi firmu.

Odbrana je navela kako je nesporno poslovanje optuženog pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši sa drugim pravnim licima, među kojima i pravnim licima navedenim u optužnici, no odbrana u cjelosti osporava da je takvo poslovanje bilo fiktivno, te da je optuženi vršio neosnovan povrat PDV-a. U prilog tome, branilac ističe da je pravno lice uredno popunjavalo PDV prijave i podnosilo ih UIO BiH, čime je u cjelosti postupilo zakonito, shodno odredbama člana 39. Zakona o PDV-u.

Branilac je citirao odredbu člana 107. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u, navodeći šta sve porezni račun mora sadržavati, te je istu odredbu doveo u vezu sa fakturama koje su optužnicom učinjene spornim, izvodeći zaključak da iste fakture evidentno sadrže sve neophodne elemente, što, prema stavu branioca, znači da su iste uredne i u skladu sa odredbom člana 55. Zakona o PDV-u. Osim toga, odbrana je stava da Tužilaštvo nije ponudilo dovoljno dokaza iz kojih bi se mogao izvesti zaključak da se između pravnih lica odvijao fiktivan promet.

U osvrtu na poslovanje pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši sa pravnim licima „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica i „Ceresol“d.o.o., branilac ističe da je stvarni poslovni odnos između ovih pravnih lica postojao, zbog čega je i odbitak ulaznog PDV-a opravdan. Analogno tome, odbrana iste tvrdnje navodi i u odnosu na poslovanje „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši sa pravnim licima „Zoral“d.o.o. , „VG Premium“ d.o.o., „Janjoš“d.o.o. Identičan osvrt na promet koji se odvijao između pomenutih pravnih lica, odbrana je istakla na strani svih ostalih poslovnih odnosa koji su navedeni u optužnici, navodeći dakle, da se u svakom pojedinom slučaju radilo o stvarnom prometu, a ne fiktivnom, kako je to optužnicom navedeno.

Kada je riječ o tački 5. Optužnice, branilac je naročito istakao da je UIO BIH donosilo rješenja o povratu PDV-u, iz čega odbrana zaključuje da je optuženi zakonito i osnovano ostvario to pravo. Dakle, privredni subjekt „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši je, kako to odbrana ističe, bio podvrgnut redovnim kontrolama od strane nadležnih organa, posebno za period obuhvaćen optužnicom, te nadležni organi nisu našli nijedan propust u poslovanju privrednog subjekta, a koji bi upućivao na neregularnost poslovanja istog. Pored toga, branilac se pozvao na nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke predloženog od strane odbrane, a koji je ustanovio da je privredno društvo „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši nabavljalo satove marke REGAL od privrednog društva „Zemlja šume“d.o.o., a satove prodavalo privrednom društvu „Janjoš“d.o.o. Također, Zaključkom o prodaji Okružnog privrednog suda u Banja Luci od izvršenika „Janjoš“d.o.o. zaplijenjeno je 2.200,00 komada satova marke REGAL po knjigovodstvenoj vrijednosti od 280,00 KM po komadu, što branilac navodi u prilog tvrdnji da se odvijao stvarni promet.

Vezano za tačku 7. Optužnice, branilac je istakao da je nesporno kako je došlo do skidanja službenog pečata na način opisan u ovoj tački optužnice, ali isti osporava navode Tužilaštva kojima se optuženom Kekeroviću ova radnja stavlja na teret. Naime, branilac navodi kako u Zapisniku o uviđaju od 22.01.2013.g. nije utvrđen počinitelj krivičnog djela, niti su pronađeni tragovi počinioca. Nadalje, branilac ističe i kako njegov branjenik nije učinio nijednu radnju koja bi se mogla okvalifikovati kao Sprečavanje dokazivanja. Činjenica da su mašine pronađene kod lica Pejić Nenad, prema stavu odbrane, ne dokazuje krivnju optuženog za počinjenje krivičnih djela koja mu se ovom tačkom optužnice stavljaju na teret.

Branilac je naglasio da je Tužilaštvo prilikom ulaganja dokaza propustilo uložiti materijalne dokaze koji bi na značajan način doprinijeli odbrani optuženog, a radi se o Rješenjima UIO BIH o izvršenoj kontroli, a koje je odbrana uložila kao svoje dokaze, iz kojih rješenja proizilazi zakonitost poslovanja pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši. **Odbrana ističe da sama činjenica da su vršene redovne kontrole od strane UIO BIH, ukazuje na to da je pravno lice poslovalo u skladu sa Zakonom o PDV-u, te redovno podnosilo PDV prijave.**

Kao svjedodžbu o stvarnosti poslovnog prometa pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, branilac je naveo vozni park koji se sastojao od 19 registrovanih vozila, čime odbrana skreće pažnju na činjenicu da su vozači ovog pravnog lica vršili promet robe i opreme između onih pravnih lica koja su bila u poslovnom odnosu sa optuženim pravnim licem MB Kekerović.

Branilac navodi da u cjelosti osporava iskaze svjedoka Tužilaštva, inspektora UIO BIH, s obzirom da isti nisu izvršili analizu svih poslovnih subjekata sa kojima je poslovao optuženi, već su se koristili samo materijalnom dokumentacijom pravnog lica za koja je postojao prijedlog od strane Tužilaštva. U tom smislu, odbrana je naglasila da je iskaz svjedokinje Galić Zorice nekonzistentan, jer je ista mijenjala svoj iskaz u pogledu bitnih činjenica.

Osvrćući se na dokaze iz Optužnice na koje je u toku glavnog pretresa isticao prigovore, branilac navodi da se na tim dokazima – fakturama na kojima stoji prečat pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši, **nalazi nepoznat potpis, dok na nekim fakurama uopće nema potpisa**, zbog čega se iste ne mogu smatrati validnim.

Branilac je istakao da nalaz i mišljenje vještaka odbrane, Dijane Ostić, potvrđuje navode odbrane, dok nalaz i mišljenje vještaka Tužilaštva osporava u cjelosti, jer vještak nije mogla sačiniti relevantan nalaz i mišljenje, s obzirom da nije raspolagala knjigovodstvenom dokumentacijom u vezi poslovanja pravnih subjekata, jer je veliki dio dokumentacije izgorio u požaru.

Kada je riječ o krivičnom djelu Carinske prevare iz člana 216.st.2 KZ BiH, odbrana u cjelosti osporava navode Tužilaštva, navodeći da je nesporno kako je optuženi stupio u poslovni odnos sa dobavljačem iz Turske, no da je evidentno da je isti platio vrijednost robe na osnovu primljene fakture, te da nije sudjelovao prilikom sačinjavanja iste, što dodatno potkrepljuje činjenica da optuženi ne poznaje dobavljača iz Turske, niti poznaje vozača koji je dovezao robu iz Turske. Dakle, optuženi je špediteru dostavio fakturu koju mu je isporučio vozač iz Turske i na osnovu takve fakture je sačinjena dokumentacija koja je predata nadležnim organima.

Na kraju, branilac ističe da ne postoji element krivične odgovornosti na strani optuženog, no u slučaju da Sud iste pronađe, odbrana naglašava lične i porodične prilike optuženog, njegovu saradnju sa organima u krivičnom postupku, pozivajući se na svrhu specijalne prevencije, te na kraju ističe da postoje osobito olakšavajuće okolnosti na strani optuženog koje bi trebale dovesti do ublažavanja kazne ispod posebnog zakonskog minimuma.

Optuženi Kekerović Mladen je dana 23.08.2016.godine ukratko izložio svoju završnu riječ, koju je na istom ročištu predao ovom Sudu. U završnoj riječi optuženog istaknuto je da firma „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši nije fiktivno poslovala, već je registrovana kod nadležnih organa RS u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima. U prilog navedenom, ističe činjenicu da je ova firma imala vozni park koji se sastojao od 19 registrovanih vozila, te da je obavljala djelatnost za koju je i registrovana. „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši nije poslovalo samo sa pravnim licima navedenim u optužnici, već i sa brojnim drugim pravnim licima, sa preko 300 privrednih subjekata, upošljavala veliki broj radnika koji su uredno prijavljeni i isplaćivani. Ovo pravno lice je, kako tvrdi optuženi, redovno podnosilo mjesečne izvještaje i izvršavalo svoje obaveze kod nadležnih organa, o čemu svjedoči i činjenica da je od strane nadležnih organa BiH u pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši redovno vršena kontrola, te da nisu pronađene nepravilnosti u radu.

Osvrćući se na nalaz i mišljenje vještaka odbrane, Dijane Ostić, optuženi navodi da je ista potvrdila zakonitost poslovanja pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši sa drugim pravnim licima. Optuženi ističe da vlasnik firme „Golden Metro“, Radomir Predojević, prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, nije mogao potvrditi da su

prikazane mašine, upravo one koje će njegova firma prodati „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši. S obzirom na način postupanja ovlaštenih službenih lica – inspektora UIO BiH, a za koji optuženi smatra da nije bio zakonit, optuženi smatra da zapisnici sačinjeni na ovaj način nisu valjani.

Apostrofirana je i činjenica da optuženi nije registrovao pravnu osobu „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, već je nakon dvije godine rada ove firme, dobio ovlaštenje svog oca da može u njegovo ime zastupati interese firme. Osim toga, naglašava da nije mogao podići novac sa bilo kojeg računa firme „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, kao i da nije stručan da popunjava polja iz PDV prijave, te da iste prijave nije podnosio UIO BiH, već su ove prijave popunjavane rukopisom, koji očigledno nije njegov. Optuženi tvrdi da nije znao, niti je po Zakonu o trgovini morao znati od koga su i pod kojim uslovima dobavljači „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, nabavljali robu koju su prodavali ovom pravnom licu..

Naposlijetku, optuženi navodi kako ne postoji njegova krivična odgovornost u ovom predmetu, te ako Sud nađe postojanje iste onda treba cijeniti činjenice da nije svjesno prekršio zakon, da se kaje, kao i potrebu da se u obzir uzmu njegove lične prilike, a što bi rezultiralo izricanjem što blaže kazne.

4. Nalazi i obrazloženja Suda

a) Opća razmatranja

a) I Način ocjene dokaza

Sud je predmetni postupak vodio sa ciljem da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učinitelju krivičnog djela izrekne krivičnopravna sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim Zakonom BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH). U svrhu ostvarenja ovog cilja, postupano je u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, zagarantovanim odredbom čl.15. ZKP-a BiH, te su dokazi, bez unaprijed utvrđene vrijednosti, cijenjeni savjesno i to svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na osnovu čega je Sud izveo zaključak da li je neka činjenica utvrđena ili ne.

Stoga je Sud cijenio izvedene dokaze u ovome predmetu u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i to:

Član 3. stav 1. ZKP-a BiH, prema kojem se optuženi smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivnja. U skladu sa tim, na tužitelju leži odgovornost dokazivanja krivice optuženog i optužba to mora dokazati po standardu van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženom (član 3. stav 2. ZKP BiH). Na kraju, Sud je dužan razmatrati i cijeniti dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba tako i odbrana optuženih.

Sud je najprije, donoseći ocjenu o iskazima svjedoka koji su svjedočili u ovom postupku, posmatrao iskaz svakog svjedoka pojedinačno, cijeneći držanje i ponašanje svjedoka prilikom davanja iskaza, objektivni kredibilitet svjedoka, te je izvršio komparaciju sadržaja iskaza svakog od svjedoka sa sadržajima iskaza drugih svjedoka u ovom postupku, kao i komparaciju i test usklađenosti sadržaja iskaza svjedoka sa sadržajem materijalnih dokaza uloženi u spis predmeta. Na opisani način, Sud je stekao uvjerenje o potkrijepljenosti ili o osporenosti svakog pojedinačnog dokaza.

Materijalnu dokumentaciju koja je ulagana na glavnom pretresu, Sud je također cijenio na način da je svaki uloženi dokaz posmatrao pojedinačno, odlučujući o njegovoj pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti, te dovodeći isti u vezu sa drugim dokazima.

Treba napomenuti da je Sud prilikom donošenja odluke u ovome predmetu uzeo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu upuštajući se u njihovu detaljniju analizu u onoj mjeri koliko je to relevantno za donošenje konačne odluke o krivičnoj odgovornosti optuženih za počinjenje predmetnih krivičnih djela. Sud je postupio na ovaj način svjestan činjenice da eventualna detaljnija analiza dokaza, u krajnjoj liniji, ne bi uticala na konačno utvrđeno činjenično stanje i zaključke do kojih je Sud došao na temelju dokaza, čiju je detaljniju ocjenu dao u ovoj presudi, a sve u smislu čl.15. ZKP-a BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza, bez formalnih ograničenja i bez posebnih dokaznih pravila.

a) II Standard dokazivanja

Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard "dokaza van razumne sumnje". Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih bi svaki objektivni presuditelj pouzdano mogao zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

b) Prigovori i procesne odluke

b) I Prigovori odbrane na dokaze Tužilaštva

- b) I 1) Prigovori zakonitosti na dokaze

Prije ispitivanja svjedoka Tužilaštva, koji su stručne osobe – inspektori UIO BiH, odbrana je prigovorila da ovi svjedoci nisu saslušani prije podizanja optužnice, zbog čega ne mogu biti unakrsno ispitani od strane odbrane, prigovarajući da ne mogu biti saslušani na okolnosti sačinjavanja materijalne dokumentacije koje će Tužilaštvo uložiti u spis predmeta, pri čemu se eventualno mogu pozvati da autorizuju svoj rad, ali ne i da svjedoče na te okolnosti. Tužilac je potvrdio da nije saslušao niti jednu stručnu osobu – inspektora UIO BiH, dok su materijalni dokazi prethodno dostavljeni odbrani.

Sud je na ročištu na kojem je prigovor istaknut, odbio isti, uz obrazloženje da *Tužilaštvo nije u obavezi saslušati svjedoke prije glavnog pretresa, s obzirom da isto ne proizilazi iz zakonskih odredbi ZKP BiH.*

Na uložene materijalne dokaze Tužilaštva DT 154, DT 155, DT 156, DT 157, DT 112, DT 113, DT 114, u vezi sa svjedočenjem svjedoka Ljutić Ramiza, odbrana

optuženih istakla je prigovor zakonitosti ovih dokaza jer nije dobila rješenje o obnovi postupka.

Sud je i ovaj prigovor odbio kao neosnovan iz razloga što u skladu sa odredbom člana 47. stav 3. ZKP BiH nakon podizanja optužnice, odbrana ima pravo uvida u sve spise i dokaze, te nisu postojale prepreke da odbrana koristi ovo svoje pravo.

Na ročištu održanom dana 26.01.2016.godine, branilac optuženog Mlađena Kekećevića istakao je prigovor zakonitosti i relevantnosti na dokaze Tužilaštva koji su kao sporni već istaknuti u zapisnicima o ispitivanju osumnjičenog, koji zapisnici predstavljaju dokaze T 59 i T 58.

Odbrana je s tim u vezi, navela da su sporne one fakture na kojima nema potpisa optuženog Kekećević Mlađena, niti Mirjanić Gorana, obzirom da je Kekećević Mlađen izjavio da stoji iza potpisa Mirjanić Gorana, ali sve druge fakture na kojima nije potpis nekog od njih dvojice, su za odbranu sporne.

U tom smislu, na ročištu održanom dana 23.02.2016.godine, odbrana je iznijela prigovore na sve dokaze Tužilaštva koje smatra spornim. Najprije je prigovoreno na dokaz broj **T-319** (171 /07, 170/07, sve od dana 29.09.2007.g.), pri čemu je istaknuto da na tim dokumentima nije potpis Mlađena Kekećevića niti drugog ovlaštenog lica, iako pečat nije sporan. Potom je **stavljen prigovor autentičnosti na dokaz broj T-327, dokument broj 65/07 Od 31.07.2007.g., gdje se optuženi nije mogao izjasniti o autentičnosti dokumenta, niti o mjestu gdje je izdat.** Također je kod ovog dokaza istaknuto da se pored pečata nalazi njemu nepoznat potpis. Na dokaze **T-354**, dokument 03/09 od 10.02.2009.g., **T-362** broj dokumenta 1 od 06.01.2007.godine, također je prigovoreno da se pored otiska pečata ne nalazi potpis optuženog Kekećevići niti ovlaštenog lica.

Na dokaz broj **T-371**, broj dokumenta 023 i 024 od 04.04.2009.godine, stavljena primjedba da se ne radi o fakturi već o povratu dobavljaču robe. *Na ovaj prigovor Tužilac primjećuje da ne tvrdi kako se radi o fakturi, te da ne zna zašto odbrana prigovara. Predsjednik vijeća je na ročištu također primijetila da je ovaj dokaz uložen kao povrat robe dobavljaču, te je doveden u pitanje razlog prigovora.* branilac je ostao kod ovog prigovora, smatrajući da je ovaj dokaz Tužilaštvo uložilo kao fakturu.

Prigovoreno je i na dokaz T-387, dokument 262/XII, od 23.12., te dokument 288/12 od 24.12.2008., dokument 286/12, dokument 284/XII od 24.12.2008.g., dokument 283/Xil od 24.12.2008., 290/XII, 296/XII od 25.12.2008.g, 295 /XII od 25.12.2008.g, 294/XII od 25.12.2008.g., 293/XII od 25.12.2008.g., 292/XII od 25.12.2008.g., 291/XII od 25.12.2008., 318/XII od 26.12.2008.g., 316/XII od 26.12.2008.g., 299/XII od 26.12.2008.g., 298/XII od 26.12.2008.g., 297/XII od 26.12.2008. i dokument broj 321/XII, gdje je istaknuto da se pored pečata nema potpisa Kekećevića. **Dakle, branilac je istakao da prigovara na cjelokupan dokaz broj T-387.**

Iz istog razloga, nepostojanja potpisa Kekećevića na dokumentu, branilac je prigovorio i na dokaze broj **T-316, T-390, T-391, T-392, T-393, T-396, T-398 svi**

dokumenti do broja 88, T-410 broj dokumenta 405, od 03.11.2008.g, broj 406, 407, 417, 418, 419, 420, 422, 404, 423, 424, 425, 426, 430, 432, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 443 , 434, u svim ovim dokumentima se radi o računima „Euro Sola“. Potom, dokaz broj **T-411 dokument broj 754** od 18.11.2008.g., i dokument broj 755, dalje dokaz **T-414, T-772, T-694** , dokument broj 10-OS/07 od 29.06.2009.g, dokument broj 76/07 od 29.06.2008.g. Dalje, dokaz **T-762** broj dokumenta 01/07, dokaz **T-763**, dokument broj 195 od 03.07.2008.g., dokaz račun broj 02-80 od 14.07.2008.g, potom dokument broj dok. 42003/2003 od 25.11.2003.godine, 42003 , 610003/2003, 130002/2002, 30003/2003, 14002/2003, 9009/2002, **dokaz T-765** dokumnet broj 4/2002, od 20.07.2002.g., **dokaz T-766**, broj računa FAIZ-127/03, od 17.12.2003.g., **dokaz T-767** dokument broj 71 od 31.12.2001.g. (nema ni pečat ni potpis), isti dokaz dokument broj 65-02 od 15.04.2002.g i 33-02 – dakle, sve dokumente u okviru dokaza **T-767** odbrana nalazi spornim. Potom, dokaz broj **T-768** dokument 3261/01 od 20.04.2001.g., nema ni pečat ni potpis, dokaz **T-769** broj dokumenta 05-19-20089 od 22.07.2002.g., br.05-19-10 143.

Tužilac je na ove prigovore odbrane istakao činjenicu da na ovim fakturama nije ni trebao stajati potpis Mlađena Kekerovića, jer je fakture izdalo pravno lice „Golden Metro“ , a ne „MB Kekerović“.

Branilac je dalje iznio prigovore na nepostojanje potpisa Mlađena Kekerovića u dokazima broj **T-770** faktura 103 /03, te dokaz **T-772** 60 40 000 07 od 01.04.2006.godine.

Nakon izvršenog uvida u navedene dokaze za koje je odbrana ukazala da su sporni, Sud je donio sljedeće zaključke.

Vezano za dokaz **T-319** (171 /07, 170/07, sve od dana 29.09.2007.g.), Sud primjećuje da se u donjem desnom uglu rubrike „Robu primio“, nalazi pečat pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, a što ni odbrana ne spori. Pored toga, na ovim računima u rubrici „Prevoznik“ nalazi se upisano ime „KEKEROVIĆ MLAĐEN“, te registarski broj tablica prevoznog sredstva. Dakle, evidentno je da je osoba koja je imala ovlaštenje za prijem konkretne isporuke od pravnog lica „Ceresol“d.o.o.Bosanski Brod, raspolagala pečatom pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, i izvršila prijem robe. Također je evidentno da je Mlađen Kekerović učestvovao u prometu ove robe lično, s obzirom da je na računu navedeno njegovo puno ime i prezime kao i registarski broj tablice vozila, gdje je isti postupao u svojstvu prevoznika, stoga Sud ne nalazi spornim ove račune, pa prigovor odbrane kojim se problematizira pitanje potpisa optuženog, Sud odbija kao neosnovan.

Kada je riječ o dokazu broj T-327, dokument broj 65/07 Od 31.07.2007.g., Sud nalazi da je prigovor autentičnosti na ovaj dokaz osnovan, s obzirom da se radi o neovjerenoj kopiji računa broj 65/07, pa Sud pomenuti dokaz nije uzimao u obzir prilikom odlučivanja o predmetnoj stvari.

Dalje, vezano za dokaze **T-354**, dokument 03/09 od 10.02.2009.g., **T-362** dokument broj 1 od 06.01.2007.godine, Sud primjećuje da se na računima nalazi pečat pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, za koje nije moguće utvrditi kome pripadaju, ali Sud također primjećuje da se na ovim dokumentima nalazi upisano puno ime i prezime Kekećević Mlađena. S obzirom na sve navedene okolnosti, Sud ističe da je pečat pravnog lica sasvim dovoljan garant da je istim pečatom raspolagalo ovlašteno lice u pravnom licu, a što dovedeno u vezu sa svim ostalim dokazima u ovom predmetu, koji će naknadno biti temeljito izneseni, upućuje na zaključak da odgovornost Kekećević Mlađena za promet robe koji se odvijao od ovog pravnog lica ili prema njemu nije upitna. Stoga je Sud ovakav prigovor odbrane odbio kao nerelevantan.

U odnosu na dokaz broj **T-371**, broj dokumenta 023 i 024 od 04.04.2009.godine, Sud je i na ročištu na kojem je istaknut prigovor da se ne radi o fakturi, već o povratu robe dobavljaču, konstatovao da ova činjenica nije ni bila sporna, te da je isti dokaz predstavlja dokument koji svjedoči o povratu robe, stoga Sud prigovor odbrane istaknut u ovom pravcu odbija kao irelevantan.

Nadalje, vezano za dokaze **T-390, T-391, T-392, T-393, T-396, T-398 svi dokumenti do broja 88, T-404, T-410, T-414, T-763, T-762**, Sud je izvršivši uvid u iste, ustanovio da se na ovim računima nalazi pečat pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, kao i određeni potpis za koji se ne može utvrditi kome pripadaju, pa Sud iz već detaljno obrazloženih razloga, kod navedenih, genusno istovjetnih prigovora odbrane, odbija prigovor kao neosnovan.

Kada je riječ o dokazima **T-770, T-765, T-766, T-767, T-769, T-768** Sud primjećuje da se radi o računima koje su „Energoinvest“ (T-770 i T-769), „Tehnometal“ d.o.o. (T-765), „ELMED“ d.o.o. (T-766), „SINEX Laboratory“ (T-767), te Goran Reljić (T-768) izdali prema „Golden Metro“, stoga prigovor odbrane da na dokumentu ne postoji potpis Kekećević Mlađena, nije relevantan. Dokaz **T-772** se odnosi na dokument koji je izdao „Raiffeisen Leasing“ prema „MB Kekećević“ d.o.o. Trn, te na ovom dokumentu nije niti predviđena rubrika za potpis direktora „MB Kekećević“ d.o.o., stoga isti nije ni trebao da se nalazi na ovom dokumentu. No, kako se radi o neovjerenoj kopiji dokumenta, Sud nije uzeo u obzir konkretan dokaz prilikom donošenja odluke.

II Prigovori Tužilaštva na dokaze odbrane

b II 1. Prigovor autentičnosti

Na uložene dokaze odbrane na ročištu od dana 15.03.2016.godine, a koji se odnose na popis robe kod pravnog lica, Tužilaštvo je uložilo **prigovor autentičnosti** iz razloga što se radi o kopijama ali cjeneći činjenicu da su ovi dokazi već uloženi kao dokazi Tužilaštva sud je ove prigovore odbio kao neosnovane.

b II 2. Prigovor relevantnosti

Na ročištu održanom dana 10.05.2016.godine, prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka odbrane, Dijane Ostić, Tužilaštvo je prigovorilo predmetnom nalazu u cjelosti, iz razloga što vještakinja nije uzela u obzir cjelokupnu dokumentaciju ovog predmeta prilikom izrade svog nalaza i mišljenja, usljed čega nije ni mogla utvrditi da li se radi o stvarnom ili fiktivnom prometu.

Sud je pomenutom prigovoru Tužilaštva poklonio naročitu pažnju, i to iz razloga što se istim dovodi u pitanje relevantnost dokaza – nalaza i mišljenja vještaka - koji je po svojoj suštini nosilac tumačenja ostatka dokaznog materijala, za koje tumačenje je potrebno posjedovanje uskog stručnog znanja. Stoga je za Sud od izuzetnog značaja da naporima kritičkog posmatranja i vredovanja nalaza i mišljenja vještaka, utvrdi da li je opravdano istom pokloniti vjeru, u cjelosti ili djelimično. Konkretna situacija sa kojom je Sud suočen u predmetnom postupku, dakle postojanje dva nalaza i mišljenja vještaka, a koja se razlikuju kako po samom zadatku- predmetu vještačenja, tako i po mišljenju kojim su rezultirali, nalaže Sudu obavezu da komparativnom metodom dosegne razlog zbog je došlo do različitih utvrđenja činjenica od strane vještaka, te da se u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza opredijeli za poklanjanje vjere onom nalazu ili dijelu nalaza za koji nađe da je sačinjen sa većim stepenom stručnosti i objektivnosti.

Naime, vještak odbrane, Dijana Ostić, trebala je da utvrditi da li je između privrednih društava bilo stvarnog ili fiktivnog prometa, da li su poreske fakture u skladu sa Pravilnikom o primjeni zakona o PDV-u, kao i utvrđivanje individualnih prometa između pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši i njegovih poslovnih partnera, te ulazni i izlazni PDV po osnovu ovih prometa. U svom mišljenju, na strani 25 i 26. Nalaza, vještakinja je dala odgovore na pitanja vezana za individualne promete između pravnih lica, također odgovarajući da su poreske fakture po kojima se promet vršio, bile sačinjene u skladu sa članom 107. Pravilnika, no kada je riječ o generalnom pitanju – da li je između privrednih društava bilo stvarnog prometa ili se pak radilo o fiktivnom prometu, vještak Ostić je istakla da se na osnovu knjigovodstvenih isprava „ne može utvrditi da li je promet fiktivan“.

S obzirom da vještak nije mogla dati odgovor na pitanje koje je od suštinskog značaja za konkretan predmet, a to je pitanje fiktivnosti prometa između pravnih lica, njen nalaz i mišljenje nisu rezultirali kategoričkim, pa čak niti hipotetičkim sudom o spornim okolnostima.

S druge strane, vještak Tužilaštva je također imala zadatak utvrditi valjanost dokumentacije sa aspekta poreznog zakonodavstva, ali posmatrajući hronologiju vođenja knjigovodstva i hronologiju tokova novca u blagajni i transfera putem poslovnih banaka u inkriminisanoj periodu, te se na kraju izjasniti da li su pravna lica po osnovu takve dokumentacije mogla zatražiti i ostvariti povrat PDV-a i da li je promet robe između ovih pravnih lica bio stvaran ili fiktivan. Vještak Tužilaštva je, postupajući u skladu sa navedenim zadatkom, nedvojbeno utvrdila da su prometi robe i mašina između pravnih lica bili fiktivni, navodeći opravdane razloge za

donošenje ovakvog zaključka, analizirajući pri tome svaki pojedini promet i to ne parcijalno, kako je to učinjeno od strane vještaka odbrane (koja je analizirala samo put robe prema pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši i od istog pravnog lica, bez utvrđivanja ranijeg i kasnijeg kretanja iste), već dovođenjem u vezu svake prethodne, kao i naknadne putanje robe i mašina. Vještak Tužilaštva je prilikom izrade svog nalaza i mišljenja raspolagala sa mnogo širim dijapazonom dokaznog materijala koji joj je, u skladu sa samim zadatom vještačenja, omogućio praćenje hronologije tokova mašina i opreme, kao i tokova novca, i na kraju, donošenje zaključka o fiktivnosti prometa, a koji zaključak vještak odbrane nije ni mogla donijeti usljed parcijalnog pristupa dokaznom materijalu.

Na ovom mjestu se nužno osvrnuti i na odredbu člana 64. Zakon o PDV-u, a koja glasi: „Tumačenje "Fiktivni promet" znači obavljanje poslovnih djelatnosti s ciljem da se prijevarom izbjegne plaćanje PDV-a.“

Vještak odbrane je, dakle, utvrđivala samo činjenicu da su poslovne djelatnosti obavljane i da su bile praćene dokumentacijom koja je formalno u skladu sa poreznim zakonodavstvom. Na ovaj način, vještak se samo polovično upustila u utvrđivanje činjenice koje ukazuju da li je promet bio stvaran ili fiktivan, propuštajući analizu drugog dijela relevantne odredbe, dakle analizu namjere ovakvog poslovanja. Cilj da se prevarom izbjegne plaćanje PDV-a može biti utvrđen samo na način na koji je predmetu pristupila vještak Tužilaštva, a koji se ogleda u koherentnom pristupu poslovnoj dokumentaciji svih dobavljača predmetne robe, te ispitujući sve objektivne i subjektivne okolnosti koje stoje na strani svakog pojedinog prodavca/kupca.

*Kako je vještak Tužilaštva dala kategorički zaključak u pogledu zadatka vještačenja, a koji zaključak je prema mišljenju ovog Suda, objektivno utemeljen i potvrđen činjenicama, te kako vještak odbrane uopće nije ponudila nikakav zaključak vezano za fiktivnost prometa, što je rezultat necjelovitog pristupa dokaznom materijalu, **Sud je nalaz vještaka odbrane, Ostić Dijane, našao nedostatnim**, poklonivši istovremeno, vjeru nalazu i mišljenju vještaka Tužilaštva, Čeho Mirsadi.*

Na ročištu održanom dana 12.07.2016.godine, prilikom ulaganja dokaza odbrane od broja DO-19 do DO-44, Tužilaštvo je istaklo prigovor relevantnosti na cjelokupnu grupu dokaza odbrane, s obzirom da se radi o zapisnicima organa čija djelatnost nije povezana sa PDV-om, pa ovakvi dokazi uopće nisu povezani sa tačkama optužnice koje se odnose na preduzete ranje Kekerović Mlađena. Sud je dozvolio ulaganje dokaza odbrane u spis predmeta.

*Nakon uvida u sadržaj pomenutih dokaza, te nakon razmatranja razloga odbrane za ulaganje ovih dokaza, Sud je našao da su isti **irelevantni** za konkretan postupak.*

Naime, branilac je na ročištu prilikom ulaganja predmetnih dokaza istakao da istima dokazuje da je pravno lice „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši stvarno poslovalo, te podlijegalo urednim i redovnim kontrolama nadležnih institucija i inspeksijskih organa. Sud ističe da dokazi koji su uloženi u cilju dokazivanja ovih okolnosti ne mogu ni na

koji način doprinijeti procjeni okolnosti bitnih za postupak koji se vodi po optužnicama Tužilaštva, jer su genusno potpuno odvojeni od suštine predmeta optužbe. Također, niti dokaze DO 40 – DO 43, koji predstavljaju Rješenja UIO BiH kojima se obvezniku PDV-a, „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, odobrava povrat neiskorištenog poreskog kredita za pojedine poreske periode u 2007.godini, Sud ne nalazi relevantnim, s obzirom da je osnov sumnje za fiktivnost prometa ovog pravnog lica utvrđen tek u obnovljenom postupku UIO BiH koji je zadokumentovan Zapisnicima o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, 2011.godine.

b)III Odluka o spajanju postupka

Na ročištu održanom dana 02.09.2014.godine, Sud je konstatovao da je izvršeno spajanje predmeta koji se vodi po Optužnici Tužilaštva broj T20 0 KT 0001559 08 od dana 12.12.2013.godine, sa predmetom koji se vodi po Optužnici Tužilaštva broj T20 0 KTPO 0008626 14 od dana 29.04.2014.godine. Spajanje postupka je izvršeno rješenjem Suda donesenim u postupku koji se vodio protiv Kekerović Mlađena pod brojem S1 2K 015929 14 K, na osnovu člana 25.st.3 ZKP BiH, a iz razloga ekonomičnosti i efikasnosti krivičnog postupka.

b)IV Odluke o razdvajanju postupka

Nakon početka glavnog pretresa, a tokom dokaznog postupka Tužilaštva, Sud je dana 25.02.2015.g. zaprimio sporazume o priznanju krivnje zaključene između Tužilaštva BiH i optuženih Vuković Aleksandra i njegovog branioca Jovišević Jasminke i pravne osobe „Forteco“ d.o.o. Trn Laktaši, te Amidžić Dejana, njegovog branioca Ivanović Jadranke i pravne osobe „Marija“ d.o.o. Bosanski Brod, nakon čega je Sud rješenjem od 03.03.2015. godine, a primjenom člana 26. ZKP BiH razdvojio postupak u odnosu na optužene Vuković Aleksandra, pravnu osobu „Forteco“ d.o.o. Trn Laktaši, Amidžić Dejana i pravnu osobu „Marija“ d.o.o. Bosanski Brod, i odlučio da će se postupak u odnosu na iste voditi i dovršiti pod drugim brojem, te je postupak u odnosu na ova lica završen pravomoćnom presudom.

Dana 10.09.2015.godine, Tužilaštvo BiH je zaključilo sporazum o priznanju krivnje sa optuženim Kekerović Radovanom i njegovim braniocem Perić Slobodanom, nakon čega je Sud rješenjem od 13.10.2015. godine, a primjenom člana 26. ZKP BiH razdvojio postupak u odnosu na optuženog Kekerović Radovana i odlučio da će se postupak u odnosu na istog posebno voditi i dovršiti pod drugim brojem. Dana 05.01.2016.godine Tužilaštvo je Sudu dostavilo dopis kojim je obavijestilo Sud da odustaje od zaključenog sporazuma o priznanju krivnje, a iz razloga što ročište za razmatranje sporazuma još uvijek nije zakazano. Nakon početka glavnog pretresa u krivičnom predmetu koji se vodi protiv optuženog Kekerović Radovana, dana 26.01.2016. godine Sud je ponovo zaprimio sporazum o priznanju krivice zaključen između između Tužilaštva BiH i optuženog Kekerović Radovana i njegovog branioca Perić Slobodana, advokata iz Banja Luke. Postupak u odnosu na ovog optuženog je razdvojen i dovršen pravomoćnom presudom pod novim brojem.

U toku glavnog pretresa, u fazi dokaznog postupka odbrane, Sud je dana 22.10.2015.g. zaprimio sporazume o priznanju krivnje zaključene između Tužilaštva BiH i optuženih Gojković Slobodana i njegovog branioca Borojević Novaka i pravne

osobe „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, zastupane po optuženom Gojković Slobodanu, nakon čega je Sud rješenjem od 03.11.2015. godine, a primjenom člana 26. ZKP BiH razdvojio postupak u odnosu na optužene Gojković Slobodana i pravnu osobu „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod i odredio da će se postupak u odnosu na iste voditi i dovršiti pod drugim brojem, te je postupak u odnosu na ova lica završen pravomoćnom presudom.

Postupak je u odnosu na optužene Todorović Gorana i pravno lice „VG Premium“ d.o.o., a primjenom člana 26. ZKP BiH razdvojen, zbog postojanja naročito važnih razloga, odnosno bolesti optuženog Todorović Gorana.

Iz istih razloga, Sud je rješenjem od 15.09.2015. godine, nakon što su sa Tužilaštvom BiH zaključili sporazume o priznanju krivnje, razdvojio postupak u odnosu na optužene Kekerović Mlađena, pravno lice „MB Kekerović“ d.o.o. Trn Laktaši i pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, te je određeno da će se u odnosu na njih postupak posebno voditi i dovršiti pod novim brojem.

b) V Ponovni početak glavnog pretresa

Sud je konstatovao da je glavni pretres u ovom predmetu počeo iznova, i to dana 18.08.2015.g., 12.01.2016.godine, 10.05.2016.godine, dana 12.07.2016.godine, 23.08.2016.godine, zbog proteka roka od 30 dana između dva ročišta za održavanje glavnog pretresa, pri čemu se provedeni dokazi nisu ponovo izvodili, već su se uz izričitu saglasnost stranaka i odbrane, a koji su dali i generalnu saglasnost po ovom pitanju, koristili zapisnici o njihovom izvođenju. Navedeno postupanje je u potpunosti u skladu sa članom 251. stav 2. ZKP BiH, kojim je određeno da glavni pretres koji je odložen mora iznova započeti ako se izmijenio sastav vijeća ili ako je odlaganje glavnog pretresa trajalo duže od 30 dana, međutim da uz saglasnost stranaka i branioca Vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, što je u konkretnom slučaju i učinjeno.

Vezano za pomenutu procesnu situaciju, odbrana se na ročištu za nastavak glavnog pretresa dana 12.01.2016.godine, usprotivila korištenju do sada izvedenih dokaza, te je tražila da se ponovno izvode svi dokazi, jer odbrana nije prisustvovala na zadnjih nekoliko ročišta u inicijalnom predmetu, obzirom da je došlo do razdvajanja postupka u odnosu na Kekerović Mlađena. Vijeće je na istom ročištu *donijelu odluku kojom je odbilo zahtjev za ponovnim izvođenjem dokaza, uz obrazloženje da će u obzir uzimati samo one dokaze izvedene na ročištima do momenta razdvajanja postupka u odnosu na Kekerovića, a kojim ročištima je isti prisustvovao i imao pravo postavljanja pitanja i davanja obrazloženja, te je Vijeće prema članu 251. ZKP BiH odlučilo da se pretres ima nastaviti uz korištenje ranije izvedenih dokaza. Tom prilikom, Sud je istakao da je u ovakvom prigovoru odbrane prepoznao namjeru odugovlačenja postupka, a koja je motivisana ograničenim rokom trajanja mjere pritvora prema optuženom, te je odmjerivši interese postupka i interese optuženog, donio navedenu odluku, svakako uz postojanje ranije date generalne saglasnosti odbrane, da se u slučaju proteka roka od 30 dana, ranije izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi.*

Prilikom donošenja ove odluke, Vijeće je uzelo u obzir činjenicu da je do procesne situacije proteka roka od 30 dana između dva ročišta na kojima su izvođeni dokazi, došlo iz razloga što je Sud pružio strankama mogućnost da izvrše uređenje sporazuma o priznanju krivnje na način koji bi bio pravičan i kao takav prihvatljiv za ovaj Sud. S tim u vezi, Sud napominje da su dana 17.11.2015.godine, 08.12.2015.godine i 05.01.2016.godine održana ročišta za nastavak glavnog pretresa, ali da su provedena u cilju razmatranja sporazuma o priznanju krivnje, povodom kojeg sporazuma je i došlo do razdvajanja postupka, stoga je pomenuti vremenski period rezultat motiva Suda vođenog interesima odbrane.

b)VI Odbacivanje sporazuma o priznanju krivnje

Na ročištu za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje održanom dana 05.01.2016.godine, Sud je donio procesno rješenje kojim je u smislu člana 231. ZKP BiH odbacio sporazum o priznanju krivnje zaključen dana 04.09.2015.godine između Tužilaštva Bosne i Hercegovine i odbrane optuženog Mlađena Kekećevića, pravnih lica „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši i „Trgopromet Dragan“, kao neprihvatljiv

c) Dokazi i ocjena dokaza u kontekstu elemenata krivičnog djela

c) I Vremensko važenje krivičnog zakona

Kada je riječ o elementima krivičnih djela koja su predmet ovog postupka, najprije treba istaći da se u konkretnom slučaju postavlja pitanje vremenskog važenja krivičnog zakona. Naime, radnje kojima su optuženi počinili krivična djela protežu se u vremenskom razdoblju od 2006.godine do 2009.godine, a u kojem vremenskom periodu je u primjeni bio Krivični zakon BiH iz 2003.godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 37/03). Stoga je Sud, shodno odredbi člana 4. Krivičnog zakona BiH, primijenio odredbe ranije važećeg Krivičnog zakona.

Sud je razmotrio i ispunjenost uslova za retroaktivnu primjenu zakona, koji uslov je predviđen stavom 2. člana 4. KZ-a BiH, kojim je propisano: „Ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta izmijeni zakon, primijenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.“ U slučajevima kada određeno ponašanje predstavlja krivično djelo i po ranije važećem i po novom zakonu, potrebno je uzeti u obzir sve okolnosti koje mogu biti relevantne za izbor blažeg zakona za konkretnog učinioca, te utvrditi koji od dva zakona daje istinski povoljniji ishod za učinioca. Stoga je Sud razmatrao terminološku i suštinsku razliku ranije važećeg i KZ-a koji je trenutno na snazi, u pogledu definicija grupe kojoj počinitelj djela iz člana 250. KZ-a pripada. Tako je utvrđeno da prema ranijem važećem KZ-u *zločinačka organizacija* predstavlja organizovanu grupu ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna, dok je trenutno važećim krivičnim zakonom određeno da *grupa za organizovani kriminal* predstavlja grupu od tri ili više lica koja postoji u izvjesnom vremenskom periodu i koja djeluje sporazumno s ciljem izvršenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, a radi sticanja materijalne koristi. Iz navedenog jasno proizilazi da je za oglašavanje nekog lica krivim za počinjenje krivičnog djela u okviru grupe za organizovani kriminal, neophodno dokazati i 'sticanje materijalne koristi', dok ova

pretpostavka ne postoji u ranijem važećem KZ-u, te lice može biti oglašeno krivim za počinjenje krivičnog djela u okviru *zločinačke organizacije* bez dokazivanja ovog elementa. Uzevši u obzir da su ostala bitna obilježja bića krivičnog djela Organizovani kriminal i po novom i po ranije važećem Krivičnom zakonu identična, Vijeće je cijeno da je zakon koji je trenutno na snazi, blaži za počinioce u konkretnom slučaju.

Ovakav zaključak Vijeća potvrđuje i činjenica da je u stavu 2. člana 250.KZ-a BiH povećan neophodni minimum kazne zatvora za učinjeno krivično djelo sa tri na pet godina, što identično navedenom predstavlja blaže zakonom predviđene uslove za odgovornost pripadnika grupe za organizovani kriminal.

Stoga, u pogledu krivičnog djela Organizovani kriminal, Sud je primijenio Krivični zakon koji je stupio na snagu nakon vremena počinjenja krivičnog djela, dakle Krivični zakon BiH iz 2010.godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 8/10), sukladno odredbi člana 4. stav 2. KZ-a BiH. U pogledu ostalih krivičnih djela koja su obuhvaćena pravnom kvalifikacijom u ovom predmetu, Sud je, rukovodeći se odredbom člana 4. KZ BiH, primijenio krivični zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnih djela, dakle Krivični zakon BiH iz 2003.godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 37/03), kao i Krivični zakon Republike Srpske iz 2003.godine («Službeni glasnik RS» broj 49/03 od 25. juna 2003. godine).

c) II Relevantne odredbe iz Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 37/03 i "Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 8/10)

Krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250.stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 8/10) čini onaj ko kao pripadnik grupe za organizovani kriminal učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine za koje se može izreći kazna zatvora pet godina ili teža kazna, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, te je sankcija propisana za ovo krivično djelo izražena zakonskim minimumom od pet godina.

Stavom 3. člana 250. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, propisano je da ko organizuje ili bilo kako rukovodi *grupom za organizovani kriminal* koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

Krivično djelo Poreska utaja iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona BiH („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 37/03) čini onaj ko izbjegne plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine ili doprinosa socijalnog osiguranja, ne dajući zahtjevane podatke ili dajući lažne podatke o svojim stečenim oporezivim prihodima ili o drugim činjenicama koje su od uticaja na utvrđivanje iznosa ovakvih obaveza, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi iznos od 10.000 KM, dok je **stavom 2.** istog člana predviđeno da će se onaj ko učini krivično djelo iz stava 1. ovog člana, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 50.000 KM, kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina, a **stavom 3.** je određeno da će se onaj ko učini krivično djelo iz stava 1. ovog člana, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 200.000 KM, kazniti kaznom zatvora najmanje tri godine.

Krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. Krivičnog zakona BiH („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” br. 37/03), čini onaj ko novac ili imovinu za koju zna da su pribavljeni učinjenjem krivičnog djela primi, zamijeni, drži, njima raspoložuje, upotrijebi u privrednom ili drugom poslovanju, ili na drugi način prikrije ili pokuša prikriti, a takav novac ili imovina je veće vrijednosti ili to djelo ugrožava zajednički ekonomski prostor Bosne i Hercegovine ili ima štetne posljedice za djelatnosti ili finansiranje institucija Bosne i Hercegovine, kada vrijednost novca ili imovinske koristi prelazi iznos od 50.000 KM, pri čemu je za ovo djelo propisana kazna zatvora od jedne do deset godina.

Krivično djelo Sprečavanje dokazivanja iz člana 236. stav 2. KZ BiH čini onaj ko s ciljem da spriječi ili znatno oteža dokazivanje u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku pred institucijama Bosne i Hercegovine, sakrije, ošteti, uništi ili učini neupotrebljivim tuđi predmet ili ispravu koja služi dokazivanju, kojim članom je propisano da će se ista osoba kazniti novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

Krivično djelo Carinska prevara iz člana 216. KZ BiH čini onaj ko u namjeri da on ili neko drugi izbjegne plaćanje carine ili drugih dadžbina koje se plaćaju pri uvozu robe, a čiji iznos prelazi 5.000 KM, načini ili podnese carinskom organu krivotvorenu carinsku ispravu, uvjerenje ili drugi dokument koji je lažan. Stavom 2. istog člana propisana je sankcija za počinioca ovog djela koji isto izvrši u namjeri izbjegavanja plaćanja carina ili drugih dažbina u iznosu od preko 20.000,00 KM.

Član 124. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine: “Za krivično djelo koje je učinitelj učinio u ime, za račun ili u korist pravne osobe, odgovorna je pravna osoba: a) kada smisao učinjenog krivičnog djela proizlazi iz zaključka, naloga ili odobrenja rukovodećih ili nadzornih organa pravne osobe; b) ili kada su rukovodeći ili nadzorni organi pravne osobe uticali na učinitelja ili mu omogućili da učini krivično djelo; c) ili kada pravna osoba raspoložuje protupravno ostvarenom imovinskom koristi ili koristi predmete nastale krivičnim djelom; d) ili kada su rukovodeći ili nadzorni organi pravne osobe propustili dužni nadzor nad zakonitošću rada radnika.”

Član 53. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine: „Ako je učinilac jednom radnjom ili s više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremno sudi, sud će najprije utvrditi kazne za svako od tih krivičnih djela, pa će za sva krivična djela izreći jedinstvenu kaznu zatvora, kaznu dugotrajnog zatvora ili jedinstvenu novčanu kaznu.

(2) Jedinstvenu kaznu sud će izreći po ovim pravilima:

- a) ako je za neko od krivičnih djela u sticaju sud utvrdio kaznu dugotrajnog zatvora, izreći će samo tu kaznu;
- b) ako je za krivična djela u sticaju sud utvrdio kazne zatvora, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedine utvrđene kazne, ali ne smije dostignuti zbir utvrđenih kazni niti preći dvadeset godina;
- c) ako su za sva krivična djela u sticaju propisane kazne zatvora do tri godine, jedinstvena kazna zatvora ne može biti veća od osam godina;
- d) ako je za krivična djela u sticaju sud utvrdio samo novčane kazne, jedinstvena kazna mora biti veća od svake pojedine utvrđene novčane kazne, ali ne smije dostignuti zbir utvrđenih novčanih kazni.

(3) Ako je za neka krivična djela u sticaju sud utvrdio kazne zatvora, a za druga krivična djela u sticaju novčane kazne, izreći će jedinstvenu kaznu zatvora i jedinstvenu novčanu kaznu prema odredbama stava 2. tač. b) do d) ovog člana.

(4) Sporednu kaznu sud će izreći ako je utvrđena makar za jedno krivično djelo u sticaju, a ako je utvrdio više novčanih kazni, izreći će jedinstvenu novčanu kaznu prema odredbi stava 2. tačke d) ovog člana.

(5) Ako je sud za krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora i kazne maloljetničkog zatvora, izreći će jedinstvenu kaznu zatvora prema odredbama stava 2. tač. b) i c) ovog člana.“

Član 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine: „1. Odredbe ovog zakona o sticaju krivičnih djela neće se primijeniti kada učinilac učini produženo krivično djelo.

2. Produženo krivično djelo je učinjeno kad je učinilac s umišljajem učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu.

3. Kada se radi o produženom krivičnom djelu istih zakonskih obilježja, sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za to krivično djelo. Ako se radi o istovrsnim krivičnim djelima, sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za najteže od tih djela.“

c) III Relevantne odredbe iz Krivičnog zakona Republike Srpske (KZ RS)

Članom 232. stav 2. KZ RS određeno je krivično djelo Teška krađa, na sljedeći način: „Ako vrijednost ukradene stvari prelazi iznos od 10.000 KM, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.“

Članom 394. KZ RS propisano je: „1. Ko skine ili povrijedi službeni pecat ili znak koji je ovlašćeno službeno lice stavilo radi osiguranja predmeta ili prostorije, ili ko bez skidanja ili povrede pečata ili znaka ude u takvu prostoriju ili otvori predmet na koji je bio stavljen službeni pecat ili znak, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine. 2. Pokušaj je kažnjiv.“

b) IV Relevantne blanketne odredbe

Pored pomenutih odredbi Krivičnog zakona BiH, Sud je prilikom razmatranja činjenica iz optužnice i odlučivanja o njihovoj dokazanosti, konsultovao i relevantne odredbe drugih zakona, a na koje upućuje odredba člana 210. KZ-a BiH koja definiše krivično djelo porezne utaje.

Član 4. Zakona o PDV-u: "Promet dobara je, u smislu ovog zakona, prijenos prava raspolaganja na stvarima (u daljnjem tekstu: dobra) licu koje tim dobrima može raspolagati kao vlasnik. Dobrima se smatraju i voda, električna energija, plin, toplotna energija ili slično. Prometom dobara, u smislu ovog zakona, smatra se i: 1. prijenos prava raspolaganja na dobrima uz naknadu na osnovu odluke državnog organa, organa lokalne samouprave ili na osnovu zakona; 2. isporuka dobara po ugovoru na osnovu kojeg se plaća provizija pri prodaji ili kupovini dobara; 3. isporuka dobara na osnovu ugovora o iznajmljivanju na određeni period na osnovu kupoprodajnog ugovora s odgođenim plaćanjem kojim je predviđeno da se pravo vlasništva prenosi najkasnije otplatom posljednje rate; 4. prijenos prava raspolaganja na

novosagrađenim građevinskim objektima ili ekonomski djeljivim cjelinama u okviru tih objekata (u daljnjem tekstu: objekti);5. prijenos poslovne imovine poreskog obveznika od strane ovlaštenog lica, uključujući likvidatore, stečajne upravnike i nadzornike, osim slučajeva iz stava 2. člana 7. ovog zakona;6. upotreba dobara poreskog obveznika u vanposlovne svrhe;7. razmjena dobara za druga dobra ili usluge."

Član 38. stav 1. Zakona o PDV-u: "Poreski period za koji se obračunava PDV je jedan kalendarski mjesec." **Stav 2.:** "Obveznik je dužan obračunati PDV za odgovarajući poreski period na osnovu ukupnog prometa dobara ili usluga iskazanih u fakturama u tom poreskom periodu."

Član 39. stav 1. Zakona o PDV-u: "Obveznici su dužni svoju PDV obavezu obračunatu za određeni poreski period navesti u mjesečnoj PDV prijavi." Stav 2.: "Prijavu iz stava 1. ovog člana obveznik podnosi do 10-og u mjesecu po isteku poreskog perioda." Stav 3.: "Obveznik podnosi prijavu za PDV bez obzira da li je obavezan platiti PDV u periodu za koji je prijava podnesena." Stav 4.: "Prijava za PDV sadrži sve neophodne podatke za obračunavanje poreske obaveze obveznika." Stav 5.: "Lica iz Poglavlja III. ovog zakona, koja podliježu obavezi plaćanja PDV-a, također plaćaju PDV u rokovima iz stava 2. ovog člana." Stav 6.: "Kod uvoza dobara, PDV koji dopijeva na njih obračunava se, naplaćuje i plaća u skladu s propisima zakona koje se odnose na naplatu carinskih i drugih dažbina koje dopijevaju prilikom uvoza." Stav 7.: "Oblik i sadržaj prijave za PDV propisuje UIO prema propisima donesenim prema ovom zakonu."

Članom 64. Zakon o PDV-u BiH određeno je da "fiktivni promet" znači obavljanje poslovnih djelatnosti s ciljem da se prijevarom izbjegne plaćanje PDV-a.

Član 16. stav 1. Zakona o UIO BiH: "Propisi o indirektnom oporezivanju ne mogu se tumačiti primjenom analogije, osim ako to zakonom nije izričito predviđeno." Stav 2.: "Radnje koje su preduzete radi izbjegavanja ili zloupotrebe propisa o indirektnom oporezivanju, ili imaju za posljedicu izbjegavanje ili zloupotrebu ovih propisa, ne mogu dovesti do izbjegavanja i zloupotrebe propisa o indirektnom oporezivanju." Stav 3.: "U slučajevima 'pro forma' radnji, dati predmet oporezivanja smatra se onim što on stvarnopredstavlja, bez obzira kako ga strane u prometu nazivaju."

Član 61. stav 1. Zakona o postupku indirektnog oporezivanja: „Teret dokazivanja je na obvezniku indirektnih poreza.“

Član 17. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji FBiH: „Suštinskom kontrolom knjigovodstvenih isprava utvrđuje se suštinska ispravnost isprave, koja se sastoji u ispitivanju da je naznačena poslovna promjena stvarno nastala i u obimu kako je naznačeno.“

Član 8. stav 3. Zakon o računovodstvu i reviziji RS (Službeni glasnik RS 67/05): „Lica odgovorna za sačinjavanje i kontrolu knjigovodstvenih isprava svojim potpisom u pisanom ili elektronskom obliku potvrđuju da je knjigovodstvena isprava potpuna, istinita, računski tačna i da odražava suštinu poslovnog događaja na koji se odnosi.“

Članom 13. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji RS (Službeni glasnik RS 67/05): „Dnevnik i glavna knjiga čuvaju se *najmanje deset godina*.“

Član 24. stav 5. Zakona o računovodstvu i reviziji RS (Službeni glasnik RS 67/05): „Godišnji izvještaj o poslovanju čuva se u originalnom obliku *jedanaest* godina nakon isteka poslovne godine za koju je sačinjen.“

c) V Sadržaj provedenih dokaza

- Dokazi Tužilaštva:

Saslušani svjedoci i vještaci:

Svjedok Stajić Zoran dipl.ekonomista, inspektor zaposlen u UIO BiH – RC Banja Luka – Grupa za kontrolu velikih poreznih obveznika od 2005.g., saslušan na okolnosti po tačkama 2, 3, 4 i 5 Optužnice, poslovanje pravne osobe MB Kekerović za 2006, 2007, 2008. i 2009. godinu, kao i na okolnosti tački 8 i Optužnice, koja se odnosi na MB Kekerović, a sve u vezu sa tačkom 1, postojanje grupe za organizovani kriminal, s obzirom da su zapisnici o kontroli kod MB Kekerović u vezi sa poslovnim odnosima, kupcima i odbavljačima, saoptuženih pravnih lica Euro Sola, VG Premiuma, Janjoša i drugih, navodi da je vršio kontrolu pravne osobe „MB Kekerović“, za period 01.01.2006 do 31.08.2007.g., u sjedištu UIO u Banja Luci zajedno sa Galić Zoricom. O kontroli je obavještena odgovorna osoba pravnog lica, koja nije bila prisutna, a rađena je obnova postupka kontrole, zbog saznanja za nove činjenice, što po ZUP-u dozvoljava postupak obnove kontrole, na osnovu čega se stornira dosadašnji nalaz o redovnoj kontroli. U konkretnom slučaju redovnu kontrolu su radili drugi poreski inspektori, dok je on radio obnovu postupka za navedene periode. Postupali su po naredbi Tužilaštva BiH, a donesen je zaključak nadležnog organa kojim se dozvoljava obnova postupka kontrole indirektnih poreza. Prilikom kontrole na raspolaganju su imali izuzete dokumente, relevantnu dokumentaciju neophodnu da se kontrola može obaviti, prije svega bruto bilanse, finansijske kartice kupaca i dobavljača, robne kartice, analitičke kartice konta PDV-a ulaznog i izlaznog i svu ostalu dokumentaciju a koju su dobili od Sektora za istrage. Kontrola je trajala od jula 2010 do maja 2011. a uporedo su kontrolisana i druga pravna lica, sva dokumentacija je bila u jednoj kancelariji i samo su inspektori imali pristup istoj. Ovlašteni knjigovođa pravnog lica MB Kekerović nije bio prisutan i s njim nisu uspjeli ostvariti kontakt. Pojašnjava da u sistemu oporezivanja poreski obveznik dobrovoljno podnosi prijave na mjesečnom nivou, pa je tako i za sporni period poreski obveznik podnio PDV prijave, u kojima je dobrovoljno iskazao PDV, i to za kompletan kontrolisani period od januara 2006. do avgusta 2007.g., prijavio je izlazni porez 1.763.521 KM, i ulazni porez u iznosu od 2.689.809,00 KM, razlika je porezni kredit u iznosu od -926.288,00 KM. Poreski obveznik koji iskaže poreski kredit, ima pravo povrata novca od UIO BiH. Međutim, u konkretnom slučaju, nakon obavljene kontrole, nalazom je utvrđen izlazni porez 1.699.060 KM, ulazni porez je 2.021.097, tako da je ostao dug u iznosu od -322.028,00 KM. S obzirom da je poreski obveznik ranije iskazao poreski kredit 926.288,00 KM, da su inspektori kontrolom umanjili kredit na 322.028,00 KM, to je poreski obveznik dužan iznos od 604.260,00 KM. U odnosu na utvrđene zalihe robe kod MB Kekerović sa 31.12.2005.g., ne može se izjasniti, jer su drugi inspektori vršili posao popisa robe. Dalje navodi da je vršena i kontrola poslovnih partnera, tj. kupaca i dobavljača, ovog pravnog lica, jer je to uobičajan postupak kod svih kontrola gdje se kontrolišu i ulazne i izlazne fakture, koje su povezane sa kupcem i dobavljačem. Na osnovu raspoložive dokumentacije u ovom periodu kontrolisani su pravna lica koja se pojavljuju i kao kupci i kao

dobavljači i to „Trgopromet Dragan“, „Plus trade“, „Tri-mar“, „Liberty“, „Ceresol“. U ovom periodu bilo je mnogo faktura sa velikim i malim novčanim iznosima ,pri čemu je vršena procjena i kontrolišu se uglavnom veliki kupci , veliki dobavljači i veliki novčani iznosi. U postupku kontrole koristili su originalnu materijalnu dokumentaciju , prateći kretanje faktura , kako bi utvrdili prema kojim kupcima ide faktura i od kojeg dobavljača dolazi koja vrsta robe. Potvrđuje da je na osnovu pregleda cjelokupne dokumentacije, zaključeno da su fakture koje su i zapisnički konstatovane fiktivne u smislu fiktivnog prometa kako to reguliše član 64. Zakona o PDV-u, pojašnjavajući da se radi o postojanju fakture bez stvarnog prometa robe , što je utvrđeno povezanim kontrolama kod drugih pravnih lica . Navedeno pojašnjava na primjeru mašine Windzor HSI koja je fakturisana lančano između pravnih lica „Ceresol“, „MB Kečerović“, „Tri-mar“, „Liberty“, „Lajmeks“, gdje je kod pravnog lica „MB Kečerović“ dva puta odbijen ulazni porez, a prikazan jedan izlazni porez, s tim što jedan ulazni porez odbijen po fakturi pravnog lica Ceresola, drugi ulazni porez po fakturi pravnog lica Tri Mar . Dakle, radi se o dva ulazna poreza, dok je prikazan jedan izlazni porez što je sve i zapisnički konstatovano. Pojašnjava da u ovakvim situacijama kada poreski obveznik ima dva ulazna poreza, jedan izlazni, ima mogućnost ostvarenja poreznog kredita. Izjašnjavajući se po tabeli za period kontrole 01.09.2007. – 30.04.2010.g., svjedok pojašnjava , da je poreski obveznik u svojim prijavama u koloni 5 iskazao porezni kredit od -2.999.951,00 KM, što se odnosi na novčani iznos koji potražuje od UIO BiH koji će mu u konačnici i biti vraćen.Međutim kontrolom je utvrđeno sasvim suprotno .Naime , pravno lice , prema kontroli , imalo je obavezu uplate novčanog iznosa od 323.573,00 KM, a ne pravo na porezni kredit kako je on to naveo u poreskoj prijavi. U tom slučaju na novčani iznos od -2.999.951,00 KM dodata je obaveza od 323.573,00 KM, pa je obveznik dužan UIO BiH , novčani iznos od 3.323,524,00 KM . Na kraju svjedok zaključuje da novčani iznos od 3.323,524,00 KM predstavlja neosnovani povrat PDV-a koji je ostvarilo pravno lice MB Kečerović , s tim da se dodaje još novčani iznos ranije obaveze 604.260,00 KM, što čini zbir oko 3 miliona poreske obaveze.

U odnosu na identifikaciju opreme svjedok navodi da je ista rađena na više različitih lokacija uz saradnju Sektora za istrage – RC Banja Luka – UIO BiH, vršen je i identifikacija opreme koja je posjedovala dokumentaciji, da bi se utvrdilo o kakvoj se opremi radi. Oprema je pregledana i fotografisana 04. i 05.2011. godine, vršeno je poređenje sa postojećom dokumentacijom , a sve je zapisnički konstatovano. Identifikacija opreme rađena je na lokaciji Knežica - Kozarska Dubica, zatim na adresi sjedišta firme, i treća lokacija kafić . Za period avgust 2007. – april 2010.g., poslovni partneri „MB Kečerović“ bili su „VG premium“, kao najveći dobavljač, zatim „Ceresol“, i ostala pravna lica čijih imena ne može da se sjetiti. Zapisnik o izvršenoj kontroli, dostavljen je Kečerović Radovanu a misli da pravno lice „MB Kečerović“ nije podnosio primjedbe na zapisnike, te su pravosnažnim rješenjima utvrđene porezne obaveze, jer žalbe nisu ulagane. Svjedoku je prezentirano Rješenje UIO BiH – RC Banja Luka od 22.06.2011.g., navedeno kao dokazu u Optužnici pod brojem: T-156, kojim je utvrđena porezna obaveza PDV-a u iznosu od 604.260,00 KM, te i Rješenje UIO BiH – RC Banja Luka od 22.06.2011.g. navedeno kao dokaz u Optužnici pod brojem: T-157 kojim je utvrđen razrez indirektnih poreza za obveznika MB Kečerović u iznosu od 3.323.524,00 KM, te je svjedok potvrdio autentičnost svog potpisa. Na kraju je pojasnio da je kontrolom izvršena i kontrola akciza, ali ne može tačno da se sjeti šta je tom prilikom utvrđeno,osim da je razlika iskazana u nulama.

Tokom unakrsnog ispitivanja potvrđuje da je zajedno sa jednim od kolega vršio kontrolu pravnog lica „MB Kečerović“, da je on sačinio prvi zapisnik za period od 01.01.2006 do 31.08.2007.g., a drugi kolegica, a zapisnike su zajedno potpisali, da se kontrola odnosila na obnovu postupka, kao validnu dokumentacije kao uzeo je: bruto bilansi, analitičke/finansijske kartice, kartice ulaznog i izlaznog poreza, kartice kupaca, kartice dobavljača, knjiga ulaznih faktura, knjiga izlaznih faktura i ostalu vanknjigovodstvenu dokumentaciju, ističući da se pri kontroli koriste svi raspoloživi podaci, kao i zapisnici iz prethodnih kontrola, službene zabilješke, zapisnici o izjavama koje su sačinjene u Sektoru za istrage a sva korištena dokumentacija konstatovana je u zapisniku o kontroli koji je on sačinio. Potvrđuje da je imao na uvid i dokumentaciju iz prethodne redovne kontrole, a od novih dokaza i činjenica, koji su bili razlog za obnovu postupka, navodi Informaciju o postojanju osnova sumnje da je počinjeno krivično djelo, dostavljene od strane Odsjeka za provođenje i poštivanje carinskih zakonskih propisa – Grupa za istrage RC Banja Luka, zapisnika o izjavama odgovornih lica, zapisnicima o izjavama uposlenika i drugih lica, identifikacija mašina i opreme koju su izvršili 4 i 5. januara, uz korištenje faktura poreskog obveznika. Postupali su na osnovu Naredbe Tužilaštva BiH, na osnovu koje je izdat naloga za kontrolu, imao je uvid i u zapisnike o kontroli pravnih lica koja su poslovala sa MB Kečerovićem, a kod kojih se također radila obnova postupka. Pojašnjava da su sve kontrole rađene istovremeno kod dobavljača i kod kupaca, jer su ova pravna lica u njihovom međusobnom poslovanju povezana kao i njihove fakture koje su izdavali. Uz to korišteni su i zapisnici koji su prethodno pohranjeni u sistemu ALICE koji sistem koristi UIO BiH, a radi se o zapisnicima paralelnih kontrola pravnih lica, „Ceresol“, „Trgo-promet Dragan“ i „Tri-Mar“, i koji su sastavni dio zapisnika koji će sačiniti. Navodi da pravno lice koje traži povrat PDV-a u obavezi, UIO BiH dostaviti mjesečne PDV prijave, koje se knjiže u poreskoj kartici, kartica sadrži kolone duguje, potražuje i saldo. Onaj poreski obveznik koji zahtjeva povrat PDV-a, u poreskoj prijavi obilježava znakom „x“ dok kredit nije potrebno obilježavati. Nakon urađenih provjera i prethodne kontrole o osnovanosti povrata PDV-a, UIO BiH donosi rješenje.

Kroz sistem ALIS vidljive su sve PDV prijave i iznosi povrata. Svjedok dalje potvrđuje da direktor pravnog lica, odlučuje o kupovini određene robe, i kupoprodajnoj cjeni te da se roba može prodavati u tkz. „lancu“, roba može ići od jednog pravnog lica ka drugom, ali obavezu ulaznog poreza ima pravno lice koje je zadnje u lancu. Svjedok dalje navodi da se sistem plaćanja između poreskih obveznika ne veže za PDV sistem, da je za utvrđivanje bitna faktura koja je najvažniji dokument, tako da plaćanje PDV –a nije u vezi sa finansijskim plaćanjem. U konkretnom slučaju za nabavku mašine kod pravnog lica MB Kečerović, svjedok ukazuje na postojanje dva ulazna PDV-a i dva prava na odbitak, jedna izlaz prema pravnom licu Libertiju; ulazni porez je veći od izlaznog, razlika je kredit, gdje nije mjerodavno uzajamno plaćanje između pravnih lica, nego izdata faktura koja sadrži PDV koji se knjiži kao PDV prijava. Naglašava da su fakture bile ispravne, optuženi je posjedovao svu poslovnu dokumentaciju ali je kontrolom utvrđen fiktivan promet, uz pojašnjenje da zatečena mašina nije imala vrijednost koja je navedena u fakturi, mašina nije bila u funkciji, te s obzirom na ovakav slijed faktura, u situaciji da postoje dva ulazna PDV-a i jedan izlazni PDV, zaključuje da se radi o fiktivnom prometu.

Na pitanja odbrane Pavlović Zorana svjedok pojašnjava da UIO BiH ne posjeduje pravni akt koji bi definisao fiktivni promet, ali o tome govori član 64. Zakona o PDV-

u. Zajedno sa Galić Zoricom radio je kontrolu poslovanja pravnog lica MB Kekerović, tako što je ona kontrolisala jedan poreski period a on drugi.

Kontrola pravnog lica „Ceresol“ rađena je paralelno, i to na osnovu dokumentacije „MB Kekerović“, da se radilo o fiktivnom prometu između ovih pravnih lica, te da je pravno lice u obavezi čuvati finansijsku dokumentaciju unazad 10 godina. Na pitanja odbrane optužene Trivundža Biljane, vezano za prodaju mašine za proizvodnju plastike, svjedok potvrđuje da je bilo više prometa mašine, tako što je „MB Kekerović“ mašinu kupio od „Ceresola“, pa je prodao „Libertiju“, da je „Liberty“ tu mašinu prodalo „Lajmeksu“, a „Lajmekes“ potom „Tri-Mar“, sve sa neznatnom razlikom u cijeni i PDV-om, da bi potom „Tri-Mar“ tu mašinu prodao „MB Kekerović“. Kod svih ovih transakcija je obračunat i plaćen porez, s tim što je država BiH oštećena jer je kod pravnog lica „MB Kekerović“ konstatovano postojanje dvije ulazne fakture i jedan izlazni porez.

Na upit optuženog Marčeta Slobodana svjedok navodi da je vrijednost mašine utvrđena 2014.g, a promet mašine je bio 2007.g., dakle cijenjena je njena vrijednost u momentu kontrole, te optuženi Marčeta Slobodan nije vršio povrat PDV-a u vezi sa ovom mašinom, nabavku je izvršio od „MB Kekerović“ i dalje prodao „Lajmeksu“, tu je poništen ulazni i izlazni porez.

Na dodatni upit tužioca, da pojasni cilj ovakve kupoprodaje svjedok navodi da je to neosnovan povrata PDV-a, što je i naposljetku i ostvareno, u ovom slučaju u iznosu od oko 50 hiljada KM, za koji iznos je oštećena država BiH.

Svjedokinja Galić Zorica, dipl. ekonomista, zaposlena u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, sačinila zapisnika o kontroli „MB Kekerović“ od 23.05.2011. godine, odnosi se na tačke Optužnice 3, 4 i 5. Navodi da je kontrolu pravnog lica „MB Kekerović“ započela 12.07.2010. godine, a završila 23.05.2011. godine. Kontrolu je vršila sa kolegom Stajić Zoranom, a predmet kontrole su bili indirektni porezi (PDV i akcize). Nalog za kontrolu dobili su postupajući po naredbi tužilaštva KT 415/08, a dokumentaciju pravnog lica, izuzela je SIPA i držala u svojim prostorijama, nakon čega je prebačena u UIO BiH, gdje je i rađena kontrola. Dokumentaciju su činile knjigovodstvene evidencije poreznog obveznika koje su dostavljene od SIPA-e, knjige ulaznih i izlaznih faktura, činjenice kojima je raspolagala UIO, podaci poreznog obveznika koje može lično dostaviti, a korištene su i dokazi koji su zatečeni kod poreznih obveznika, a koje su obuhvaćene naredbom Tužilaštva. Sve kontrole su rađene kontinuirano, sistematski, kako bi se iskontrolisao svaki događaj. Provjeravali su sve podatke iskazane u prijavama koje obveznik sam dostavlja s tim da je paralelno vršena kontrola još 16 pravnih lica.

Pojašnjavajući rekapitulacija- tabela, navodi da je poreski obveznik u poreznim prijavama podnesenim od septembra 2007 do januara 2009.g. označavao podatak u polju x, opredijeljujući se na taj način za povrat poreznih sredstava. U PDV prijavama za period februar 2009.g. decembra 2009.g., nije bilo oznake „x“, što znači da se opredijelio za porezni kredit, odnosno da iskazani ulazni porez koji je veći od izlaznog, koristi za namirenje budućih obaveza. Porezni obveznik u mjesecu januaru, februaru, martu i aprilu 2010.g. nije podnosio PDV prijave, odnosno nije prijavljivao podatke o svom poslovanju. U postupku kontrole utvrđene su razlike između prijavljenog izlaznog poreza i ulaznog poreza, te je na osnovu cjenjenih dokaza utvrđeno, da porezni obveznik nije poštivao odredbe Zakona o porezu na dodatnu vrijednost, te je na taj način u postupku kontrole za cijeli period koji je

posmatran iskazao -- 2.993.951 (u minusu), zahtijevajući da mu se ovaj novčani iznos vrati, u djelu kao poreski kredit, ali kako iskazani iznosi nisu iskorišteni u roku od 6 mjeseci, misli da su ova sva sredstva poreznom obvezniku uglavnom vraćena. Dalje navodi da se iz PDV prijava poreznog obveznika uočljivo da je uglavnom prijavljivao veći ulazni PDV od izlaznog PDV-a, iskazujući veće minuse, odnosno zahtjeve za povrate. Pojašnjava da ovakve prijave mogu ukazivati da je porezni obveznik, ukoliko je ispravno iskazivao svoje podatke, vršio velika ulaganja u svoju proizvodnju i poslovanje. Međutim porezni obveznici ne mogu uvijek i konstantno imati veće nabavke od isporuka. Inače takve nabavke, ukoliko se obavljaju u poslovne svrhe, moraju biti jasno evidentirane. Ovakvi zahtjevi za povrat mogu ukazivati i na izvoz ali se u tim slučajevima uglavnom radi o većim novčanim iznosima dok su kod konkretnog poreznog obveznika ovi iznosi izuzetno mali. Kontrolom je utvrđeno da je postupanjem poreznog obveznika prilikom samoprijavljivanja, izlazni porez obveznika umanjen. Iznoseći sadržaj tabele izlaznih i ulaznih poreza, navodi da je u postupku kontrole ovog poreznog obveznika, osporeno pravo na odbitak ulaznog poreza, pojašnjavajući da obveznik trebao platiti obavezu, a on je tražio poreski kredit. Analizom zbirnih PDV prijava promatran je periode od 2007. do 2009. PDV prijava sadrži polja koja je obveznik dužan popunjavati, odvojeno se prikazuje osnovica vezana za isporuke i nabavke, kao i podatak o izvršenom uvozu i izvozu, te podaci koji se odnose na krajnju potrošnju. U ovoj zbirnoj prijavi su cijenjeni relevantni prikupljeni od poreznog obveznika. Analizirana je i finansijska dokumentacija na godišnjem nivou, analitičke kartice itd. Budući da je porezni obveznik u posljednjem bruto bilansu prikazao visok nivo opreme, vrijednost prikazana na kontima 02 je viša od 11.691.199,18 KM, u tom smislu je izvršen popis opreme na lokacijama Kozarska Dubica – Knežica, Nova Topola, Prijedor i na lokaciji Romanovci. Na lokaciji Knežica nalazi se poslovni prostor preduzeća MB Kekećević, isti poslovni prostor koristilo je i preduzeće Euro Sol po ugovoru o zakupu, na lokaciji Nova Topola nalazi se poslovni prostor preduzeća MB Kekećević, na lokaciji u Prijedoru je skaldišće veleprometa koje koristi pravno lice Janjoš, na lokaciji Romanovci su kafić i vulkanizerska radnja – autopraona preduzeća MB Kekećević. U zapisniku je pobrojana oprema zatečena na predmetnim lokacijama. Što se tiče Kozarske Dubice- Knežica, i opreme koja je tu identifikovana, ista ne odgovara stanju prijavljenom u poslovnim knjigama, gdje je identifikovano 17 stavki koje ne odgovaraju stanju i vrijednosti opreme koja je iskazana po nabavkama i fakturama. Popis robe i opreme, vršili su Sektor za poreze, te predstavnici banaka i lizing kuća. Uz prvi popis je i foto dokumentacija i videozapis. Zbog svega gore navedenog, kako stanje i vrijednost opreme nije odgovarala iskazanim vrijednostima u poreznim bilansama, pokušali su utvrditi razloge navedenog. Tako su utvrdili da je veliki broj poreznih faktura fiktivan, odnosno da stvarnog prometa nije ni bilo. Kao primjer navodi, liniju za proizvodnju sokova u Knežici, koju je poreski obveznik nabavio od preduzeća Golden Metro finansirajući se preko Raifeissen lizinga. Ta linija ima veliki broj dijelova i svi ti dijelovi su bili instalirani u pogonima linije Golden Metro, gdje je nakon preuzimanja ove linije njenog evidentiranja u svom knjigovodstvu, odgovorno lice u pravnom licu MB Kekećević, dijelove za ovu liniju, još po nekoliko puta nabavljao od drugih dobavljača, prvenstveno od pravnih lica Ceresol i VG Premium. Znači, poreski obveznik liniju za proizvodnju sokova tzv. sokaru nabavlja od Golden Metro, a zatim tu istu vrstu opreme u dijelovima nabavlja po nekoliko puta od Ceresola i VG Premiuma. Osim toga ova linija za proizvodnju sokova data je na upotrebu preduzeću „Forteco“ ugovorom, tako da linija zatečena na stanju poreznog

obveznika, istom ne pripada. Pojašnjava da je na ovaj način navela samo jedan od konkretnih primjera poslovanja pravnog lica, dok su ostali detaljno objašnjeni u zapisniku koji je sačinila. U odnosu na mašine za šišanje, navodi da je kod pravnog lica MB Kekećević evidentirana njihova nabavka od „VG premiuma“ dalje su iste fakturirane dijelom „Janjošu“ gdje je isporuka iskazana, a dijelom preduzeću „Woodland zemlja i šume“. Kontrolom je utvrđeno je da „VG premium“ nije iskazao stvarnu isporuku prema „MB Kekećeviću“ shodno fakturama, te takve nabavke u skladu sa odredbama Zakona o PDV-u ne ostvaruju pravo na odbitak, budući da se ne radi o izvršenom stvarnom prometu, već sve ukazuje na postojanje fiktivnog prometa koji je propisan odredbama člana 64. Zakona o PDV-u. Stoga je u ovom i sličnim slučajevima osporavano pravo na odbitak poreznom obvezniku MB Kekećević, a osporavana je također i svaka dalja isporuka navedene opreme ili robe, pojašnjavajući da se u navedenom ogleda suština ove kontrole. Dodaje da za sve one poslovne događaje za koje je kontrolom utvrđeno da se promet nije dogodio po iskazanim fakturama, budući da ne postoji „svefaznost“ odnosno kontinuitet od isporučioaca pa do poreskog obveznika, i da ne postoji vjerodostojnost te isporuke, u postupku kontrole osporavano je pravo na odbitak ulaznog poreza po ulaznim fakturama, te je rađena i ispravka izlaznog poreza, ukoliko je porezni obveznik MB Kekećević predmetnu opremu ili robu fakturirao dalje. Pri tome svjedok je iznijel zbirne podatke radi boljeg razumijevanja, navodeći da je u postupku kontrole po osnovu faktura za koje je utvrđeno da su fiktivne i da nisu stvarne, te da podaci ne odgovaraju podacima iskazanim na računima, po osnovu takvih faktura osporen je ulazni porez, odnosno za izvršene nabavke u iznosu 7.901.478,87 KM, također je osporen i izlazni porez u iznosu od 4.748.984,55 KM. Dakle, kako je osporavano pravo na odbitak, tako je osporavan i izlazni porez za dalji promet, budući da je ustanovljeno da stvarnog prometa nije bilo. Na ovaj način, efekat u prvoj rekapitulaciji je po ovim nalazima 3.152.494,32 KM, za što svjedokinja navodi da je najznačajnija utvrđena razlika u ovom postupku.

Dalje svjedok pojašnjavala da je izvršen pregled poslovanja, poslovnih partnera „MB Kekećević“ d.o.o Laktaši, navodeći da je pojedinačno obrađena svaka faktura poslovnih partnera. Tako je utvrđeno da je „VG Premium“ najznačajniji partner poreznog obveznika „MB Kekećević“ u ovom periodu kontrole. Taksativno navodi vrijednosti isporuka, posmatranje podataka u UIO koji se odnose na „VG premium“, njegovi prijavljeni podaci, uzimaju se rezultati kontrola drugih inspektora Uprave. MB Kekećević u svom finansijskom knjigovodstvu ima jako visok iznos obaveza prema „VG Premium“, više od 20 miliona KM, gdje je prebijen saldo potraživanja koje ima „VG Premium“ prema isporukama razne robe „MB Kekećević“. Pojedine visoke iznose „VG premium“ je i otpisivao, dok su nabavke od „VG premium“ zaduživane kao roba, a dio kao oprema. U postupku identifikacije, utvrđeno je postojanje automatska duvaljka za „pet boce“, ali ista nije odgovarala onoj koja je iskazana po fakturi „VG Premiuma“. Istakla je da su u zapisniku o kontroli koji je sačinila, pored „VG Premiuma“ obrađena i pravna lica „Eurosol“, „Janjoš“, „Woodland Zemlja i šume“ i drugi.

Pojašnjavajući podatke sa tabele koju je sačinila, i navodi da po poreskim periodima, prvo je utvrđeno ono šta je poreski obveznik iskazao, a potom obrazloženo šta je nakon kontrole utvrđeno. U odnosu na pravno lice „Ceresol“ ističe da optuženi Slobodan Gojković nije podnosio poreske prijave, da nikada nije poslovao sa pravnim licem MB Kekećević, nego je samo potpisivao faktur, zbog čega je cjelokupan promet utrđen kao fiktivan, te su osporene fakture koje je izdao porezni

obveznik „Ceresol“. Budući da je ustanovljeno da se stvarna nabavka nije dogodila, svaka od navedene robe, iskazana na fakturama, su dalje praćene, i iste su stornirane. Po istom osnovu osporen je kompletan iznos, pravo na odbitak ulaznog poreza, po tabeli br. 9. = 110.055,07 KM

Svjedok navodi da je osporen ulazni porez po dobavljaču „Eurosol“, iz razloga što je kod poreskog obveznika „Janjoš“ osporen izlazni i gdje se definisano radi o fiktivnom prometu, dalje je „Janjoš“ fakturisao „Euro solu“, a „Euro sol“ „MB Kekeroviću“, ukupan iznos ulaznog poreza koji se osporava po tabelama 15 i 16 je 194.580,00 KM. Pored navedene ispravke u ovom poreznom periodu, u postupku kontrole storniran je i izlazni porez po fakturama iskazanim u tabelama 17. i 18. Tabela 17 odnosi se na izlazni porez iskazan po fakturi ispostavljenoj kupcu „Zoral komerc“ za mašinu za proizvodnju pet amabalaže, osporavanje izlaznog poreza po navedenoj fakturi izvršeno je iz razloga jer je navedenu mašinu „VG premium“ prvo fakturisao preduzeću „MB Kekerović“, po fakturi 11/08 od 12.05.2008.g., pri čemu svjedočkinja navodi da je već ranije napominjala da prema VG Premiumu poreski obveznik ima veliku obavezu od preko 20 miliona KM. Dalje stanje je utvrđeno da se ova mašina, s takvim karakteristikama ne nalazi se na stanju, stoga je taj promet okarakterisan kao fiktivan promet u skladu sa članom 64. Zakona o PDV-u, poresni obveznik na takvu fakturu nema pravo odbitka PDV, jer ni „VG premium“ nije opremu nabavio od navodnih svojih dobavljača, što je utvrđeno i vezanim kontrolama i kontrolom kod „VG premiuma“, tako da je svaki naredni promet iskazana po fakturama VG Premiuma od preduzeća MB Kekerović prema drugim obveznicima osporava pa tako i faktura čiji je PDV 54.085,00 KM. Iz istih razloga osporene su i fakture ispostavljene kupcu „VG premium“, a koje su iskazane u tabeli 18, PDV po navedenim fakturama izlazni iznosi 85.006,00 KM. U ovom poreznom periodu osporen je izlazni porez u iznosu od 139.092,00 KM. Efekat kontrole, odnosno razrez poreza u tom periodu, dakle peti mjesec 2008.g. iznosi 55.488,00 KM, što je vidljivo na prvoj rekapitulaciji u zapisniku koji je sačinila.

Što se tiče 6-tog mjeseca 2008.g. ulazni porez je osporen po fakturama navedenim u tabelama 19, 20. i 21. U tabeli 19. navedena je oprema faktruisana od „VG premium“, a radi se o fakturama 39, 40, 41 i 42, ukupan osporeni PDV po navedenim fakturama je 230.231,00 KM. Za svaku od navedenih faktura je utvrđeno je da robe nema na stvarnom stanju, da VG Premium istu opremu nije nabavio od svojih navodnih dobavljača, i ogroman dug prema VG Premiumu. Tako npr. za fakturu 39/08 utvrđeno je da se na stanju nalazi neka oprema, koju je poreznom obvezniku MB Kekerović, fakturisao VG Premium, dalje fakturiše Janjošu, Euro Solu, dok u skladištima navedenih preduzeća nisu nađene fakture koje odgovaraju istim. Po fakturi 20 osporene su nabavke od „Euro sola“, čiji PDV iznosi 65.149,27 KM, jer je u pravnom licu „Janjoš“ utvrđen fiktivni promet prema „Euro solu“ po fakturama koje su dalje upućene u „MB Kekerović“ gdje je osporen cijeli lanac. U tabeli 21 osporen je ulazni PDV u iznosu 54.663,00 KM, po fakturi zaprimljenoj od „Zoral komerc“, jer se radi o međusobnom fakturisanju, MB Kekerović prvo fakturiše robu Euro Solu, Euro Sol prema Zoral Komercu, Zoral Komerc ponovo prema MB Kekerović. Na ovaj način roba kruži u lancu između ovih pravnih lica, dok u postupku kontrole postoje izjave vozača da robe nikada nije vožena na označene destinacije. Zatim u pravnom licu EuroSol utvrđeno je postojanje faktura prema Zoral Komercu, i od Zorala ponovo prema MB Kekeroviću, pa je vidljivo da roba ponovo završava kod MB Kekeroivća. Svjedok ukazuje na postojanje velikog broja tabela u kojima je prikazano identično kruženje robe

U tabeli 22 navedene su fakture koje se odnose na liniju za punjenje brik sokova za koju je osporen izlaz prema Janjošu, jer je navedena faktura u MB Kekećeroviću zaprimljena po fakturi VG Premiuma broj: 12/08 od 15.05.2008., a čiji ulaz/nabavka je također osporen. Po tabeli broj 23 nabrojane su izlazne fakture ispostavljene kupcu Euro Sol, a koje se odnose također na fiktivni promet, iz razloga što je očigledno vidljivo tkz. „kruženje robe“, dok su vozači potvrdili da robu nisu vozili. Dakle, MB je fakturisao Zoral Komercu, Zoral fakturisao Euro solu, Euro Sol ponovo MB Kekećeroviću. Pojašnjava da su izvršenom kontrolom u suštini ispravljali podatke u PDV prijavama, bez vidljivih efekata, čime su ispunjavali svoju dužnost da PDV prijave dovedu na pravo stanje, bez iskazanih prometa koji nisu stvarni. Zbir tabela 22. i 23. za koji se osporava izlazni porez u navedenom periodu iznosi 121.550,00 KM, dakle efekat, odnosno porezni razrez za navedeni period iznosi 227.808,00 KM.

Za porezni period juli mjesec 2008.g., svjedok navodi da su u postupku kontrole osporili pravo na odbitak ulaznog poreza po fakturama primljenim od Euro Sola, u iznosu od 55.641,14 KM. Ulazni porez po fakturama Euro Sola osporen je za fakture 304, 306, 314, 316, 317, 318 i 319, iz razloga jer je Janjoš u svom preduzeću osporio izlazni porez za navedene promete prema Euro Solu, a dalje je za istu robu osporeno fakturisanje prema MB Kekećeroviću od strane Euro Sola. Drugi dio faktura u istom poreznom periodu također se odnosi na međusobno fakturisanje, MB Kekećerović - Euro Sol – MB Kekećerović, za koji kao dokaz postoje izjave vozača da roba nije vožena. Navodi da su u ovom poreznom periodu 08,07 po navedenim fakturama osporili ukupno 505.462,00 KM ulaznog poreza, a također su umanjili poreznom obvezniku i izlazni porez za fakture nabrojane u tabelama 26 i 27. Navodi da su u tabeli 26 nabrojani svi izlazi iz Euro Sola, gdje se radi o fakturisanju MB Kekećerović prema Zoral komercu, Zoral prema Euro Solu, Euro Sol prema MB Kekećeroviću. Dakle ponovo se vraća ista roba istom pravnom licu pa je po tabeli 26 osporeno je 231.727,54 KM. Po tabeli 27 osporen je kupac VG Premium, jer sa istim stvarnog prometa nije bilo, što isti nije evidentirao robu, te je u ovom slučaju osporen i izlazni porez iskazan prema navedenom kupcu u tabeli 27, a koji iznosi 85.306,00 KM. Zbir izlaznog poreza koji je osporen u navedenom poreznom periodu po tabelama 26 i 27 je 317.034,00 KM, odnosno efekat ukupan u ovom poreznom periodu je 188.428,00 KM. u koloni 5.

Što se tiče osmog mjeseca 2008.g. u postupku kontrole ulazni porez je poreznom obvezniku MB Kekećerović, osporen po fakturama primljenim od dobavljača nabrojanih u tabelama 28 i 29. Po tabeli 28 osporen je iznos 440.586,45 KM, a po tabeli 29 osporen je PDV u iznosu od 4.416,96 KM, odnosno u ovom poreskom periodu osporeno je ukupno ulaznog poreza u iznosu od 444.004,00 KM. Osporeni ulazni porez odnosi se na primljene fakture od dobavljača VG Premium, za opremu koje nema na stanju dok je u tabeli 29 primljena faktura od Euro sola osporena iz razloga što odnosi na dio gdje su kontrolisali međusobna nelogična fakturisanja. Što se tiče izlaznog poreza u navedenom poreznom periodu po fakturama nabrojanim u tabelama 30, 31 i 32 osporen je ukupan izlazni porez u iznosu od 262.366,00 KM, i to po fakturi ispostavljenoj Zoral Komercu, PDV je osporen u iznosu 1.816,45 KM iz razloga što je navedenu opremu MB Kekećerović zadužio, odnosno evidentirao kao nabavku od VG Premiuma po fakturi 69/08 od 15.08.2008.g., a za koju nabavku su utvrdili da se radi o fiktivnom prometu, odnosno da nabavke zaista nije bilo. Slijedom toga svaki dalji promet, odnosno promet od MB Kekećerovića prema Zoral Komercu je također osporen. Izlazne fakture prema Janjošu broj 560, 561 i 562, ukupni PDV izlazni je 257.378,30 KM također je osporen iz razloga što je oprema navedena na

ovim fakturama također prije toga nabavljena od VG Premiuma i to po fakturi 67/08 od 16.07.2008.g. , a za koju fakturu je utvrđeno da se radi o fiktivno fakturi, bez osnovanog prometa koji je iskazan na istoj. Stoga je izlaz prema preduzeću Janjoš po izlaznim fakturama, odnosno izlazni porez obvezniku umanjen za navedeni iznos 3.170,50 KM , a vezan je za krug robe koja je praćena MB Kekećerović - Zoral Komerc- Euro Sol- MB Kekećerović, dakle, gdje je osporena faktura 539. Ukupan iznos koji je osporeno u poreznom periodu 08/08, odnosno avgust 2008.g. po fakturama nabrojanim u navedenim tabelama je 262.366,00 KM izlaznog poreza, odnosno ukupan efekat, razrez porezne obaveze u ovom poreznom periodu je 182.638,00 KM

Za septembar 2008.g. je osporeno pravo poreznom obvezniku na odbitak ulaznog poreza, po fakturama iskazanim u tabelama 33 i 34. U tabeli 33 osporeno je pravo na odbitak ulaznog poreza obvezniku za prikazanu nabavku opreme od dobavljaća VG Premium. Ulazni porez osporen po navedenim fakturama je 471.217,8 KM. Također je u ovom periodu osporen ulazni porez po primljenim fakturama dobavljaća Janjoš, dok je kod pravnog lica Janjoš osporen je izlazni PDV tako da je nabavka iskazana u MB Kekećeroviću također osporena. Oспорavanje po fakurama nabrojanim u tabelama 33 i 34 u devetom mjesecu 2008.g. iznosi , odnose se na ulazni porez su umanjili za 867.466,00 KM . Također za ovaj porezni period vršene su i korekcije izlaznog poreza iz razloga što dobra koja su prikazana kao nabavljena, porezni obveznik je dalje fakturisao i to kupcu Janjoš, a radi se o izlazu opreme, u vrijednosti 425.009,01 KM . Po tabeli 35, i po tabeli 36, prema Euro solu su izlazne fakture, te mu je umanjen njegov izlazni porez prikazan u poreznoj prijavi za 116.636,00 KM, odnosno ukupno po ove dvije tabele u kontroli mu umanjuju izlazni porez za 541.646,00 KM . Izlazni porez umanjen je po fakturama ispostavljenim Janjošu iz razloga što je po fakturi 588 ispostavljenoj Janjošu nabavka za istu opremu izvršena od VG Premiuma po fakturi 41/08 od 26.06.2008.g., a koji ulaz je osporen i utvrđeno je da je fiktivan. Dakle, radi se o fiktivnoj isporuci. Dalje po fakturi 591 izlaznoj prema Janjošu ulaz u MB je bio po fakturi 72/08 ; po fakturama 592, 593 i 594, koje su ispostavljene preduzeću Janjoš, nabavka iskazana po fakturi VG Premiuma 73/08, dakle, postoji jedna ulazna faktura od VG Premiuma, a 3 izlazne fakture. Također je prema Euro Solu osporen izlaz iz razloga što je nabavka od VG Premiuma osporena, odnosno ukupno je osporen izlazni porez po ovim fakturama u devetom mjesecu 541.646,00 KM, a osporen je ulazni po fakturama navedenim u tabelama 33 i 34 u iznosu od 867.466,00 KM, odnosno efekat ili razrez poreza za ovaj period je 325.820,00 KM. Navela je kako je obaveza za plaćanje za ovaj period trebala iznositi 64.694,00 KM, a ne porezni kredit, odnosno zahtijevani povrat u iznosu 261.126,00 KM, što ponovo daje utvrđenu razliku od 325.820,00 KM.

Za porezni period deseti mjesec 2008.g. osporeno je pravo na odbitak ulaznog poreza poreznom obvezniku MB Kekećerović , u ukupnom iznosu od 674.215,00 KM po fakturama navedenim u tabelama zapisnika broj 37, 38 i 39. U tabeli 37 su pobrojane fakture evidentirane od pravnog lica VG Premium, a koje se odnose na opremu za koju je već rećeno da je utvrđeno da se radilo o fiktivnom prometu, odnosno da stvarnog prometa nije bilo. Dalje, od dobavljaća Janjoš osporene su nabavke u iznosu PDV-a 28.740,14 KM iz razloga što je osporen izlaz u preduzeću Janjoš prema MB Kekećeroviću, slijedom čega je osporena nabavka kod poreznog obveznika MB Kekećerović. Po tabeli 39 osporen je ulazni porez iskazan po fakturama dobavljaća Euro Sol iz razloga što se radi o već pomenutom tkz. „kruženju robe“, MB Kekećerović- Zoral Komerc-Eoro sol - MB Kekećerović koje faktur su praćene i za što postoje izjave

da prometa nije bilo. Dakle, MB Kečeroviću je vraćena ista roba što u suštini neće dati efekat u zbiru, ali su ispravljene porezne prijave. Stoga je ukupan ulazni porez u ovom poreznom periodu, odnosno u desetom mjesecu 2008.g. poreznom obvezniku osporen za 674.215,00 KM. Izlazni porez je poreznom obvezniku također umanjen za iznos od 418.839,00 KM po fakturama pobrojanim u tabelama 40 i 41. U tabeli 40 navedene su fakture ispostavljene Euro Solu, i izlazni porez je osporen u iznosu od 276.952,00 KM jer je pobrojana oprema nabavljena od VG Premiuma, i dalje je iz MB Kečerovića fakturirana Euro Solu, a stvarno stanje iste ne odgovara onom što je predhodno navedeno. Izlazne fakture ispostavljene VG Premiumu u tabeli 41 njihov promet je osporen, odnosno izlazni porez u iznosu od 141.886,40 KM. Stoga je u poreznom periodu deseti mjesec 2008. g. osporen izlazni porez po prikazanim izlaznim fakturama za 418.839,00 KM. Osporeno je pravo odbitka u iznosu od 674.215,00 KM, razlika navedenih iznosa, odnosno efekat u ovom poreznom periodu je 255.376,00 KM, što je vidljivo u tabeli rekapitulacije, a u poreznim periodima utvrđeno je da je ulazni porez trebao biti iskazan u iznosu od 42.163,00 KM, izlazni porez u iznosu od 9.864,00 KM, odnosno da je porezni obveznik u ovom poreznom periodu imao zahtjev za povrat, odnosno porezni kredit u iznosu od 32.299,00 KM, a ne 287.675,00 KM koliko je isti iskazao, odnosno efekat 255.376,00 KM.

U poreznom periodu jedanaesti mjesec 2008.g. ulazni porez iskazan od strane poreznog obveznika osporen je za ukupno 918.133,00 KM, po ulaznim fakturama koje su nabrojane u zapisniku u okviru tabela 42 i 43. U tabeli 42 nabrojana je roba, odnosno oprema, koja je nabavljena od VG Premiuma, ulazni porez 819.442,00 KM, osporen je i ulazni porez po primljenim fakturama od Euro Sola iz razloga jer je utvrđeno da roba „kruži“. Osporene su izlazne fakture u poreznom periodu 08/09 prema kupcu Euro Sol, dok se sada u ovom poreznom periodu, ista ta roba po fakturama vraća u MB Kečerović, a izjave vozača ukazuju da ovog prometa nije ni bilo. Stoga je u ovom periodu, osporen ulazni porez u ukupnom iznosu od 918.133,00 KM, što čini zbir ove dvije tabele, 42 i 43 osporenog poreza. Također u ovom poreznom periodu 08/11 osporen je izlazni porez koji je iskazao obveznik u tabeli 44, gdje su pobrojane fakture prema kupcu Euro Solu, jer je predhodno postojao ulaz robe od VG Premium koji je osporen u postupku kontrole. Ukupan porez po ovoj tabeli iznosi 359.711,50 KM, i osporen je izlazni porez iskazan prema kupcu VG Premium, ovdje je dio robe koja je osporena u Janjošu za koju je kontrolom utvrđeno da je nije ni bilo, pa je roba došla u MB Kečerović koji je fakturiše VG Premiumu, a budući da VG apsolutno nije iskazivao svoje promete, nije imao ni svoje kupce ni dobavljače što je provjerama utvrđeno, to je po navedenoj tabeli 331.375,43 KM osporeno izlaznog poreza, odnosno ukupno u ovom poreznom periodu u jedanaestom mjesecu osporen je izlazni porez u iznosu 691.087,00 KM. Dakle, izlazni porez 691.087,00 KM, a ulazni porez obvezniku je osporen u iznosu od 918.133,00 KM, te je efekat kontrole odnosno razrez poreza u ovom periodu 227.046,00 KM. Svjedokinja navela da se može vidjeti da su u ovom poreznom periodu utvrdili ulazni porez u iznosu od 72.916,00 KM, dakle nakon tih umanjenja, izlazni porez od 30.762,00 KM, odnosno porezni kredit u iznosu od 42.154,00 KM, a ne kako je prikazao poreski obveznik, iznos od 269.200,00 KM zahtjeva za povrat poreza, te razlika iznosi 227.046,00 KM.

Što se tiče poreznog perioda decembar 2008.g. svjedok navodi da je ponovo osporen ulazni porez, odnosno pravo na odbitak ulaznog poreza poreznom obvezniku iz razloga što je isti neosnovano odobio izlazni porez po primljenim fakturama dobavljača VG Premium, a koji iznos osporenog PDV- a za navedenog

dobavljača iznosi 527.935,62 KM, i odnosi se na raznu robu. Također je osporen ulazni porez po fakturi navedenoj u tabeli 47, 114.937,09 Km, i tabeli 48 gdje su pobrojane fakture pravnog lica Janjoša i gdje je osporen ulazni porez u iznosu od 455.383,00 KM, od dobavljača pravnog lica Marija, osporen ulazni porez od 58.248,53 KM, odnosno ukupan osporeni ulazni porez u navedenom periodu po fakturama nabrojanim u tabelama 46, 47, 48 i 49 iznosi 1.056.506,00 KM. Svjedok ponovo ističe identične razloge za osporavanje, navodeći za VG Premium velike dugove obveznika, kod koga je kontrolom utvrđeno da nije iskazivao promet, dok kod njegovih navodnih dobavljača nije utvrđeno da je postojao promet s njim. Što se tiče Euro Sola ova nabavka, gdje se navodi usluga rada mašine za proizvodnju pet ambalaže, je osporena, uz obrazloženje da postoji potpisan ugovor, naime prvo MB Kekerović ulaznu fakturu dobija od VG-a za navedenu mašinu, zatim istu fakturiše Euro Solu, a Euro Sol dalje fakturiše uslugu rada, ali usluga rada je fakturisana od strane Euro Sola, prije nego što mu je dobavljač predao mašinu. Takve nelogičnosti u radu koje su ustanovljene od strane poreskih inspektora ukazuju da je trebalo osporiti pravo na odbitak poreza i po ovoj ulaznoj fakturi. Svjedok je napomenula da je kod svih vezanih kontrola vodilo računa, da ukoliko je u kontroli osporeno pravo odbitka, u tim kontrolama je osporavan izlazni porez.

U poreznom periodu 08/12 su u tabeli 50 fakture ispostavljene Euro Solu, osporen je izlazni porez u iznosu od 187.668,10 KM, iz razloga što su mašine ranije nabavljene od VG-a, za koga je ranije obrazloženo osporavanje isporuka. Dalje se osporava izlazni porez prema Janjošu u iznosu od 473.892,0 KM, iz razloga što je također oprema navedena u ovim fakturama je ranije nabavljena od VG-a, te svjedok pojašnjava da je ovdje utvrđeno da se navedena oprema rastavlja, ima jedan ulaz robe, a više izlaza. Također, postoji ulazna faktura 190 VG-a prema MB Kekeroviću, a MB fakturiše Janjošu po fakturi 908 i 911, pa su na taj način sve fakture uvezane, da je nabavka išla od VG Premiuma, te je dalje osporen izlazni porez prema kupcima. Tako je u poreznom periodu dvanaesti mjesec 2008.g. ukupan efekat 254.980,00 KM, odnosno osporen je ulazni porez 1.056.506,00 KM, izlazni porez 801.526,00 KM, odnosno njihova razlika je 254.980,00 KM. Svjedokinja je navela da su tako u postupku kontrole utvrdili da je ulazni porez 53.921,00 KM, da je izlazni porez 18.644,00 KM, odnosno da je porezni obveznik u kreditu 35.277,00 KM, a ne u zahtjevu za povrat u iznosu od 290.257,00 KM koliko je on naveo u poreskoj prijavi, što je razlika 254.980,00 KM.

Što se tiče januara 2009.g. izvršeno je osporavanje ulaznog poreza u ukupnom iznosu od 701.198,00 KM, po fakturama nabrojanim u tabeli 54, 55 i 56. Tabela 54 odnosi se na iskazane nabavke od dobavljača VG Premium, iznos osporenog ulaznog poreza koji se odnosi na dobavljača VG je 193.800,00 KM, iznos ulaznog poreza koji se odnosi na dobavljača Tact Co je 375.020,00 Km i od dobavljača Euros Sola 132.377,62 KM. Što se tiče VG Premiuma po fakturama u tabeli 54 osporavanje je izvršeno za opremu koja je prikazana, a opreme nije bilo na stanju, dobavljač nije imao stvarne nabavke. Tabela 56, prema iskazu svjedoka iznova ukazuje na uobičajno kruženje robe. MB Kekerović prvo fakturiše robu Janjošu, Janjoš Euro Solu, Euro Sol MB Kekeroviću, za što postoje izjave vozača da robu nisu vozili, i tu nema nekog efekta, ali se pokazuje proces „kruženja robe“ i stvaranje prometa, a koji se zaista nije dogodio. Ukupan iznos osporenog ulaznog poreza po ovim fakturama je 701.198,00 KM, a izlazni porez u ovom periodu je također osporen za ukupno 408.035,00 KM, jer su u tabeli 57 i 58 iskazane izlazne fakture, a promet po istim se nije desio. Tako je u tabeli 57 iskazan izlazni promet prema kupcu Euro

Sol, odnosno iznos poreza 278.047,89 KM, a koji se odnosi na fakturisanje opreme koja je ranije fakturirana od VG Premiuma poreznom obvezniku MB Kekećević. Dakle ulaz od VG Premiuma u MB Kekećević, od MB Kekećević prema Euro Solu, promet te opreme nije izvršen zbog čega je i osporen. U tabeli 58 kao kupcu Janjošu osporen je izlazni porez u iznosu od 129.986,00 KM, iz razloga što nije bilo stvarnog fakturisanja iz MB Kekećević prema Janjošu, od Janjoša prema Euro Solu, od Euro Sola ponovo u MB. Za ovu tabelu svjedok navodi da je ovo ponovo jedna od tabela koje prikazuju samo „kruženje robe“, a ispravke se vrše u cilju ispravnog iskazivanja porezne obaveze. Stoga je u poreznom periodu januar 2009.g. osporen ulazni porez 701.198,00 KM, oporen izlazni porez 408.035,00 KM, odnosno razlika je 293.163,00 KM, što je efekat, odnosno razrez. Što se tiče prijave u ovom periodu utvrđeno je ulazni porez u iznosu 23.775,00 KM, izlazni porez u iznosu od 19.131,00 KM, odnosno utvrđeno je da porezni obveznik ima kredit 4.644,00 KM, odnosno veći ulazni od izlaznog poreza, ali koji je znatno niži kredit od onoga zahtjeva koji je obveznik iskazao, koja su mu sredstva vraćena u iznosu 297.807,00 KM, a razlika je 293.163,00 KM.

Svjedokinja je daljenavela iz zapisnika koji je sačinila jasno je vidljivo šta je kontrolom utvrđeno za porezne periode februar 2009.g., mart 2009., april 2009., maj 2009., juli 2009.g, avgust 2009.g

Svjedokinja je navela da se kontrola koju je vršila odnosi na period septembar 2007. do aprila 2010.g., te je na poseban upit tužioca pojasnila porezni period 2007.g., naveden tački 3 Optužnice, navela da je u poreznom periodu septembar 2007.g. u postupku kontrole osporeno je pravo na odbitak ulaznog poreza, u tabeli 1 navedene su ulazne fakture koje su evidentirane u „MB Kekećević“, a primljene su od „Ceresol“, a za koje je kontrolom osporen ulazni PDV u iznosu 37.301,40 KM. Ova ispravka ulaznog poreza po predmetnim fakturama izvršena je obzirom da je za „Ceresol“ u kontroli utvrđeno da nije radio nikakav promet, njegov vlasnik sam je izjavio da nije imao prometa sa „MB Kekećević“, već je dobijao neku nadoknadu za ovjeravanje faktura, stoga su ove nabavke osporene, a prilikom popisa utvrđivano je od koga su ove robe zaista nabavljane, te je utvrđeno da ono što je zatečeno na stanju da je nabavljeno od nekog drugog, a ne od preduzeća Ceresol. U navedenom poreznom periodu rađene su i još neke ispravke po KIF-u u iznosu od 171,25, pa je utvrđena razlika 37.131,00 KM.

Na posebno insistiranje predsjednika sudećeg vijeća da pojasni na koji dio optužnice se odnosi ovo što govori svjedokinja, budući da se u tački 3. iste ne navodi septembar 2007.g., tužilac naveo da se ta tačka optužnice treba posmatrati u cjelini, te da zbir pribavljene protivpravne imovinske koristi za 2007.g. iznosi 891.231,00 KM, te da prilikom obrazlaganja ove tačke navedeno je da su za plaćanje poreskih dadžbina prema poreskom zakonodavstvu BiH za ovaj period uzete u razmatarnje PDV prijave za 1, 6, 9, 10, 11 i 12 mjesec 2007.g., dakle evidentirana je vrijednost za fiktivno ispostavljene fakture i vrijednosti pripadajućeg PDV-a, uglavnom se odnosi na dobavljača Ceresol, i to fakture brojeva 170, 171, 172, a koje se odnose na period septembar 2007.g. i njihov iznos je 37.000,00 KM. Dakle, nije naveden novčani iznos niti mjesec septembar, ali su navedeni brojevi faktura. Tužilac također pojasnio da se dalje fakture od broja 185 do 200 odnose na oktobar 2007.g. u iznosu od 99.501,00 KM razlike ulaznog i izlaznog PDV-a, koji iznos također nije naveden u Optužnici. Novembar 2007.g. ima već obrazložen u Optužnici, kao i decembar, na strani 10 i 11. Pri tome tužilac pojašnjava da je svjedok Stajić

Zoran svjedočio na okolnosti zaključno sa avgustom 2007.g. i da svjedokinja Galić iznosi dokaze vezano za nastavak kontrole.

Svjedok je navela za porezni period novembar 2007.godine po pregledu ulaznih faktura koje je MB Kekećević zaprimio od Euro Sola, a za koje je osporen ulazni PDV u ovom poreznom periodu, radi se o fakturama 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11, ukupan iznos PDV-a osporenog po navedenim fakturama je 67.121,31 KM, ulazni porez po navedenim fakturama je osporen jer se radi o robi za koju je prvo po naprijed nabrojanim fakturama iz oktobra i novembra 2007.g. iskazana nabavka u MB Kekećević, a dalje je ta kompletna roba Ceresola fakturisana Zoral Komercu, i to u poreznom periodu novembar 2007.g., a Zoral je istu robu fakturisao Euro Solu, a Euro Sol je ponovo vraća MB Kekećeviću, dakle ponovo krug fakturisanja, gdje se u kontroli osporava ulazni porez od Euro Sola, pa svjedok dalje navodi da je za istu robu osporen i izlazni porez prema fakturama ispostavljenim Zoral Komercu jer je to roba Ceresola koja je fakturisana MB Kekećević, MB Kekećević Zoral Komercu, Zoral komerc Euro Solu, Euro Sol ponovo MB Kekećeviću. Dakle kao dobavljač osporen je Euro Sol za navedenu robu i kupca Zoral Komerc, jer se radi o istoj robi koja se ponovo vraća. Osporen je izlazni porez u iznosu od 65.747,82 KM, odnosno efekat – razrez ovog poreznog perioda novembar 2007.g. je 144.463,00 KM, a isti je razlika osporenog ulaznog poreza 210.211,00 KM, i osporenog izlaznog poreza 65.748,00 KM. Što se tiče stanja u PDV prijavama u ovom poreznom periodu utvrđen je ulazni porez u iznosu od 44.567,00 KM, izlazni porez u iznosu od 30.049,00 KM, odnosno obvezniku je utvrđen porezni kredit u iznosu od 14.518,00 KM, a koji porezni kredit je za 144.463,00 KM manji od poreznog kredita koji je prijavio sam obveznik. Porezni obveznik je prijavio 158.981,00 KM poreznog kredita, odnosno zahtjeva za povrat poreznog kredita, te svjedokinja dodaje da se obveznik opredijeli ona zahtjev za povrat.

Za decembar 2007.g., osporeno je pravo na odbitak ulaznog poreza jer nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi, jer se radi o prometima na koje se ne ostvaruje pravo na odbitak, po tabelama 6, 7 i 8. Osporava se pravo na odbitak ulaznog poreza poreznom obvezniku „MB Kekećević“ za nabavke iskazane od dobavljača Ceresol, budući da stvarnog prometa nije bilo, radi se o fakturama od 211 do 220, po navedenim fakturama osporava se pravo na odbitak ulaznog poreza u iznosu 116.407,75 KM, također se poreskom obvezniku u navedenom periodu osporava pravo na odbitak ulaznog poreza po tabeli 7, a tu se radi o osporavanju nabavke po fakturama za koje je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo između „Janjoš“ i „Euro Sola“, a dalje ista roba po ovim fakturama dolazi u „MB Kekećević“, dakle osnov osporavanja je u okviru firme Janjoš za robu u iznosu od 408.709,93, što se osporava se u ovom poreznom periodu.

Na poseban upit odbrane da svjedokinja pojasni na osnovu čega tvrdi da je ista roba kružila, kako je pojasnila po navedenim tabelama, s obzirom da nema opisa robe, svjedok navodi da pravno lice MB Kekećević od pravnog lica Ceresol evidentiralo ulazne fakture za raznu robu. U poreskom periodu juni 2007.g. uočljive su fakture 161, 162, 162, 163 i 164 po kojima je fakturisano 100.000 litara ulja Floriol, vrijednosti 169.650,00 KM, od toga je ulazni PDV 24.650,00 KM. U poreskom periodu oktobar ulazne fakture od Ceresola su od 185 do 200 po kojima je fakturisano 150.660 litara ulja Floriol, 125.000 litara mlijeka Latea i 125.000 vreća brašna Kikinda 25/1 pakovanja, u vrijednosti od 684.802,14 KM sa PDV-om, od toga je ulazni PDV 99.501,00 KM. U poreskom periodu novembar 2007.godine ulazne fakture 205 i 206

po kojima je fakturisano 25.000 komada Štoka, 4.800 komada viskija Balantajn, 3.000 komada viskija Džoni Voker, 8.000 komada viskija Čivas regal, u vrijednosti 984.789,00 KM, sa PDV-om, od čega je ulazni PDV 143.089,00 KM. U poreskom periodu decembar 2007.g., ulazne fakture od 211 do 220/07, po kojima je fakturisano pivo Bavaria 38.880 komada, pivo Hajneken 155.520 komada, vino Krstač 50.000 komada, vino Vranac 50.000 komada i energetski napitak 3.120 komada u vrijednosti od 801.162,115 sa PDV-om, od čega je ulazni porez 116.407,00 KM, ukupna vrijednost fakturisane robe od Ceresola iznos 2.640.403,29 KM sa PDV-om, od toga je ulazni PDV 383.647,89 KM. Nakon fakturisanja od strane Ceresol ista roba je dalje fakturisana na sljedeći način, od navedenih količina robe koje su fakturisane od preduzeća Ceresol u junu i oktobru 2007.g., dio robe i to 100.440 komada ulja Floriol, 82.500 komada mlijeka Latea i 3000 vreća brašna Kikinda je preduzeće MB Kekećerović fakturisalo preduzeću Zoral Komerc u novembru, odnosno dana 13.11 i 14.11.2007.g., fakturisanje je izvršeno po izlaznim fakturama broj 1591/07 do 1600/07 u vrijednosti od 452.499,68 sa PDV-om, od toga je izlazni porez 65.747,82 KM. Potom je pravno lice Zoral Komerc istu količinu i vrstu robe, dana 15.11.2007.g. fakturisalo preduzeću Euro Sol, a zatim je Euro Sol istu količinu i vrstu robe istog datuma 15.11.2007.g. fakturisalo preduzeću MB Kekećerović po ulaznim fakturama od 1 do 9 i 11 u iznosu od 461.949,87 KM sa PDV-om, od toga je ulazni PDV 67.121,31 KM. naime krug fakturisanja je išao sljedećim redosljedom: pravno lice Ceresol robu fakturiše prema MB Kekećerović, dio robe MB Kekećerović fakturiše Zoral Komercu, Zoral Komerc prema Euro Solu i Euro Sol ponovo prema MB Kekećeroviću. Tako je pravno lice MB Kekećerović u prvom krugu fakturisanja obračunalo izlazni porez 65.747,82 KM, a iskoristilo odbitak ulaznog poreza od 67.121,31 KM. Nakon opisanog kruga u kojem roba kruži između navedenih pravnih lica, svjedok pojašnjava da slijedi drugi krug fakturisanja iste robe, gdje pravno lice MB Kekećerović u poreskom periodu decembar 2007.g. fakturiše pravnom licu Janjoš ukupnu količinu iste robe koja mu je predhodno fakturisana od pravnog lica Ceresol u junu 2007.godine što je sve opisano detaljno u zapisniku koji je sačinila.

Na upit odbrane pravne osobe „Janjoš“ o poslovnom odnosu sa firmom „MB Kekećerović“, svjedok navodi da su prilikom kontrole utvrđeno da su fakture koje je „MB Kekećerović“ zaprimao od „VG Premium“, a odnose se na mašine, dalje fakturisane „Janjošu“, i u tom dijelu je „MB Kekećeroviću“ osporavan izlazni promet, identično je osporena nabavka koje je „MB Kekećerović“ vršio od pravne osobe „Euro sol“ i dalje fakturisao „Janjošu“, s tim da je bilo još osporenih faktura, gdje je kontrolom utvrđeno da se prometi nisu dogodili jer su posmatarana međusobna fakturisanja robe između ovih pravnih lica. Tako pojašnjava da ukoliko je osporen izlazni PDV od „MB Kekećerovića“ i osporen ulazni od „Janjoša“ i drugih pravnih lica u tom krugu, pri čemu prema poreskim prijavama utvrđeno stvarno stanje. U odnosu na tvrdnju da je „MB Kekećerović“ iskazao izlazni PDV, a „Janjoš“ iskazao ulazni PDV, te da li je „Janjoš“ po tome ostvario povrat, svjedok navodi da joj efekat nije poznat, osim da su utvrđeni su dugovi po osnovu razreza poreza, što je iskazano u tabeli.

Na pitanja odbrane optuženog Pavlović Zorana, svjedokinja je potvrdila da su 4 poslovna odnosa „Zoral komerca“ fiktivna. Tako u odnosu na poslovni odnos pod tačkom 4. iz avgusta mjeseca 2008.g. - kupoprodaja mašine, navodi kako je utvrđeno da je predmetna oprema nabavljena od „MB Kekećerović“, koja je predhodno nabavljena od „VG premium“ a koje pravno lice predhodno nije dokazalo svoje nabavke, pa slijedom takvih dokaza utvrđeno je da se nabavke nisu ni dogodile, zbog čega zaključuje da je promet po navedenim fakturama fiktivan. Činjenice koje su

poslužile kao dokaz iz kojeg je utvrđeno da je promet fiktivan su pribavljene na način da je praćeno kretanje i sva dešavanja po spornim fakturama, kao i sa iskazanim dobrima na tim fakturama. Fakture moraju da iskazuju stvarni promet između pravnih lica. Konkretno fakture su imale sve elemente propisane Zakonom, ali nisu iskazivale stvarni promet. Tako pojašnjava da su njene kolege, radeći vezane kontrole utvrdili, da nema dobavljača od kojih su robe isporučene, te je utvrđeno da sporna mašina uopšte nije ni nabavljena, jer se fakturiše bez postojećeg ulaza, samim time nema ni izlaza, pa samim tim sve što je dalje preduzeto je nepostojeće. Dalje navodi da je rađen popis robe kod „MB Kekećović“, a kod „Zoral komerca“ su popis radile druge kolege, pa čak i da je utvrdio postojanje mašine, one ne prate fakture. U postupku kontrole vrši se kontrola faktura i iskazanih prometa koji su prijavljeni u poreznim prijavama, po predmetnim kontrolisanim fakturama i koje su vezane za ta dobra, kada je utvrđeno da promet po tim fakturama nije ni izvršen. Svjedok identično potvrđuje i za poslovni odnos za maj 2008. a odnosi se na mašinu za proizvodnju pet ambalaže, gdje je nabavka i za ovu mašinu išla od pravnog lica „VG premium“, o čijem poslovanju se predhodno izjašnjavala, zbog čega je utvrdila da se radi o fiktivnom prometu, pa je osporen i svaki dalji promet. Identifikacija robe kod „MB Kekećović“ rađena je u januaru 2011.godine, kada je utvrđeno da njedna od mašina, za koje je iskazano da su nabavljene od „VG premium“, po fakturama i navedenim karakteristikama, nije nađena na stanju. U odnosu na navode da kompletnu robu koju je preduzeće „Ceresol“ nabavilo istu fakturiše „MB Kekećović“, „MB Kekećović“ „Zoral komercu“, dalje „Zoral komerc“ kompletnu količinu fakturiše „Euro solu“, „Euro sol“ ponovo „MB Kekećoviću“, očigledno je da se radi o istoj robi.

Na upit odbrane optužene Trivundža Biljane, u odnosu na mašinu za proizvodnju plastike, svjedok navodi da je promet osporen jer se radi o dobru za koje je u pravno lice MB Kekećović iskazao da je nabavljeno od pravnog lica „Ceresol“, a koji je izjavio da prometa između njih nikada nije bilo. Pojašnjava da se u postupku kontrole utvrđuje stvarno stanje, u konkretnom slučaju postojali su dokazi da je fiktivno iskazan promet predmetne mašine po fakturi od pravnog lica Ceresol prema MB Kekećoviću, dalje su korišćeni dokazi koji su ukazali da je dalje kretanje navedene mašine od strane preduzeća MB Kekećović prema preduzeću Liberty, Liberty – Lajmeks, Lajmeks – Tri Mar, Tri – Mar – MB Kekećović, promet po predmetnim fakturama je okarakterisan kao fiktivan na osnovu dokaza kojima se raspolagalo, a isti su navedeni na strani 57 njenog zapisnika. Navodi kako nije radila kontrolu pravnog lica Tri-Mar ali prepostavlja da ni TRI Mar nije platila obavezu po ovom prometu jer je vjerovatno imala i ulaz i izlaz, pa je imala kompenziranje, navodeći da je ova mašina evidentirana kod MB Kekećović, a na stanju kod MB Kekećović u postupku identifikacije ista nije zatačena, čak ni neka slična. Međutim ovlaštena službena lica, su u Prijedoru na skladištu pravnog lica Janjoš, pronašli jednu mašinu sličnih karakteristika, kada je ovlašteno lice u pravnom licu Janjoš isticalo da je ova mašina nabavljena od VG Premium. Tako svjedok dalje pojašnjava da navedna mašina po navedenoj fakturi nije nađena, a trebalo bi da je kod pravnog lica MB Kekećović, međutim, na popisnim listama u ovom pravnom licu nije zatečena, na stanju kod pravnog lica Janjoš, zatečena je mašina sličnog naziva. Na upit odbrane da pojasni štetu za budžet BIH, koja se odnosi na optuženu Trivundža Biljanu, svjedok pojašnjava da ne može davati takav vid kvalifikacije, navodeći da je u zapisniku za promete koji se smatraju fiktivnim osporeno pravo na odbitak ulaznog, odnosno izlaznog poreza, kako bi se utvrdilo stvarno stanje, kada je utvrđen fiktivan promet, ali ukoliko je optužena imala iskazan i ulazni i izlazni porez u svojim

poreznim prijavama, za nju neće biti utvrđen razrez u poreznom periodu . Dakle, iako je utvrđen fiktivan promet , kada se ponište i nabavka i isporuka, optužena neće imati porezni razrez.

Na pitanja optužene Trivundža Biljane svjedok pojašnjava da je „MB Kekerović“ nabavio tu mašinu 30.01.2007.g. od Ceresola, po fakturi broj 63, ali da po navedenoj fakturi , mašina nije pronađena kao takva, nego je po ovoj fakturi pronađena druga oprema za koju se tvrdi da odgovara onoj navedenoj u spornoj fakturi.

Svjedok Ljutić Ramiz službenik UIO BiH – Grupa za kontrolu velikih poreskih obveznika, radio je reviziju pravnog lica „Euro sol“ po nalogu Tužilaštva, sačinjena su 4 zapisnika i predana odgovornoj osobi u pravnom licu Zrnić-Babić Slobodanki . Kontrola je započeta temeljem naloga za kontrolu, u skladu sa zakonom i pravilnikom. Predmet kontrole je bio obnova postupka po posebnom zahtjevu Tužilaštva BiH, kontrolisani period je od 01.11.2007. do 31.05.2008., od 01.06.2008 do 30.11.2008., od 01.12.2008. do 31.01.2009. i posljednji 01.02.2009. do 30.04.2010. godine. Korištena je sva relevantna dokumentacija poreskog obveznika, ona koju su dobili od Tužilaštva i drugih organa. Optuženoj je omogućeno da prisustvuje kontroli, ali se saglasila da kontrola bude urađena bez njenog prisustva. U obnovljenom postupku rađene su vezane kontrole pravnih lica koja su učestvovala u fiktivnom poslovanju. Praćene sve transakcije svih učesnika, te su kontrolisani bruto bilans, fakture, izvodi o plaćanju, izvodi sa transakcijskih računa, PDV prijave, analitičke kartice, i ostala dokumentacija koja je zapisnički konstatovana. Za pravno lice „Euro sol“ posjedovali su sve PDV prijave, u kojima je bio naznačen zahtjev za povrat poreza na svim prijavama, a prema kontroli „Euro solu“ je vraćeno oko 1.600,000,00 KM poreza.

Kontrola obračuna PDV kod „Euro sola“ za prvi kontrolisani period od 01.11.2007. do 31.05.2008. je vršena na osnovu relevantne dokumentacije, te su obišli lokacije firme. U ovom periodu obračun je rađen na osnovu faktura gdje se pojavljuju roba i oprema. Najveći dio razreza bio je na opremi, na licu mjesta nisu postojale mašine koje su prema fakturama nabavljene od pravnog lica „Zoral komerc“ a koji su iste mašine nabavljali od „MB Kekerović“. Sav promet koji je išao od „Euro sola“ je samo prebacivan „MB Kekeroviću“. U postupku kontrole za fiktivnu robu osporeno je pravo na odbitak ulaznog poreza. Svaki artikal je provjeren, te je bilo vidljivo da stvarnog prometa nije bilo, dakle utvrđeno je da se radi o fakturama koje ne prate stvarni promet. Svjedok je naveo da mašina za pet ambalažu, čija je vrijednost izuzetno visoka i na osnovu čega je izvršen odbitak ulaznog PDV, provjerom na licu mjesta nije nađena , dok je u fakturama navedeno je da je nabavljena od „Zoral komerca“. Osim ove mašine, svjedok ističe bilo je još dosta opreme koja nije ličila na robu iz faktura. Sačinjeni su video snimci , izvršen je popis materijalnih dobara na lokacijam sjedišta pravnih lica „MB Kekerović“ i „Euro sol“ .

Dalje navodi kako je poreski obveznik „Euro sol“ zatražio povrat poreza u iznosu od 84.000,00 KM, a kontrolom je utvrđena dodatna obaveza u iznosu od 91.000,00 KM. Evidentirane su sve nabavke koje je imao „Euro sol“, za ovaj poreski period utvrđeno je 11 fiktivnih faktura od nabavljača „Zoral komerc“ i MB Kekerović. Fiktivni promet je utvrđen jer nije bilo stvarnog prometa robe koja je iskazana na navedenim fakturama, što je utvrđeno vezanim kontrolama. Dio ovih roba je osporen , kontrolama pravnih lica „MB Kekeroviću“ i „Janjošu“, te se u konkretnom slučaju radi o lancu fiktivnih

prometa. Identičan promet utvrđen je od dobavljača „Janjoša“ je na isti način utvrđivan promet, pa tako ako bi naprimjer litar ulja došao od „Janjoša“ po jednoj fakturi i dalje isporučen „MB Kekećeroviću“, onda je prilikom kontrole na toj fakturi na toj fakturi storniran ulazni i izlazni porez, jer se radi o fiktivnom prometu. Osim „Janjoša“, u ovom periodu nije bilo više dobavljača, a „Janjoš“ se pojavljuje kao najveći dobavljač, dok se poslije pojavljuju, pored Janjoša kao najznačajnijeg dobavljača, i „MB Kekećerović“, kao i „Zoral komerc“, s tim da isporuke uglavnom idu „MB Kekećeroviću“ i „Janjošu“.

Za drugi kontrolisani period od 01.02.2009. do 30.04.2010. godine svjedok navodi da se u ovom periodu pojavljuje još jedan kupac, „Fruktona“, gdje se takođe radilo o fiktivnom prometu, gdje su njegove kolege vezanom kontrolom osporile odbitak ulaznog poreza, sobzirom da su provjerom na licu mjesta utvrdili da tih dobara nema. Takođe se pojavljuje i firma „Namješćaj Mozaik“, a svi promet se uglavnom odvijaju po istom modelu, sa istim učesnicima i na identičan način. Tako, nabavke idu od „MB Kekećerovića“, mješovita roba široke potrošnje, popisane su fakture iz kojih se taćno moće vidjeti koja roba je u pitanju. U 02. mjesecu.2009. godine je bilo ukupno oko 40 zaprimljenih faktura. Nisu sve bile fiktivne i za takve je poreskom obvezniku priznato pravo na povrat poreza. Tvrdi da je, za svaki artikl, kroz ulazne i izlazne fakture, moguće vidjeti o kojoj vrsti robe se radi i kako se odvijao promet. U trećem mjesecu 2009. godine, najveći dio nabavki je poticao od „MB Kekećerovića“, u iznosu od 147,974,35 KM, od čega je PDV u iznosu od 21.000,00 KM. Navodi da je zapisnićki konstatovao koje su fakture osporene i koji je iznos ulaznog poreza. Kod isporuka najviše faktura je ispostavljeno „Fruktoni“ i taj dio PDV je osporen, kroz vezanu kontrolu pravnog lica „Fruktonu“. Na sve zapisnike o izvršenim kontrolama nije bilo žalbi, već je traćeno produćenje roka za uplatu poreza koji nije odobren, te je uraćeno rješjenje kojim se utvrdjuje razrez indirekćnih poreza, od 20.06.2011. godine, i na isto nije izjavljena žalba-

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok navodi da su pobrojane u zapisniku fakture fiktivne, pojašnjavajući kako je u okviru pravnog liva „Janjoš“ raćena vezana kontrola i kojom prilikom je utvrdjeno da su fakture kupca „Eurosol“ fiktivne zbog čega je ovaj promet osporen. Na tim fakturama je iskazan izlazni PDV ali je promet fiktivan. Na pitanja odbrane optućenog Pavlović Zorana svjedok potvrćuje da je mašina za proizvodnju pet ambalaće izašla iz „Euro sola“ u petom mjesecu 2008. g., pokušali su istu identifikovati na stanju „Euro sola“ gdje je nisu zatekli. Fakture koje su išle od „Euro sola“ prema „Fruktoni“, osporene su u vezanim kontrolama u „Fruktoni“, a u pravnom licu „Mozaiku“ nije ništa osporeno, on je bio samo nabavljać. Poreska obaveza utvrdjena je na osnovu izuzete dokumentacije koja je vraćena Tućilaštvu, postupak kontrole zabiljećen je video snimcima.

Na dodatni upit Tućilaštva, svjedok navodi da je mašinu za pet ambalaću- „Zoral komerc“ nabavio od „MB Kekećerovića“, a ovaj od „VG Premiuma“.

Svjedok Tomašević Gordana (zapisnik od 11.11.2014.g.), zaposlena u UIO BiH, na poslovima višeg stručnog saradnika, radi kao inspektor počev od 2006.godine, radila je kontrolu pravnog lica „Euro sol“, na osnovu naloga svog pretpostavljenog, čemu je prethodila naredba Tućilaštva. Kontrolisani period je po prvom zapisniku bio od 01.06.2008.g. do 30.11.2008.g., i drugi zapisnik je od 01.12.2008 do 31.01.2009.g. Predmet kontrole je bio obraćun i prijavljivanje indirekćnih poreza. Kontrolu pravnog lica Euro Sol radila je sa kolegom Ljutić Ramizom, a na osnovu dokumentacije i

dokaza dostavljenih od Državna agencija za istrage i zaštitu. Ova dokumentacija je u prilogu zapisnika od 16.07.2010.g., knjigovodstvene evidencije izlistane su 11.05.2010.g. u knjigovodstvenom birou Em Konti, koji je vodio poslovne knjige ovog pravnog lica počev od 01.07.2008.godine, tako i izvornu dokumentaciju fakture, izvode, bilanse, analitička konta opreme, analitička konta robe kupaca – dobavljača. Posjedovali su i Informaciju o postojanju osnova sumnje od Grupe za istrage i zaštitu UIO BiH, materijalne dokaze sastavljene na osnovu naredbe Tužilaštva BiH, koje su dostavila ovlaštena službena lica Grupe za istrage i zaštitu, zapisnici o uzetim izjavama od zaposlenih radnika ovog poreskog obveznika i PDV prijave samooporezivanja, izvode, fakture itd.

Što se tiče perioda juni 2008. godine, svjedok navodi kako je utvrđeno da je obveznik Euro Sol dostavio poresku prijavu i prijavio nabavke sa domaćeg tržišta u iznosu od 1.435.471,00 KM i po njima iskazao ulazni PDV od 244.030,00 KM. U tom ukupnom ulaznom porezu utvrđeno je da je od preduzeća Janjoš, MB kekerović i Zoral Komerc ukupno fakturisano 1.638.006,88 KM, u kojem iznosu je sadržan obračunati PDV od 238.001,00 KM. Nabavke od ostalih dobavljača su iznosile 41.494,00 KM u kom iznosu je obračunat PDV od 6.029,00 KM. Znači, najveći ulazni porez iskazan sa pravom odbitka je po osnovu ulaznih faktura preduzeća Janjoš, MB Kekećević i Zoral Komerc. Za taj period juni 2008.g. od „Janjoša“ je zaprimljeno 14 faktura, u ukupnom iznosu nabavke od 1.084.097,00 Km i u tom iznosu PDV od 157.518,34 KM, i u zapisniku su pobrojane sve fakture, te od MB Kekećevića u ukupnom iznosu od 353.480,34 KM. koje su također zapisnički konstatovane. Euro Sol ostvario pravo na obitak poreza, po osnovu kupovine na lizing itd. Dalje navodi da je fakturama Janjoša brojevi: od 519 do 531, fakturisana razna roba, prehrambena, pića, stočna hrana i dr., a fakturom broj 532 - mašina za punjenje sokova. U zapisniku je za svaku pojedinu fakturu dato obrazloženje zašto je smatraju fiktivnom odnosno da po istim nije ostvaren promet. U odnosu na fakturu 532 po kojoj je obveznik sačinio veleprodajnu kalkulaciju i zadužio robu u skladištu, ukupan iznos te fakture je 424.000,00 KM. Na osnovu ove fakture ovlaštena službena lica su utvrdila da se na stanju nalazi mašina za punjenje sokova, za koju je Mladen Kekećević izjavio da je istu nabavio od preduzeća VG Premium po fakturi broj 12/08. Također, ovlaštena lica su provjerama utvrdila da su predmetnu mašinu za punjenje dojpak sokova konstruisali, ista je nabavljena od Milana Džepine. Ovlaštena službena lica su od Milana Džepine uzeli izjavu i sačinili zapisnik o uzimanju izjave broj: 05/05-3/1 805 INT/09 od 01.12.2009.g. Milan Džepina je predmetnu mašinu prodao Mladenu Kekećeviću početkom 2008.godine, za iznos od 20.500,00 KM, i montirao je u novi proizvodni pogon sokare MB Kekećević u Kozarskoj Dubici, puštena je u rad u aprilu ili maju 2008. godine. Isto tako iz zapisnika o uzimanju izjave od 19.11.2009.g. svjedoka Marka Gajića, koji je bio radnik u „Euro solu“, gdje je isti stavio svoj potpis i otisak pečata kao primalac robe na otpremnici preduzeća Janjoš broj 279/08, a vezano za fakturu 532 od 30.06.2008.g., a ista se odnosi na liniju za brik sokove. Prema njegovoj izjavi isti se prisjeća da su ga nazvali Zrnić Babić Slobodanka ili Miroslav Kekećević i rekli mu da ode u Janjoš i preuzme fakture, misli da se radilo o 3 fakture i da su se sve tri fakture odnosile mašine, što je potvrđeno i izjavom svjedoka Zorana Lazarevića. Tako svjedok pojašnjava da je mašinu za proizvodnju sokova nabavio Mladen Kekećević od Milana Džepine za cijenu od oko 20.000 KM, a onda je dalje fakturiše „Euro solu“ za 424.000,00 KM. što su očigledni dokazi da se radilo o fiktivnom prometu. Napominje da je bila na licu mjesta u Kozarskoj Dubici prilikom identifikacije i popisa mašina, vidjelo se da postoji jedna linija za brik sokove bez oznaka, koja je sastavni dio glavne linije za proizvodnju

sokova i da je tu liniju nekada montirao Milan Džepina. Međutim podaci navedeni u fakturi se na slažu sa stanjem te mašine, a razlika je daleko veći iznos na fakturi od onoga što je zatečeno na stanju. Da je u pitanju fiktivni promet svjedok zaključuje, zbog utvrđene činjenice na licu mjesta, da je mašina, nekada davno nabavljena za iznos od oko 20.000 KM a fakturisana za 424.000,00 KM, tako da stvarnog prometa po toj fakturi nije bilo. Ovlašteni inspektori koji su radili kontrolu pravnog lica Janjoš utvrdili su da nije bilo ulaza po tim fakturama kod ovog pravnog lica, prema tome nije moglo biti fakturisano ni od Janjoša prema Euro Solu, po ovim fakturama od 519 pa dalje. Utvrđeno je da po ostalim fakturama nije bilo prometa i takođe se radi o fiktivnom prometu za juni 2008.g.

Za juli mjesec 2008. godine kontrolom za „Euro sol“ utvrđeno je da je poreski obveznik dostavio poresku prijavu i iskazao ulazni porez od 276.324,00 KM, od tog ukupno iskazano ulaznog poreza utvrđeno da na osnovu faktura od MB Kekerović je iskazan iznos od 273.298,00 KM, dakle gotovo cijeli ulazni porez se odnosi na fakture od MB Kekerovića. Pregledom tih faktura utvrđeno je da je po fakturama 28, 29 pa nadalje do 545, nabavljena razna vrsta prehrambene robe, alkoholna i bezalkoholna pića, a po fakturi 545 rosvajna otapalica šećera u proizvodnji sa dodatnom opremom. Na fakturi vrijednost za otapalicu je navedena u iznosu od 904,050,00 KM, od toga je 131.350,50 ulazni PDV. Po osnovu te fakture ovlaštena službena lica UIO BiH, su utvrdila da je nabavljena od „VG Premiuma“ po fakturi 66/08 od 15.07.2008.g. Nadalje iz izjava Milana Džepine i Miroslava Palalića, vidljivo je da je MB Kekerović po ugovoru i finansijskom lizingu od preduzeća Golden Metro preuzeo liniju za proizvodnju sokova u čijem se sastavu nalazi i predmetna rosvajna otapalica, da istu su montirali radnici Golden Metroa u novu proizvodnu halu sokare MB Kekerović. Opredijeljujući se za fiktivan promet otapalice, svjedokinja je navela da je tu otapalicu nabavilo preduzeće Golden Metro u vrijednosti od 30.251,72 eura, a prilikom popisa 2011.g. utvrđeno je da je rosvajna otapalica dio sokare, a vrijednost te iste rosvajne otapalice po fakturi 545, glasila je na 904.050,00. Osim toga ista nije zatečena kod kontrolisanog obveznika, a utvrđeno je kako je nekada davno nabavljena za iznos od 30.251,72 eura. Dakle prikazano da je ista nabavljena za enormno visok iznos od pomenutih 904.050,00 KM a sve iz razloga da bi „Eurosol“ ostvario pravo na odbitak ulaznog poreza, što je u konačnici i učinjeno. „Euro sol“ je za svaki mjesec podnosio PDV prijave, sa značajnim iznosom ulaznog poreza, prikazivan je i izlazni porez, ali je postojala velika razlika između ulaznog poreza i izlaznog poreza, i po tom osnovu je obilježen zahtjev za povrat PDV-a stavljajući „x“ na polje 80 prijave, te je porezni obveznik ostvarivao pravo na povrat, koji je i izvršenovom pravnom licu. Za juli mjesec 2008.g. utvrđen je iznos od 179.258,00 KM razlike između prijavljenog ulaznog poreza i utvrđenog u postupku kontrole. U junu 2008.g. utvrđeno je postojanje 8 faktura koje se odnose na isporuke, odnosno odbitak ulaznog poreza, prema MB kekeroviću i Zoral Komercu. Kada je u pitanju PDV na isporuke obveznik je prikazao 120.924,00 KM, od toga je fakturisano MB Kekeroviću 119.775,00 KM i Zortal komercu 54.626,00 KM. Pregledom je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo između Euro Sola i MB Kekerovića u iznosu od 65.149,00 KM, i prema Zoral komercu u iznosu 54.626,00 KM, te je ukupno po osnovu PDV -a na isporuke osporeno 119.775,00 KM, jer dakle nije bilo stvarnog prometa između „Euro sola“ i „MB Kekerovića“ i između „Euro sola“ i „Zoral komerca“. Po ovim ffakturama, radilo se o fakturisanju prehrambenih artikala, ali nije postojala otprema robe. Osim toga iste ove robe predhodno su fakturisane od Janjoša ili MB Kekerovića, pa se u lancu ponovo vraćale vraćale MB Kekeroviću. U 7. mjesecu 2008.g. postoji 12 faktura prema „MB Kekeroviću“, fakturiše se razna

roba (faktura 305 i dalje), u kontroli je osporen izlazni porez, obzirom da nije bilo ulaznog, potom se osporava i PDV-a na isporuke.

Za poreski period 8. mjesec 2008. godine, karakterističan je po fakturama od pravnog lica Janjoš. Od ukupnog iznosa koliko je Euro Sol iskazao u poreznoj prijavi ulaznog poreza 267.316,00 KM, po osnovu dobijenih faktura od Janjoša je evidentirao pravo odbitka u iznosu od 263.041,00 KM. Fature 450, 451, 452 se odnose na razne vrste opreme, u zapisniku su navedeni brojevi faktura i nazivi opreme koja je fakturisana, a onda dokazi i činjenice na osnovu kojih je utvrđeno da nije bilo prometa po tim fakturama. Tako naprimjer, u postupku identifikacije nije identifikovana punilica za punjenje ulja, PVC i staklenu ambalažu, koja je fakturisana fakturom 450. Ovu mašinu je nekada VG Premium fakturisao MB Kečeroviću, a zatim od MB Kečerovića fakturisana je prema Janjošu, a „Janjoš“ „Euro solu“. Istom fakturom 450, fakturisana je novčani iznos od 600.210,00 KM sa PDV-om od 87.210,00 KM, ali navedena mašina nije zatečena na stanju. Tako je za osmi mjesec 2008. godine, utvrđena razlika između prijavljenog i kontrolom utvrđenog ulaznog poreza u iznosu od 258.624,00 KM.

Za 9. mjesec 2008. godine u poreznoj prijavi iskazano je 192.796,00 KM kao ukupni ulazni porez, a po osnovu faktura „MB Kečerovića“, evidentirano je ukupno 185.586,00 KM, dok se na ostale nabavke odnosi nešto oko 7 hiljada KM. Pored faktura za razne robe, građevinskog materijala, postojala je i faktura koja se odnosi na opremu – rashladnu vitrinu za suhomesnate proizvode, rashladnu vitrinu za mlijeko i mliječne proizvode, police za izlaganje, rashladni trgovački pult. U odnosu na 2 navedene rashladne vitrine, iste nisu zatečene na stanju, dok nije postojala ni ostala oprema te je na fakturama iskazana sasvim druga roba kako je to obrazloženo u zapisniku koji je sačinila. Iskazana vrijednost, gore opisanih rashladnih uređaja u fakturama je 5.908,00 KM za rashladne vitrine za suhomesnate proizvode, 9.453,00 KM za vitrine za mliječne proizvode, police za izlaganje robe 28.360,00 KM i rashladni pult 9.453,00 KM. Razlika utvrđena kontrolom u odnosu na samoprijavlivanje za deveti mjesec 2008. godine iznosila je 116.636 KM.

Za 10. mjesec 2008. Godine „Eurosol je od „MB Kečerović“ zaprimio ukupno faktura u vrijednosti od 1.911.890,0 KM, u kom iznosu je PDV-a 277.395,00 KM. Obveznik je u istom periodu prikazao ulazni porez s pravom odbitka u iznosu od 287.669,00 KM, znači ogroman dio se odnosi na ulazni porez po osnovu faktura od MB Kečerovića. Fakturisana je razna roba i mašine, najznačajniji iznos je po osnovu faktura za mašine, broj 703, 704 i 705, i po tom osnovu 276.952 KM je evidentiran ulazni porez sa pravom odbitka. Zapisnički je taksativno po svakoj fakturi naveden osnov osporavanja ulaznog poreza, dok se faktura 703 odnosi na opremu koja je nakad nabavljena od Golden Metro, što znači ne radi se o navedenim iznosima i opremi koja je iskazana u fakturi. Razlika između samoprijavlivanja i iznosa utvrđenog kontrolom za deseti mjesec 2008. godine je 195.878,00 KM. Osim pomenute tri fature, u desetom mjesecu 2008. godinu osporen je PDV na isporuke, u tom mjesecu je fakturisana prema „MB Kečeroviću“ razna roba, te je osporen izlazni PDV od 81.074,00 KM, jer je utvrđeno da nije bilo prometa po osnovu tih faktura. Utvrđeno je da vozači nisu vozili robu prema kupcu, pojašnjavajući da je i to da je i to jedan od načina na osnovu kojeg je utvrđeno da se radilo o fiktivnom prometu.

Za 11. mjesec 2008. godine u zapisniku su navedene ulazne fakture od MB Kekećovića prema Euro Solu odnosile su se na razne vrste robe i na opremu, po fakturama 754, 755 i 838, navodeći koja roba je fakturisana uz činjenice na osnovu kojih je utvrđeno da stvarnog prometa nije bilo od MB Kekećovića prema Euro Solu. Fakture broj 754, 755 i 838 odnosile su se na opremu, automatska duvaljka za pet boce, poluautomatska duvaljka za pet ambalažu i mašinu za preradu šećera iz kristala u lomljenu kocku, po kojim fakturama ovo pravno lice je evidentiralo ulazni porez 359.711,00 KM i po njima ostvarilo pravo odbitka ulaznog poreza.

Pomenute dvije duvaljke i mašina za kocke nisu zatečene na stanju po fakturama. Mašina po fakturi 754, kojom je fakturisana automatska duvaljka za pet boce i po kojoj je 168.266,00 KM iskorišteno ulaznog poreza sa pravom odbitka, dok je na licu mjesta utvrđeno da nije fakturisana istovrsna mašina. Naime kontrolom je utvrđeno kako je „MB Kekećović“ prikazao da je od VG Premiuma, za iznos od 22.320,00 KM nabavio prvu duvaljku, a potom je fakturiše „Euro solu“ za 1.158.066,00 KM, da bi ostvario pravo odbitka ulaznog poreza. Identično je postupljeno i sa drugom duvaljkom i mašinom za šećer. Razlika utvrđena kontrolom za 11. mjesecu 2008. u odnosu na samoprijavljivanje je 261.022,00 KM. Tako je razlika PDV utvrđena kontrolom u odnosu na samoprijavljivanje za period od 01.06. do 30.11.2008.g. 1.098.769,00 KM, što se odnosi na PDV koji je Euro Sol bio u obavezi platiti.

Za 12. mjesec 2008. godine koji je sadržan u drugom zapisniku o kontroli koji je sačinila svjedokinja, ista navodi da je u poreznoj prijavi iskazano ukupno ulaznog poreza sa pravom odbitka 202.970,00 KM, dok po osnovu evidentiranih faktura od MB Kekećovića iskazano je 191.958,00 KM. Među tim fakturama su fakture koje se odnose na raznu vrstu opreme, u zapisniku su navedeni brojevi faktura, vrsta robe te činjenice i dokaze na osnovu kojih je utvrđeno za svaku pojedinu fakturu da se ne radi o opremi navedenoj u fakturi, i ukupno je osporeno po osnovu ulaznog poreza 187.843,00 KM, po osnovu izlaznog 14.000, tako razlika iznosi 172.906,00 KM. U ovom poreskom periodu utvrđeno je postojanje jednog većeg broja faktura koje se odnose na fakturisanje opreme, tako naprimjer faktura broj 900 gdje je fakturisan mlin za mljevenje, 901 ekstruder, 902 mješalica sa rosvajnim bubnjem, 903 električna pumpa, 904 ventilator, 905 vibratorski koš, 906 samostojeća transportna traka. Po osnovu svih tih faktura evidentiran je ulazni porez sa pravom odbitka 187.668,00 KM. Međutim identifikacijom na licu mjesta ove mašine u fakturisanj vrijednosti nisu pronađene, i one ne odgovaraju stanju na fakturama. Tako je „MB Kekećović“ prikazao da je nabavio gore navedeni mlin po fakturi 900 od „VG Premiuma“, i fakturisan je ukupan iznos od 37.814,00 KM, ulazni porez 5.494,00 KM, dok u postupku identifikacije nije identifikovan mlin za mljevenje koji je fakturisan po fakturi 900. Isto tako ide po fakturi broj 901, po kojoj je ulazni porez 43.955,00 KM ili po fakturi 902, identično je predhodnom, u postupku identifikacije nije identifikovana oprema kakva je navedena u fakturi. Za pomenuti mlin za mljevene kafe po fakturi 900 u vrijednosti od 37.814,00 KM, MB Kekećović je prikazao da ga je navodno nabavio od VG Premiuma, pri čemu nije navedena vrijednost po kojoj je nabavljen, a onda MB Kekećović isti mlin fakturiše Euro Solu po fakturi 900 u vrijednosti od 37.814,00 KM. Razlika utvrđena kontrolom za 12. mjesec 2008.g. u odnosu na samoprijavljivanje je 172.906,00 KM.

Za 01. mjesec 2009. godine „Euro sol“ je u poreskoj prijavi iskazao ulazni porez od 419.133,00 KM, od tog ukupnog iznosa po osnovu ulaznih faktura od MB Kekećovića je iskazano 279.769,00 KM, i od Janjoša 130.631,00 KM. Dakle samo ova dva

pravna lica , MB Kekerović i Janjoš , fakturišu Euro Solu, i po tom osnovu se evidentira ulazni porez u iznosu od 419.133,00 KM. Ovdje je u pitanju 8 faktura, od MB Kekerovića faturiše se između ostalog oprema po fakturama 9, 10, 11, 89, 90, 91, 92 i 93, i to automatska pakerica, duplikatski mješač, kompresor itd.zapisnički je konstatovano da se ne radi o toj opremi koja je iskazana na fakturi, dakle radilo se o mašinama koje nisu zatečene na stanju i iskazane po fakturama. Utvrđena razlika kontrolom u odnosu na samoprijavljivanje je 276.303,00 KM. Zbirno za dvanaesti mjesec 2008. i prvi mjesec 2009.godine utvrđena je razlika PDV , koju je u iznosu od 449.209,00 KM, Euro Sol bio dužan da prijavi i plati. Kontrolom je utvrđen ukupan iznos koji je Euro Sol bio dužan da plati i to po prvom zapisniku 1.098.769,00 KM, a po drugom 449.209,00 KM.

Svjedok dalje navodi da se prema prvom zapisniku radilo o redovnoj kontroli, a prema drugom zapsniku za ova dva mjeseca radilo se o obnovi postupka ; da se identifikacija mašina i opreme , u dane 04 i 05.01.2011.g. vršila na nekoliko lokacija, i to u Kozarskoj Dubici, u Novoj Topoli, Romanovcima i Prijedoru. Nakon što su prezentirani zapisnici o kontroli, UIO BiH od 23.05.2011.g. (DT -115) i od 23.05.2011.g. (DT-116), te Rješenje UIO BiH od 20.06.2011.g. (Dokaz DT-117), svjedok navodi da je iste sačinila a potom i uručila Zrnić – Babić Slobodanki , da je ista podnijela prigovor na ovaj zapisnik ,tražeći dodatno vrijeme kako bi se izjasnila po navedenom, što nije odobreno. Na rješenje kojim se utvrđuje razrez indirektnih poreza nije bilo žalbe od strane poreskog obveznika.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok je potvrdila , da je utvrđena obaveza za Euro Sol oko 1 milion i 500 hiljada KM po osnovu fiktivnih faktura, koje su korištene da bi se ostvario povrat poreza, odnosno prikazao ulazni PDV. Pojasnila je da na osnovu ulaznog poreza obveznik ostvaruje pravo povrata, dakle nije on dužan plaćati , nego može koristiti sredstva , ali u konkretnom slučaju , kako je utvrđeno da poreski obveznik nije imao pravo ulaznog PDV-a onda nema pravo ni na povrat. Po fakturi koju je Euro Sol koristio kao ulazni PDV, neko druo pravno lice je imalo izlazni PDV, ako se osporava ulazni PDV Euro Solu , moralo se umanjiti obaveze izlaznog PDV-a za MB Kekerović i Janjoš ili nekog trećeg, te pojašnjava kako je navedeno učinjeno i umanjene su obaveze, što je urađeno za svaki poreski period. Dalje potvrđuje da je svaki zapisnik o kontroli primila optužena Slobodanka Zrnić-Babić , o čemu postoji dostavnica , da je uložila prigovor u vidu zahtjeva za produženje roka za prigovor, da po tom osnovu nije donesena neka odluka, već je uslijedilo rješenje o razrezu obaveze

Na pitanja odbrane optuženog Pavlović Zorana, svjedok navodi da nije imala obavezu kontrolisati PDV poreskog obveznika Euro Sol prije vraćanja PDV-a, da je identifikaciju mašina na stanju kod Euro Sola vršila 04. i 05.01.2011.godie a to je par godina nakon fakturisanja tih mašina. Pri identifikaciji su pronađene određene mašine, ali iste ne odgovaraju onim fakturisnaim, prije svega vrijednost zatečenih mašina ne odgovara vrijednosti mašina koja je navedena u fakturi, da je postojala procjena sudskog vještaka vezano za lizing Raifeissen banke, i to za jednu mašinu a za druge mašine na licu mjesta su inspektori konstatovali zatečeno stanje , o čemu postoji video zapis , u odnosu na nepostojeću robu pojašnjava da su pratili tok faktura, da su u šestom mjesecu 2008.g., najprije su išle ulazne fakture od Janjoša i MB Kekerovića prema Euro Solu, onda od Euro Sola prema MB Kekeroviću i Zoralu, utvrđeno je da kod Euro Sola po osnovu fiktivnih faktura došla roba i osporen je ulazni PDV, a onda je prema Zoralu osporen izlazni PDV. Za navedeno nije vršen

popis robe , te da se popis robe inače vrši ako postoji sumnja da to ne odgovara stvarnom i knjigovodstvenom stanju. Poreski inspektori vršili su popis robe kod Zoral Komerca , a kod Euro Sola je rađen 11.05.2010.godine

Svjedokinja Majstorović Zagorka (zapisnik od 18.11.2014.g.) zaposlena u UIO BiH, vršila kontrolu u pravnom licu „Janjoš“, zajedno sa kolegicom Huskić Azrom, radilo se o obnovi postupka, period kontrole je 01.03.2004. do 30.09.2008. godine. Postupale su po nalogu za kontrolu, izdatom od strane šefa grupe za kontrolu velikih poreskih obveznika, a na osnovu novih saznanja i činjenica. Nalog je uručen poreznom obvezniku, te je upoznat o vrsti, obimu i tipu kontrole. Kontrola je započeta 13.07. uvodnim razgovorom, kojem je prisustvovao i knjigovođa koji je zaposlen u Janjošu (Stjepanović). Prilikom kontrole korišteni su novi dokazi i činjenice, bilansi, knjige itd., a sve na osnovu naredbe Tužilaštva, gdje se navodi da se „Janjoš“ dovodi u vezu sa poslovanjem „MB Kečerović“ i „Euro sol“, što ukazuje na fiktivni promet. U 12 mjesecu 2007. godine, poreski obveznik „Janjoš“ se počinje baviti fiktivnim prometom, dok ranije nije utvrđen fiktivni promet. U pojedinim periodima poreski obveznik iskazivao je poreske kredite koji nisu bili visoki, znači da je iskazivao razliku ulaznog poreza koji bio veći od izlaznog. Kontrolom su utvrđene određene nepravilnosti, odnosno da poreski obveznik nije imao pravo na odbitak ulaznog PDV-a. U periodu 06.08. osporen je ulazni PDV, jer su utvrđene nepravilnosti. Kada su zatraženi materijalni dokazi, poreski obveznik je stavio na uvid fakturu po kojoj je vršio fakturisanje, ali ispostavljene su fakture bez PDV-a. Svjedokinja je dalje navela da su u 12 mjesecu 2007.godine ,poreskom obvezniku ispostavljene fakture od broja 1649 do 1725, te fakture je obveznik primio u svoje knjigovodstvo, sačinio veleprodajne kalkulacije i izvršio odbitak ulaznog poreza u iznosu od 378.816,00 KM. Ove fakture su zaprimljene od Euro Sola, uvidom u navedene , utvrđeno je da se iste odnose na alkoholna pića, ulje, mlijeko i brašno. Po navedenim fakturama obveznik je sačinio veleprodajne kalkulacije i iste evidentirao kroz svoje poslovne knjige i stvorio obavezu prema dobavljaču, iskazao razlike u cijeni itd. i iste evidentirao i u pomoćnoj evidenciji KIF na rednim brojevima od 10.325 do 10.631. Robu navedenu po ovim fakturama obveznik je knjižio i u robnom knjigovodstvu na analitičkim kontima robe, po vrstama. U postupku kontrole kod obveznika indirektnih poreza MB Kečerović po nalogu za kontrolu 174 izdatog od strane šefa grupe za kontrolu velikih poreskih obveznika, a po Naredbi Suda od 10.05.2010.g. i 08.06.2010.. ovlaštena službena lica su utvrdila da po naprijed navedenim fakturama nije došlo do stvarnog prometa, već se radi o fiktivnom prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u, jer nije došlo do stvarnog prometa u smislu članova 3 4 istog zakona. U postupku kontrole izvršen je uvid u fakture koje je ispostavio dobavljač Euro Sol prema Janjošu, na istima su navedene registarske oznake vozila, ime i prezime vozača, postoji izjava vozača Lazarević Zorana, od 06.03.2010.g. i izjava vozača Kvirgić Steve, koji su izjavili da robu nisu prevozili , iako su isti dužili navedei kamion od MB Kečerović. Svjedokinja je pri ovome navela da je bitno naglasiti da je tokom trajanja postupka i pregledom raspoložive knjigovodstvene dokumentacije, ovlaštena službena lica su tokom vođenja postupka od prisutnih lica i od odgovornog lica – knjigovođe tražili na uvid materijalne dokaze o prijemu robe, odnosno lica koje je svojim potpisom verificovalo da je robu stvarno primilo, što bi značilo da je stvarni promet postojao. Dakle, poreskom obvezniku je omogućeno da iznese nove činjenice i dokaze, ali isti nije dostavio nijedan materijalni dokaz kojim bi potvrdio da je roba zaista i zaprimljena u doo Janjoš, iako je ista provedena kroz poslovne knjige.

Na ovaj način je utvrđeno da nije bilo stvarnog prometa, jer nema dokaza o primitku robe, vozači robu nisu vozili, zbog čega je osporeno pravo odbitka ulaznog poreza u smislu člana 34 Zakona o PDV-u, te je valjalo izvršiti korekciju ulaznog poreza, a što su ovlaštena službena lica utvrdili u postupku kontrole kod MB Kečerovića po nalogu za kontrolu 174, kada su utvrdili da stvarnog prometa prema Janjošu nije ni bilo. Istakla je da u dvanaestom mjesecu 2007.g od strane Janjoša ispostavljena 31 faktura prema „Euro solu“. Na tim fakturama se navodi prehrambena roba, na fakturama su i otpremnice koje je sačinio knjigovođa i koji je u svojoj izjavi od 18.01.2011.g. to i potvrdio. Za svu robu koja je otpremljena prema „Euro solu“ navedena su imena vozača, Lazarević Zoran, Kvirgić Stevo, međutim, u postupku kontrole obveznik nije mogao da predoči na uvid dokument potpisan od strane lica koje je stvarno materijalno odgovorno i koje je izdalo robu, pojašnjavajući da tražena dokumentacija i nije mogla biti predočena na uvid jer takve robe nije ni bilo na stanju. Ovakvim načinom knjiženja, odnosno fakturisanja prema Euro Solu prikriven je stvarni promet koji se desio kod Janjoša u iznosu od 2.380.000,00 KM, te je u toku vođenja upravnog postupka od strane inspektora izvršen obračun izlaznog PDV-a u iznosu od 404.674,00 KM, a u smislu odredbi člana 64. Zakona o PDV-u, s obzirom da nije bilo stvarnog prometa prema Euro Solu izvršena je korekcija izlaznog PDV-a u smislu odredbi člana 71 i 38 Zakona o PDV-u. Navodi da se na ovakav način, odnosno izdavanjem fiktivnih faktura, gdje stvarnog prometa među učesnicima nije bilo, pravno lice „Janjoš“ omogućilo je „Euro solu“ da ošteti budžet BiH u iznosu od 404.674,00 KM (period 12.2007) na način da je neosnovano i protuzakonito izvršio odbitak ulaznog PDV-a. Napomenula je da se sve ove transakcije dešavaju između tri pravna lica „Janjoš“, „Euro sol“ i „MB Kečerović“, a zatvaranje međusobnih potraživanja vršeno je putem kompenzacija.

Dalje izjavljuje da je pored prehrambenih i neprehrambenih proizvoda bilo i prometa mašina i opreme, te je tako navela da je u poreskom periodu 08.06 izvršeno fakturisanje po fakturi 421 linije za proizvodnju brik sokova od „MB Kečerovića“, na fakturi je navedeno da je prevoz izvršio Lazarević Zoran, a od kojeg je uzeta izjava od strane ovlaštenih službenih lica u kojoj je isti naveo da nije izvršio prevoz navedene mašine, iako je bio zadužen kamion kod MB Kečerović. U postupku kontrole kod MB Kečerović je utvrđeno da se navedena faktura koju je ispostavio MB Kečerović veže za fiktivnu ulaznu fakturu 12/08 od „VG Premiuma“. U postupku kontrole kod MB Kečerovića konstatovano da među učesnicima nije došlo do stvarnog prometa, već se radi o fiktivnom prometu. Ova faktura se dalje veže za izlaznu fakturu broj 532, znači u istom periodu Janjoš doo je istu liniju fakturisao Euro Solu. Dana 04. i 05. januara 2011. godine, po naredbi Suda od 22.12.2010.g., izvršena je identifikacija od strane prisutnih radnika iz UIO BiH, predstavnika banaka, lica koja su učestvovala, MB Kečerović, Euro Sol, Janjoš i ovlaštena službena lica iz Državne agencije za istrage i zaštitu – RC Banja Luka, kojom prilikom je utvrđeno da opis i vrijednost zatečene linije koju je konstruisao Milan Džepina ne odgovara onoj koja se navodi na fakturi, te se zaključilo da to nije ta mašina koja se navodila na fakturi. Na lokaciji u objektu kod vlasnika „Janjoš“ isti nije mogao da identifikuje koja je to njegova roba. Naglasila je da se sve ove fakture vežu za fiktivne fakture od „VG Premiuma“ prema „MB Kečeroviću“, te je slijedom toga valjalo osporiti ulazni PDV. Opisujući tok nabavke pomenute robe izjavila je da se radilo o više učesnika u lancu, saradivali su jedni s drugima. Kad se vršila identifikacija robe od 04.05.2011. godine nije bila prisutna, ali postoji dokumentacija o identifikaciji, kao i video zapisnik od Agencije za istragu i zaštitu. Kad su zaprimljene fakture, iste su evidentirane kroz

poslovne knjige, te se u tom mjesecu nije desio promet, ali jeste poslije, o čemu može više reći njena kolegica Huskić Azra, koja je radila s njom.

Osim navedenog, svjedokinja je za poreskog obveznika „Janjoš“ navela da je svaki mjesec podnosio PDV prijave, izvršen je dodatni razrez, te je u konačnici utvrđeno 299.904,00 KM (što je razlika između ulaznog i izlaznog PDV-a) za period od 01.04.2006. godine do 30.09.2008.g. što je sve konstatovano u zapisniku koji je sačinila. Izvršen je razrez indirektnih poreza po rješenju o razrezu. U poreskom periodu 08/02 kada je izvršeno povećanje poreskog kredita, u kontroli je vršeno prebijanje, i tamo gdje je trebalo priznato mu je pravo odbitka, a gdje nije imao pravo odbitka vršena je korekcija ulaznog PDV-a, a gdje nije došlo do stvarnog prometa MB Keckeroviću i Euro solu vršena je korekcija izlaznog PDV-a u smislu odredbi člana 71 stav 1. Zakona o PDV-u da ne bi došlo do duplog oporezivanja, jer će porez platiti neko od navedenih lica. U pojedinim periodima poreski obveznik „Janjoš“ je iskazivao poreski kredit, znači razliku ulaznog poreza koji je veći od izlaznog, ali u ovom periodu 01.01.2006 - 30.09.2008. godine, poreski obveznik nije nikad podnosio zahtjev za povrat razlike ulaznog PDV-a koji je veći od izlaznog, koju razliku je koristio za pokriće tekućih obaveza. Tokom trajanja postupka sva dokumentacija pravnog lica „Janjoša“ bila im je na raspolaganju i obveznik je imao mogućnost da učestvuje u postupku, mogao je da uloži primjedbe, ako je bio nezadovoljan sa razrezom. Postupajući tako poreski obveznik, uložio je pisane primjedbe uopšteno, navodeći da su poslovni odnosi postojali, da on nije oštetio budžet, da se nije bavio fiktivnim prometom, ali nije stavio na uvid nijedan materijalni dokaz kojim bi osporio ono što je utvrđeno prilikom kontrole, te je doneseno rješenje o razrezu. Obveznik je imao pravo žalbe na rješenje o razrezu poreza, koje pravo nije iskoristio. Nakon što su joj predočena dva zapisnika o kontroli, i to zapisnik o kontroli UIO BiH od 23.05.2011.g. i (DT-132) vremenski period kontrole su prva tri mjeseca 2006.g., i zapisnik o kontroli UIO BiH od 23.05.2011.g. (DT-130) odnosi se na period kontrole 01.04.2006. do 30.09.2008.g., svjedok potvrđuje da je njen potpis na zapisnicima o čemu je i govorila tokom svog svjedočenja. (tačke 16, 17 i 18 optužnice)

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok potvrđuje da je radila obnovu postupka poreske kontrole, i to na osnovu novih dokaza i činjenica, odnosno informacije od 22.02.2010.g., koja je sačinjena od strane Odsjeka za poštivanje carinskih i poreznih zakonskih propisa UIO BiH i na osnovu naredbe Tužilaštva BiH, pojašnjavajući da su prikupljene nove činjenice i dokazi koji su pravno lice „Janjoš“ doveli u direktnu vezu sa „MB Keckerović“ i „Euro Sol“. Kontrola je rađena na osnovu dokumentacije koja je nađena u firmi „Janjoš“, a koju su na uvid imale i kolege koje su ranije radile kontrolu u ovoj firmi. Iako se radilo o dokumentaciji koja je bila dostupna i ranije i koju su inspektori koji su prije toga radili kontrolu imali na uvid, ipak se u to vrijeme nije znalo da se radilo o fiktivnom prometu, što je utvrđeno kroz paralelne kontrole poreskih obveznika.

Svjedok Huskić Azra (zapisnik od 18.11.2014.g.) zaposlena u UIO BiH – inspektor u Grupi za kontrolu velikih poreznih obveznika, navodi da je vršila kontrolu u pravnom licu „Janjoš“ sa kolegicom Majstorović Zagorkom, i to za period od oktobra 2008.g. do aprila 2010.g., a u cijelom periodu od 01.01.2006.g. do aprila 2010.g., pojašnjavajući da je sa kolegicom Majstorović Zagorkom radila zajedno te redosljed njihovih potpisa na sačinjenim zapisnicima. Predmet kontrole je bila kontrola PDV prijave koje je obveznik podnosio, te utvrđivanje stvarnih činjenica. Kontrola je vršena

kod poreskog obveznika, te su imali na raspolaganju svu računovodstvenu dokumentaciju i evidencije, glavnu knjigu, robno knjigovodstvo, pomoćne evidencije, uvid u izlazne fakture, uvid u ulazne fakture, ugovore i sl. Kontrola koju je radila je bila prva kontrola, a po prethodna dva naloga je bila obnova. Nalog za kontrolu izdao je šef Grupe za kontrolu velikih poreznih obveznika. Predočena dokumentacija je kontrolisana na način da je pregledan svaki poreski period i vezan za ranije poreske periode, imali su u vidu i ranije kontrole kod drugih poreskih obveznika i u toku kontrole su saradivali sa kolegama koji su radili te povezane kontrole. U toku navedene kontrole za period od 01.10.2008.g. utvrđeno je stvarno činjenično stanje, razrez poreza je bio 1 milion i 400 i nešto hiljada, nakon toga je doneseno rješenje i uručeno obvezniku. Svjedokinja je govoreći o provedenoj kontroli i sačinjenom zapisniku, navela da je za 10. mjesec 2008. godine bio razrez 3.269,00 KM, nađena je razlika ulaznog PDV-a, koji se odnosi na fakturu „Fructa trade“ Derventa, gdje joj je bilo usmijivo odmah na početku jer je vidjela na kartici dobavljača gotovinsku uplatu preko blagajne, da je Fructa Trade-u uplaćeno 22.499,00 KM. Svjedokinja je tražila informativnu kontrolu u „Fructa trade“, lično je otišla i na terenu utvrdila da poresni obveznik Fructa Trade nije izdao fakturu, da je pod tim brojem sasvim druga faktura nekom drugom poreznom obvezniku, da kod sebe nemaju gotovinsku isplatu i nikada nisu gotovinski plaćali „Janjošu“, tako da je po tom osnovu osporen pravo na odbitak ulaznog PDV-a u iznosu od 3.269, 00 KM

U poreskom periodu 11. mjesec 2008. poreski obveznik je primio uplatu od Ducata doo Banja Luka u iznosu od 300.000,00 KM, na toj uplatnici je naznačeno da je uplata avansa. Obveznik je prvo knjižio na kupca, a poslije je preknjižio na neka vremenska razgraničenja, utvrđeno je da je to pozajmica, a ne postoji ugovor o pozajmici, tako da se to tretiralo kao avans od kupca, po članu 17 Zakona o PDV-u poreska obaveza nastupa u momentu izdavanja fakture, primanja uplate ili isporuke robe, u konkretnom slučaju radilo se o primanje uplate, na taj iznos od 300.000,00 KM obračunat je PDV u iznosu od 42.890,00 KM, i to je ta razlika koja se javila tokom ovog mjesecu. Odlazila je u kontrolu kod pravnog lica Ducata, oni su potvrdili uplatu i imaju je evidentiranu, identično su tvrdili da je u pitanju pozajmica, ali nisu imali primjerak ugovora o pozajmici, tako da je obračunat izlazni PDV. Pojasnila je da su za 2008. godinu uočili velike nepravilnosti koje je obveznik vršio u svom knjigovodstvu sa ciljem prikrivanja prometa u svojim maloprodajnim objektima. U tom periodu obveznik je imao jedno centralno skladište, u kojem je vodio robno knjigovodstvo, iz centralnog skladišta je zaduživao maloprodajne objekte i diskonte, a dijelom su maloprodajni objekti su zaduživani direktno od dobavljača. U postupku same kontrole uvidom u robno knjigovodstvo utvrđeno je da je obveznik radio nivelaciju cijena za robu koju je imao zaduženu u robnom knjigovodstvu i koja se vodila na stanju u centralnom skladištu, kontrolom je utvrđeno da se ta roba, po količini i vrsti, u tom momentu nije mogla biti predmet nivelacije, zato što je u pitanju roba koju obveznik fizički nije mogao imati u svom skladištu. Nprimjer pivo Apatinsko, obveznik je vršio uvoz piva od Apatinske pivovare, bio je direktan uvoz, u momentu nivelacije cijena nivelisano je 109.000 gajbi tog piva, što preračunato u šlepere, s obzirom da u jedan šleper stane 1250 gajbi, iznosi 87 šlepera piva, što nema logike da je obveznik u tom momentu kada je vršio nivelaciju mogao imati, s obzirom da je iznosi nekih 56% ili 57% od ukupne nabavke za čitavu godinu. S druge strane za to pivo kod uvoza se uvijek vraća prazna ambalaža, znači da u momentu kad obveznik nabavlja sljedeću turu vraća ambalažu koju je prodao, što dalje znači da je svo to pivo prometovano prije nivelacije. Zaključuje da je očigledno kako je nivelacija urađena fiktivno da bi se prikrilo taj promet i da bi se smanjila poreska obaveza. Osim piva tu bilo još puno

drugih artikala, a knjigovođa Milorad Stjepanović, koji je radio nivelaciju, a koja faktički ima i težinu popisa robe, naveo je da tu robu nije nikad vidio i da je sve navedeno radio po nalogu vlasnika Vojislava Janjoša. Iz navedenih razloga ova nivelacija je osporena. Obveznik je u svom robnom knjigovodstvu bez ikakve dokumentacije robu u vrijednosti od 310.000,00 KM jednostavno isknjižio iz robnog knjigovodstva, a uknjižio sasvim neku drugu vrstu robe, u istom tom iznosu, što nije pratilo i u finansijskom knjigovodstvu knjiženje i na taj način, on je samo finansijski balansirao vrijednost robe, koja je u robnom knjigovodstvu sasvim jedno drugo stanje. Izvršena je korekcija nabavke trgovačke robe, što je objašnjeno na strani 31 zapisnika. Navodi da je prvo izvršena korekcija nabavki trgovačke robe na način da su od evidentiranog zaduženja u toj godini izvršili korekciju početnog stanja što je opisano u zapisniku o prethodnoj kontroli u iznosu 2.256.509,00 KM, zatim, umanjnje od 1.971.000,00 KM, umanjnje od 72.000,00 KM, i povećanje dalje, pri čemu se umanjnja odnose na osporene nivelacije, a povećanja se odnose na robu koja je uknjižena, odnosno višak robe, tako da su došli do zaduženja robe nakon korekcije u iznosu od 23.982.000,00 KM. Identično je izvršena korekcija isporuka trgovačke robe, a vezano za fiktivni promet, kada su došli do zaduženja koje je iznosilo 15.701.000,00 KM, odnosno da je razlika između zadužene i razdužene robe ostala u vrijednosti od 6.504.000,00 KM neevidentiranog prometa. Ovo dalje znači da je obveznik u tom periodu prikrivao promet u iznosu od 6.504.000,00 KM, na to je obračunat izlazni PDV u iznosu 1.105.730,00 KM, što se odnosi na period 12 mjesec 2008.g. Napominje da se sve navedeno odnosi na izlazni PDV-a da je optuženo pravno lice Janjoš u maloprodajama evidentirao promet, odnosno prihod u glavnoj knjizi samo na osnovu pologa pazara, a prihod se evidentira na osnovu faktura, odnosno blagajničkih računa. Pojašnjava da polog pazara ne može biti predmet knjiženja prihoda, tako da u postupku kontrole nisu imali uvida u blagajničke račune, nego samo u fakture, pošto je iz diskonta maloprodaja išla i veleprodaja, nekim kupcima, te je utvrđeno da je većina robe koja je fakturisana iz maloprodaja, odnosno diskonta, nije robno zadužena u knjigovodstvu ili je u većim iznosima i količinama od zaduženja odnosno po cijenama koje ne odgovaraju zaduženjima, na koji način je poreski obveznik finansijski usklađivao robno i finansijsko knjigovodstvo, što mu je omogućilo da prikrije promet od 6 miliona KM. Sve navedeno je prikazano u tabeli rekapitulacije za svaki porezni period, ono što je porezni obveznik prijavio samoprijavlivanjem u PDV prijavama, kontrolom je utvrđena razlika, te je tako za 12. mjesec 2008.g. utvrđena razlika između izlaznog PDV 1.105.730,00 KM, a ukupno je razlika 1.108.786,00 KM, jer tu ima još i ulazni PDV. Tako je ulazni PDV osporen po fiktivnim fakturama dobijenim od MB Keckerović, to su fakture broj 907, 908, 909, 910, 911 i 912, i odnose se na stvari – opremu koja je fiktivno fakturisana, tu su bile neke dvije termo-izolacione peći, mlin za zrnaste proizvode, ekstruder za flips, ventilator za hlađenje, neka mješalica za zrnaste proizvode. Prisustvovala je identifikaciji, koja je vršena na 3 lokacije, a na kojima je bilo još stvari koje su nabavljene prije ili poslije. Na sve tri lokacije je bilo stvari koje su se vodile u knjigama Janjoša, jedna je bila u Prijedoru u skaldištu veleprometa, druga u Knežici, i treća u Novoj Topoli. Stanje na fakturama se nije moglo spraviti sa stanjem koje je zatečeno, zato što na fakturama oznake i opisi nisu odgovarali stvarima zatečenim na terenu, sam vlasnik „Janjoša“, Vojislav Janjoš, nije mogao identifikovati te stvari, te je izjavio da stvari nisu u funkcionalnom stanju. Tako je sve navedeno ukazivalo na fiktivan promet. Naprimjer na fakturi stoji tačno godina proizvodnje, tip mašine, serijski broj, dok na zatečenim mašinama uopšte nije bilo nikakvih serijskih brojeva, ako je i postojao nekakav naziv onda je bio drugačiji navedenog na fakturi, te ono što je

navedeno u fakturi nikako se nije moglo vezati sa onim što im je predočeno u toku popisa, o čemu postoji video zapisi. Bio je to jedan od pokazatelja da se radilo o fiktivnim fakturama, a drugi da su njene kolege, u kontroli kod MB Kekećević utvrdile da ove fiktivne fakture potiču od VG Premiuma, koja je fakturisala tu opremu pravnom licu MB Kekećević, koja nije mogla biti predmet prometa, čime je već izvršen fiktivni promet između VG Premiuma i MB Kekećevića, pa samim tim ni kod „Janjoša“ nije moglo biti stvarnog prometa, što je bio jedan od razloga zašto prilikom kontrole nije priznat ulazni PDV.

U odnosu na 2009. godinu-Januar mjesec, svjedok navodi da je u kontroli osporeno ulaznog PDV-a u iznosu od 129.986,00 KM, i osporili su izlaznog PDV-a u iznosu od 130.632,00 KM, jer je poreski obveznik ulazni PDV sebi priznao po fiktivnim fakturama od MB Kekećevića, a radi se o fakturama od broja 40 do 68, odnose se na raznu trgovačku robu. „MB Kekećević“ je fakturisao „Janjošu“, a „Janjoš“ istu robu „Euro solu“, te u kontroli nisu priznali ni ulazni, ni izlazni PDV, jer se radi o fiktivnom prometu. U kontroli kod obveznika MB Kekećević utvrđeno je da je nabavka te robe kod „MB Kekećević“ fiktivna, tako da ni dalje nije biti stvarnog prometa između MB Kekećevića i Janjoša, a ni između Janjoša i Euro Sola, iz tog razloga nije priznat ulazni PDV, a osporen je i izlazni PDV, što znači fiktivan promet prema Euro Solu. U tom poreskom periodu razlika između ulaznog i izlaznog PDV-a je bila negativna 646,00 KM.

Za drugi mjesec 2009. godine, radi se o uplatama od „MB Kekećevića“ prema „Janjošu“, znači MB Kekećević se na kartici vodi kao kupac, obično su se te fiktivne obaveze i potraživanja zatvarana kompenzacijama i jednim dijelom uplatama. U jednom momentu takva uplata od MB Kekećevića je premašila njegove navodne obaveze prema Janjošu u iznosu od nekih 40 i nešto hiljada KM, što je tretirano kao avans, kaoko je već objašnjeno kod poslovanja sa pravnim licem Dukat. Pojašnjava da svaka uplata koja ne pokriva obavezu smatra se avansom po članu 17 Zakona o PDV-u, to je oporezivo i obračunat je izlazni PDV od 7.200,00 KM.

U martu 2009. godine, razlika između utvrđenog i prijavljenih obaveza je 15.453,00 KM, odnosi se na osporavanje ulaznog PDV-a po fiktivnoj fakturi MB Kekećevića broj 913, mlin za mljevenje kafe, te svjedok navodi da su ponovo bile u pitanju stvari koje su osporene jer na fakturi dati opis ne odgovara stvarnom stanju, dok Vojislav Janjoš nije mogao ni identifikovati tu opremu. Svjedokinja je bila prisutna identifikaciji opreme, te navodi da je tu bilo raznih mlinova za mljevenje kafe, za mljevenje zrnastih proizvoda, tako se nije mogao identifikovati pomenuti mlin, niti je poresni obveznik mogao pokazati o kojem mlinu se radi. U kontroli kod MB Kekećević utvrđeno je fiktivni promet kod same nabavke, te je i ovaj put nabavka izvršena od VG Premiuma. Potvrđuje da su za sve ove periode gledali PDV prijave poreskog obveznika Janjoš, gdje je poreski obveznik je u većini slučajeva imao obavezu; najveći kredit je imao u 7. mjesecu 2009. godine 156.848,00 KM, ali se nije mogla sjetiti da li je obveznik tražio povrat ili je to ostavio kao poreski kredit. Međutim, navodi da to nije mnogo značilo za sami razrez i utvrđivanje činjeničnog stanja. Kada se pominje polje 71 iz prijave, da li je kredit ili obaveza, navodi da je iz svih ovih zapisnika, odnosno rješenja za ove tri kontrole, vidljivo da je poresni obveznik, premda je prikazivao manji poresni kredit, tražio je velike povrate, umanjivao poreske obaveze, što se može tretirati kao nešto teže od samog traženja povrata po osnovu PDV-a. Ovo iz razloga što kada poreski obveznik prikaže kredit i traži povrat, on treba čekati 60 dana na taj povrat, a kod umanjene poreske obaveze smatra se

da je on istog momenta dobio taj povrat, a ovo zbog postojanja njegove obaveze da do svakog 10-tog u mjesecu uplati svoju poresku obavezu po prijavi samooporezivanja. Ako poreski obveznik prikaže manju poresku obavezu nego što je ona stvarna, on je istog momenta dobio povrat, samim tim što je uplatio manje. Dakle, on je umanjivao poreske obaveze, što se vidi iz zapisnika o kontroli, te sve razlike koje se javljaju po poreskim periodima to su faktički umanjene poreske obaveze. Tako je svjedok navela da ako se u tom pravcu može pogledati npr. 12. mjesec 2008.g. gdje je poreski obveznik prijavio svoju obavezu 41.565,00 KM i uplatio je toliko, a njegova stvarna obaveza utvrđena po kontroli je bila 1.150.000,00 KM, znači 1.108.000,00 KM on je manje uplatio u tom poreskom periodu nego što je bila njegova obaveza.

Kako 4. i 5. mjesec 2009.g. imaju saldo 0, svjedok je dalje u odnosu na 6 mjesec 2009.godine, navela da je obveznik zatvarao centralno skladište, iz kojeg je sve išlo u ostale trgovine, a u njegovom je sklopu bio i diskont. Radio je na taj način što se iz centralnog skladišta roba prenosi u diskont, iz diskonta se dalje prodaje, nešto malo robe je iz centralnog skladišta prometovao, ali uglavnom je išlo preko diskonta. Pojašnjavajući navedeno svjedok navodi da u diskontu, kao maloprodajnom objektu, nije bilo obavezano voditi robno knjigovodstvo, zbog čega se poslovanje odvijalo tako što jednu robu zadužuje, a drugu prodaje. Kada je obveznik zatvarao skladište, knjigovodstvena vrijednost robe u skladištu bila je oko 109.000,00 KM, koju je on otpisao, što je u stvari u tom momentu bio manjak te robe, bez obračuna PDV-a, te su inspektori na taj manjak obračunali PDV u iznosu 18.539,00 KM. Dakle, ovo se odnosi na 6. mjesec 2009.g. razlika između samoprijavlivanja i utvrđene kontrole. U pitanju je bila razna roba, uglavnom prehrambena, pojašnjavajući da je obveznik jednu robu isknjižio, a uknjižavao drugu robu on je tada uknjižio neku minas kafu, češljeve, pivo, za što uopšte nije imao ni od koga nabavku takvih artikala. to za nju je to bio jedan pokazatelj da obveznik posjeduje robu bez porijekla, roba je uknjižena bez dokumentacije, tako da i ono što je knjigovodstveno ostalo kao na stanju te robe je otpisano. Tako se može smatrati da je to roba koja je prije prometovana, jer je bilo slučajeva u ranijim poreznim periodima da je obveznik fakturisao Euro Solu veliku količinu robe npr. suhomesnatih proizvoda kojima je davno istekao rok trajanja, koja nisu ni mogla biti na tom skladištu. Onda je bilo slučajeva da na fakturi, odnosno otpremnici koju je opet radio knjigovođa (a ne materijalno zaduženo lice u skladištu), konstatovano da je jednim vozilom odvezeno 35.000 ili više tona robe, a nosivost kamiona je 25tona, što su i sami vozači izjavili da je to nemoguće da se tako natovari, što je jedan od pokazatelja fiktivnog prometa.

U odnosu na 7. mjesec 2009.godine navodi da je obveznik prijavio poreski kredit u iznosu od 156.848,00 KM, a utvrđena je njegova obaveza od 30.135,00 KM, razlika je 186.983,00 KM, gdje je osporen ulazni PDV po fiktivnim fakturama MB Kekećevića, radi se o fakturama brojeva: 454, 455, 456, 457 i 574, u pitanju su satovi „Regal“. Ovi satovi su fakturisani od strane „MB Kekećević“, uočena je velika cijena tih satova, oko 100 KM, dok se na našem tržištu ti satovi mogu kupiti za 5 do 10 KM. Utvrđeno je u kontrolu kod MB Kekećevića da su ti satovi fiktivno prikazani kao nabavke, ne može sjetiti od koga su nabavljeni, a misli od firme Hong iz Sarajeva, iz tih razloga su osporili pravo odbitka ulaznog PDV-a. Tokom identifikacije ovi satovi su nađeni u skladištu Janjoša na Svalama, u centralnom skladištu, količina satova je navedena u zapisniku, uglavnom radilo se o velikoj količina. Na fakturi je navedeno sat „Regal“ vrijednosti od oko 100 KM, međutim vrijednost tih satova ne može biti tako visoka, jer se radi o kineskim ručnim muškim satovima sa plastičnom

narukvicom, na našem tržištu njihova vrijednosti je od 5 do 10 KM, ne više. S obzirom da je obveznik imao robe kojoj se ne zna porijeklo (kafa, češljevi itd.), s tim da je porijeklo tih satova bilo upitno, a porijeklo robe i nije u domenu njihovog, promet je osporen jer je utvrđen fiktivan promet u MB Kečeroviću, satovi nisu mogli biti predmet stvarnog prometa između MB Kečerovića i Janjoša.

Za 9, 10 i 11. mjesec 2009. godine, obveznik nije imao poslovne djelatnosti, stanje je 0. U odnosu na 8. mjesec 2009. godine, razlika između prijavljenog i utvrđenog poreza je 33.996,00 KM, gdje je osporen ulazni PDV po fiktivnoj fakturi MB Kečerovića 596, na kojoj su mašine za šišanje, 1000 komada, cijena je bila negdje od 190,00 do 200,00 KM. Radi se o ručnim mašinama, koje se više i ne mogu naći na našem tržištu, čak su pakovane u kutijice po 2 komada, a zaduživano je po 1 komad na fakturi, mada je trgovačko pakovanje imalo 2 komada. Ove mašine su toliko zastarjele da je njihova cijena skoro beznačajna u odnosu na ovo kako je fakturirano. Isto tako kontrolom MB Kečerović, utvrđeno je da se radi o robi koja je predmet fiktivnog prometa između MB Kečerovića i njegovog dobavljača, misli da je dobavljač Hong Sarajevo. Razlika između prijavljenog i utvrđenog poreza je 33.996,00 KM, obveznik je prijavio kredit od 8.944,00 KM, a kontrolom je nađena obaveza od 25.052,00 KM.

U 12 mjesecu 2009. godine utvrđeno je da radilo o avansu neke škole – uplata od 2.023,00 KM, obračunat je PDV 436,00 KM na taj avans, i to je ta razlika.

Utvrđena je i neka mala razlika u 3. mjesecu 2010.g. od 17 KM, što su poreskom obvezniku priznali kao pravo smanjenja njegovog izlaznog PDV-a po osnovu knjižne obavijesti, dakle. Za 1, 2 i 4. mjesec 2010.g. stanje je 0 kod poreskog obveznika.

Na kraju svjedok je navela da je za period za koji je ona vršila kontrolu kod ovog poreskog obveznika, utvrđena obaveza poreskog obveznika u iznosu od 1.416.889,00 KM. Zapisnik o kontroli je dostavljen poreskom obvezniku 02.06.2011.godine, primio ga je Vojislav Janjoš, i potvrdio svojim potpisom, saradivao je tokom kontrole, pozivali su ga, on je dolazio i nije pravio nikakve poteškoće, cijelo vrijeme se radilo na terenu, tu je bio njegov knjigovođa i zaposlenice iz računovodstva, i svi su saradivali. Poreski obveznik je uložio prigovor na zapisnik o kontroli (a naznačen je kao žalba), nisu navedene nove činjenice i prigovor je odbijen, nakon čega je doneseno rješenje od 20.06.2011.g. o dodatno utvrđenim poreskim obavezama na iznos od 1.416.889,00 KM i dostavljeno poreskom obvezniku, koji nije izjavio žalbu na to rješenje. Nakon što je svjedoku predložen zapisnik o kontroli UIO BiH od 23.05.2011.g. (DT-131) i Rješenje UIO BiH od 20.06.2011. godine (DT-133), ista potvrđuje svoj potpis na zapisniku i rješenju.

Svjedok Kasumović Senad (zapisnik 13.01.2015.g.) zaposlen u UIO BiH, na mjestu savjetnika u Grupi za kontrolu velikih poreskih obveznika, izjavio da je vršio kontrolu u pravnom licu „Woodland zemlje i šume“, nalog su dobili u decembru 2009.g. Pojašnjavajući postupak kontrole svjedok navodi da se obično pravno lice obavijesti fax-om o kontroli, kada se javio Vidić Predrag i obavijestio da je izvršen prenos vlasništva nad navedenim pravnom licem u novembru 2011.godine na Udovičić Ranka iz Banja Luke. Kontrola je vršena za period 01.01.2006. do 30.10.2009., i radilo se o prvoj kontroli kod poreskog obveznika. Kontrola nije odmah započeta jer je Vidić Predrag rekao da nema dokumentaciju pravnog lica koja je predata novom vlasniku, tražio je vrijeme da prikupi dokumentaciju, i morali su dogovoriti mjesto kontrole, jer nije bilo uslova da se izvrši u sjedištu pravnog lica.

Ostavljen je rok od 5 dana za pripremu dokumentacije, pa kako po dogovoru nije postupljeno, dogovoreno je da se dokumentacija donese u UIO, što nije ispoštovano, ponovo su uslijedili kontakti i nisu uspjeli dobiti dokumentaciju. Inspektori su potom otišli provjeriti mjesto gdje je firma registrovana, međutim tu firma nije zatečena, čak nije bilo ni natpisa firme, raspitali su se okolo i niko o tome nije znao ništa reći. Nakon što su izdali obavještenje o posljedicama nedostavljanja dokumentacije, dostavljen je dio dokumentacija za 2006.g., te knjiga ulaznih i izlaznih faktura za 2007.godinu, dok ostalo nisu dobili. Za dokumentaciju iz 2008. i 2009. je rečeno da je kod novog vlasnika. Vidić je rekao da ne može stupiti u kontakt sa Udovičićem i ta dokumentacija nije pribavljena. Kasnije su saznali da je dokumentacija zapaljena i izgorila. Izvršen je obračun na osnovu poreznih prijava koje su dostavljene u UIO, te na osnovu podataka iz Asecude, tj. podataka o uvozu-izvozu. Tako, za 2006. i 2007.godine na temelju raspoložive dokumentacije su utvrđene neke sitne razlike od prijavljenog i utvrđenog poreza i što je sve priznato. Što se tiče uvoza i izvoza priznate su carinske deklaracije gdje ima pečat o izlazu iz zemlje, te je korišten i ex disk, gdje postoje podatci da je roba izašla iz zemlje, bez obzira što nema izvornog dokumenta. Za ono što nije moglo biti nađeno ni na ovaj način, nije priznat izvoz već je obračunat porez, u iznosu od 10.000,00 KM. Za cjelokupan poreski period stvorena je obaveza za iznos od oko 550.000 KM. Porezni obveznik je bio dužan obezbijediti dokumentaciju kojom potkrepljuje podatke iz PDV prijava, što isti nije učinio i zbog čega je došlo do ovakvog obračuna poreza, čime je poreska kontrola završena. Iz carinskih deklaracija se moglo vidjeti da se poreski obveznik bavio izvozom i preradom drveta, međutim, nije se moglo utvrditi ko je dobavljač ili kupac, jer tu dokumentaciju inspektori nisu imali na uvid. Kasnije su iz drugih izvora saznali da je ovaj poreski obveznik poslovao sa pravnim licem „MB Kekećević“, ali to se nije moglo utvrditi iz dokumentacije. O izvršenoj kontroli je sačinjen zapisnik i dostavljen je poreznom obvezniku, a na zapisnik je prigovorom odgovorio Udovičić Ranko. Prigovoreno je da su inspektori tendenciozno radili i da nisu primjenili zakon, da su priznali izlazni porez, a ne i ulazni porez. Ovaj prigovor je odbijen i UIO BiH donijela je rješenje o dodatno utvrđenim obavezama na iznos oko 550.000 KM. Prezentiran mu je zapisnik o kontroli 04/5-3/217-54-172-1/09 od 18.02.2010.g., svjedok potvrdio da je isti sačinio.

Na unakrsna pitanja odbrane svjedok potvrdio da za pravno lice „Woodland zemlja i šume“ nije bilo dokumentacije za 2008. i 2009., a da su za 2007.godinu imali samo dva dokumenta. Nisu imali nikakvu dokumentaciju u vezi pravnog lica „MB Kekećević“, da su u vezi sa kontrolom pravnog lica „Woodland zemlja i šume“ pozivali Vidić Predraga, iako su imala dokaz, zapisnik o primopredaju društva od 30.11.2009., jer je po periodu kontrole ovlašteno lice u „Woodland zemlja i šume“ bio Vidić Predrag, imao je punomoć, te je za taj period bio odgovoran za sve što se dešavalo. Od novog vlasnika pravnog lica nisu tražili dokumentaciju jer nisu mogli stupiti u kontakt s njim. Na pitanja odbrane optuženog Vidić Predraga, navodi da su kontaktirali uglavnom sa Vidić Predragom koji je obećavao da će kontaktirati sa novim vlasnikom i preuzeo je odgovornost da dostavi dokumentaciju. Zadnjim kontaktom Vidić Predrag je inspektorima dostavio broj telefona novog vlasnika, međutim, nisu uspjeli stupiti u kontakt s njim, obavijestili su Regionalni centar Banja Luka o novom vlasniku kako bi oni poduzeli radnje u vezi s tim, jer je sjedište prebačeno u Banja Luku. Iako je bio nedostupan, Udovičić Ranko je ipak uložio prigovor, a zapisnik o kontroli mu je dostavljen poštom. Dalje je naveo da je iz postojeće dokumentacije „Woodland zemlja i šume“ za 2006 vidljivo da je poresni obveznik vršio nabavke, prodaju, zatim izvoz drveta, te da za ovaj period nema saznanja o fiktivnom poslovanju, ali za 2007,

2008. i 2009.godinu nisu imali potrebnu dokumentaciju , nisu mogli bilo šta pretpostaviti zbog čega je postupak kontrole urađen na osnovu dokumentacije koju su posjedovali.

Svjedok Brkić Smajo, (zapisnik od 10.02.2015.g.) dipl. ekonomista, zaposlen u UIO BiH – Grupa za reviziju i kontrolu, RC Banja Luka , vršio je kontrolu pravnog lica „Tri Mar“, zajedno sa Muminović Nedžadom. Radili su obnovu postupka za period 01.06 do 30.04.2009.godine i drugu kontrolu za period 01.05.2009 do 30.04.2010.g.. Obnova postupka je rađena zbog pribavljenih novih činjenica, koje su ukazivale da prijave nisu bile odraz stvarnog prometa, već se radilo o fiktivnom prometu. Obnovi postupka je prethodio zaključak o obnovi postupka. Nove činjenice i dokazi su pribavljene iz uporednih kontrola kod Ceresola, MB Kekećevića, Libertija, u tim kontrolama se koristio mehanizam „zahtjev za informaciju“. Pojašnjava da se radi o zahtjevu za provjeru onog pravnog lica koje je izdalo fakture na velike iznose, kako bi mogli utvrditi da li je promet doista iskazan kod onog pravnog lica koje je izdalo fakture. U konkretnom slučaju fakturisana je oprema , za koju je utvrđeno da je krenula od Ceresola. U tom periodu niko nije iskazivao ovaj promet, obveznik u svojim prijavama nije iskazivao obavezu, ni ulaz ni izlaz, tada su došlo do saznanja da prometa nije bilo, da je TRI Mar ,u dogovoru sa Kekećevićem i drugim , ispostavljalo fakture da bi pravno lice TRI –Mar ostvarilo kredit . Kontrola je bila prisutna Trivundža Biljana, a sjedište je bilo na adresi hotela Liberty u Novom Gradu, koja u to vrijeme nije radila. Prilikom kontrole imali su dokumentaciju koja je uobičajena, i to glavna knjiga, bruto bilansi, kupce, dobavljače, konto ulaznog i izlaznog PDV-a, trgovačku knjigu , analitička konta ovisno od procjene inspektora šta mu je potrebno. Za cijeli kontrolisani period utvrđeno je da su glavni dobavljali pravnog lica Tri-Mar uglavnom trgovačke kuće, pošto imaju maloprodaju i veleprodaju robe široke potrošnje, imali su nabavku 3 vozila po ugovoru o lizingu, gdje su vršili prevoz – transport rude ili nafte do Crne Gore i Srbije, i imali su promet opreme u više navrata, svoje opreme koju je Tri Mar fakturisao, kao npr. mlin za kafu koji je zatečen na licu mjesta. Međutim, mašina Windsor – za proizvodnju plastike nije nađena. Za mašinu je utvrđeno da je nabavljena od „Lajmeksa“, a da je krenula od „Ceresola“, u vezi s čim su se koristili zapisnici iz uporednih kontrola. Osim toga u uporednim kontrolama je utvrđeno za pravno lice Ceresol da je osnovan samo radi izdavanja faktura, nije prijavljivao PDV i nije stvarao obaveze, što je potvrdio i vlasnik Gojković Slobodan , da je sačinjavao fakture u dogovoru sa Kekećevićem koji mu je sugerisao šta da napiše. Mehanizam kojim su se služili kada je u pitanju ova mašina Windsor , sve je kretalo od „Ceresola“ prema „MB Kekećeviću“ i „MB Kekećević“ je u tom slučaju odbio ulazni PDV 56.000,00 KM, i fakturisao isti dan mašinu „Libertiju“ sa malo većim izlaznim PDV-a od ulaznog, „Liberty“ je dalje fakturisao istog dana „Lajmeksu“, „Lajmeksa“ istog dana „Tri Maru“ jednom fakturinom, a drugom fakturinom od 29.06. ponovo istu mašinu fakturiše TRI Maru. Dakle, Lajmeksa dva puta fakturiše Tri- Maru jednu te istu mašinu, pod istim uslovima i za isti iznos, a „Tri Mar“ ponovo fakturisao mašinu „MB Kekećeviću“. Svjedok pojašnjava da se očigledno radi o „igri“, jer je MB Kekećević u zadnjem prometu odbio ulazni PDV , na koji način je nastupila šteta za budžet BiH , za 58.000,00 KM. Naime na ovaj način je zatvoren cjelokupan proces , MB Kekećević je uzeo 58.000,00 KM od države, a onaj prvi koji je izdao fakturu, u konkretnom slučaju Ceresol, kod sebe nema stvorenu obavezu. Svjedok dalje pojašnjava da je na taj način mašina završila kod „MB Kekećevića“, a iznos na fakturama za navedenu mašinu uvijek je povećavan, s tim što je u zadnjoj transakciji „Tri Mar“ povećao ovaj iznos nešto više, pretpostavlja da bi PDV bio veći . Naime PDV je krenuo sa 55.465,00 u prvoj transakciji kada je MB Kekećević imao prvu ulaznu fakturu, koja je

bila fiktivna, pa je on prefakturisao na novčani iznos od 56.312,00 KM, da bi na kraju taj iznos dostigao na 58.375,00 KM. Vrijednost ove mašine je bila 328.000,00 KM početna, zatim 387 000 KM, pa 332 000, pa 333.000 , da bi na kraju posljednja cijena mašine iznosila 432.000. Dakle , kako svjedok pojašnjava , povećanja cijene mašine bila su uvijek neznatna s ciljem prikrivanja ovakvog poslovanja gdje je i zarada bila dosta mala. Naime bilo je nelogično , da ista mašina u toku jednog dana bude prodana trojici obveznika , bez utovara , prevoza i istovara , što je nemoguće. Kako svjedoka dalje navodi ova mašina nije nigdje nađena, ni u kontrolama kod drugih pravnih lica , a optužena Trivunđa Biljana tada im je rekla da navedenu mašinu nikada nije vidjela dok je faktura dogovor njegovog muža Marčeta Slobodana i Kekerović Mlađena. Imao je na uvid podnesene PDV prijave za Tri-Mar, u ovom poreskom periodu nije bilo zahtjeva za povrat, ali je u drugim periodima je bilo, što je svjedok naveo u zapisniku o kontroli koji je sačinio, i to periodi 07/10, 07/11, 07/12, 08/2, 08/4, 08/10, 08/11 i 09/1 . Osim pomenute mašine Windsor, u ovom kontrolisanom periodu bilo je još razne robe, a utvrđena je razlika između prijavljenog poreza i poreza utvrđenog kontrolom, u iznosu od 21.888,00 KM, što čini cjelokupnu obaveza utvrđena u postupku kontrole za ovaj kontrolisani period. U navedeno nije uključen iznos za pomenutu mašinu Windsor, te je svjedok pojasnio da je za taj promet obvezniku čak umanjen porez za 1.387,00 KM, jer je Tri-Mar dodao vrijednost i dao veći izlazni PDV. Svjedok je pojasnio da se radilo po sistemu „domino“, naime kako kod Ceresola nije bilo obaveze, onda su osporili ulazni PDV kod MB Kekerovića , pa onda izlazni PDV, pa opet ulaz i tako da se na kraju utvrdilo da je kod Tri-Mar bio manji ulazni od izlaznog PDV-a. Tako je kod Tri-Mara umanjena obaveza za gore navedenih 1.387,00 KM. Porezni obveznik nije stavljao primjedbe na zapisnik, a nije mu poznato da je izjavljena žalba na rješenje.

Za drugi kontrolisani period 01.05.2009 do 30.04.2010.godine , radili su redovnu kontrolu, s tim što je ista bila uvezana sa kontrolom po naredbi Tužilaštva i kontrolom po provjeri prijave za iskazani kredit. Za ovaj kontrolisani period obveznik je u PDV prijavi označio polje za poreski kredit, zahtjev za povrat poreza je bio 133.907,00 KM, što je od strane UIO BiH vraćeno poreznom obvezniku. Svjedok pojašnjava da se radilo o tzv. sekundarnom ljepilu, čija cijena je na tržištu 0,20 – 0,30 feninga. Ljepilo je bilo bez porijekla, kontrolom nije utvrđeno odakle je došlo, po kojoj cijeni i kako je nabavljeno, međutim dobili su od „VG Premiuma“ neku fakturu na kojoj je stajalo 25,60 KM + PDV. Bilo je 32.333 komada ljepila po cijeni od 25,64 KM, što iznosi 829.018,00 KM + PDV u iznosu 140.933,00 KM, što je ukupno 969.951,00 KM. Svjedok je u vezi s tim podnio zahtjev za informaciju , trebalo je otići u VG Premium i utvrditi da li je bilo stvarnog prometa , da li je ta faktura ispostavljena od VG Premiuma. Međutim tada je saznala da je dokumentacija VG Premiuma izgorjela, ali da je odgovorna osoba izjavila da je ljepilo nabavljeno od Jubila iz Sarajeva. Kontrolom Jubila u Sarajevu utvrđeno je da ovo pravno lice ne radi već od 2006.godine, tako da ljepilo nije moglo biti nabavljeno od Jubila, niti je dalje moglo biti nabavljeno od VG Premiuma, te je u zapisniku navedeno da je nepoznat dobavljač. Na taj način utvrđeno da nije bio stvarnog prometa, da navedena vrijednost ljepila ne odgovara stanju tržišta niti je poznato porijeklo ove robe. Osim toga zanimljivo je da je ta roba nađena i nakon godinu dana, bila je kod Tri-Mara u nekim kutijama, i njena vrijednost je neuporedivo manja od navedenih cijena. U svim kontrolama koje su naknadno vršene ova roba nigdje nije evidentirana, ni kod osoba koje su navedene kao dobavljači, kod Jubila i Libertija i misli da je navedeno ljepilo i dalje kod pravnog lica Tri-Mar. Ovom kontrolom osporeno je ulaznog PDV-a u iznosu od 150.933,00 KM, jer nije bilo dokaza da ova roba potiče iz stvarnog prometa i ne

postoji način da se utvrdi odakle je nabavljena. Da bi se roba mogla unijeti u promet mora se znati porijeklo robe, od koga je nabavljena i kome je plaćena. U konkretnom slučaju na kartici kod VG Premiuma i dalje je ostala obaveza, ova roba nije plaćena, što je odmah upućivalo na sumnjive transakcije, naročito ako se ima u vidu da je neko izdao robu izuzetno velike vrijednosti a potom čeka godinu dana da mu kupac plati robu. Na kraju navodi da je za oba kontrolisana perioda „Tri Mar“ ostvario protupravnu imovinsku korist na štetu Budžeta BiH u iznosu od 170.774, 00 KM. Svjedoku su predloženi zapisnik o kontroli UIO BiH od 23.05.2011. (DT-165), svjedok potvrdio da ga je potpisao, i zaključak UIO o obnovi postupka kod Tri-Mar od 14.06.2010.g. (DT-164), gdje isti navodi da je ovaj zaključak imao u vidu prilikom kontrole.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok navodi da kada u redovnoj kontrolu pregledaju bruto bilans kako bi vidjeli kakav je promet, nabavke, prihode, prikazani PDV, ulazni porez, kartice kupaca, dobavljača, trgovačku knjigu, konto robe. Ukoliko se ne slažu podaci u knjigama vrši se popis robe. Prilikom predmetne kontrole, imao na uvid svu dokumentaciju konstatovanu u zapisnicima, imao je i rješenje o obnovi postupka za pravno lice „Ceresol“, a na zajedničkom sastanku poreskih inspektora, prezentovani su mu zapisnici o kontroli kod „MB Kekećević“, koje zapisnike je svjedok koristio kod nekih bitnih činjenica. Za mašinu koju je pomenio u direktnom ispitivanju, navodi da nisu imali dokaz gdje se mašina nalazi, niko je nikada nije vidio. Kontrolom pravnog lica „Tri Mar“ utvrdio je da mašine nije bilo, niti je došla u ovo pravno lice, nije provjeravao da li je mašina kod „MB Kekećevića“, fakture za spornu mašinu bile su uredne, ali nisu pratile stvarni promet robe, te navodi da se nije radilo o prometu robe u transportu.

Na poseban upit optužene Trivundža Biljane svjedok potvrđuje da je prilikom kontrole za period do 2009.godine utvrdio nepravilnosti koje su predstavljale greške u unosu u knjige KIF i KUF, te je utvrdio da stanje prema tim knjigama i fakturama nije odgovaralo stvarnom stanju. Nakon što je povećao obavezu poreskog obveznika, nije bilo primjedbi ni žalbi. Također je potvrdio da je pravno lice „Tri Mar“ u većem dijelu uredno vodilo knjigovodstvenu evidenciju. Međutim, utvrđeno je da pomenuto ljepljivo nije imao porijekla., postojala je faktura, koja se može uvijek napisati, ali se nije moglo utvrditi da je isporučena roba po toj fakturi i da optužena nije morala znati gdje je njen dobavljač nabavio robu. Također u vezi sa mašinom za proizvodnju plastike, svjedok na unakrsna pitanja optužene Trivundža nije primijenio svoje ranije kazivanje u direktnom ispitivanju, te je potvrdio kretanje sporne mašine, za koju na kraju nije utvrđeno gdje se nalazi.

Na upit člana vijeća, svjedok pojašnjava da je osporio promet ljepljiva u pravnom licu TriMar, navodi da je kontrolom ovog pravnog lica zatekao fakturu na veliki novčani iznos, provjerom je dalje utvrdio da faktura potiče od VG Premium a da je ovaj robu nabavio od Jubila. Međutim pravno lice Jubil nije postojalo još od 2006 godine, nije poslovalo ni iskazivalo promet, zbog čega je zaključio da je porijeklo robe nepoznato. Osim toga roba koju je zatekao u Tri Mar, nije odgovarala onome što je bilo navedeno na fakturi, pa je izveo zaključak da je u pitanju fiktivni promet.

Svjedok Kuruzović Nebojša (zapisnik 24.02.2015.g.), dipl.ekonomista, zaposlen u UIO BiH- RC Banja Luka – Odsjek za porez - Grupa za reviziju i kontrolu, potvrđuje da je vršio kontrolu u pravnom licu „Liberty“, i to u dva navrata, urađena su dva zapisnika po dva izdata naloga za kontrolu. Prva kontrola je bila za period 01.07.2007

do 31.10.2007.godine , rađena je po zaključku o obnovi postupka, i period nakon toga od 01.11.2007 do 30.04.2010.g. Ranije je vršena ograničena provjera, koja se obično radi po nalogu nekog organa ili šefa grupe, kada nešto treba ograničeno iskontrolisati npr. pojedine fakture, ili kartice dobavljača, zavisno od toga šta je predmet ograničene kontrole. U konkretnom slučaju predmet ograničene kontrole, koja je predhodila prvoj kontroli , bio je promet mašine za proizvodnju plastične mase. Vršena je identifikacija poreznog obveznika, i utvrđeno je poreski obveznik „Liberty“ je prijavljen na adresi Zore Kovačević Banja Luka, ali u periodu kontrole nije se nalazio na toj adresi, već je kontrola rađena u Novom Gradu, u prostorijama restorana Hotela „La Libertat“. Urađena je identifikacija odgovornog lica, radilo se o optuženom Marčeta Slobodanu. Kontrolu je radio sa kolegom Smajom Brkićem, ali je on kao prvi na nalogu bio nosilac kontrole. Odgovorno lice je obaviješteno o nalogu za kontrolu, u potpunosti je saradivao sa kontrolnim organima, imali su pristup poslovnim prostorijama i poslovnoj dokumentaciji. Ranije je rađena kontrola ali zbog utvrđene nove činjenice, zahtjeva Tužilaštva BiH i saznanja za postojanje mašine , pristupili su obnovi postupka. U prvoj kontroli utvrđeno je da je kroz knjigu ulaznih faktura , ušla mašina , obveznik je po Zakonu o PDV dodao na vrijednost mašine još 1.000KM i tu mašinu prodao pravnom licu „Lajmeks“ i inspektorima ništa nije bilo sumnjivo jer je kroz papir prikazan promet i PDV. Međutim u vezanim kontrolama utvrđeno je da ta mašina dolazi od pravnih lica koja su se pojavljivala u lancu fiktivnih prodaja. Imao je na uvid svu dokumentaciju – zaključna knjiženja, za cijeli kontrolisani period, u ovom slučaju je to bilo za 4 mjeseca, izvršen je uvid u kartice kupaca i dobavljača s obzirom na djelatnost firme i ove kartice nisu bile previše obimne, firma se bavila ugostiteljskom djelatnošću. Pregledane su knjige ulaznih i izlaznih računa, knjige o plaćanju i sl. Kontaktiran je i ovlašteni računovođa, Pavić Jelena. Međutim bila je sporna nabavka mašine Winsor HSI, za proizvodnju proizvoda od plastične mase. Nabavka te mašine je išla od MB Kekećević prema pravnom licu Liberty , evidentirana je kroz ulaz i kroz izlaz, i ista mašina je isti dan 10.07.2007.g. fakturisana u iznosu 387.597,60 KM sa PDV-om od 56.317,60, te je prodana, odnosno fakturisana pravnom licu „Lajmeks“, koji je poslije tu mašinu prodao „Tri Maru“, i onda „Tri Mar“ opet prema „MB Kekećević“. Suština je da se ustvari nije radilo o stvarnom prometu, ta mašina nikada nije zaista fizički prometovana, nikada nije bila u skladištu ili bilo gdje u pravnom licu „Liberty“, nego je samo „prošla kroz papire“. Čak ni plaćanje nije bilo finansijsko, nego je konstrukcija zatvorena multilateralnom kompenzacijom između pravnih lica „MB Kekećević“, „Liberty“, „Lajmeks“ i „Tri Mar“, i ponovo na se vraća „MB Kekećević“. Na ovaj način utvrđeno je da ta mašina nije prometovana, zbog čega je ovaj promet primejnom član 64. Zakona o PDV-u okvalifikovan kao fiktivan promet. Dakle, stvarni promet se nije desio po članu 3. Zakona o PDV-u, po kojem je oporeziv svaki promet dobara i usluga na teritoriji BiH uz naknadu. Pojašnjava d anesporno postoji tzv. prodaja u tranzitu robe i dobara, međutim, da bi se radilo o prodaji robe u tranzitu, roba stvarno mora biti prometovana. Ova mašina nigdje nije nađena u poslovnim prostorijama firme „Liberty“, i očigledno je svrha bila da preko pravnog lica „Liberty“, mašina „prođe“ kroz papire, i kroz lanac drugih pravnih lica. Na kraju pravno lice koje je izvršilo odbitak ulaznog PDV i dobilo poreski kredit je MB Kekećević koji je ostvario protupravnu imovinsku korist. Svjedok navodi da je sačinio zapisnik o izvršenoj kontroli, nije bilo prigovora, ni žalbi na rješenje. U pravnom licu „Liberty“ vršio je kontrolu i za period od 01.11.2007 do 30.04.2010.g, radilo se o potpunoj kontroli, utvrđeno je da je prijavljivan promet, pobrojane su ulazi fakture, i to 175 faktura za nabavke pića za restoran, 301 faktura na režije i druge troškove i 353 fakture za

nabavke namirnica za restoran. Kontrolom je utvrđeno da nije bilo odstupanja u smislu PDV-a u odnosu na ono što je poreski obveznik prijavio. Isto je utvrđeno i sa izlaznim fakturama, evidentirano je 1516 izlaznih računa, od čega se 36 odnosilo na poreske fakture, fakturisano je najčešće fizičkim licima koji su bili korisnici hotelskih usluga, i ponekom pravnom licu, 48 faktura za usluge restorana i 9 internih računa u vanposlovne svrhe i 623 za noćenje. Nije ustanovljeno bilo kakvo odstupanje u smislu obračuna uplate PDV-a. I o ovoj kontroli je sačinjen zapisnik, nije bilo prigovora, niti žalbi na rješenje. Za cijeli period na koji se odnosila obnova postupka, radi se o neka 4 mjeseca, poresni obveznik je na PDV prijavama obilježio sa „x“ polje 80, koje se odnosi na izjašnjavanje obveznika za povrat poreskog kredita. To pravo poreskog obveznika za ovaj prvi period ostvareno je u iznosu 33.783,00 KM.

Svjedoku su prezentirani zapisnik o kontroli od 21.05.2010.g. dokaz broj T-148 , te Zapisnik o kontroli od 23.05.2011.g. T-146, svjedok potvrdio svoje potpise na zapisnicima, zatim dokaz T-147 Rješenje UIO BiH od 22.06.2011. kojim se poništava ranije rješenje i utvrđuje razrez indirektnih poreza za „Liberty“, te zapisnik o kontroli od 23.05.2011, svjedok potvrdio svoj potpis, te dokaz T-144 Zaključak UIO BiH od 16.06.2010.g. kojim se dozvoljava obnova postupka i svjedok potvrdio da je na temelju tog zaključka radio obnovu. Također je prezentovano T-145 Rješenje UIO BiH od 22.06.2011.g. kojim se utvrđuje razrez indirektnih poreza za „Liberty“ za kontrolisani period.

Na upit predsjednika pretresnog vijeća da li je bilo odstupanja u obračunu PDV-a u pogledu ovog drugog kontrolisanog perioda od 01.11.20078 do 30.04.2010.g., svjedok odgovorio da nije i da taj dio uopšte nije sporan.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok navodi da je ograničena kontrola rađena po nalogu šefa grupe, ako je na zapisniku sam u potpisu onda to znači da je sam radio kontrolu. U zapisniku je naveo šta je obuhvaćeno kontrolom i koju dokumentaciju je koristio. Ograničena kontrola se odnosila samo na jednu fakturu a tiče se sporne mašine tako da ostale fakture nije bilo potrebe provjeravati što bi se radilo u potpunoj kontroli .

Svjedokinja Moravac Mlađenka (zapisnik 24.02.2015.g.), dipl. ekonomista, zaposlena u UIO BiH – Sektor za poreze u odsjeku za kontrolu velikih poreskih obveznika u Sarajevu, izjavila da je vršila kontrolu kod pravnog lica „Jubil“ d.o.o. Sarajevo po nalogu za kontrolu od strane UIO BiH, za kontrolisani period od 01.08.2011 do 31.12.2011.g., po kojem je sačinjen zapisnik o kontroli. Prije toga je pokušala je doći do poreskog obveznika za period 01.03.2010. do 31.05.2010 , pa kako nije uspjela sačinila je službenu zabilješku broj:04/5-2/IV-17-UP-893/10 od 18.11.2010. Prateći program kontrole svih poreskih obveznika , ponovo je izdat drugi nalog po kojem je sačinjen zapisnik o kontroli. Prilikom kontrole za poreski period 2011., ponovo je izašla na adresu sjedišta pravnog lica „Jubil“ d.o.o., ul. Sarači bb, i utvrdila da u tom objektu nema poreskog obveznika , nema istaknute firme na objektu niti bilo kakve druge oznake da „Jubil“ posluje na navedenoj adresi. Preduzimala je i druge radnje sa ciljem da pronađe ovog poreskog obveznika: izlistala transakcijske račune banaka za obveznika, utvrdila da je „Jubil“ imao račune kod Sparkasse banke, Unicredit banke, Bor banke, Union banke i Procredit banke. Obratila se i svim ovim bankama sa zahtjevom da joj dostave transakcije računa, što znači uplate i isplate ,te druge podatke kojima banke raspolažu da bi

eventualno došla do finansijskih transakcija koje bi joj omogućile kontrolu. Zatim se obratila agenciji AFIP FBiH, 05.07.2010.a zatim i Poreskoj upravi FBiH, Ispostavi Stari Grad. U zapisniku koji je sačinila navodi da je AFIP telefonom javio da nema podataka za „Jubil“ d.o.o., a da je Poreska uprava FBiH – Ispostava Stari Grad odgovorila aktom od 27.07.2010.g. u kojem je navedeno da „Jubil“ d.o.o Sarajevo ima dugovanja po osnovu javnih prihoda za koja se vodi postupak prinudne naplate, te da ne dostavlja poreske prijave u roku ili ih nikako ne dostavlja, za šta su izdati prekršajni nalozi, te da nije dostavio prijavu poreza na dobit za 2006, 2007, 2008 i 2009. , kao i da se ovaj porezni obveznik nije odazvao na poziv Kantonalnog poreznog ureda Sarajevo – Ispostava Stari Grad, za šta mu je ponovo izdat prekršajni nalog. Ova obavještenja nisu joj mnogo koristila , a na osnovu obavjesti dobijenih od banaka nije mogla utvrditi poresku obavezu. U zapisnik koji je sačinila navedeno je da nisu mogli stupiti u kontakt sa odgovornim licem u ovom pravnom licu , niti prikupiti dokumentaciju radi kontrole koja je na taj način završena. Prema raspoloživoj dokumentaciji UIO BiH, odgovorna osoba u „Jubilu“ je Mijić Goran iz Šekovića, Tupanari bb, koga nije uspjela naći. UIO je imala i podnesene PDV prijave, na svim prijavama je naveden K. Nedžad ili Karić Nedžad, a u rubrici potpis je bio neki paraf, ali svjedokinja ne može biti sigurna o kome se radi.. Podnesene PDV prijave za period od .01.01.2006 do 30.04.2007. bile su „0“, što je pokazatelj da obveznik ne iskazuje promet i ostvareni prihod, ne iskazuje izvršenu nabavku, niti PDV u izdatim fakturama. Međutim pojašnjava da je sagledala uplate i isplate koje je pribavila iz poslovnih banaka iz kojih je vidljivo da je obveznik vršio plaćanje i primao uplate. Tako je utvrđeno da nakon isteka 2006. „Jubil“ d.o.o. nije imao nikakvih transakcija po svojim poslovnim transakcijskim računima , ali da je na svoje račune kod Unicredit Banke, Union banke i Sparkasse banke tokom 2006. primio uplate u iznosu od 216.551,30 KM, i putem istih banaka , iste godine , vršio je plaćanja rata bankarskih kredita. Uplate su vršene i prema pravnim licima „Agro-gold“ d.o.o. Brčko, „Fabrika duhana“ d.d.d Mostar, „Tranzit export“ d.o.o. Sarajevo i „Kafa prom“ d.o.o. Sarajevo. Kroz dokumentaciju nije mogla utvrditi dužničko-povjerilačke veze između „Jubila“, „SG Mesinga“ i „VG Premiuma“, što je konstatovala u zapisniku.

Svjedok Omerović Nijaz (zapisnik 03.03.2015. g), dipl. ekonomista, uposlen u UIO BiH – Regionalni centar Tuzla – Grupa za kontrolu i reviziju, vršio je kontrolu pravnog lica „SG Mesing“, za period 01.04.2008 do 30.04.2009. Radio je po nalogu UIO BiH – Regionalni centar Tuzla, zajedno sa Nađom Ivanić. Pravno lice „SG Mesing“ nije pronađen na prijavljenoj adresi na tržnici Arizona u Brčko Distriktu. Dobili su informaciju da su kratko poslovali u tom prostoru a potom ga napustili. Pokušali su pronaći odgovorno lice, Daupović Edisu, na prijavljenom mjestu boravišta, ali komšije rekne da je odselila. Utvrđeno je da je 08.08. 2008 ,ista prodala firmu „SG Mesing“ Pavlović Zoranu, sačinjena su dva ugovora, ugovor o poklonu - prenos osnivačkih i vlasničkih prava i ugovor po kojem je predala pečat, rješenje o registraciji, spisak dugovanja i potraživanja uz sve ostalo. Ova promjena nije provedena kroz registar nadležnog suda , tako da je cijelo vrijeme kao vlasnik bila upisana Dautović Edisa. Policijom su pokušali pronaći Zorana Pavlovića dobili njegovu adresu u mjestu Brka bb, Brčko Distriktu, u matičnom ured pribavili njegove generaliske podatke ,utvrdili da ima dvojno državljanstvo Srbije i BiH, bio je prijavljen od 2007. U mjestu Brka ali ga nije bilo na toj adresi i nikome od komšija nije bio poznat. Operativnim programom UIO BIH – ALICE sistem došli su do podataka o knjigovodi, gdje je naveden Vehabović Enes iz Garadžca, koji je izjavio da nikada nije radio za „SG Mesing“ .Vremenom su od strane grupe za istrage UIO BiH dobijali mnogo knjigovodstvenih informacija na osnovu kojih je radio. Tako je

imao analitičku karticu VG Premiuma na kojoj je obveznik SG Mesing bio dobavljač u jednom slučaju, u drugom slučaju kupac. Sa te kartice bilo je vidljivo da je u periodu 01.09.2008. do 31.12.2008. , evidentirano 16.700.000,00 KM nabavke od „SG Mesinga“ ali istovremeno ništa nije plaćeno prema „SG Mesingu“. Pored ovoga imao na uvid i karticu gdje je „VG Premium“ bio prodavac „SG Mesingu“ , iz koje je vidljivo da je u istom periodu 01.09.2008. do 31.12.2008.g. prodato 2. 900.000,00 vrijednosti robe, samo je situacija bila sada obrnuta , „SG Mesing“ nije platio ništa „VG Premiumu“. Svjedok naveo da je provjerom kroz ALICE sistem, koji sistem koriste svi u UIO BiH prilikom svog rada, utvrđeno da je „SG Mesing“ za mjesec april, maj, juni i juli 2008. predao prazne PDV prijave, svako polje je bilo označeno sa „0“ , za preostale periode, dakle, od avgusta 2008. do aprila 2009. ,nisu bile predate PDV prijave.Tada UIO BiH po zakonu vrši službeno razrez poreza, dakle zadužuje obveznika za određene vrijednosti PDV-a koje su određene zakonom, počev od prvog mjesecu sa 2.000 KM, pa svaki sljedeći mjesec dodaje 200 KM. Svjedoku je prezentiran zapisnik o kontroli UIO BiH od 18.01.2012.g. (DT-160) koji je svjedok sačinio i potvrdio svoj potpis. Ovaj zapisnik pravnom licu uručen je poštom, zapisnik se vratio, pa su napravili obavještenje i zajedno sa zapisnikom objavili ga na oglasnoj ploči i na taj način je izvršena dostava zapisnika.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok izjavio da je firma „SG Mesing“ osnovana 2007, ali nije imao na uvid period poslovanja 30.11.2007 do 01.04.2008, jer je kontrolisao samo ono što je bilo naznačeno u nalogu. S obzirom da nije bilo dokumentacije i odgovornog lica PDV se ne može obračunati što u konkretnom slučaju nije ni učinjeno.

Na upit odbrane optuženog Pavlović Zorana, svjedok pojašnjava da u konkretnom slučaju nije govorio o optuženom Pavlović Zoran nego o drugom licu sa istim imenom

Svjedok Sirčo Nezir (zapisnik od 10.03.2015.g.) dipl.pravnik uposlen u UIO BiH, izjavio da je sam radio kontrolu pravnog lica „Hong“, za period 2010 i 2011, a zapisnik je urađen 2012. Nalog je izdao šef Grupe za reviziju i kontrolu Petrović Slavko. Nisu kontakirali odgovorno lice jer se radi o kineskim državljanima, otišli su na prijavljeno sjedište, utvrđeno je da na toj adresi više ne obavlja privrednu djelatnost, te su poduzete aktivnosti u pronalazaženju pravnog lica. Kontaktiran je ovlaštenu knjigovođa, koji je dao infomacije i izjavu da od aprila 2008. više nije u poslovnom odnosu sa navedenim pravnim licem koje je iz BIH poslovanje prebacilo u Poljsku. Odgovorno lice je bilo kineski državljanin. Iz knjigovodstvenog servisa dobili su dokumentacija, analitički bruto bilans, porezne kartice kupca itd. Utvrđene su firme s kojima je poslovalo ovo pravno lice, uglavnom kineske firme, i neka domaća npr. „Fis“ Vitez. Iz dokumentacije je vidljivo da nije bilo poslovanja sa pravnim licima „MB Kekećević“, „Woodland zemlja i šume“ . Nisu imali PDV prijave, sa 2008.godinom pravno lice „Hong“ prestalo je sa podnošenjem PDV prijava, a 2011. pokrenut je postupak oduzimanja PDV broja. Prema izjavi vlasnika knjigovodstvenog servisa nije bilo značajne količine satova koji su prometovani, vrlo male vrijednosti, 1 KM do 2 KM. U carinskoj deklaraciji, vidljivo je postojanje 2000 komada ručnih satova, i osnovica po carinskoj procjeni.Nije utvrđeno postojanje kupaca kojem je „Hong“ prodao ovu količinu satova. Pojašnjava da kontrolom utvrđuju stvarno stanje zaliha i tačan količinski i finansijski efekat , ono što je stvarno prometovao poreski obveznik i koliko je prikazao u svojim PDV prijavama i da li ima neslaganja, samim time i neslaganja u prikazivanju obračunatog PDV-a. Kada je rađena kontrola 2008.

Utvrđili su postojanje satova na popisnoj listi, sačinjen je zapisnik, imali su poreznog obveznika. Na predloženoj popisnoj listi, svjedok pojašnjava da je konstakovana na stanju zatečena 81 komad satova jedne vrste i 124 komad satova druge vrste, a vidljive su i cijene po komadu. U unakrsnom ispitivanju odbrane optuženog Vidić Predraga, svjedok potvrđuje da je učestvovao u kontroli 2007. kada je sačinjena popisna lista, te je potvrdio da su u skladištu zatečeni sporni satovi ali nema podataka da je „Hong“ poslovao sa pravnim licem „Woodland zemlja i šume“.

Svjedok Lazarević Zoran (zapisnik 24.03.2015.g.), kao vozač od 2006 bio zaposlen u MB Kekećević radio je nekih sedam ili osam godina, unazad šest godina više ne radi. Vozio je velike kamione šleperu, radilo se o Mercedes-u, Man-u i Tat-u, naredbe za posao dobivao je od Kekećević Mladen, ne sjeća se ko mu je davao putne naloge, koje je svjedok ostavljao u kamionu ili vraćao u računovodstvo, a nekada ih je bacao, nije niko zahtijevao da se vrate u računovodstvo. Sjeća se da su imali skladište u Topoli, Trnu i u Knežici, gdje ima sokara, svjedok je vozio robu u sokaru i iz sokare, bilo je razna roba bila: sokovi, cement, blokovi itd. Za robu koju je vozio iz skladišta, dobijao je otpremnicu od nekog radnika u skladištu na kojoj je popisana roba. Nesjeća da je vozio za firmu „Ceresol“, kao ni za firmu „Marija“, za koju firmu je čuo, ne sjeća se faktura za pravno lice Forteko, ali zna da je tamo vozio pivi Jelen

. Nakon što su mu predloženi poreski računi broj: 1650, od „MB Kekećević“ prema „Janjoš“, svjedok potvrdio potpise, nije nigdje upisivao broj lične karte, kao i prateća otpremnica, zatim broj 1651- piše marža 1% negira da je njegov rukopis, također i prateća otpremnica, na kojoj nema potpisa ko je primio, a ima ko je izdao, svjedok tvrdi da je prevezio raznu robu ne zna sad tačno koju robu pojedinačno u kom slučaju. Dalje, predloženi su poreski računi broj 1657 i otpremnica, 1661 i otpremnica, 1663 i otpremnica, poreski račun broj 1664 i otpremnica, poreski račun broj 1665 i otpremnica, poreski račun broj 1701 i otpremnica, poreski račun broj 1703 i otpremnica, poreski račun broj 1718 i otpremnica, broj 1720 i otpremnica, poreski račun broj 1722 i otpremnica, poreski račun broj 1725 i otpremnica, potvrđuje svoj potpis na poreskim računima, a na otpremnicama nema njegovog potpisa. Svjedoku su prezentirane i fakture – poreski računi „MB Kekećević“ prema „Janjošu“, broj 588 i otpremnica (piše da je mašina, svjedok kaže najvjerojatnije da jeste prevezio, samo se ne sjeća), zatim poreski račun broj 589 i otpremnica, poreski račun broj 592 i otpremnica, poreski račun broj 591 i otpremnica, poreski račun broj 590 i otpremnica, svjedok potvrdio svoje potpise na računima, i tvrdi da je najvjerojatnije prevezio, samo se ne sjeća. Prezentirani su mu i poreski računi „MB Kekećević“ prema „Euro Sol“, broj 597 i otpremnica, svjedok kaže da je vozio željezo u „Euro Sol“, zatim poreski račun broj 601 i otpremnica, radi se o armaturnoj mreži, svjedok ne zna ko je primio tu robu, kaže da je direktorica kojoj je zaboravio ime, nisu se vidjeli 10 godina, zatim, poreski račun broj 603 i otpremnica, poreski račun broj 605 i otpremnica, poreski račun broj 609 i otpremnica, poreski račun broj 613 i otpremnica, poreski račun broj 615 i otpremnica i poreski račun broj 617 i otpremnica, svjedok potvrdio svoje potpise na računima. Ukazano mu je na dio kazivanja pred UIO u vezi sa fakturama „Janjoš“ prema „Euro sol“, te „MB Kekećević“ prema „Euro sol“, tvrdi da je vozio raznu robu za MB Kekećević, brašno, cement i slično ali ne zna kada i kome, ističe da se ne sjeća svoje izjave date pred UIO gdje je iskazao da za pravno lice „Janjoš“ nije vozio nikakvu robu, te da tada nije znao šta govori ali je tačno ono što dana s kaže. Svjedoku su prezentirane fakture „Janjoš“ prema „Euro sol“, linija za

proizvodnju, prezentirana mu je i otpremnica uz taj račun, potvrđuje svoj potpis.. Navodi da se ne sjeća da li je vozio robu od „Euro Sola“ prema „Fortecu“, ne sjeća se ni „Zorala“, dok za „Janjoša“ tvrdi da jeste.. Nije mu poznata firma „VG premium“, ne sjeća se. Međutim sjeća se da je vozio robu šleperske pošiljke prema „Euro solu“, a nakon ukazane kolizije u odnosu na iskaz u istrazi a u vezi sa vožnje za „Euro sol“, navodi da je prema Eurosolu vozio robu ali ne zna koju.Pojašnjavajući svoj raniji iskaz u predhodnom postupku , gdje je govorio drugačije nego tokom glavnog pretresa , ističe da je tada bio zbunjen pitanjima , te je tačno ono što je izjavio na glavnom pretresu. Na unakrsna pitanja odbrane svjedok naveo da je za „MB Kekerović“ počeo raditi 2006., dnevno je vozio 3-4 ture, robu je vozio sa propratnom dokumentacijom, ovom koja mu je predočena prilikom direktnog ispitivanja pred Sudom. Iste te fakture i otpremnice su mu predočene i u UIO BiH. Osim navedenog,tvrdi kako je postojala mogućnost da Kekerović Mlađen ili neko drugi vozi kamion, a da on to ne zna i nije ga interesovalo. Navodi da mu je putne naloge davao Kekerović Mlađen i neposredno rukovodio njegovim radom, dok je Kekerović Radovan bio prisutan, ali nije naređivao. Ne sjeća se ko je potpisivao putne naloge. Poznaje Zrnić-Babić Slobodanku, radili su u istoj firmi, bila je direktor „Euro sola“, a ranije su zajedno radili u „MB Kekeroviću“, bila je kancelarijski radnik, ali ne zna šta je radila. Ne sjeća se koliko dugo je Slobodanka radila u „MB Kekerović“, ni kada je postala direktor „Euro Sola“, ne sjeća se ko je bio vlasnik pravnog lica„Euro sola“. Poznaje iMirjanić Gorana, radio je u firmi „MB Kekerović“ i „Trgopromet Dragan“, ne sjeća se šta je radio, ali nešto u vezi s papirima. Nije mu poznato da je na predočenim fakturama rukopis Mirjanić Gorana, ali mu je on najvjerojatnije izdavao robu i predavao fakturu uz robu.Pojašnjava da nakon isporuke robe predaje i fakture i vraća papire, ne sjeća se kome iste predaje. Nije mu poznato da je na fakturama „Euro sola“ njegovo ime, ali da nema njegovog potpisa kao vozača u to je siguran. Na dodatni upit Tužilaštva potvrđuje da je uz robu dobijao fakture od Gorana Mirjanića, na tim fakturama su već bili uneseni njegovi podaci, kao vozača i podaci o vozilu, to je najvjerojatnije radio Mirjanić Goran , s tim da je on lično stavljao svoj potpis.

Svjedok Mirjanić Goran (zapisnik od 31.03.2015.g.) zaposlen u NLB banci, izjavio da poznaje Kekerović Mlađena od 2004., radio je u firmi „Trgopromet Dragan“ 2003/2004 do početka 2006, a potom u firmi „MB Kekerović“. Sjedište firme „Trgopromet Dragan“ je bilo u Trnu – Laktaši, a on je radio u poslovnoj jedinici Dušanovo u Gradišci. Na poslove u firmi „MB Kekerović“ prelazi početkom 2006. i radi do pred kraj 2009. U firmi „Trgopromet Dragan“ radio je na izdavanju faktura, a u „MB Kekerović“ sačinjavao je kalkulacije i izdavao fakture. U vrijeme dok je radio u „Trgopromet Draganu“ direktor je bio Popović Dragan, a naredbe za rad u Dušanovu je dobijao od Kekerović Mlađena. Poslije Popovića direktor bio Kekerović Mlađen. Navod da je tofakture izdavao radeći na računaru, dobijao je kalkulacije iz Trna, iz sjedišta firme, sa prevozom robe, te podatke davao je Kekerović Mlađen. Poznaje Slobodanka Zrnić – Babić, i ona je radila u firmi „MB Kekerović“, obavljala je poslove sekretarice i ostale administrativne poslove. Radila je u periodu 2005/2006. bilo još uposlenikaNije bio prisutan prilikom preuzimanja robe, ne sjeća se svog prisustva kada se roba istovarala, zna da je bilo u skladištu ali je uglavnom radio u kancelariji. Poznat mu je proizvodni pogon u Knežici, dva puta je prošao kroz taj pogon, zna da je bilo opreme, ali ne zna koje, jer se ne razumije u proizvodnju. Sačinjavajući fakture postupao je po nalogu Kekerović Mlađena, on mu je diktirao podatke sa pisane

otpremnicu, vrstu roba, količinu i koji vozač vozi robu. Vozač se nije potpisivao na računima-otpremnicama. Poznate su mu firme „Ceresol“, iz Bosanskog Broda, ne sjeća se imena direktora. I firma „VG Premium“, ne može tačno da se sjeti gdje je bilo sjedište. Nije bio prisutan kada je roba stizala u „MB Kekećević“, sjedio je u kancelariji, ali zna da je roba dolazila i odlazila, jer je bilo robe u skladištu i ispred, ali se ne može izjašnjavati o vrsti i količini. Nakon što su mu predočene otpremnice za pravna lica Ceresoldoo Bosanski Brod, pojašnjava da je račun popunjavao na osnovu podataka koje bi mu izdiktirao Kekećević Mlađeni. sa otpremnice, ovo je predavo Mlađenu koji bi to uručivao kupcu i poslije, Kekećević Mlađena par puta vidio u kamionu, ali mu nije poznato kuda i šta je vozio, jer je sjedio u kancelariji. Prije nego bi unio podatke o vozilu i vozaču na račun su stajali potpis i pečat pravnog lica kojem je vozio robu. izvršenim uvidom i u račun – otpremnica broj 114 od 27.11.2006. navodi da je upisao ime i prezime vozača, kao i registarski broj vozila, a na mjestu robu primio je potpis Kekećević Mlađena. Mašinu koja je predmet ove fakture nije vidio, ali je robu inače viđao po nekim drugim fakturama. Izvršen uvid i u račun – otpremnica broj 114, podatke o prevozniku je svjedok popunio, robu primio Kekećević Mlađeni.

Poznato mu je pravno lice „Janjoš“, ne može da se sjeti ko je bio direktor, nije viđao nikoga, ali mu je poznato da se Kekećević dugo poznaje sa direktorom „Janjoša“ i da su saradivali, a „Janjoš“ se često pojavljivao kao dobavljač. Nakon što mu je prezentiran račun „MB Kekećević“ broj 421 (T-378) i otpremnica koja prati račun, navodi da je on sačinio fakturu po nalogu Kekećević Mlađena, koji je sa pisane otpremnice diktirao vrstu i količinu robe, vozača i vozilo koje će prevesti robu, a fakturu je uvijek predavao Kekećević Mlađenu. Iako se nalazi njegov potpis na mjestu izdavaoca robe, pojašnjava da nije prisustvovao izdavanju robe. Inače je bilo skladište, tako se potpisivao na pisanim otpremnicama, ali je prilikom izdavanja računa potpisivao i otpremnicu koju je izdavao odmah uz račun. Postojale su i te pisane otpremnice, Kekećević je odvajao otpremnice. Izvršenim uvidom u fakture 561, 562, 588, 589, 591, 594 i otpremnice prema „Janjošu“, pojašnjava da je popunjavao račune i štampao otpremnice i iste potpisivao, kao što je to radio i sa računima prema svim drugim kupcima. Dalje navodi da mu je poznata i firma „Euro Sol“, sjedište je bilo u Knežici, na početku je bio direktor Miroslav, a poslije Znić – Babić Slobodanka, moglo je to biti 2008. Prezentirana mu je kalkulacija „Euro Sol“ – „MB Kekećević“, potvrđuje da je radio tu kalkulaciju, na račun je potpis Slobodanke i pečat „Euro Sola“, ime vozača je stavljao prilikom sačinjavanja kalkulacije, a pečat i potpis „Euro Sola“ misli da je već postojao. Prezentirane su mu druge kalkulacije i fakture/otpremnice „MB Kekećević“ sa „Euro Sol“, i računi MB Kekećević – Erosol, pojašnjava da je fakture on sačinio a potpisai ih Kekećević.

Poznato mu je i pravno lice „Woodland zemlja i šume“, nije siguran za koji vremenski period, jer je već bio počeo raditi za drugu firmu, Kekećević ga je pozvao da sačini fakture, koje je sačinio i odštampao, Kekećević je potpisao fakture i rekao mu da će naći knjigovođu koji će te fakture proknjižiti, kupac je bio „Woodland zemlja i šume“. Popunio je fakture po kazivanju Kekećević Mlađena., bile su i neke zalihe, za koje je Kekećević rekao da će to neko proknjižiti, on je samo odštampao fakture, nije znao šta će Kekećević poslije s njima uraditi. U vezi sa kazivanjem prethodnog svjedoka Lazarevića i to da je upravo on popunjavao podatke, svjedoku je prezentiran poreski račun broj 1652 „MB Kekećević“ prema „Janjošu“, i otpremnica, potvrđuje da je on upisivao navedene podatke na osnovu otpremnica koje je dobijao od Kekećevića.

Ističe da je identično radio prema svim kupcima a što se odnosi na račun 1649 od MB Kekećović prema Janjošu, kao i otpremnicu.

Tokom unakrsnog ispitivanja navodi da mu je Mlađena Kekećović sve podatke koje je unosio u kalkulacije diktirao sa otpremnica koje su imale pečat i potpis, dok je radio u „MB Kekećović“ i „Trgopromet Dragan“ nije bilo primjedbi kupaca da roba nije isporučena, nakon što bi fakturu otkucao, upoređivao je istu sa otpremnicama a nekada su i kupci sami dolazili sa pisanim otpremnicama. Potvrdio je da su dolazile inspekcije koje su kontrolisale njihov rad, i to tržišna inspekcija i iz UIO BiH, bio je tada u kancelariji i pomagao knjigovođi u radu, predočavane su i ove fakture o kojima je ranije govorio, nisu imali primjedbi na iste. Inspektori bi prvo popisale stanje robe u skladištu, a poslije sravnjivale stanje sa dokumentacijom, nije bilo utvrđenih nepravilnosti i drastičnih odstupanja. Dalje navodi da je firma „MB Kekećović“ imala 2-3 šlepera, isto i velikih kamiona s prikolicom, i više manjih kamiona, kombija i dostavnih vozila. Viđao je optuženog Kekećović Mlađena lično da vozi kamion, ulazio je i u skladište, te je vidio robe široke potrošnje, građevinskog materijala, i mašina, ali nije mnogo obraćao pažnju na to, viđao je i mašine ali nezna kakve, zna da nisu uvijek bile iste već su dolazile i odlazile. Preko puta skladišta u Topoli se nalazila nadstrešnica, i tu je bilo nekih mašina, ali nije odlazio tamo. I u tom skladištu je rađena kontrola, ali misli da nije završena, ne može se sjetiti koji je inspektor započeo kontrolu, ni zašto je prekinuo kontrolu. Za vrijeme dok je on radio u firmi „MB Kekećović“ imali su između 20-30 zaposlenih, a dvoje je radilo u računovodstvu. Objašnjavajući kako je radio kalkulaciju cijena, navodi da je maloprodajnu i veleprodajnu cijenu formirao Kekećović Mlađena, visina marže je ovisila od vrste robe, ne može se tačno sjetiti kako se to radilo. Ne zna koliki je bio promet „MB Kekećović“, nije mu poznato koliko je pravno lice „Janjoš“ imala kamiona, moguće oko 50 šlepera kamioni su non-stop vozili robu. Nikada nije viđao nikoga iz firme „Janjoš“, ali zna da su „Janjoš“ i „MB Kekećović“ sarađivali. Poznato mu je kako je direktor „Trgopromet Dragana“, Popović Dragan, je osuđen zbog utaje poreza, i tom postupku je svjedočio. Poznato mu je da kod otpreme robe istu prati, pisana otpremnica, i faktura.

Na upit predsjednika vijeća da pojasni ako je već bila pisana otpremnica, kakva je bila potreba da se radi kompjuterska otpremnica, svjedok odgovorio da je program na kojem je radio bio takav da se uz račun odmah štampala i otpremnica, te je dalje pojasnio da ta otpremnica nije bila potrebna, ali je zajedno sa poreskim računom išla prema kupcu koji je ovjeravao. Sve se moralo unijeti u sistem računovodstva.

Na dalja pitanja odbrane, svjedok navodi da je skladište na Staroj Topoli u nizu sa kućom Slobodanke Zmić-Babić, što mu je poznato jer i on živi blizu, a Slobodanku poznaje dugo, u „MB Kekećović“ zaposlila se krajem 2005/2006., on je već ranije radio u „Trgopromet Dragan“ i prelazi u „MB Kekećović“. Dok je radio u „MB Kekećović“, Slobodanka je sjedila na prvom spratu pred ulazom, a on je sjedio u kancelariji, Slobodanka se javljala na telefon, faksirala dokumente i radila ostale prateće poslove, pravila kafu, čistila i sl. Ne zna tačno koliku je platu imala, ali pretpostavlja da su imali otprilike istu platu. Svjedok poznaje i Slobodankinog muža, koji je povremeno bio zaposlen u „MB Kekećović“. Poznato mu je i pravno lice „Euro Sol“, od 2007/2008.g., možda godinu nakon što je Slobodanka počela raditi u „MB Kekećović“. Potvrđuje da je vlasnik i direktor firme „Euro Sol“ bila supruga Kekećović Mlađena, za to vrijeme nije radio fakture za „Euro Sol“, a kada je Slobodanka postala direktor, počeo je raditi pojedine fakture i za Eurosol.. Sjedište firme „Euro Sol“ je bilo

u Knežici, a kada je Slobodanka preuzela „Euro Sol“ imala je kancelariju na spratu iznad, u istom prostoru firme „MB Kekerović“. Fature za „Euro Sol“ radio je po nalogu Zrnić Babić Slobodanke, koja mu je podatke čitala sa pisane otpremnice, vidio je te pisane otpremnice, tvrdi da „Euro Sol“ nije dobijao naloge od Kekerović Mlađena. Nije mu poznato da je Slobodanka imala slobodu odlučivanja u pravnom licu Eurosola, nezna da je „Euro Sol“ imala povrat poreza i ko je raspolagao s ovim povratom.

Na dodatna pitanja tužioca pojašnjava da su pravljeni dvije otpremnice, pisana otpremnica išla je uz poreski račun i na nju se potpisivao skladištar, postojala je i kompjuterska otpremnica, ne može se izjasniti ko su bili skladištari, bilo je raznih momaka koji su izdavali robu, ističe da niko nije posebno bio zadužen za primanje i otpremanje robe, imena nezna. Potvrđuje da je pravio fature i za druge firme, npr. „Ceresol“, i to po nalogu Kekerović Mlađena, navodeći u njima imena vozača. Činjenicu da je popunjavao neke račune-otpremnice za „Ceresol“, ono što je trebalo popuniti ovo pravno lice, pojašnjava da su robe od različitih pravnih lica dolazile sa pisanim otpremnicama, a on je popunjavao otpremnice da bi se slagale s njihovim otpremnicama. Činjenicu da su se na tim otpremnicama nalazila imena vozača Kekerović (kao da je on vozač uposlen u Ceresolu), svjedok pojašnjava da je Kekerović Mlađen možda vozio robu od „MB Kekerović“ za „Ceresol“, tamo istovario, pa natovario robu „Ceresola“ i dovezao u „MB Kekerović“. Upisivao je ime vozača i registarski broj vozila po nalogu Kekerovića, s tim da se trebalo slagati s otpremnicama tih firmi. Činjenicu da se štampao na jednom papiru račun-otpremnica, svjedok pojašnjava da je to zavisilo od programa na kompjuteru i konkretno za takve račune „Ceresola“ svjedok ne zna na čijem kompjuteru su se printale. Pisana faktura i faktura sa kompjutera su morale biti identične, što su i bile u pogledu robe i cijena, s tim što je ime vozača i registarski broj vozila svjedok upisivao na račun, a ne na otpremnicu.

Svjedok Bećarević Elvir (zapisnik od 21.04.2015.g.) – saslušan na okolnosti navedene u tački 7. Optužnice, navodi da je zaposlen u firmi „Zema“ d.o.o. Tešanj, Tešanjki kiselj, ujedno je i vlasnik firme, osnovana je 1998.g., bavi se flaširanjem mineralne vode. Vezano za kupovinu mašine 2012. Navodi da ga je nazvao čovjek iz Bosanskog Šamca, Pajić Nenad zvani Kockica, s kojim inače saraduje. Nudio je na prodaju mašine nekog prijatelja kojem želi pomoći, zbog čega je otišao u Banja Luku da pogleda mašine. Tamo ga je čekao Kekerović Mlađen, s kojim se čuo i telefonom, sa njegovim autom odlaze u Prijedor, Pajić Nenad ne ide. Došli su u Knežicu, svjedok je mislio da je to Kozarska Dubica, Kekerović je otvorio firmu i pokazao te mašine. Navodi da mu je taj objekat inače bio čudan, bio je napušten, devastiran, radilo se o velikom objektu, sve je bilo pokidano, nije bio nikakav natpis. Vidio je mašine, ali su bile pokidane žice, nije bilo elektronike, na mašinama nije bio nikakav natpis. Kekerović mu je rekao da je ta oprema bila osigurana od banke, da su lopovi ušli i provalili, i da su te mašine naplaćene od banke., Kekerović mu je rekao da su mašine njegove. Nije bio previše zainteresovan za kupnju, jer je sve bilo pokidano i trebalo je popraviti, ali kad mu je Kekerović rekao cijenu, koja je bila jako niska, zainteresovao se, jer poznaje materiju proizvodnje i poznata mu je stvarna vrijednost mašine. Međutim nisu se ništa dogovorili jer je Kekerović tražio 150ili200 hiljada KM, a on nije imao taj novac. Za izvjesno vrijeme ponovo ga je pozvao Pajić Nenad i pitao koliko bi platio, rekao mu je maksimalno 100.000,00 KM, nakon čega se Pjanić javio

pa su dogovorili kupoprodaju. Sumnjao u to sve, a kekerović je rekao da može platiti u ratama , tvrdeći da je sve „čisto“, sumnjao je u sve navedeno sli je ipak odlučio kupiti mašinu.. Usmeno su se dogovorili, prvi put mu je dao 10.000,00 u gotovini, a ostalo u par rata, od toga Pajić Nenadu je dao 25.000,00 KM, koji iznos ulazi u tih 100.000,00 KM koliko je bila dogovorena cijena mašina. Račun nikada nije dobio a dogovor se inače mijenjao iz dana u dan, vršili su pritisak na njega da isplati cijenu a radilo o mašinama: ispirać, punjač, četkica, trake, pakerica, etiketirka i rezervoari. Nakon što je isplatio kompletnu cijenu, u roku od 15 dana došla je SIPA pa je ispričao način na koji je kupio mašinu... Danas su mašine kod njega na čuvanju. mašine kupio oštećene, vozio ih je u Srbiju na reparaciju, legalno ih je izvezao preko carine u Srbiju u firmu Specijalka, sve mašine je izvezao osim pakerice, imao je rok od 6 mjeseci da izveze i vrati nazad, to ga je koštalo 40.000,00 eura. Nakon ovoga nije više niskim imao kontakt, poznato mu je da je Kekeerović pritvoren, a Pajića nije kontaktirao. Tvrdi da je tek nakon dolaska službenika SIPA-e saznao da nešto nije uredu sa mašinama ,mašine su danas ispravne, on ih koristi, jer ih je platio, u ispravnom su stanju i svaki dan rade. Inače svjedok kaže da je mašine povoljno kupio i da ih je vrlo brzo prebacio u svoju firmu, povezao je svoju mehanizaciju, vozači su bili Silajdžić Esad i Roša. Svjedoku je i u istrazi predočavana fotodokumentacija, SIPA-e od 08.06.2010. i isti potvrđuje da se radi o mašinama koje je kupio od Kekeerovića Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok potvrđuje da su mašine vidljive na fotodokumentaciji u daleko boljem stanju od onoga kako je on kupio , objekat je bio otvoren i totalno devastiran, radilo se o prostoru od 1000 kvadrata, tu je bilo još nekih mašina koje su ostale (neke duvaljke). da bi mašine u stanju kao je vidljivo na fotodokumentaciji, bile daleko skuplje i to oko 500 hiljada KM. Objekat je izgledaodevastirano, povraćeni su svi kablovi, sve je bilo počupano, nije bilo žica , nije bilo nikakvog natpisa, ni pečata da je zabranjen pristup, nije bilo ni obezbjeđenja.

Svjedok Silajdžić Esad (zapisnik od 21.04.2015.g.) KV vozač, izjavio da ga je 2012. angažovao Bećarević Elvir za prevoz mašina iz Bosanske Dubice do Tešnja. Vozio je veliki šleper, dužina je 13,60 m, cijena prevoza je bila 400 KM. Dogovorili su da se nađu u Banja Luci i da odu po mašine. Na mjestu utovara je bio Bećarević Elvir, njegova dva vozila i vozač iz Hife i još neke osobe, bio je čovjek koji je vlasnik mašine zvao se Kekeerović Mlađena. Utovarili su dijelove mašina, bio je i neki rezervoar, i krenuli nazad za Tešanj, sve isti dan. Sve je utovareno viljuškarem, koji je dovezla vučna služba. Nakon što mu je tužilac predočio fotodokumentaciju, svjedok prepoznao mašine pod 14 i 15, 19 i još neke dijelove, koje je prevezio na svom kamionu.

Svjedok Roša Adnan (zapisnik od 21.04.2015.g.) vozač, izjavio da je 2012.g. radio u firmi „Hifa“ d.o.o. Tešanj na poslovima vozača, imali su 10 kamiona, vučnu službu i kombije, vozio je sve što je trebalo. Poznaje Bećarević Elvira, a vezano za konkretan slučaj kaže da ga je dispečer iz firme nazvao i rekao da treba odvući nešto za „Zemu“, te je svjedok kamionom otišao u Tešanj u firmu „Zema“, utovarilo viljuškar i sutradan otišao prema Kozarskoj Dubici, došli su do neke zapuštene firme, parkirao se, skinuo viljuškar sa vuče, kad su oni tamo završili, viljuškar je ponovo utovaren. Vozač viljuškara iz „Zeme“ je vršio utovar. Nije vidio ko je otvorio kapiju, jer je bio zadnji u koloni, ali misli da je to učinio optuženi Kekeerović. Vidio je da su tovarene neke bačve od inoxa i neke mašine. Utovar je trajao 3-5 sati, ne zna da li je bilo ljudi koji su vršili remont mašina, njegov zadatak je bio samo da doveze viljuškar, istovari ga i poslije utovari i vrati do „Zeme“. Tokom prevoza policija ja zaustavila „Zemin“

kamion, jer je vozio vangabaritni teret , nakon što mu je predočena fotodokumentacija na istoj prepoznaje spornu mašinu.

Svjedok Halilović Abdulah (zapisnik od 12.05.2015.g.) navodi da je 2008.g. imao „sokaru“ i pravio pet ambalažu, firma se zvala d.o.o. „Angora“ sa sjedištem u Sanskom Mostu. Negdje 2002. nabavio je mašine za proizvodnju soka, a 2005. mašinu za pet ambalažu, tzv „duvaljka“, od Stijaković Radeta iz Banja Luke, a mašinu iz Tuzle od nekog čovjeka po imenu Čovića. Mašina je bila u funkciji, proizvedena je možda 2000., Stijaković Radetu za mašinu je platio 21.250,00 KM, a potom je morao dokupiti alate za njenu upotrebu od nekih 7.700,00 KM, poslije je nabavio kompresor za 11.953,00 KM. Na kraju je ukupna vrijednost mašine iznosila oko 30.000,00 KM. Na predočenim fotografijama prepoznaje mašinu, pojašnjava da se često kvarila , zbog čega je i prodao Keckerović Mlađenu u vidu kompenzacije za šećer. Cijena mašine je bila oko 22.300,00 KM pojašnjava da nova mašina ove vrste košta oko 150.000,00 KM.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok potvrdio da je za mašinu i pomoćne alate dao oko 30.000,00 KM, a Keckeroviću je prodao samo mašinu bez kompresora i popratnih alata. Mašinu je prodao 2007.g. u onom stanju kakva je na fotografijama i nikada je više nije vidio. Kao razlog za prodaju mašine navodi da nije imao osposobljene ljude koji bi njome rukovali, pravila je gubitke i zato je prodao

Svjedok Lazić Zlatko (zapisnik od 12.05.2015.g.) navodi da se 2005, 2006, 2007. i 2008. bavio proizvodnjom brašna preko firme „Lajmeks“ sa sjedištem u Bosanskom Novom., ali i trgovinom na veliko i na malo. Firma je osnovana 1991., i danas postoji, ali je u statusu mirovanja. U periodu 2005. godine pa nadalje direktor je bila Đorđević Andrea, a on je bio ovlaštenu zastupnik po punomoći koju mu je ona dala. Tokom 2005. je bilo 26 uposlenika, 2007. 7-8, a 2008. 2 osobe. Poznaje Marčeta Slobodana, prodavali su mu brašno 2005. i 2006.g. Marčeta Slobodan je vlasnik pravnog lica „Tri Mar a njegovu suprugu, Trivundža Biljanu, vlasnik pravnog lica „Liberty“. 2007. Sa Marčeta Slobodanom dogovorio je kupovinu jedne mašine, radi se o mašini Vindzor za proizvodnju plastike. Dogovorili su da naprave „posao u tranzitu“,. Marčeta mu je rekao da je mašinu nabavio od firme „MB Keckerović, i ispostavio je fakturu na iznos od nekih 350 hiljada, isti dan je i on napravio izlaznu fakturu, napravljena je kompenzacija, sve potpisano, radilo se o robu u tranzitu. Pojašnjava da ne zna ni kako mašina izgleda, sve je završilo u jednom satu. „Liberty“ nije direktno prodao mašinu kupcu, već preko „Lajmeksa“, jer su imali od ranije neke poslovne odnose, a on je na tom poslu zaradio oko 1000 KM. Prvobitna faktura bila je ručno napisana ali je nakon desetak dana dobio otkucanu fakturu, koju nije proveo kroz svoje knjigovodstvo, jer je na njoj bio drugi datum ali je zato proveo fakturu pisanu rukom. Pitao je Marčetu zašto mu ispostavlja novu fakturu, a ovaj mu je objasnio da to oni nešto završavaju i da njegova firma nema nikakve veze s tim. Nije mu poznato kome je „Tri Mar“ dalje prodao mašinu misli i da nije trebao to znati na fakturi je upisana stvarna vrijednost mašine

Tokom unakrsnog ispitivanja navodi da je proknjižena samo jedna faktura, a drugu fakturu je priložio uz kalkulaciju. Kada je dogovarao predmetni posao sa Marčeta Slobodanom, nije znao od koga je on nabavio mašinu, niti ga je to zanimalo, kasnije je saznao za dobavljača. Platio je PDV na zarađenih 1000 KM.

Svjedok Kršić Jasenko (zapisnik 26.05.2015.g.) navodi da je vlasnik i direktor firme Trgopromet Kršić, koja je osnovana 2004., imala je otvorene račune u NLB banci i

Hypo banci. Poznaje Kekećević Mlađena, od 1998. ili 1999., upoznali su se u Banjalučkoj pivari, kada je Kekećević bio jedan od vodećih distributera piva. Od 1999. ili 2000. godine radio je kod Kekećevića, kao poslovođa diskonta u Kotor Varoši i bio mu žirant za kredit i to negdje 2007. za dva kreditna iznosa od 300 i 360 hiljada KM u Komercijalnoj banci. Jedan kredit je bio na godinu dana, a drugi na dvije godine. Nije bilo nikakvih problema do 2009. a onda su krenule blokade njegovih računa. Razgovarao je s Kekećevićem koji mu je obećao da će naći rješenje da plati kredite, u početku je tako i izgledalo, Kekećević mu je posredstvom direktora jedne banke ponudio da na svoju firmu digne 200 hiljada KM da se izmiri preostali dio kredita, što će trajati 6 mjeseci, nakon čega će Kekećević podići kredit i sve isplatiti. Poslije dva dana su ga ponovo zvali i rekli da postoji dug prema firmi „Zoral komerc“, trebalo je podići 450 hiljada kredita. Tako je zaključen dugoročni kredit od 650 hiljada sa grejs periodom od 6 mjeseci, međutim od dogovora nije bilo ništa, on nije mogao nastaviti dalje plaćati rate i tada su mu blokirani svi računi. Navodi da je 2010. trebao biti rješen drugi plasman kojim bi on bio rastrećen kreita, što se nije desilo. U pomenutom ugovoru je stajalo da mora da opravda sredstva u banci tako što će kupiti -neke mašine od „MB Kekećevića“ i „Zoral komerca“, potpisao je nalog i banka je izmirila ta dva plasmana, ne može se sjetiti koji iznos je tačno prebačen na „Zoral komerc“. Nakon što su mu prezentirani izvodi iz banaka gdje se vide transakcije i iznosi, prvi izvod 30.11.2009. i drugi izvod 03.12.2009., navodi da kredit njegove firme nije vraćen, firma mu je uništena, objekat u izgradnji je prodavao u nedovršenom stanju izvođačima koji su bili u mogućnosti da ga završe. Napominje da su mu inspektori rekli kako je pravno lice Zoral založilo neku mašinu kao obezbjeđenje kredita, a mašine su bile vlasništvo „Euro sola“. Nikada nije vidio opremu za koju je digao kredit. Na unakrsna pitanja odbrane optuženog Pavlović Zorana, svjedok potvrđuje da nije vidio mašine, a uplatio je novac, nije primo fakturu za tu opremu. Na sastanku sa Kekećevićem i direktorom banke nije prisustvovao Pavlović Zoran, niti mu je svjedok prodavao mašine. Na upit člana vijeća, da pojasni iz kojeg poslovnog odnosa je proizašlo jemstvo prema pravnom licu Mlađena Kekećevića, svjedok navodi da je kod istih radio kada je 2004 osnovao svoju firmu, uvijek su imali fer i korektne odnose, uvijek je sve bilo uredi do problema sa kreditom, bio je treći žirant na taj kredit, jedna firma je propala, drugoj je vlasnik umro, tako je on bio primoran plaćati kredit, bio je žirant u dva navrata, za jedan kredit od 300 hiljada i 350 hiljada, a na kraju je podigao kredit na 650 hiljada KM.

Svjedok Rabić Salih, (zapisnik od 02.06.2015.g.) navodi da je bio direktor firme Takt – Co d.o.o. Gradačac - Mionica, firma se bavila uvozom i distribucijom kanditorskih proizvoda. Poslovali su do 2009. kada je firma prestala sa radom. Nije mu poznato pravno lice „MB Kekećević“. Predočena mu je faktura 21 od 15.01.2009., zatim fakture broj 22, broj 23 i broj 24, dokaz Tužilaštva T-371, svjedok navodi da nisu njegovi potpisi ni njegov pečat na fakturama, da njegova firma nije prodala niti izdavala fakture prema pravnom licu „MB Kekećević“. Pored navedenog ističe da predočene fakture ne izgledaju kao fakture pravnog lica Takt – Co. Inače logotip na predočnim fakturama izgledao je drugačije, na njegovim fakturama pisalo je Takt – Co d.o.o. Mionica Gradačac. Prisjeća se da je negdje 2004. poslovao sa firmom „Ceresol“, ali mu nije poznata odgovorna osoba u ovom pravnom licu. Predočen mu je ugovor T-741, zaključen između Takt – Co, zastupan po Gojković Slobodanu, i MB Kekećevića, te svjedok navodi da ne poznaje Gojković Slobodana i da na predočnom ugovoru nisu pečat ni potpis firme Takt – Co. Predočena mu je i Punomoć firme Takt – Co T- od 16.12.2008.g., te svjedok navodi da na istoj nije njegov potpis niti pečat.

Svjedok Čulić Mladen (zapisnik od 02.06.2015.g.) vlasnik je i direktor firme Čulić d.o.o. Prijedor, bavi se proizvodnjom mlijeka, i danas aktivno posluju, osnovani su 1993. godine. Poznata mu je firma Makro prom - Banja Luka, od njih je nabavio mašine, inače su bili u dugogodišnjem poslovnom odnosu, nije se radilo samo o prodaji mašina, već i o prehrambenim proizvodima. Od Makro proma, 2006. je nabavio 4 mašine, jedna je bila za toalet papir, jedna za lomljenje kocke koju je pratila druga mašina, i četvrta za pakovanje zrnastih proizvoda. Sve mašine su bile nižeg nivoa opremljenosti, nije ih koristio za proizvodnju, ali je iste kupio od Makro proma, jer su ovi prestali sa radom, a kako je imao potraživanja prema njima, bio je u situaciji da uzmu bilo šta na ime tih potraživanja, računajući da će poslije prodati mašine. Kasnije je imao problema sa njihovom prodajom, jer je malo firmi bilo zainteresovano za te mašine, tako je iste prodao 2007. vlasniku preduzeća MB Kekećević iz Banja Luke. Kekećević je bio zainteresovan za tri mašine, dogovorena je cijena od 15.000,00 KM, sa rokom plaćanja 10 dana, što nije ispoštovano. Dakle, mašine su fakturisane u martu 2007. a naplata je izvršena kompenzacijom u junu 2008. Izjavljujući se po predloženoj fakturi 01/07 od 05.03.2007.g. na iznos od 14.372,00 KM, svjedok je potvrdio svoj potpis i pečat na istoj, te dodaje da je MB Kekećević preuzeo kupljene mašine. Upisana vrijednosti mašina na fakturi je ona po kojoj su mašine nabavljene od Makro proma. Svjedoku je predložena i fotodokumentacija od 08.06.2010., na kojoj prepoznaje sporne mašine. Tokom unakrsnog ispitivanja navodi da je bio isključivo zainteresovan za prodaju mašina nakon što je iste nabavio na opisani način od Makro proma.

Svjedok Palalić Miroslav (zapisnik od 02.06.2015.g.) poznata mu je firma Euro Sol sa sjedištem u Kozarskoj Dubici, bio je njen direktor od 2007. godine do marta 2008. Poznata mu i Kekećević Biljana, bila je vlasnik firme, poslije je firmu preuzela Slobodanka Zrnić – Babić, i to negdje 2008., ne može se sjetiti datuma, Slobodanka je tada postala i vlasnik i direktor iste. Prvobitno kancelarija Euro Sola se nalazila u kancelariji objekta zadruga u Knežici, tu je jedno vrijeme bio smješten i diskont pića MB Kekećević. Tu su bile smještene i kancelarije Euro Sola, a kasnije su premještene negdje drugo kad je otvoren novi objekat sokare MB Kekećević. Često je dolazio u sokaru i poznato mu je da su tu bile smještene mašine za proizvodnju soka. Kekećević Mladen je često predlagao da Euro Sol preuzme sokaru što je bio prvobitni plan. Kada je 2007. otišao je raditi u Euro solu, sjeća se linije za proizvodnju soka, bilo je velikih tankova, postojala je mašina za punjenje soka, kompletna linija proizvodnje do punjenja PET ambalaže. Ova mašina nije bila smještena u Euro solu već u proizvodnom dijelu pogona u sokari. Tu su bile i dvije duvaljke. Nakon što mu je predložena fotodokumentacija, svjedok pojašnjava da je na slici 1 poluautomatska duvaljka za duvanje flaša, te dalje pojašnjava da je na slici 2 mašina za grijanje epruveta, zatim slika 3 je mašina kao i na slici 1, zatim linija za proizvodnju šećera u kocki, spremnici, punilica, pakerica itd. Dok je radio, bilo mu je rečeno da su mašine kupljene od firme Golden Metro, nije znao po kojoj cijeni. Dok je on bio uposlen, nabavljena je samo jedna mašina za punjenje dojpak soka, ne sjeća se tačno kada je nabavljena, ali misli krajem 2007. od Džepina Milana. Ne može se tačno sjetiti do kada je radio u Euro solu, moguće do avgusta mjeseca 2008., u starom objektu sokare bilo je nekih mašina, ali se ne može sjetiti kakvih. Ne sjeća se firmi Ceresol, VG premium i Plus Trade. Na prijedlog Kekećević Mladena vršio je prodaju robe u tranzitu, bilo je razne trgovačke robe, prodavali su Zoralu, Janjošu i ostalim komitentima, ne može tačno sjetiti kome.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok navodi da su predmetne mašine bile u sokari u vlasništvu MB Kekećevića, imao je ovlaštenje Kekećević Mlađena da ulazi u sokaru jednom sedmično. Prolazio je pored skladišta, na predloženoj fotodokumentaciji identifikovao je skladište, te je dalje naveo da je tu sretao radnike, da je bilo mnogo različite robe, bilo je izuzetno prometno i puno se radilo, bilo je mnogo ambalaže, koja je čekala punjenje. Preko puta skladišta su bili kamioni i nadstrešnica. Dalje izjavi da se Euro sol uglavnom bavio trgovinom, glavni dobavljač je bio MB Kekećević, a također je bio i glavni kupac, kao i kupci Janjoš, Zoral i drugi koji su međusobno razmjenjivali robu. Sva roba je knjigovodstveno evidentirana. Potvrđuje da je Kekećević Biljana bila vlasnik Euro sola, dok je on bio direktor, ali da je radne naloge, obaveze i isplate primao isključivo od Kekećević Mlađena. Poznaje Zrnić-Babić Slobodanku od kada je počeo raditi u Euro solu, ranije je bila sekretarica u MB Kekećević, a potom je postala vlasnik i direktor Euro sola nezna na koji način ali je i njemu bila direktor.

Svjedok Stjepanović Milorad (zapisnik 07.07.2015.g.) bio je knjigovođa u pravnom licu „Janjoš“, naredbe za obavljanje poslova je dobijao od „gazde“ Janjoš Vojislava. Nije vršio popis robe, radio je samo jedan zapisnik o sniženju cijena. Paksa je bila da sva naređenja dolaze od gazde i ništa nije urađeno bez njegovog odobrenja, bilo je nivelacija cijena, ne može se sjetiti kada. Fature koje su dolazile proknjižene su, nije vidio da je u pravno lice dolazila roba. U odnosu na nivelaciju 607. 000 boca piva Jelen, navodi da ovu robu nije vidio, ali je nivelacija vjerovatno izvršena. Ne sjeća se kolika je bila zaliha piva, moguće više šlepera piva i ambalaže. Prisjeća se da je jedne godine došla jako velika količina piva, ali nezna kada je to bilo. Ne može se sjetiti kada je izvršena nivelacija tog piva. Imali su skladište veleprodaje, a prodaja je prikazana kroz prodavnice maloprodaje, postojalo je oko 40 maloprodajnih objekata, pretpostavlja da je ova količina piva prodana. Ne sjeća se kome je to pivo fakturisano, jer je prošlo pet godina kako više ne radi. Ne sjeća se faktura Euro sola, samo onih MB Kekećevića, kao i Janjoša koji je uvezio pivo, ne sjeća se da je roba fakturisana Euro solu. Izričito tvrdi da je postojao stvarni promet robe između MB Kekećević i Janjoša, godišnje je prometovano sa mnogo piva.

U odnosu na fature za suhomesnate proizvode, kao i otpremnice, navodi da je sačinjavao otpremnice, te da je svaki dokument bio kod gazde i on ga je potpisao, samo je po njegovom nalogu knjižen je ulaz i izlaz robe. O stvarnoj isporuci robe ne može govoriti, jer to nije radio. Jednom mu je gazda rekao da otvara sokaru i da je kupio neke mašine za proizvodnju od Kekećevića. U odnosu na fature Janjoša prema MB Kekećeviću, 12.400 gajbi, potvrđuje da je sačinio otpremnicu, na istoj prepoznaje svoj rukopis, ali je nije fakturisao, to je radila druga službenica. Ne može se izjasniti kojim vozilom je ova roba otpremljena, on je podatke prepisivao s jednog papira koji će dobiti od Janjoša, tu je bilo navedeno o kojoj robi se radi i kojim prevoznim sredstvom se otprema, ali tvrdi da postoji dokumentacija o navedenom. Svjedoku su predložene otpremnice Janjoša prema MB Kekećeviću iz 2008, navodi da je sačinjavao otpremnice, ali iste nije potpisivao. U odnosu na otpremnicu sa 2500 gajbi, izjašnjava se da na jedan šleper može stati 1250 gajbi, ali da je ovakvu otpremnicu sačinio po nalogu Janjoša. Robu nije vidio, sjedio je u kancelariji koja je 7-8 km udaljena od skladišta u koje nije ulazio. Ne zna ko su bili vozači, ne poznaje Lazarević Zorana i Kvirgić Stevu, kaže da radeći u knjigovodstvu nije mogao poznati vozače. Gazda mu je jedne prilike rekao da je nabavio mašine i da će praviti fabriku sokova, ali on to nije vidio. Kada su došli inspektori iz UIO, išao je s njima u skladište

vidio je neke mašine ali mu nije poznata njihova knjigovodstvena vrijednost. Kekećević Mlađena vidio je nekoliko puta a za Slobodanku Zrnić-Babić ne zna.

U unakrsnom ispitivanju svjedok navodi da se firma Janjoš bavila prometom raznih proizvoda prehrane, građevinskog materijala i ostalog, bavili su se i izvozom. Bilo je oko 300 zaposlenih, pa se broj uposlenih vremenom smanjivao, bilo je do 70 miliona godišnje prometa. Kancelarija Janjoša je bila u kući vlasnika, tamo nikada nije ulazio. Ne može se sjetiti dnevnih pazara, MB Kekećević bio je jedan od većih dobavljača i kupaca, bio je u partnerskim odnosima sa Janjošom. Đurić Vojo je radio u centralnom skladištu, bio je zadužen za primanje i izdavanje robe, ništa nije moglo iz skladišta izaći bez njega. Đurić je izdavao robu po odobrenju Janjoša, ne može se sjetiti kada je izdavao fakture, dešavalo se da gazda kasni sa odobrenjem faktura, zbog čega je na skladištu znalo biti viška robe. Ne sjeća se fakture MB Kekećevića prema Janjošu za tri vrste viskija, zna samo da je bila nivelacija cijena, ističući da je sigurno morala biti faktura. Tvrdi da Janjoš nije kupovao Nektar pivo od pivovare već je to radio preko MB Kekećevića, ne može se sjetiti koliko je dnevno piva bilo. Svjedok se ne sjeća izveštaja nakon urađene kontrola, tada je otišao u bolnicu na operaciju, poslije mu nisu dali ni zapisnik na uvid. Većano za mašine za proizvodnju ne može se sjetiti u kakvom su stanju bile kad su došle u Janjoš, jer ih nije vidio, ali kad su inspektori iz UIO došli sjeća se da je inspektor rekao da ima i neka druga mašina, ali on se u to ne razumije. Pojasnio je da nivelacija cijena znači sniženje ili povećanje cijena, što nije zabranjeno, posao knjigovođe je knjiženje dokumentacije koja mu je donesena, nije njegovo da zna šta se nalazi u skladištu.

Svjedok Kvirgić Stevo (zapisnik 07.07.2015.g.) vozač, navodi da je u periodu 2005/2006. pa nadalje bio zaposlen kod Kekećević Mlađena u firmi Trgopromet Dragan, potom i u firmi MB Kekećević, obavljao je poslove vozača. U MB Kekećeviću bio je uposlen od 2002. i tu je radio do 2009. Vozio je kamion MAN, a jedno vrijeme DAF (s prikolicom), po potrebi kombi, zavisi koju robu je prevezio. Naredbe je dobijao od Kekećević Mlađena preko svog šefa, dobijao je putne naloge, koje je izdavao Kekećević Mlađen, upisivao je vrijeme polaska – dolaska, relacije na kojoj vozi. Putne naloge je uvijek vraćao nazad, nije uništavao ili bacao. Ne može se sjetiti registarskih oznaka vozila koje je vozio. U odnosu na zapisnik od 03.06.2010.g. koji je sačinila UIO i ukazanu koliziju iskaza, kada je navodio da je vozio TEMV, i da su nalozi s vremena na vrijeme uništavani jer se nisu smjeli zavoditi u računovodstvu, ističe da se navedenog ne sjeća, ali tvrdi da je naloge vraćao nazad. Navodi da je non stop vozio pivo na relaciji Banja Luka – Prijedor. MB Kekećević je imao sokaru u Knežici, tamo je vozio neke mašine. U odnosu na njegov raniji iskaz i ukazanu koliziju, kada je naveo da je prevezao samo jednu mašinu, potvrđuje da je navedeno tačno, ne sjeća se godine kada je to bilo. Nije mu poznato pravno lice Ceresol, ne sjeća se da je vozio robu prema njima. Pravno lice Euro sol mu je poznata, bili su smješteni u sastavu sokare, i za njih je vozio neku robu ali ne zna koju. Poznate su mu firme Forteco i Marija, ako postoji dokumentacija da je vozio robu prema njima onda je to tačno, ali se on trenutno ne može sjetiti. Svjedoku predložen poreski račun broj: 598 od 20.09.2008.g. MB Kekećević prema Euro sol, navodi da navedeni potpis nije njegov, jer se tako ne potpisuje, a robu u vidu mreže nije nikada vozio prema Euro solu od MB Kekećevića. Predložen mu je i račun broj 600 of 22.09.2008.g., za robu željezo i mrežu, navodi da ovu robu nije prevezio, niti su na predloženim dokumentima njegovi potpisi. Nakon što mu je predložen i poreski račun broj 602, MB Kekećević prema Euro solu, navodi da ni ovu robu nije vozio za Euro sol, kao ni po računima broj 608 – armaturne mreže, identično i račun 612 – željezo.

Pojašnjava da građevinski materijal nikada nije vozio, nego samo piće, prehranu i sl. Za sve predočene račune prema Euro solu koji su fakturirani kao građevinski materijal, navodi da iste nije vozio osim možda jednom malu količinu cementa, 1-2 palete te da je njegov potpis na računima za cement. Dalje navodi da je za Janjoš vozio sokove, brašno, ulje i sl., ali nije vozio građevinski materijal. Od MB Kekećevića prema Janjošu, nikada nije vozio mašine i opremu. Predočen mu je račun 1652 MB Kekećević prema Janjošu, radi se o mlijeku 25.000 komada, navodi da je navedeno njegovo ime i prezime, ali da nije njegov potpis, ističe da je vozio neko mlijeko, ali se ne sjeća količine, sve zavisi od toga koliko stane na jedan šleper. Za račune broj 1654, 1656, 1658, 1660, kojima je fakturirano ulje, svjedok navodi da nije njegov potpis, ali potvrđuje da je ponekad vozio i ulje. S obzirom da fakture nose isti datum, navodi kako isti dan nije vozio tako veliki broj tura robe, identično ističe i za fakture na kojima je navedeno brašno. U odnosu na račun broj 1717 – vino Vranac, 25.000 komada, navodi da je vozilo vino, samo se ne sjeća količine i kome je vozilo, s tim da predočeni potpis nije njegov, identično se izjašnjava i po fakturama za pivo Bavaria. Za poreski račun 131 MB Kekećević prema VG Premiumu, ističe da navedeno nije njegov potpis, ali je ponekad vozio pivo nektar, ne sjeća se firme VG Premium.

Na unakrsna pitanja odbrane u odnosu na mašinu koju je dovezao u Knežicu, navodi da je u tom periodu još jednom dovezao neku mašinu. U odnosu na građevinski materijal koji je fakturiran predočenim fakturama navodi da je MB Kekećević imao na stanju određene količine građevinskog materijala, ali on je vozio manje količine, da poznaje Slobodanku Zrnić-Babić, i to od ranije, u MB Kekećević se zaposlila možda 2006., radila je u kancelariji, ne zna šta, kao sekretarica ili službenica to mu nije poznato, jer je kao vozač uglavnom bio na putu, ali mu je poznato kako je ona bila „glavna“ u Euro solu. Odobrava mogućnost da je robu Euro sola vozio prema drugim kupcima i dobavljačima, radilo se o sokovima i sl., naloge je dobijao od osobe koja je bila zadužena za to, ali ne od Slobodanke Zrnić-Babić. Svjedok se sjeća da je vozio robu i za Zoral komerc, samo se ne sjeća da li je vozio robu od MB Kekećevića ili od Euro sola.

Svjedok Radojević Radimir (zapisnik 07.07.2015.g.) navodi da je bio vlasnik firme Golden metro u Banja Luci, i to od 1997.g. do 2010.g bavio se proizvodnjom bezalkoholnih pića, pogon je bio smješten u prostoriji iza njegove kuće Ne može se sjetiti od kojih proizvođača je nabavljao opremu, postojali su određeni segmenti, punilice, pasterizatori i slično., bilo je razne opreme, različitih proizvođača, jedan dio iz Srbije, BiH, Austrije. Prije možda desetak godina opremu je prodao Raiffeisen lizingu. Demontažu proizvodne linije su izvršili njegovi radnici. Demontaža je izvršena kad su prodane mašine, za koju prodaju postoji faktura, možda 2005 ili 2006. godine. Poznat mu je Milan Džepina, radio je kod njega kao tehnolog, a od njega je nabavio malu mašinu za proizvodnju tetrapak sokova, ali mu nije poznato kome je Džepina dalje prodao i za koliko para. Ne sjeća se cijene prodatih mašina, ali posjeduje urednu dokumentaciju, ističe da je prodao je sve što je činilo jedan proizvodni proces. Nije mu poznato da li su njegovi uposlenici prešli raditi kod MB Kekećevića. Predočena mu je fotodokumentacija od 11.05.2010. godine, ali navodi kako se na istima ne vide ni broj ni evidencija, zbog čega ne može reći sa sigurnošću da li se radi o istim mašinama jer su manje- više sve linije ovih mašina slične. Cijena jedne nove linije za proizvodnju sokova zavisi od njenih karakteristika, ali prema njegovom mišljenju ista bi koštala oko 500.000,00 KM. Svjedoku su predočeni i dokumenti MB Kekećevića i Raiffeisen banke: Ugovor o jemstvu, faktura,

predračun, poziv za plaćanje, te svjedok navodi da mu nije poznato za koji iznos je MB Kečerović dalje prodao mašinu.

Tokom unakrsnog ispitivanja navodi da nakon prodaje ovih mašina Raiffeisen lizingu 2005. mašine više nikada nije vidio, te je dalje naveo da na osnovu predočenih fotografija nije mogao utvrditi vrijednost mašina koje se na njima nalaze, niti je uopšte mogao potvrditi da su to njegove mašine. Inače te mašine imaju više elemenata, koji su se pojedinačno mogli prodati. Mašine nisu unikatne i serijski se proizvode, te imaju serijski broj.

Na poseban upit člana vijeća, nije mogao reći da li bi cijena tih mašina mogla ići do 4 miliona KM, ali po njegovom mišljenju bi mogle koštati oko milion i po KM.

Vještak finansijske struke Čeho Mirsada postupala je po naredbi Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0001559 08 od 09.11.2012.g. za vještačenje, zadatak je bio da se izvrši finansijsko vještačenje po dokumentaciji koja je dostavljena, odnosi se na privredna društva MB Kečerović, Euro Sol, Janjoš, VG Premium, Woodland zemlja i šume, Zoral Komerc, Ceresol, SG Mesing, Jubil, Forteco, Marija, Tri-Mar, Liberty, Lajmeksa, Hong i Trgopromet Dragan. Predmet vještačenja odnosio se na valjanosti dokumentacije sa aspekta poreznog zakonodavstva, hronologiju vođenja knjigovodstva i hronologiju tokova novca u blagajni, kao i transfera putem poslovnih banaka za period vještačenja od 01.01.2006.g. do 31.03.2010.g. Također je vještaku određeno da se izjasni da li su navedena pravna lica na osnovu postojeće dokumentacije mogla zatražiti i ostvariti povrat PDV-a, te da utvrdi da li je bilo stvarnog prometa robe između navedenih pravnih lica ili da se radilo o fiktivnom prometu koji je naveden u članu 16. Zakona o UIO BiH i u članu 64. Zakona o PDV-u. Ukoliko na osnovu materijalno-finansijske dokumentacije vještak utvrdi da je fiktivno vršen promet, tj. da nije bilo stvarne kupoprodaje, već da je samo formalno sačinjavana dokumentacija ili da je dijelom vršen promet bez obračunatih obaveza, potrebno je utvrditi iznos neosnovano zatraženog i ostvarenog povrata PDV-a, kao i iznos neprikazanog, odnosno izbjegnutog PDV-a za navedena pravna lica po godinama. Vještak je navela da je prilikom vještačenja raspolagala sa original dokumentacijom ili ovjerenim fotokopijama, što je sve navedeno u nalazu koji je sačinila, a radi se prije svega o: PDV prijavama, rješenja UIO o povratu PDV-a po poreskim obveznicima, ulazne i izlazne fakture, izjave svjedoka, bruto bilanse i svu drugu dokumentaciju navedenu u nalazu. Vještakinja izjavila da se radi o 16 poreskih obveznika koji su bili u međusobnim poslovnim odnosima, i to u periodu od 01.01.2006.g. do 31.03.2010.g. Ta pravna lica su na osnovu fiktivnih faktura, gdje stvarnog prometa robe nije bilo, ostvarivali dodatni ulazni PDV i u svojim prijavama iskazivali bilo kredit, bilo povrat PDV-a i veći dio njih je ostvarilo povrat PDV-a od UIO BiH.

Naime, vještak je u svom pisanom nalazu i mišljenju od aprila 2013.godine, saglasno kao i na glavnom pretresu, navela da su pravna lica i odgovorna lica kod pravnih lica, a čija je poslovanja analizirala kroz svoj nalaz, stupajući u međusobne poslovne veze i odnose u periodu od 01.01.2006.godine do 31.03.2010.godine, na osnovu „fiktivno“ ispostavljenih faktura, gdje stvarnog prometa nije bilo i gdje iz prikupljene dokumentacije proizilazi da obaveze prema dobavljačima nisu plaćane, niti je prvi izlazni PDV od početnih „navodnih“ dobavljača „Jubil“ d.o.o.Sarajevo i „SG Mesing“ d.o.o. Brčko plaćen UIO BiH, i kod UIO BiH na osnovu lažne dokumentacije, nezakonito poslujući, tj.poslujući suprotno propisanim odredbama Zakona o PDV-u i

suprotno poreskom zakonodavstvu BiH, ostvarili i realizovali takvim nezakonitim poslovanjem poreski kredit po osnovu PDV-a i povrat PDV-a od UIO BiH i **oštetili Budžet BiH za iznos od 9.783.493 KM**, pri čemu od navedenog iznosa štete po budžet BiH, **iznos 5.733.195,34 KM se odnosi na neosnovan povrat PDV-a od UIO BiH, a iznos od 4.050.298,34 KM se odnosi na dodatno utvrđenu obavezu po osnovu manje plaćenih indirektnih poreza UIO BiH**. Iz raspoložive dokumentacije, prema mišljenju vještaka, proizilazi da su ova pravna lica u podnesenim PDV prijavama UIO BiH prikazala lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima, te su u ovim prijavama iskazivali „fiktivnu“ nabavku mašina, opreme i druge robe, pa su po osnovu takvih „fiktivnih“ nabavki iskazanih u svojim mjesečnim PDV prijavama kod UIO BiH nezakonito ostvarivali pravo na povrat PDV-a od UIO BiH ili koristili poreski kredit kod UIO BiH ili umanjivali svoje poreske obaveze po osnovu indirektnih poreza koje su bili dužni da plate po poreskom zakonodavstvu BiH. Međusobne obaveze koje su proistekle iz navodnih poslovnih odnosa prema pravnim licima koja su se pojavljivala kao navodni kupci i dobavljači mašina, opreme i robe, u većini slučajeva nisu plaćane, već je jedan manji dio obaveze prema tim „navodnim“ dobavljačima zatvaran „fiktivnim“ ugovorima o kompenzacijama ili ugovorima o cesijama, a koje nisu u većini slučajeva provedene putem transakcijskih računa otvorenih kod poslovnih banaka.

Vještak je istakla da je preduzeće „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši nezakonitim poslovanjem, evidentirajući fiktivne nabavke u svojim PDV prijavama, prikazalo ogroman „fiktivni“ ulazni PDV na osnovu „fiktivnih“ ulaznih faktura dobavljača, i tako „fiktivan“ promet evidentirao u svojim poslovnim knjigama i PDV prijavama na osnovu kojih je u periodu poslovanja od 01.01.2006.godine do 31.09.2009.godine, **ostvarilo povrat PDV-a od UIO BiH u iznosu od 3.744.806,93 KM, za koji iznos je oštećen budžet BiH**. Na osnovu raspoložive dokumentacije, vještak je zaključila da se preduzeće „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši i preduzeće „Euro sol“ d.o.o.K.Dubica dovode u direktnu poslovnu vezu, gdje je preduzeće „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši omogućilo na osnovu ispostavljenih „fiktivnih“ faktura o „fiktivnom“ prometu i „fiktivnoj“ prodaji mašina i opreme preduzeću „Euro sol“ K.Dubica da također **izvrši povrat PDV-a od UIO BiH u 2008. i 2009.godine u iznosu od 1.631.697,00 KM, za koji iznos je oštećen Budžet BiH**, obzirom da je navedeno preduzeće od „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši nabavilo robe-opreme i mašina koje nisu mogle biti predmet prodaje, budući da su vlasništvo Raiffeisen lizinga u Banja Luci, pri čemu je na fakturama koje su ispostavljene od strane preduzeća „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši prema preduzeću „Euro sol“ d.o.o.K.Dubica desetak puta uvećana vrijednost mašina i opreme, sve u cilju stvaranja ogromnog ulaznog PDV-a preduzeću „Euro sol“ d.o.o.K.Dubica i omogućavanja povrata PDV-a od strane UIO BiH. Na ovaj način su pravna lica „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši i „Euro sol“ d.o.o.K.Dubica nezakonitim poslovanjem ukupno od UIO BiH izvršili neosnovani povrat PDV-a u iznosu od **5.376.503,93 KM**, koji je UIO BiH uplatila na njihove transakcijske račune i **za koji iznos je oštećen Budžet BiH**. Vještak dalje navodi da su ova uplaćena novčana sredstva od povrata PDV-a, u daljem transferu novčanih sredstava kod poslovnih banaka u kojima su navedena pravna lica imala otvorene transakcijske račune, prikazivana kao uplate novčanih sredstava, dobavljačima za „navodnu“ nabavku pomenutih mašina, ostale opreme i robe, ili su pomenuta novčana sredstva od nezakonitog povrata PDV-a uplaćivana kao avansi za nabavku robe bez izdavanja poreske fakture, ili su podizana sa žiroračuna od strane odgovornih lica u navedenim pravnim licima prikazujući takve isplate kao troškove, a sve u cilju da se novac od

nezakonitog povrata PDV-a, tj. novac proistekao iz krivičnog djela poreske utaje, **unese u legalne novčane tokove** i kao takav dalje transferira.

Nadalje, u mišljenju je izneseno i to da je pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši svom dobavljaču mašina i opreme, pravnom licu „VG & Premium“ d.o.o. Banja Luka dužno . 25.000.000,00 KM, pravnom licu „Woodland Zemlja i šume“ d.o.o. Modriča oko 1.500.000,00 KM, pravnom licu „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod također oko 1.500.000,00 KM, dok i preduzeće „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka koje se pojavljuje kao navodni dobavljač spornih mašina preduzeću „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši svojim navodnim dobavljačima, pravnim licima „SG Mesing“ d.o.o. Brčko i „Jubil“ d.o.o. Sarajevo nije izvršilo plaćanje robe, niti su pomenuta pravna lica u svojim PDV prijavama evidentirala promet sa pravnim licem „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, pa je iz raspoložive dokumentacije utvrđeno da nije plaćen prvi izlazni PDV od strane navodnih dobavljača „Jubil“ d.o.o. Sarajevo i „SG Mesing“ d.o.o. Brčko za navodno fakturisane mašine, dakle da između dobavljača nije bilo plaćanja obaveza za isporučenu robu, jer je utvrđeno da se radi o fiktivnom prometu propisanom odredbama člana 64. Zakona o PDV-u u cilju izbjegavanja plaćanja indirektnih poreza.

Vještak je dalje istakla da su pravna lica „VG Premium“ Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o. B. Brod i druga, mašine i opremu koje je pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši već posjedovalo i nabavilo u ranijem periodu, 2006. godine i prije, a što je vidljivo iz kartice osnovnih sredstava pravnog lica za 2005., 2006., 2007. i 2008. godinu i iz naloga o knjiženju osnovnih sredstava ovog pravnog lica, po nekoliko puta fiktivno fakturisala pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši, i to jednu te istu mašinu ili opremu ili neku drugu robu, pa je na osnovu toga pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši, evidentiralo fiktivni ulazni PDV i ostvarivalo povrat PDV-a od UIO BiH.

Na osnovu ovih faktura o navodnoj nabavci mašina, opreme i robe, stvaran je ogroman ulazni PDV pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši i drugim pravnim licima u lancu kojima je na ovaj način izvršen povrat PDV-a od UIO BiH, pri čemu je iz raspoložive dokumentacije i iz izjava odgovornih i drugih lica utvrđeno da stvarnog prometa nije ni bilo, nego su ispostavljane fiktivne fakture.

U daljem izlaganju, vještak je navela da je pravno lice „V&G Premium“ d.o.o. Banja Luka u poslovnim knjigama prikazalo da je nabavilo mašine, opremu i drugu robu od obveznika „JUBIL“ d.o.o. Sarajevo i „SG Mesing“ d.o.o. Brčko, te je iste mašine i opremu u ukupnoj vrijednosti od 31.363.941,86 KM u kojoj je sadržan PDV u iznosu od 4.557.153,95 KM fakturisalo pravnom licu „MB Kečerović“. Na kartici dobavljača „SG Mesing“ u 2008. godini kod „V&G Premium“ je knjižena obaveza od 16.766.745,71 KM, a na kartici kupaca je knjižena vrijednost prodane robe od 2.979.302,68 KM koja nije plaćena. U pravnom licu „JUBIL“ nije izvršen i evidentiran promet opreme, mašina i druge robe, zbog čega su fakture „JUBIL“ d.o.o. prema pravnom licu „V&G Premium“ d.o.o. B.L. fiktivno sačinjavane, kao i fakture prema pravnom licu „MB Kečerović“, iz čega proizilazi da sav navedeni promet predstavlja fiktivni promet kako je to određeno odredbama člana 64. Zakona o PDV. Kod pravnog lica „V&G Premium“ na kartici konta dobavljača i ulaznog PDV-a za 2008. godinu za dobavljača „JUBIL“ d.o.o. izvršeno je knjiženje fiktivnih faktura po osnovu fiktivnih nabavki dobara od dobavljača „JUBIL“ d.o.o. u vrijednosti ukupnih nabavki u iznosu od 9.027.950,87 KM za 2008. godinu koji iznos nije plaćen.

Vještak na osnovu dokumentacije konstatuje da vrijednost mašina ne odgovara stvarnom stanju, navodeći primjer mašine za proizvodnju pet ambalaže koje je fakturisana pravnom licu „Janjoš“ d.o.o.Prijedor u vrijednosti od oko 1.100.000,00 KM, a ista je proizvedena 1983.godine i već duži period nije u upotrebi, te je pravno lice „Janjoš“ d.o.o.Prijedor samo stvoren ogroman ulazni PDV sa pravom odbitka i ostvarivanja poreskog kredita kod UIO BiH, pa je ovakvim poslovanjem pomenuto pravno lice umanjivalo svoje poreske obaveze po osnovu indirektnih poreza koje je bilo dužno platiti UIO BiH.

Na osnovu raspoložive dokumentacije, vještak je utvrdila da je pravno lice „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši preuzelo kompletnu liniju za proizvodnju sokova koju je 2006.godine nabavilo od pravnog lica „Golden Metro“ d.o.o.B.L. po osnovu ugovora o finansijskom lizingu Raiffeisen banke, u vrijednosti od 725.400,00 KM sa PDV-om, a istu tu liniju za proizvodnju sokova prodalo je pravnom licu „Euro sol“ d.o.o. K.Dubica u 2008.godini, povećavajući vrijednost ove proizvodne linije na način da je proizvodnu liniju pravno lice „MB Kekerović“ razdjelilo na više tehnoloških dijelova za koje je pojedinačno, za svaku tehnološku cjelinu ispostavljalo posebne fakture.Osim toga mašine i oprema nisu mogle biti predmet prodaje jer su vlasništvo Raiffeisen lizinga. Pojedininim dijelovima mašina koje čine jednu tehnološku cjelinu je po nekoliko puta povećana vrijednost iz razloga stvaranja ulaznog PDV-a pravnom licu „Euro sol“ d.o.o. K.Dubica i povrata PDV-a od UIO BiH. Iste mašine i oprema koje su u vlasništvu Raiffeisen lizinga, 2009.godine od strane pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši su ugovorom o *finansijskom lizingu* prenesene na pravno lice „Forteko“ d.o.o.Laktaši. Vještak je na osnovu raspoložive dokumentacije utvrdila slijedeće: da je vrijednost mašina povećana nekoliko puta u odnosu na iznos od 725.400,00 KM sa PDV-om kolika je vrijednost utvrđena ugovorom o lizingu sa Raiffeisen bankom; da su mašine i oprema prodane pravnom licu „Euro sol“ d.o.o.Kozarska Dubica od strane „MB Kekerović“ iako su vlasništvo Raiffeisen lizinga; da je prenesen ugovor o finansijskom lizingu na pravno lice „Forteko“ d.o.o.Laktaši, iako su te mašine prodane „Euro sol“ d.o.o. K.Dubica i da pravno lice „Euro sol“ K.Dubica kupljene mašine vodi na kontu robe, a ne na kontu osnovnih sredstava, iako su one tuđe vlasništvo.

Vještak navodi da je utvrdila da je ovdje riječ o fiktivnom prometu, navodeći primjer nabavke mašine za proizvodnju proizvoda od plastične mase WINDSDOR HSI 200, koju mašinu je: pravno lice „MB Kekerović“ prvi put nabavilo od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o.B.Brod po fakturi broj 63 od 31.01.2007.godine za iznos od 383.760,00 KM sa PDV, potom je istu mašinu pravno lice „MB Kekerović“ po fakturi broj 1304 od 10.07.2007.godine prodalo pravnom licu „Liberty“ d.o.o.B.L. za iznos od 377.597,00 KM sa PDV. Istog dana, 10.07.2007.g., pravno lice „Liberty“ d.o.o.B.L. prodalo je istu mašinu pravnom licu „LA.IM.EX“d.o.o.Novi Grad za iznos od 388.767,60 KM sa PDV-om, a „LA.IM.EX“ istu mašinu prodalo je pravnom licu „Tri-Mar“d.o.o.Novi Grad po fakturi broj 139/07 od **29.06.2007.g.**, da bi na kraju ovog poslovnog odnosa pravno lice „Tri-Mar“ d.o.o.Novi Grad istu mašinu prodalo ponovo „MB Kekerović“ po fakturi broj 04/OS/07 od 11.07.2007.g. za iznos od 401.637,60 KM sa PDV.

Na ovaj način je utvrđeno da je pravno lice „LA.IM.EX“ u svom knjigovodstvu knjižilo prodaju predmetne mašine pravnom licu „Tri-Mar“ dana 29.06.2007.godine, dakle prije nego što je i nabavilo predmetnu robu od „Liberty“ (dana 10.07.2007.godine). Također je u svojoj PDV prijavi za 6.mjesec 2007.godine, pravno lice „LA.IM.EX“

unijelo podatke o izvršenom prometu sa pravnim licem „Tri-Mar“ iako je predmetnu mašinu nabavilo tek 10.07.2007.godine od „Liberty“. Međusobna potraživanja po ovom fiktivnom prometu zatvorena su ugovorom o cesiji koji je zaključen dana 11.07.2007.godine.

Dalje se u mišljenju vještaka ističe poslovanje pravnog lica „Tri-Mar“ d.o.o.Novi grad sa pravnim licem „VG Premium“ d.o.o.Banja Luka u 2009.godini, od kojeg je po fakturi broj 58/09 od 29.05.2009.godine nabavljena roba superljepak – ljepilo za iznos od 969.951,20 KM sa PDV što ukupno iznosi 140.933,08 KM. Ovaj iznos je evidentiran u poslovnim knjigama i u PDV prijavi za 5. mjesec 2009.godine i po osnovu navedene nabavke superljepila pravno lice „Tri-Mar“ ostvarilo je pravo na povrat PDV-a od UIO BiH u iznosu od **133.906,00 KM**. Kalkulacijom je izračunata cijena pojedinačnog ljepila od **26,92 KM** bez PDV-a, a uvoznik predmetnog ljepila je pravno lice „Prirodna odluka“ d.o.o.Banja Luka u čijoj dokumentaciji je, prema maloprodajnoj kalkulaciji i fakturama dobavljača iz Kine, cijena pojedinačnog superljepka iznosi 1,45 KM, dok nabavna cijena po fakturi dobavljača broj:55585 iznosi **0,98 KM**. Cijena istog ljepila na tržištu BiH iznosi 1,00 KM po komadu, dok je pravno lice „VG Premium“ d.o.o.Banja Luka je pravnom licu „Tri-Mar“ d.o.o.Novi Grad isto ljepilo fakturisalo za iznos od 969.951,20 KM sa PDV-om gdje cijena pojedinačnog supeljepila iznosi 26,92 KM. Ispostavljanjem ove fakture gdje fakturna vrijednost robe ne odgovara stvarnoj cijeni robe i gdje po istoj fakturi pravnom licu „Tri-Mar“ d.o.o.Novi Grad omogućeno neosnovano korištenje prava odbitka ulaznog PDV-a u iznosu od 140.933,08 KM i povrat PDV-a od UIO BiH u iznosu od **133.906,00 KM**, oštećen je budžet BiH za navedeni novčani iznos.

Pored toga, kod pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o.Laktaši je pronađena faktura istog broja 58/09 koju je također izdalo pravno lice „V&G Premium“ d.o.o. Banja Luka, s tim što ta faktura nosi datum 04.05.2009.godine i po istoj je pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o.Laktaši fakturisano brašno. Iz pomenutog proizilazi da je pravno lice „V&G Premium“ u istom mjesec različitim kupcima („Tri-mar“ i „MB Kekećević“) izdao dvije fakture pod istim brojem 58/09 sa različitim datumima 29. I 04.05.2009. iz čega vještak izvodi zaključak da se u konkretnim slučajevima radilo o fiktivnom prometu propisanom odredbama člana 64. Zakon o PDV-u, a sve u cilju izbjegavanja plaćanja indirektnih poreza ili ostvarivanja povrata kod UIO BiH.

Vežano za poslovnu dokumentaciju pravnog lica „V&G Premium“ d.o.o.Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o.Bosanski Brod i „Woodland zemlja i šume“ d.o.o.Modriča, vještak je konstatovala da je ista zapaljena, odnosno navodno izgorila u požaru prilikom samozapaljivanja automobila u kojima se nalazila cjelokupna dokumentacija o poslovanju pomenutih pravnih lica, uključujući i računare u kojima su bili pohranjeni knjigovodstveni podaci. Poslovna dokumentacija za pravno lice „Jubil“ d.o.o.Sarajevo, „SG Mesing“ d.o.o.Brčko, „Hong“ d.o.o.Sarajevo, „Plus trade“ d.o.o.Prnjavor je također nedostupna, pomenuta pravna lica ne posluju na prijavljenim adresama niti obavljaju privrednu djelatnost i nije ih moguće pronaći.

Na osnovu navedenog, vještak zaključuje da se u konkretnom slučaju radi o fiktivnom prometu između navedenih pravnih lica, pri čemu su samo ispostavljane fiktivne fakture, a stvarnog prometa nije ni bilo, te je jedini cilj bio da se po osnovu takvih fiktivnih faktura, bez stvarnog prometa robe izvrši povrat PDV-a od UIO BiH i ošteti Budžet BiH za već pomenuti iznos od **9.783.493,00 KM**.

Vještak je, analizirajući dokumentaciju navedenu u svom Nalazu, a koja se odnosi na međusobno poslovanje pravnih lica „MB Kekećević“ d.o.o.Laktaši, „Euro sol“ d.o.o.K.Dubica, „VG Premium“ d.o.o.Banja Luka, „Ceresol“ d.o.o.B.Brod, „Plus Trade“ d.o.o.Prnjavor, „Janjoš“ d.o.o.Prijedor, „Woodland Zemlja i šume“ d.o.o.Modriča, „Jubil“ d.o.o.Sarajevo, „SG Mesing“ d.o.o.Brčko, „Zoral“ d.o.o.Banja Luka, „Forteko“ d.o.o.Laktaši, „Marija“ d.o.o.B.Brod, „Tri Mar“ d.o.o.Novi Grad, „Liberty“ d.o.o.Novi Grad, „Laimex“ d.o.o.Novi grad, „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Laktaši i drugih, ustanovila da je istim ukupno utvrđena dodatna porezna obaveza u iznosu od **9.783.493,00 KM**, te je ustanovila iznose prijavljenih i utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a, po godinama i pojedinačno po poreskim obveznicima, načinivši zbirnu rekapitulaciju na slijedeći način:

- Pravno lice „**MB Kekećević**“ za 2006.godinu 142.868,00 KM, za 2007.g. 891.231,00 KM, za 2008.g. 2.315.298,00 KM, za 2009.g. 534.809,00 KM, za 2010.g. 850,00 KM, **ukupno 3.885.056,00 KM;**
- Pravno lice „**EURO-SOL**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. -1.733,00 KM, za 2008.g. 1.359.579,00 KM, za 2009.g. 293.289,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 1.651.135,00 KM;**
- Pravno lice „**Janjoš**“ za 2006.g. 37.717,00 KM, za 2007.g. 442.970,00 KM, za 2008.g. 1.002.139,00 KM, za 2009.g. 261.961,00 KM, za 2010.g. -17,00 KM, **ukupno 1.744.770,00 KM;**
- Pravno lice „**VG Premium**“ za 2006.g. 131.201,00 KM, za 2007.g. 354.347,00 KM, za 2008.g. 222.481,00 KM, za 2009.g. 338.908,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 1.046.937,00 KM;**
- Pravno lice „**Woodland Zemlja i Šume**“ za 2006.g. 9.524,00 KM, za 2007.g. 479,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 541.179,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 551.182,00 KM;**
- Pravno lice „**Zoral-komerc**“ za 2006.g. 1.098,00 KM, za 2007.g. 1.955,00 KM, za 2008.g. 25.084,00 KM, za 2009.g. 88.802,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 116.939,00 KM;**
- Pravno lice „**Ceresol**“ za 2006.g. 29.085,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 29.085,00 KM;**
- Pravno lice „**S.G.Mesing**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**Jubil**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**Forteko**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 5.598,00 KM, za 2009.g. 95.034,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 100.632,00 KM;**
- Pravno lice „**Marija**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 48.794,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 48.794,00 KM;**
- Pravno lice „**Tri-Mar**“ za 2006.g. 12.793,00 KM, za 2007.g. 6.559,00 KM, za 2008.g. 1.933,00 KM, za 2009.g. 149.489,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 170.774,00 KM;**
- Pravno lice „**Liberty**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 1.484,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 1.484,00 KM;**

- Pravno lice „**LA.IM.EX**“ za 2006.g. 1.366,00 KM, za 2007.g. 1.406,00 KM, za 2008.g. 738,00 KM, za 2009.g. 114,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 3.624,00 KM;**
- Pravno lice „**Hong**“ za 2006.g. -14.798,00 KM, za 2007.g. 10.830,00 KM, za 2008.g. 312.896,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 308.928,00 KM;**
- Pravno lice „**Trgopromet Dragan**“ za 2006.g. 117.903,00 KM, za 2007.g. 6.250,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 124.153,00 KM;**

dakle, u 2006.godini ukupno **468.757,00 KM**, u 2007.godini ukupno **1.715.778,00 KM**, u 2008.godini ukupno **5.245.746,00 KM**, u 2009.godini ukupno **2.352.379,00 KM**, u 2010.godini ukupno **833,00 KM**, što sveukupno čini **9.783.493,00 KM** prijavljenih i utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a.

Od ovog iznosa, iznos od 5.733.195,00 KM se odnosi na neosnovan povrat PDV-a od strane UIO BiH, a prema pravnim licima i po godinama kako je to predstavljeno u zbirnoj rekapitulaciji '*Povrat sredstava od strane UIO po poreznim obveznicima za period 01.01.2006.-30.09.2008.g.*':

- Pravnom lice „**MB Kekerović**“ za 2006.g. 186.738,36 KM, za 2007.g. 961.704,67 KM, za 2008.g. 1.740.883,71 KM, za 2009.g. 855.480,19 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 3.744.806,93 KM;**
- Pravno lice „**EURO-SOL**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 969.735,00 KM, za 2009.g. 661.962,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 1.631.697,00 KM;**
- Pravno lice „**Janjoš**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**VG Premium**“ za 2006.g. 2.069,00 KM, za 2007.g. 12.550,00 KM, za 2008.g. 40.650,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 55.269,00 KM;**
- Pravno lice „**Woodland Zemlja i Šume**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 630,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 630,00 KM;**
- Pravno lice „**Zoral-komerc**“ za 2006.g. 372,00 KM, za 2007.g. 6.993,00 KM, za 2008.g. 4.646,00 KM, za 2009.g. 13.092,52 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 25.103,52 KM;**
- Pravno lice „**Ceresol**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**S.G.Mesing**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**Jubil**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**Forteco**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 21.472,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 21.472,00 KM;**
- Pravno lice „**Marija**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM;**
- Pravno lice „**Tri-Mar**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 62.720,52 KM, za 2008.g. 14.491,00 KM, za 2009.g. 143.356,10 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 220.567,62 KM;**

- Pravno lice „**Liberty**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 32.938,00 KM, za 2008.g. 360,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 33.298,00 KM**;
- Pravno lice „**LA.IM.EX**“ za 2006.g. 219,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 43,27 KM, za 2009.g. 76,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 338,27 KM**;
- Pravno lice „**Hong**“ za 2006.g. 13,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 13,00 KM**;
- Pravno lice „**Trgopromet Dragan**“ za 2006.g. 0,00 KM, za 2007.g. 0,00 KM, za 2008.g. 0,00 KM, za 2009.g. 0,00 KM, za 2010.g. 0,00 KM, **ukupno 0,00 KM**;

dakle, u 2006.godini ukupno 189.411,36 KM, u 2007.godini ukupno 1.076.906,19 KM, u 2008.godine ukupno 2.770.808,98 KM, u 2009.godini ukupno 1.696.068,81 KM, u 2010.godine ukupno 0,00 KM, **što sveukupno čini 5.733.195,34 KM povrata PDV-a od strane UIO BiH prema pomenutim pravnim licima.**

Tokom unakrsnog ispitivanja na glavnom pretresu, vještak je dodatno pojasnila način utvrđivanja pomenutih činjenica, kao i rezultat koji je nalazom dobila. Navela je da se pri izradi nalaza bazirala na zakonske i podzakonske akte koji su navedeni u nalazu, kao i raspoloživoj dokumentaciji. Radi se o zakonima iz oblasti poreskog zakonodavstva, a što se tiče trgovačkog prava, navodi da ima još zakona koji regulišu promet između pravnih subjekata. Zadatak koji je dobila naveden je u naredbi Tužilaštva BiH, a što je pojasnila u pisanom djelu nalazu. Tvrdi da je za svaku fakturu i navedeni pojedinačni promet navela i dokumentaciju iz koje se može zaključiti da se radi o fiktivnom prometu. Na pitanje da objasni dodatnu poresku obavezu i kako se do nje dolazi, navodi da je to porez na promet koji se odvija između pravnih lica i na dodatnu vrijednost. Pojasnila je sistem samo-oporezivanja koji vrijedi u BiH, UIO ima obavezu isti kontrolisati, ako se tom kontrolom utvrdi da nije pravilno izvršeno samo-oporezivanje, vrši se utvrđivanje dodatne poreske obaveze, i onda za taj poresni iznos nadležni organi vode istragu. Na tvrdnju odbrane da je bilo stvarnog prometa i da nema utaje poreza, da jedino može biti kod nabavke robe, vještak navodi da je u svom nalazu i mišljenju, za svaku pojedinu transakciju jasno navela na osnovu čega zaključuje da je u pitanju fiktivni promet. Pojašnjava slučajeve, gdje je bila roba široke potrošnje, navodi da je roba na 6 šlepera kružila između nekoliko pravnih lica u istom danu. Što se tiče prometa u tranzitu to je jedan oblik trgovine na veliko i propisan je Zakonom u unutrašnjoj trgovini, taj promet u tranzitu apsolutno nije tretiran u ovom predmetu, osim u jednom slučaju gdje se spominju tri firme koje su u jednom danu prometovale 7 šlepera robe. Kod prometa robe u tranzitu, potvrđuje da se roba nemora kretati, nego samo dokumentacija, ali tvrdi da u ovim poslovnim odnosima nije bilo prometa robe u tranzitu. Ostaje kod svoje tvrdnje da između pomenutih pravnih lica nije bilo stvarnog prometa, da se radila samo o izdavanju dokumentacije i da je to bila suština njihovog poslovanja, navodeći primjer MB Keckerović, koji je dva puta prodavao istu robu što odmah ukazuje da u poslovanju nešto nije uredu. Na tvrdnju odbrane da zakon ne zabranjuje da se roba i po pet puta proda, vještak tvrdi da zakon to zabranjuje, pozivajući se na odredbe člana 4. Zakona o PDV-u kojim je definisan promet robe. Navodi da joj nije bio zadatak da utvrđuje da li je neko vršio popis zaliha, vidjela je samo zapisnike o identifikaciji robe. Na dalji upit odbrane navodi da je Zakon o PDV-u propisao šta je ulazni a šta izlazni PDV, što je navedeno na strani 3 i 4 njenog Nalaza. Tako pojašnjava Izlazni PDV je obaveza prodavca koji prodaje robu ili

pruža usluge, a ulazni PDV je obaveza onog koji kupuje robu. Dalje navodi da kupac ima porezne olakšice ako je promet obavljen po zakonu, ali ne i u konkretnom slučaju ako je taj promet obavljen protivno zakonu. Kao konkretan primjer ovoga ističe da ukupan promet između MB Kekerović, Janjoš i Zoral komerca je za period vještačenja iznosio 9.319.180,18 KM, sa PDV-om koji promet ne odgovara stvarnom stanju, radi se isključivo o vrijednosti mašina i opreme, a ne o robi široke potrošnje. Vrijednost ovih nabavljenih mašina i opreme je višestruko uvećana u odnosu na stvarnu vrijednost mašina koja je iskazana u fakturama navedenih dobavljača, ovo je navela na osnovu identifikacije spornih mašina koju je izvršila komisija, u kojoj su bili predstavnici, odnosno odgovorna lica, zajedno sa predstavnicima UIO BiH. Ova identifikacija je izvršena 23.11.2009., sačinjene su službene zabilješke 12.01.2010., u koje je izvršila uvid i na osnovu čega je dala svoj nalaz. Pravno lice Euro Sol je u svom knjigovodstvu knjižilo predmetnu nabavku mašina i opreme na kontu robe, a radi se o nabavci osnovnih sredstava, te su u svojim poslovnim knjigama prikazali ulazni PDV po osnovu navodne nabavke mašina i opreme u iznosu od 1.356.807,40 KM, i na osnovu tako iskazanog ulaznog PDV-a izvršili povrat kod UIO BiH. Dalje navodi da je izvršila uvid u dokumentaciju i utvrdila da su ove predmetne mašine koje je fakturisalo MB Kekerović, nisu mogle biti predmet prometa, jer su iste mašine vlasništvo Raiffeisen Leasing-a iz Banja Luke. Što znači da pravno lice MB Kekerović nije vlasnik tih mašina, jer vrijednost iz ugovora o finansijskom lizingu nije u potpunosti isplaćena Raiffeisen banci. Također, iz ove dokumentacije može se utvrditi da su iste mašine koje su prodane pravnom licu Euro Sol, prodane su i pravnom licu Forteco od strane MB Kekerović, odnosno Forteco je preuzeo dio neisplaćenog lizinga od MB Kekerović, o čemu je zaključen ugovor. Znači, MB Kekerović je dva puta prodalo jedne te iste mašine, i to mašine koje je preuzelo na osnovu lizinga od pravnog lica Golden Metro iz Banja Luke, za šta postoji faktura iz 2006.g., da bi poslije toga bio obavljen i drugi promet. Tadašnja vrijednost mašina iznosila je 725.400,0 KM, dok je pravno lice VG Premium kroz svoje fakture ispostavljene MB Kekeroviću, razdvojilo tu proizvodnu liniju na manje cjeline i višestruko joj povećalo vrijednost u odnosu na stvarnu vrijednost. Po istom osnovu MB Kekerović je Euro Solu prodalo proizvodnu liniju po većim cijenama, što je sve navela u svom nalazu. Na upit odbrane navodi da nije imala nalaz vještaka mašinske struke o vrijednosti mašina, ali je u nalazu tačno navela o kojim mašinama se radi. Navodi da je imala zadatak utvrditi koliko je svako pojedino pravno lice prijavilo samooporezivanja za sve sporne poreske periode, a koliko je svako pravno lice uplatilo poreza i kako su se kretali novčani tokovi, to joj nije poznato, osim u dijelu povrata PDV-a što je iskazala u svom nalazu. Imala je uvid u rješenja o povratu PDV-a i nakon pravosnažnosti tih rješenja je izvršen povrat PDV-a za ova pravna lica. U odnosu na pravno lice „Woodland zemlja i šume“, potvrđuje da je imala uvid u PDV prijave, pojašnjavajući nalaz u kojem su navedene „0“, znači da je u PDV prijavama navedeno 0 ili da to pravno lice nije ni podnijelo PDV prijavu za određeni period. Na tvrdnju odbrane optuženog Vidić Predraga da su PDV prijave podnesene, ali da je na njima navedeno da nije bilo prometa, vještak ističe da je izvršila uvid u navedene prijave, i radi se o nulama, i da se isto ne mjenja u odnosu na njen nalaz. U odnosu na navode strane 132 Nalaza, u vezi satova, vještak je pojasnila da je vrijednost tih satova višestruko povećana u odnosu na uvoznu vrijednost, i da se njeni navodi iz nalaza odnose se na fakturisanu vrijednost robe. Navodi da na raspolaganju nije imala procijenjenu vrijednost tih satova od strane državnih organa, niti je to u nalazu navela. Također je u vezi sa upitom odbrane kojim zakonom je ograničeno formiranje cijena na tržištu za ovakvu vrstu robe, vještak pojašnjava da je u principu slobodno

formiranje cijena, osim pravnih akata koje donose entitetske vlade za proizvode od interesa za entitet, kao i kantonalne vlade za proizvode od društvenog značaja (ulje, benzin, brašno i sl.) Satovi su u domenu slobodnog formiranja cijena uz navode da je u svom nalazu navela koju dokumentaciju je imala na uvid prilikom izrade nalaza, te je konkretno u odnosu na poreskog obveznika Woodland zemlja i šume to navedeno na strani 349 do kraja gdje je tretiran ovaj poreski obveznik, s tim da je imala uvid u ugovor o prenosu vlasništva nad ovim pravnim licem. Zapisnik o primopredaji društva je zaključen isti dan kada i ugovor o prenosu, novi vlasnik – Udovičić Ranko u tom momentu 13.11.2009.g. je preuzeo kompletnu knjigovodstvenu dokumentaciju za 2008. i 2009.g. Ovi datumi nisu navedeni u nalazu, te navodi da dopunjava nalaz i mišljenje u tom dijelu, odnosno da je ugovor zaključen 13.11.2009.g. i da je isti dan sačinjen zapisnik o primopredaji, prema kojem je knjigovodstvena dokumentacija od strane ranijeg vlasnika Vidić Milene predata novom osnivaču Udovičić Ranku. Nije imala na raspolaganju akt Osnovnog suda Banja Luka kojim se obavještava UIO o promjenama za pravno lice Woodland zemlja i šume, sjedišta i lica ovlaštenog za zastupanje. Pojašnjava u odnosu na navod na strani 355 nalaza, gdje stoji da po izjvi odgovornog lica poresni obveznik nije imao poslovnih aktivnosti ni poslovne dokumentacije, da se radi o Vidić Mileni. Tokom **unakrsnog ispitivanja mjenja nalaz u tački 2., u dijelu povrata sredstava u odnosu na ovo pravno lice, te navodi iznos od 770 KM, u kojem iznosu je pravnom licu Woodland zemlja i šume izvršen povrat po dva rješenja** U odnosu na tvrdnju da se radi o nezakonitom povratu, na poseban upit koji promet je osporila u aprilu mjesecu, vještak navodi da je UIO donijela rješenje od 19.11.2009., odnosi se na poreski period od 01.04. do 30.04.2009.g., ali ne zna po kom osnovu, ona je u svoj nalaz samo prenijela navode UIO kojim je ovom poreskom obvezniku konstatovan povrat PDV). Za Pavlović Zorana, navodi da je u svom nalazu obuhvatila i 2006., iako se ovaj optuženi tereti za period počev od 2007., ali je po nalogu Tužilaštva izvršila uvid i u prijave za 2006. te konstatovala postojeće stanje. Nije joj poznato da je Zoral Komerc u ovom periodu imao redovnu kontrolu UIO i da je po toj kontroli obaveze već platio, to nije ni morala znati jer se ne odnosi na zadatak koji je dobila od Tužilaštva. Na dalji upit odbrane tvrdi da je nalaz dala na osnovu raspoložive dokumentacija a koja je kao identična bila dostupna i inspektorima UIO, zbog čega su i njihovi nalazi identični. Na tvrdnju odbrane optuženog Pavlovića da novčani iznos utvrđen zapisnikom, obveznik Zoral komerc se nije žalio i da je ova obaveza već plaćena, što znači da se taj iznos ponovo obrčunava i optuženi ponovo tereti za iste iznose, vještak navodi da u njenom nalazu ni na jednom mjestu ne stoji novčani iznos na koji se odbrana poziva Osim toga navodi da se nije bavila dodatno utvrđenim obavezama i da li su iste plaćene i nije vršila uvid u karticu poreznog obveznika kod UIO kako bi utvrdila stanje na istim. Na dalji upit da objasni fiktivnim promet na osnovu kojeg je izvršen povrat PDV-a, vještak je pojasnila da je konstatovala da je UIO donijela akt kojim se Zoral komercu vrši povrat PDV-a i u kom iznosu, te joj nije poznato da je Zoral komerc odmah sutradan vratio taj iznos smatrajući da mu je neosnovano vraćeno, nije se bavila tom analizom. Potvrđuje da je promet fiktivan, i da su svi obračuni posljedica tog fiktivnog prometa.

Na pitanja odbrane optužene Trivundža Biljane, navodi da cijenu robe određuje onaj koji prodaje robu prema tržišnim uslovima, a za određenu robu cijenu određuje država. Po njenom mišljenju kupac mora znati odakle je njen dobavljač nabavio robu, u današnjim uslovima poslovanja gdje je solventnost upitna, kupac mora voditi računa ko mu je dobavljač, isto tako i dobavljač ko je kupac. U odnosu na lanac kupovine mašine Windsor, pri čemu optužena Trivundža na kraju zaračunava maržu

od 10.000,00 KM vještak navodi da se transakcija odvija između šest pravnih lica u samo jednom danu, što je nemoguće s tim da mašine na kraju nisu stigle u Novi Grad, zbog čega je ovaj promet fiktivan. Navodi da Trivundža Biljana nije platila državi obaveze po ovome prometu, ovim prometom oštetila je budžet države, jer je knjižila prodaju te mašine 29.06.2007., dakle i prije nego je istu nabavila od pravnog lica Libertya, što znači da je ona nešto prodala 12 dana prije nego što je to uopšte nabavila, zbog čega navodi da je cjelokupan ovaj promet fiktivan. U vezi sa pitanjima odbrane optužene Trivundža Biljane dalje je navela da nije imala na uvid dokument o popisu zaliha ljepljiva, koji je vršila UIO, što joj nije trebalo, imala je druge dokumente koje je navela u nalazu, i na osnovu kojeg je dala svoje mišljenje. Pojašnjava da je Tri Mar nabavio ljepljivo od VG premium po cijeni od 26,92 KM, iako je opće poznato da je stvarna cijena ljepljiva oko 1 KM, što po ocjeni vještaka jasno govori o čemu se radi, da je o navedenoj transakciji već dala pojašnjenje, i da se navedeno ne može podvesti pod slobodno formiranje cijene.

Svjedok Popović Dušan (zapisnik 25.08.2015.) dipl.ekonomista, uposlen u UIO BiH- Regionalni centar Banja Luka, šef Gupe za kontrolu, navodi da je uposlen u UIO BiH od samog njenog osnivanja 2005., odjel u kojem radi je u sastavu Odsjeka za carine. Pojasnio je proceduru kod uvoza i stavljanja robe pod carinski nadzor, što je propisano Zakonom o carinskoj politici i Odlukom o primjeni Zakona o carinskoj politici, navodeći da onog momenta kada roba ulazi u carinsko područje BiH ona se prijavljuje carinskom organu, putem pismene prijave, radi stavljanja u određeni carinski postupak. Deklarant je dužan da priloži određenu carinsku dokumentaciju uz prijavu, iz čega se mora vidjeti o kojoj robi se radi, količini, cijeni, porijeklu i sl., kao i transportne dokumente, iz kojih se vidi ko je prevoznik i kojim prevoznim sredstvom. Ukoliko se radi o robi koja podliježe inspekcijским pregledima, prilažu se i određena inspekcijiska uvjerenja, zavisi o kojoj vrsti robe se radi. Deklarant podnosi carinsku prijavu putem špeditera, prijavljuje robu za carinjenje. Roba se mora fizički priložiti carinskom organu i tada započinje carinski postupak, u kojem se provjerava da li je priložena sva odgovarajuća dokumentacija. Sistem ASEKUDA je sistem preko kojeg se vrši ova carinska procedura, taj sistem automatski određuje određenu traku na koju roba ide, što ovisi o vrsti robe, i od čega zavisi dalji postupak, odnosno da li će se raditi detaljan pregled ili samo pregled dokumentacije. Šef ispostave, ukoliko sam izvrši procjenu, može robu uputiti na pregled. Vršiti se poređenje podataka na robnim dokumentima, odgovaraju li količini, kakvoći i fizičkim karakteristikama robe. Posebna pažnja, obraća se na carinsku vrijednost robe, koja se utvrđuje sa različitih šest metoda, najčešći metod je vrijednost transakcije. Pored carinske prijave, deklarant podnosi i obrazac deklaracija vrijednosti u kojem su pobrojani detalji oko transakcijske vrijednosti. Nakon izvršenih provjera, sačinjava se otpremnica, deklarant je dužan da u zakonom predviđenom roku izvrši uplatu određenih dadžbina (carina, carinsko evidentiranje, taksa, akciza, PDV i sl). Deklarant je dužan da podnese bankarsku garanciju kojom garantuje da će uplatiti navedene dadžbine, može priložiti svoju garanciju ili će to učiniti njegov špediter. Tek nakon obavljene gore opisane procedure roba može biti puštena. Naknadno, carinski organ može mijenjati pojedine djelove u carinskoj prijavi, nakon provjere određenih podataka. Ako se nakon puštanja robe utvrdi ozbiljna sumnja da podaci o količini, cijeni, vrsti robe i drugom nisu tačni, tada se pokreću određene aktivnosti naknadne provjere faktura u zemlji izvoza. Propisana je administrativna saradnja između zemalja ugovornica, što je regulisano međunarodnim ugovorima, u slučaju da se pojavi sumnja u vrijednost fakture, da ista eventualno nije tačna ili da je lažna. Takva fakture, šalje se zemlju izvoza radi provjere, nakon koje slijedi dostavljanje odgovora. Ukoliko je odgovor

negativan, odnosno nadležni organi odgovore da faktura nije vjerodostojna ili da nije izdata, onda onaj ko je podnio zahtjev za takvu provjeru pokreće određeni postupak izmjene podataka u carinskoj deklaraciji i naknadnim obračunom carinskih dadžbina vrši se naplata ili povrat, što zavisi od obračuna. Ukoliko su netačni podaci o količini, vrijednosti, porijeklu i sl. kažnjivi po Zakonu o carinskim prekršajima, pokreće se i carinski prekršaj ako je to iznos uskraćenih dadžbina do 5000 KM, a ako neplaćene dadžbine prelaze ovaj iznos, tada je to krivično djelo. Poznato mu je pravno lice MB Kečerović, ne zna ko je odgovorna osoba u pravnom licu, ali zna da se bave uvozom razne robe. Svjedok nije učestvovao u radu po ovom predmetu, ali mu je poznata činjenica da se radilo o uvozu badema iz Turske.

Tokom unakrsnog ispitivanja svjedok je potvrdio da carinsku dokumentaciju uz carinsku prijavu podnosi špediter, dokumentacija mora ići sa vozačem, koji dokumentaciju predaje špediteru a ovaj poduzima dalje aktivnosti. Kada špediter preuzme dokumentaciju on je zastupnik uvoznika. Carinski organ provjerava da li su dokumenti ispravni, ali tog momenta carinski organ ne može provjeriti jesu li i vjerodostojni, s tim da carinski službenici provjeravaju postojanje pečata i drugih potrebnih elementa. Sumnjiva faktura se šalje na provjeru, kada zemlja izvoza potvrdi da je faktura stvarna, carinski organ joj daje značaj, nakon toga se ne vrše dalje provjere. Navodi da je za tačnost podataka carinjenja isključivo odgovoran deklarant, a carinski organ ne provjerava da li je deklarant lično vršio prepravke.

Vještak Kos Irhad (zapisnik 25.08.2015. g.) zaposlen u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, po zanimanju dipl.kriminalista, postupao je po naredbi Tužilaštva BiH od 01.11.2010.g. za vještačenje predmeta oduzetih od Kečerović Mladen, računara laptopa, mobilnih telefona i SIM kartice, zatim od Babić Zrnić Slobodanke, mobilnih telefona i računara, potvrđuje da je sačinio Nalaz – Službeni izvještaj od 29.04.2011. izlistavanje podataka sa oduzetih mobilnih telefona i računara, gdje su vidljive sačinjene fakture i knjižna obavještenja, kao i poreski računi (dokaz Tužilaštva 362) Tokom unakrsnog ispitivanja vještak navodi da nije utvrdio da su fakture štampane na istom računaru, već su fakture pronađene na tim računarima. Potvrdio je da se iz navedenog ne može utvrditi da je dokumente sačinjavalo isto lice.

Sadržaj materijalnih dokaza Tužilaštva:

Sud je izvršio uvid u cjelokupan dokazni materijal koji su Tužilaštvo i odbrane optuženih uložile u sudski spis tokom glavnog pretresa i koji dokazi su u ranijem tekstu pobrojani, te će se u daljem tekstu pojedinačno osvrnuti samo na dokaze koji su u najvećoj mjeri uticali na odluku Sudu, usmjerivši sudsko vijeće prema zaključcima o ne/dokazanosti bitnih činjenica iz optužnog akta.

Iz izvještaja o finansijskoj istrazi koji je sačinila SIPA pod brojem P-16-03-04-3-115/06 dana 15.04.2013.g. (dokaz **T-15**) u odnosu na lice Mladen Kečerović, uočljivo je najprije da ovo lice bilo u evidencijama Komercijalne banke a.d. Banja Luka, kao jemac po kreditu pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o.Kozarska Dubica, koji kredit je likvidiran. Nadalje je uočljivo da Mladen Kečerović ima otvorene račune u NLB Razvojnoj banci a.d.Banja Luka, Komercijalnoj banci a.d.Banja Luka (**lice se u evidencijama Komercijalne banke pojavljuje kao ovlašteno lice u pravnom licu**

“MB Kekerović” d.o.o.Trn, također je bio jemac po kreditima – ukupno tri odobrena kredita, pravnom licu “MB Kekerović”, status kredita je likvidiran. Također, iz ovog dokaza proizilazi da je Kekerović bio jemac po kreditu pravnom licu “Euro Sol” d.o.o.K. Dubica, koji kredit je također likvidiran.), Hypo Alpe Adria banci a.d.Banja Luka - tekući račun u domaćoj KM valuti broj 153376465 otvoren 2003.godine. U period od 2003.g. do 2006.g., promet po računu se satojao od ukupno devet uplata na ime ličnog dohotka koje su iznosile 240,00 KM u prvih devet mjeseci 2006.godine, te ukupno 19 gotovinskih uplata izvršenih po nalogu vlasnika računa koje su se kretale u rasponu od 600,00 KM do 1.200,00 KM, te 4 gotovinska priliva sredstava izvršena po nalogu fizičkog lica Bekić Ljiljana u iznosima od 110,00 KM, 490,00 KM, 1.400,00 KM I 1.749,26 KM. U period tokom 2009.godine, izvršena je **jedna bezgotovinska uplata sredstava u iznosu od 38.000,00 KM po nalogu pravnog lica “Euro Sol” d.o.o.K. Dubica** (plaćanje po Ugovoru broj: 03-31-09). U period od 2010.-212.gdoine nije ostvaren promet po računu , po bilo kom osnovu. Sredstva sa računa su isplaćivana posredstvom Visa Credit kartice, koja je blokirana 2010.godine). Iz istog dokaza proizilazi da pravno lice “MB Kekerović” d.o.o.Laktaši, ima otvorene račune: u Raiffeisen Banci d.d.BiH (po navedenom računu je u periodu od 01.01.2006.godine do dana kada je račun blokirana ostvaren promet u ukupnom iznosu od 600,00 KM), Hyppo Alpe Adria Bank a.d.Banja Luka – transakcioni račun otvoren 04.08.2004.godine i isti je u statusu blokirana 16.02.2009.godine. Po navedenom računu je **u 2006.godini uplaćen povrat PDV-a od strane UIO u iznosu od 61.897,35 KM, u 2007.godini uplaćen je povrat PDV-a u ukupnom iznosu od 388.612,35 KM, u 2008.godini uplaćen je povrat PDV-a u iznosu od 1.899.865,00 KM, u 2009.godini uplaćen je povrat PDV-a u iznosu od 855.480,20 KM, također, u 2009.godine izvršena je isplata u korist “Euro Sol” d.o.o. po mjenici u ukupnom iznosu od 587.167,70 KM;** potom račun pravnog lica otvoren kod Unicredit banke d.d.Mostar dana 23.10.2006.godine i isti blokirana dana 16.02.2009.godine, po ovom računu je dana 09.11.2006.godine **izvršena uplata u iznosu od 150.000,00 KM na ime odobrenog dugoročnog kredita, a ista sredstva od 150.000,00 KM su istog dana usmjerena u korist pravnog lica “Janjoš” d.o.o.Prijedor,** uplata po predračunu od 04.11.2006.godine. Ostale uplate sa računa su vršene u korist više pravnih lica I to: “Frutela” B.L., “Bosna Olasta” Bosanski Petrovac, saldo po računu na dan 31.12.2006.godine iznosi 173,62 KM; Nadalje, pravno lice imalo je otvoren račun kod Balkan Investment bnake a.d.Banja Luka, koji je otvoren dana 15.03.2007.godine I isti je u status blokirana od 12.12.2012.godine, isplate sa ovog računa vršene su između ostalog, I u korist drugih pravnih lica, među kojima “Euro Sol” d.o.o , ”Banjalučka pivara ad. Račun pravnog lica otvoren kod Unicredit Banke a.d.Banja Luka 2004.godine i isti je u status blokirana od 11.02.2009.godine, isplate sa računa su vršene u korist pravnih lica-dobavljača, među kojima su: “Banjalučkapivara” ad Banja Luka, “Trgopromet Dragan” d.o.o.Trn, **potom isplata dana 27.07.2006.godine u iznosu od 114.352,00 KM u korist Kekerović Radovana po osnovu ostvarene dividende,** uplate u korist Raiffeisen leasing d.o.o.Sarjaevo , **jedna uplata u iznosu od 285.789,85 KM I više sitnijih uplata,** kako to iz Izvještaja SIPA-e proizilazi. **U toku 2007.godine,**

značajnija uplata je od strane pravnog lica "Janjoš" d.o.o.Prijedor u iznosu od 467.000,00 KM po osnovu uplate za trgovačku robu, a ta sredstva su istog dana usmjerena za otplatu obaveza po dospelom kratkoročnom revolving kreditu iz 2006.godine, u iznosu od 460.050,00 KM, oko kojeg kredita se vodi sudski postupak u vezi naplate, jer isti nije uredno izmiren. Sredstva u iznosu od 450.000,00 KM su po osnovu odobrenog kredita dana 15.10.2007.godine prenijeta na račun pravnog lica "MB Kekećević" u Komercijalnoj banci ad Banja Luka, te saldo po računima na dana 31.12.2007.godine iznosi 102.604,85 KM.

Naposlijetku, pravno lice je dana 17.10.2006.godine otvorilo račun kod Komercijalne banke a.d.Banja Luka, koji je u status blokiran od 29.04.2009.godine. Promet po računima se, između ostalog, sastojao od uplata drugih pravnih lica po osnovu prometa roba ("Euro Sol" d.o.o.K.Dubica, "Zoral Komerc"d.o.o.Banja Luka, "Vitinka"a.d.Zvornik), **potom uplata po osnovu sklopljenih ugovora o kompenzaciji i to: dana 21.05.2008.g., Ugovor o trojnoj kompenzaciji između "MB Kekećević"d.o.o.Laktaši, "Janjoš".d.o.o.Prijedor, "Euro Sol"d.o.o. K. Dubica u iznosu od 674.893,03 KM – uplata dana 21.05.2008.godine u navedenom iznosu, isplata istog dana u istom iznosu; potom dana 20.06.2008.godine Ugovor o trojnoj kompenzaciji između "MB Kekećević", "Euro Sol", "Janjoš", u iznosu od 279.153,00 KM, dana 24.06.2008.godine Ugovor o trojnoj kompenzaciji između "MB Kekećević", "Euro Sol", "Zoral Komerc" u iznosu od 317.087,09 KM, dana 25.12.2008.godine Ugovor o kompenzaciji između "MB Kekećević" I "Janjoš" u iznosu od 2.829.278,18 KM, isplata istog dana u istom iznosu, potom dana 25.12.2008.godine Ugovor o kompenzaciji između "MB Kekećević" I "Euro Sol" u iznosu od 550.022,69 KM, pri čemu su i uplata i isplata bile istog dana u istom iznosu; dana 25.12.2008.godine Ugovor o kompenzaciji između "MB Kekećević" I "Euro Sol" u iznosu od 1.007.003,04 KM, uplata I isplata istog dana u istom iznosu; dana 25.12.2008.godine Ugovor o kompenzaciji između "MB Kekećević" i "Janjoš" u iznosu od 1.383.257,88 KM, isplata u istom iznosu istog dana.**

Nadalje, 15.10.2007.godine su sredstva u iznosu od 450.000,00 KM prenijeta (po osnovu odobrenog kredita) sa računa pravnog lica "MB Kekećević" otvorenog u Novoj Banjalučkoj banci ad Banja Luka, na transakcijski račun u Komercijalnoj banci isti dan su usmjerena u korist pravnog lica "Janjoš" po osnovu ostalih plaćanja.

Isti izvještaj u odnosu na lice **Radovan Kekećević**, iz evidencije Hypo Alpe Adria Banke a.d.Banja Luka, proizilazi da je ovo lice imalo **priliv sredstava od ukupno 9 bezgotovinskih uplata transferiranih sa računa pravnog lica „Eurosol“ d.o.o. Kozarska Dubica**, u iznosima: 92.000,00 KM, 87.000,00 KM, 86.999,91 KM, 87.000,00 KM, 100.000,00 KM, 87.000,00 KM, 35.000,00 KM, 10.000,00 KM, 100.000,00 KM.

Dokaz T- 23 odnosi se na Rješenje o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću MB-Kekećević d.o.o. Laktaši-U/I 216/04-02.03.2004.-Osnovni sud u

Banjoj Luci, kojim rješenjem se vrši osnivanje Društva sa ograničenom odgovornošću za proizvodnju i trgovinu na veliko i malo "MB Kekerović", Trn, Cara Dušana bb, opština Laktaši, sa pravom obavljanja spoljno-trgovinskog prometa, te kojim rješenjem je kao lice ovlašteno za zastupanje subjekta upisa i kao lice ovlašteno za zastupanje, određen Kekerović Radovan.

Iz Rješenja o povećanju osnovnog uloga društva sa ograničenom odgovornošću MB-Kekerović d.o.o. Laktaši sa pripadajućom Procjenom trenutne tržišne vrijednosti nepokretnosti vlasništvo „MB Kekerović“ d.o.o. u Romanovcima vještaka Dragosavljević Dragana iz juna 2006. godine-071-0-Reg-06-002370-08.03.2007-Osnovni sud u Banjoj Luci, proizilazi da je dana 08.03.2007.godine izvršeno povećanje osnovičanog kapitala u stvarima za 582.150,00 KM.) Iz Zaključka vještaka dipl.ing.građ. Dragosavljević Dragana, proizilazi da je vrijednost nepokretnosti koja je vlasništvo "MB Kekerović"d.o.o.Laktaši i koja se nalazi u Romanovcima iznosi 582.150,00 KM, dakle u onolikom iznosu za koji iznos je I povećan osnivački kapital Društva (dokaz T-24).

Dokaz T-1119 sadrži ovlaštenje "MB Kekerović" d.o.o. kojim Radovan Kekerović kao direktor i vlasnik firme "MB Kekerović" daje ovlaštenje Kekerović Mlađenu da može potpisati ugovor o poslovnoj saradnji sa Bnjalučkom pivarom koa i sve druge poslove vezane za Banjalučku pivaru, od dana 03.04.2006.godine. Ovo ovlaštenje je izdato samo sa pečatom, bez potpisa Radovana Kekerovića ili bilo kojeg drugog potpisa.

Aktom pravnog lica "MB Kekerović"d.o.o.Laktaši, koji je upućen Odjeljenju za inspeksijske poslove grada Banja Luka, isto odjeljenje se obavještava da je odgovorno lice u pravnom licu "MB Kekerović"d.o.o. Knežica Kekerović (Radovan) Mlađen, na poslovima komercijalnog direktora (T-1124).

Uvidom u fakture broj:00021 od 15.01.2009. godine, 00022 od 18.01.2009. godine i 00023 od 23.01.2009. godine koje je preduzeće „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši knjižilo u svom knjigovodstvu vidljivo je da se pečat kojim su ovjerene fakture zatečene kod „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši , razlikuje od pečata koji koristi preduzeće „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac po tome što su fakture zatečene kod preduzeća „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši ovjerene pečatom na kojima je ispisano „Društvo sa ograničenom odgovornošću „TAKT Co“ Gradačac, dok je na pečatima koje koristi preduzeće „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac ispisano, na prvom pečatu „D.O.O. za trgovinu, promet i usluge, TAKT-Co, Mionica-Gradačac“ i na drugom „D.O.O. za trgovinu, promet i usluge, TAKT-Co 1, Mionica-Gradačac“(dokaz T-371).

Iz **Rješenja** kojim se utvrđuje razrez indirektnih poreza za porezni period **od 01.01.2006.godine do 31.08.2007.godine, za obveznika „MB Kekerović“ d.o.o.,** UIO Banja Luka, broj 04/5-3/I-17-1-3-173.2/10 od dana 22.06.2011.godine, uočljivo je da je za poreski period **od 01.07.2007.g. do 31.07.2007.,** utvrđena je dodatna poreska obveza za preduzeće „MB Kekerović“ u iznosu od 61.880,00 KM, kao razlika

između kontrolom utvrđenog poreskog kredita od 54.769,00 KM i prijavljenog poreskog kredita od 116.649,00 KM a po osnovu smanjenja ulaznog poreza u iznosu od 120.198,00 KM (smanjenje od 2.000,00 KM i smanjenje od 118.198,00 KM), povećanja ulaznog poreza po osnovu uvoza od 2.000,00 KM i smanjenja izlaznog poreza u iznosu od 56.318,00 KM. **Smanjenje ulaznog PDV-a** u iznosu od 118.198,00 KM je izvršeno iz razloga što je kontrolom utvrđeno da je 31.07.2007.g. od dobavljača „Plus Trade“ iznos PDV-a 59.840,00 KM i po ulaznoj fakturi broj 04/OC/07 od 11.07.2007.g. **od dobavljača „Tri Mar“ d.o.o. u ukupnom iznosu od 401.637,00 KM od toga je ulazni PDV 58.358,00 KM**, izvršen fiktivni promet iz člana 64. Zakona o PDV-u, odnosno da stvarnog prometa nije bilo u smislu čl.3 i 4. Istog zakona. **Smanjenje izlaznog poreza** u iznosu od 56.318,00 KM je izvršeno iz razloga što je kontrolom utvrđeno da je po izlaznoj fakturi broj 1304 od 10.07.2007.g. **prema kupcu „Liberty“ d.o.o.** u ukupnom iznosu od 387.597,00 KM sa PDV-om, **od toga izlazni PDV 56.318,00 KM**, izvršen fiktivan promet iz člana 64. Zakona o PDV-u odnosno stvarnog prometa nije bilo u smislu čl.3 i 4. Istog zakona, te po predmetnoj fakturi obveznik nije bio dužan i nije mogao obračunati izlazni porez definisan članom 71. Zakon o PDV-u, a u vezi čl.38. istog zakona (dokaz T-156).

Rješenjem Osnovnog suda u Banja Luci od dana 31.10.2005.godine je upisano usklađivanje djelatnosti sa Zakonom, te promjena osnivača kod Društva „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Trn- Laktaši i promjena lica ovlaštenog za zastupanje, pa je umjesto Popović Dragana novi osnivač društva Kekerović Božana, a lice ovlašteno za zastupanje je Kekerović Mladen u svojstvu direktora bez ograničenja (dokaz T-26).

Zapisnikom o dobrovoljnoj predaji predmeta, SIPA broj P-16-11/1-2-04-1-50-20/10 od 16.09.2013.g., navedeno je da je SIPA postupajući po naredbi Tužilaštva BiH oduzela u prostorijama **pravnog lica „BELIF“ d.o.o.Tešanj** od odgovornog lica Adem Šišić dio linije za punjenje alkoholnih i bezalkoholnih pića po popisnoj listi i to Rosfrajni tankovi od 1000 do 1500 litara, 5 komada (dokaz T-264).

Dokaz T-268 predstavlja Naredbu o skladištenju i čuvanju privremeno oduzetih predmeta, Sud BIH broj S1 2K 01358 13 Krn 4, od 14.10.2013.g., kojom se naređuje da se mašine privremeno oduzete od Stojanac Darke, prema potvrdi SIPA-e od 03.10.2013.g., i to dio linije za proizvodnju i punjenje bezalkoholnih pića i rosfrajna burad (2 komada) imaju povjeriti na čuvanje Stojanac Darki, te uskladištiti i čuvati na mjestu pronalaska, odnosno u krugu porodične kuće i pomoćnih objekata na adresi Romanovci bb, Gradiška. U obrazloženju ove naredbe navedeno je i da je jedan dio mašina pronađen u prostorijama ZR „Kockica“ Šamac vlasnika Pejić Nenada koji je potvrdio da je iste kupio od Mladena Kekerovića, te je na prijedlog Tužilaštva, Sud BIH dana 18.02.2013.g. izdao naredbu za čuvanje ovih oduzetih predmeta, a drugi dio mašina je pronađen u prostorima „Zema“ d.o.o. Tešanj i „Belf“ d.o.o.Tešanj, za koje su svjedoci u čijem posjedu su pronađene iste, naveli da su ih kupili od Mladena Kekerovića, te je na prijedlog Tužilaštva i u odnosu na te mašine, Sud licima u čijem posjedu su pronađene mašine, izdao naredbu o skladištenju i čuvanju.

Zapisnikom o dobrovoljnoj predaji predmeta, SIPA broj P-16-11/1-2-04-1-50-19/10 od 16.09.2013.g., konstatovano je da je postupajući po Naredbi Tužilaštva BiH u prostorijama preduzeća „Zema“ d.o.o. Tešanj, odgovorno lice i to Elvir Bećarević izvršio dobrovoljnu predaju predmeta i to: dio linije za punjenje alkoholnih i bezalkoholnih pića po popisnoj listi sačinjenoj od strane Sektora UIO BiH 04.01.2011.godine u Knežici u K.Dubici i to: Rosfrajni tank 10.000 litara. U napomeni je navedeno da je predmetna oprema tank dio proizvodne linije sa lokacije Knežica K.Dubica po popisu od 04.01.2011.g. (dokaz T-281).

Iz zapisnika o uviđaju, MUP CJB Banja Luka, broj 08-3/01-3/11 od 11.01.2011.godine, uočljivo je da je uviđaj rađen na području Opštine Gradiška u mjestu **Nova Topola**, tačnije u krugu preduzeća „MB Kekećević“ d.o.o. Na prvim ulaznim vratima iz dolazećeg pravca zatiče se **šest samoljepljivih traka** poljepljenih odozgo ka dole u pretežno vodoravnom položaju, tako da povezuju lijevo i desno krilo velikih garažnih vrata, plastične samoljepljive izvedbe, sa slijedom natpisa „EVIDENCE“ latiničnim pismom. Nadalje je Zapisnikom tačno opisan položaj svake od 6 postavljenih traka lice mjesta, a što podrazumijeva i unutrašnjost predmetnog objekta, je fotografisano i fotodokumentacija čini sastavni dio predmetnog zapisnika (dokaz T-3)..

Zapisnik o uviđaju, MUP CJB, Banja Luka, broj 08-1-11/01-OU-7/13 od dana 22.01.2013.godine, sastavljen je na zahtjev SIPA-e zbog osnova sumnje da je izvršeno krivično djelo “Skidanje ili povreda službenog pečata” iz člana 394. KZ RS. U opisu zatečenog stanja, navedeno je da na kapiji firme nisu pronađene trake sa oznakom “SIPA” I plombe UIO koje su postavljene dana 04.01.2011.godine. Zbog protoka vremena od postavljanja traka, nije moguće utvrditi da li su trake odlijepjene ili zbog vremenskih uslova uništene. Konstatovano je i da su vidljiva oštećenja ograde na način da je izvršeno presijecanje šest žica u donjem dijelu ograde, pri čemu je na presječenom dijelu vidljiv deblji sloj hrđe, a ograda je isprepletana divljom lozom, što ukazuje da kroz otvor duže vremena nisu prolazili ni ljudi ni životinje. Također, desno od kapije je zatečena isječena metalna mrežasta ograda, a mjesta gdje je djelovao alat, odnosno gdje je izvršeno presijecanje su korodirala. Ispred kapije je u blatu pronađena pokidana plomba UIO kao I dva manja ključa za katanac, dok je u krugu pronađen katanac koji je u većoj mjeri zahrđao. Objekat koji se nalazi sa desne strane gledano iz pravca glavne kapije, zatečen je prazan, a u istom se **nisu nalazila postrojenja niti radne mašine**. Na velikim vratima su bile vidljive trake koje je ranije postavila SIPA sa natpisom “**EVIDENCE EVIDENCE**”, a koje su **pokidane** na mjestu spajanja lijevog i desnog krila vrata. Na vratima su vidljiva **oštećenja**, tj. nedostaje uložak brave. Unutrašnjost, tj. nekadašnja hala za proizvodnju sokovaje fotografisana, a u istoj su vidljivi tragovi pneumatika, koji su također fotografisani, pri čemu je uočljivo da se radi o tragovima guma koje koristi automobil i tragovima gume koje najvjerojatnije ostavlja viljuškar, što se može zaključiti po načinu manevrisanja. Konstatovano je da je hala zatečena prazna, da se u istoj **nisu** nalazila postrojenja za proizvodnju sokova. U većem kancelarijskom prostoru su

zatečeni izbijeni štokovi na dva prozora dok su se dijelovi zida nlazili na laminatu. Na drvenom ormariću pronađen je i trag obuće koji je fotografisan. Kancelarijski prostor zatečen je otvoren.

Dalje se konstatuje da su iz prostora otuđene mašine i oprema navedene na popisu izvršenom dana 04.01.2011.godine, koji je vršen od strane inspektora sektora za poreze UIO BiH u PJ Knežici u KOzarskoj Dubici, dok se u preduzeću od opreme nalazilo samo dno kompresora. Primijećana je velika visina materijalne štete (dokaz T-5).

Naredbom Suda od 11.05.2010.g. dopunjava se naredba Suda od 29.04.2010.g., za privremeno oduzimanje predmeta, na način da se pored tih navedenih predmeta – dokumentacije koji su privremeno oduzeti izvrši i između ostalog, **plombiranje – pečaćenje** poslovnih objekata u kojima se nalaze mašine za proizvodnju bezalkoholnih pica I to: poslovnih prostora u Knežici u Kozarskoj Dubici u kojima se nalazi nova proizvodna hala za proizvodnju sokova i stara proizvodna hala, kao i plombiranje poslovne hale u kojoj su smještene mašine za proizvodnju zrnastih proizvoda i smokija koje se nalaze u Novoj Topoli u Gradišci u krugu preduzeća "MB Kekećerović"d.o.o.Laktaši (dokaz T-271).

Dokaz T-316 predstavlja fotodokumentaciju od dana 20.03.2013. „na okolnost krivičnog djela Povreda službenog pečata ili znaka, mesto Nova Topola, Gradiška.

Dokazi uz optužnicu broj T20 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014.godine

Dokaz T-2 odnosi se na rješenje Osnovnog suda u Banja Luci od dana 02.03.2004.godine, kojim se usvaja zahtjev predlagača za upis u sudski registar i određuje se upis u sudski registar , registarski uložak broj 1-13392-00 Banja Luka, podataka sadržanih u prilogima uz izjavu , te se vrši Osnivanje društva sa ograničenom odgovornošću za proizvodnju i trgovinu na veliko i malo „MB Kekećerović“ Trn, Ul.Cara Dušana bb, opština Laktaši, sa pravom obavljanja spoljno-trgovinskog prometa, čime je kao lice ovlašteno za zastupanje upisan Kekećerović Radovan.

UIO BIH, Sektor za carine, je dopisom od dana 19.09.2011.godine uputio Odsjeku za provođenje i poštivanje carinskih i poreskih zakonskih propisa , RC Banja Luka, akt Carinske uprave Turske, kojom je UIO obavještena o rezultatima provjere faktura, što je sve dostavljeno uz popratnu dokumentaciju, a što proizilazi iz dokaza T-4.

U prilogu dopisa se , nalazi faktura broj 4083382 od dana 28.04.2009.godine, po kojoj je od lica Select Harvest Limited, Australia, prometovan „badem bez premca ekstra#1 23/25“, 17.236,8 kg, po jediničnoj cijeni od 2.95 funta, prema licu „Esbay Tekstil“ Turska,pri čemu je vrijednost fakture 112.100,00 USD, plaćen manji iznos depozita 11.727,00 USD, **a ukupna vrijednost fakture iznosi 100.373,00 USD.**

Po fakturi broj 009056 od 15.06.2009.godine, kojom je prometovan oljušten badem, količine 17.236,8 kg, po cijeni od 1,00 \$, od pravnog lica ESBAY prema „MB Kekećerović"d.o.o.Laktaši, **ukupna cijena iznosi 17.236,80 \$.**

U prilogu se nalazi i **'orginalna' faktura** pod brojem 09956 od dana 15.06.2009.godine, dostavljena od Ministarstva finansija Republike Turske, kojom je od društva **ESBAY** prometovana jezgra badema u količini od 17.236,80 kg jedinične cijene 6.553 \$, u **ukupnom iznosu od 112.952,75 \$**, prema licu „MB Kekećović“.

U spis je, uloženo i rješenje UIO RC Banja Luka broj 03/4-2/I-Up-33550/11 od dana 19.12.2011.godine, kojim UIO po službenoj dužnosti vrši izmjenu podataka u carinskoj prijavi C 37919 od 29.06.2009.godine CI Gradiška, uvoznika „MB Kekećović“ d.o.o. Trn- Laktaši, na način da u rubrici 22 druga podjela, umjesto podatka 17.236,80 upisuje 112.952,75, istovjetna promjena se vrši i u rubrici 42, dok u rubrici 46 umjesto podatka 23.916,23 upisuje se 156.723,07, kao i u rubrici 47. Istovremeno, uvoznik „MB Kekećović“ obavezan je da za robu uvozno ocarinjenju po prijavi C 37919 od 29.06.2009.godine, na ime manje plaćenih indirektnih poreza, uplati ukupan iznos od **31.900,20 KM** i to: na ime carine iznos od 6.640,34 KM, na ime dažbine za carinsko evidentiranje iznos od 1.328,07 KM, i na ime poreza na dodatnu vrijednost iznos od 23.931,79 KM, uz obračun zatezних kamata počev od dana nastanka carinskog duga, tj. 10.07.2009.godine do uplate (dokaz T-7).

Dokaz T-10 je Informacija UIO BiH, Regionalnog centra Banja Luka, broj 02/6-I-09-2-257-150/09 od dana 19.09.2013.godine, upućena Odsjeku za provođenje i poštivanje carinskih i poreskih zakonskih propisa, kojim se ovaj odsjek obavještava da je nakon provjera utvrđeno da „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši nije izmirio svoje obaveze po rješenju broj 03/4-2/I-Up-33550/11 od dana 19.12.2011.godine (dokaz T-7), u ukupnom iznosu od 31.900,20 KM.

Dokazi odbrane

Saslušani svjedoci:

(15.03.2016.godine) **D. E.**, po zanimanju dipl.ekonomist, **uposlen u UIO** od 2005.godine. navodi da tokom 2010 nije bio angažovan u timu za kontrolu pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. ali je radio sa SIPOM na popisu. Bio je u timu smještenom u sjedištu firme Topola, a druge kolege su bile u Dubici, u Gradišci itd. Pravilo popisa je takvo da se popisuje sve što je vidljivo, i što postoji u okviru firme. Ne može se sjetiti tačno je li to bio inventar ili roba za široku potrošnju, sjeća se da je firma bila napuštena, da nije aktivna, sve je bilo puno prašine, sve van funkcije i nije služilo svrsi. Sačinio je zapisnik o popisu robe, koji zapisnik je primio i PDV obveznik, jedan primjerak dostavljen je Sektoru 05 za provođenje propisa, i 1 primjerak uvijek ostavlja za sebe. Na pitanje optuženog navodi da je u Topoli vidio mašine, potvrđuje svoj potpis na popis robe koji mu je predöćen. Vezano za prikazanu vrijednost robe od 1 milion KM, navodi da je tako bilo samo stanje na papiru, pretpostavlja da roba koja je bila na stanju nikada nije stavljena u funkciju, te da je djelovala kao da nikada nije korištena. Naveo je da je roba široke potrošnje možda izuzetak od ovakve tvrdnje, no da oprema sigurno nije korištena nikada. Navodi da vještak nije bio prisutan popisu, ne zna šta se dalje dešavalo sa popisanim robom i nije mu poznato da li su popisi unešeni u zapisnik. U unakrsnom ispitivanju navodi da je popisu bila prisutna još

jedna osoba iz SIPA-e, no ne zna ko je ta osoba, popisivali su svu robu, i maloprodaju i veleprodaju, ali nije bilo mnogo robe, pretežno se radilo o piću i nešto robe široke potrošnje, da je u hali bilo svega, ali najviše smeća, mašine nisu bile u funkciji, niti su bile instalirane, te da su iste popisane a sve navedeno zapisnički konstatovano. Dodaje da su prilikom popisa imali samo knjigovodstvenu vrijednost mašina koju im je obveznik predočio, no da obveznik nije imao evidenciju iz koje bi bilo vidljivo tačna vrijednost svake mašine pojedinačno.

(15.03.2016.godine) **Svjedok Jasmin Šljivić**, po zanimanju dipl.ekonomista, uposlen u UIO, bio je angažovan na popisu robe pravnog lica „MB Kečerović“d.o.o.Laktaši, koji popis je radio u timu sa gospodinom E. D.. Sjeća se lokacije popisa, radilo se o prostoru sa više dvorišnih zgrada, bilo je razne robe za popis. Na popisu je bio angažovan veći broj lica a roba je popisivana u mjestu Dušanovo, blizu Aleksandrovca, te da se radilo o robi široke potrošnje, velikom izboru robe za domaćinstvo, nešto alkoholnih pića, ali mašine nije popisivao. Kod popisa su se rukovodili cjenama koje su bile istaknute na robi. Ističe da su druge kolege angažovane na popisu radili popis mašina kao i djelova mašina, ne može se izjasniti da li su mašine bile odložene na mjestu potpisa ili su prije toga imale neku funkciju

(15.03.2016.godine) Svjedok **N. S.**, dipl.ekonomista uposlen u UIO na poslovima inspektora u grupi za reviziju i kontrolu regionalnog centra Banja luka, navodi da je prije 6-7 godina vršio kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica u okviru upravnog postupka. Potvrđuje svoj potpis na kopijama zapisnika koji sadrže popis robe pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. da se ne može sjetiti detalja ali potvrđuje sve ono što je u pogledu mašina, predhodno zapisnički konstatovano. U pogledu poslovanja ovog pravnog lica, prilikom kontrole sva pojašnjenja davala mu je jedna ženska osoba čijeg imena se ne sjeća. Pojašnjava proceduru kontrole pravnog lica, koja je rađena na osnovu predočene dokumentacije, prisjeća se da je rađena vezana kontrola pravnih lica „Euro Sol“d.o.o. i „MB Kečerović“d.o.o. Nije se mogao izjasniti da li je kupac u obavezi znati odakle njegov dobavljač nabavlja. U unakrsnom ispitivanju potvrđuje da su novčani iznos od 1.700 000 KM prenijeli iz glavne knjige pravnog lica i nisu se upuštali u preispitivanje tog iznosa.

Na ročištu održanom dana 10.05.2016.godine, **vještak Dijana Ostić**, iznijela je svoj nalaz i mišljenje u kojem navodi da je njena obaveza u konkretnom slučaju je bila da utvrdi da li je između privrednih društava **bilo stvarnog ili fiktivnog prometa**, da li su **poreske fakture** u skladu sa Pravilnikom o primjeni zakona o PDV-u, da li je ikada „Euro Sol“ **podnio banci mjenicu na potraživanje od „MB Kečerović“**, da utvrdi ulaz i izlaz opreme iz društva „VG Premium“, da utvrdi ulaz i izlaz panela, da utvrdi ulaz i izlaz satova marke Regal, da utvrdi ulazni i izlazni PDV po osnovu prometa sa privrednim društvom „TAK Co“ i da analizira opremu koja je bila predmet

lizinga sa Raiffeissen lizingom d.o.o. Sarajevo. Dokumentacija koja joj je bila na raspolaganju pobrojana je pod tačkom 3. nalaza, ukupno 316 dokumenata.

Vještakinja je navela da je izlazni porez porezni dio koji porezni obveznik obračunava imaocu dobara ili korisniku usluga na izlaznoj fakturi i taj porez se naziva izlazni PDV. Ulazni PDV je iznos PDV-a koji se obračunava poreznom obvezniku, koji mu je obračunao isporučilac dobara ili usluga na ulaznoj fakturi koji je u sistemu PDV-a. Razlika između ulaznog i izlaznog PDV-a predstavlja iznos PDV-a za uplatu ili povrat. Pravo na povrat ostvaruje poreski obveznik ukoliko je iznos ulaznog poreza u poreskom periodu veći od iznosa izlazne obaveze za dati period. No, ako je izlazni porez na kraju poreskog perioda veći od ulaznog, poreski obveznik ima obavezu da uplati razliku. Fiktivan promet je promet koji je ostvaren da bi se izbjeglo plaćanje PDV-a. Vještak je istakla da promet privrednih društava nije analizirala jer to nije zadatak vještaka finansijske struke, međutim radila je analizu računa i otpremnica koje su u potpunosti ispravne. Utvrdila je da je „Euro Sol“ dana 15.01.2009. godine dostavio zahtjev za naplatu mjenice gdje je mjenični dužnik bio „MB Kekećević“, a mjenica je na naplatu podnesena u iznosu od 790.000 KM. Ovo znači da je „MB Kekećević“ imao dug prema „Euro Solu“ i to je bio osnov za protestiranje mjenice.

Nadalje, je utvrdila kretanje robe na osnovu računa i otpremnica od strane „VG Premium“ prema „MB Kekećević“, te je utvrdila da je: 1) dio robe prodan Euro Solu (utvrđivala je da li se ta roba nalazi na popisnim listama „Euro Sola“, 2) dio robe prodao „Janjošu“, 3) a dio je ostao neprodan. „MB Kekećević“ je dakle ostvario i ulazni i izlazni PDV. U tabeli je prikazan ulaz robe, sva ta roba je evidentirana u dokumentaciji koja je sastavni dio ovog nalaza. Vještak je utvrdila da je „MB Kekećević“ nabavio opremu od „VG Premium“ ukupne vrijednosti sa PDV-om 24.665,753,00 KM i istu je opremu prodalo privrednom društvu „VG Premium“ koje se nalazi i na popisu „EuroSola“ u iznosu od 8.554.142,00 KM, dijelom je prodano „Janjošu“ u vrijednosti od 7.531.329,00 KM, a dijelom je ostala neprodana. Vrijednost PVD od 3.582,913,00 KM, a PDV po iznosu izlaza robe iznosi 2.335,752,00 KM, razlika 1.248,161,00 KM. To je razlika na koju je „MB Kekećević“ imao pravo povrata PDV-a. „MB Kekećević“ je obračunavao maržu od 1% za opremu koju je prodao.

Vežano za tačku 4.3, vještak je istakle da je pravno lice „MB Kekećević“ nabavljalo od „VG Premium“ panele, krovne i zidne, u aprilu 2009. godine, koje kupljene panele je prodalo „Euro Solu“, a Euro sol dalje privrednom društvu namještaj „Mozaik“. Pravo na povrat poreza od 16.239,23 KM, imao je po ovom osnovu prometa roba.

Kada je riječ o satovima marke Regal, „MB Kekećević“ je nabavilo 6.900 komada ovih satova od privrednog društva „Zemlja-Šuma Woodland“, a prodavalo ih je „Janjošu“. Ukupno je prodalo 4.448 komada. Od „Janjoša“ je zaplijenjeno 2200 komada satova, vrijednosti 280 KM po komadu. „MB Kekećević“ je imao maržu od 2% kao zaradu. Razlika iznosi 85.152,00, i to je iznos na koji je imao pravo povrata PDV-a.

Po kuporodajnom ugovoru je „Takt Co“ ispostavljao fakture u januaru, a „MB Kekećević“ je u aprilu izvršio povrat robe koja je bila predmet ugovora i iskazao

korekciju PDV-a. Ovdje je ulazni i izlazni PDV jednak, nije bilo razlike, dakle nije bilo ni povrata.

„MB Kečerović „ je kao primalac lizinga primio na korištenje opremu za proizvodnju bezalkoholnih pića, vještak Špirić Borislav je procijenio robu i kapacitet iste, nalazeći da je kapacitet 3000 i po satu. „MB Kečerović“ je iznajmio opremu „Janjošu“, a „Forteco“ je potpisao ugovor o preuzimanju duga i preuzeo sva prava koja se odnose na predmet lizinga.

Vještakinja je istakla da se vještačenje vrši na osnovu dokumenata o ulazu i izlazu robe, a na osnovu toga se ne može utvrditi da li se radi o fiktivnom prometu, po osnovu prometa po svim tačkama nalaza, vještakinja ističe da je „MB Kečerović“ mogao da ostvari povrat PDV-a u iznosu od 1.349.552,00 KM. Imala je priliku vidjeti nalaz vještaka Tužilaštva Čeho Mirsade ali isti nije proučavala .U unakrsnom ispirivanju vještak navodi da je svu potrebnu dokumentaciju na osnovu koje je dala svoj nalaz i mišljenje dobila od strane odbrane , i da ona nije vršila selekciju dokumentacije , da se na osnovu knjigovodstvenih isprava ne može se utvrditi da li se radi o fiktivnom ili stvarnom prometu. Posmatrala je cjelokupnu dokumentaciju prometa robe, odakle je roba krenula , a gdje završila, ali se i pored toga ne može izjasniti da li je bilo fiktivnog prometa ili je u pitanju stvarni promet.Nalaz i mišljenje dala je na temelju knjigovodstvenih isprava , au pogledu suštinske ispravnosti dokumenata istu ovjeravaju i evidentiraju odgovorna lica .

Navodi da je „EuroSol“ „MB Kečeroviću“ protestirao mjenicu. „MB Kečerović“ je nabavljao opremu od „VG Premiuma“ i dalje prodavao „EuroSolu“, nije utvrđivala odakle potiče nabavka , niti od koga je „VG Premium“ nabavio robu, promet je posmatrala samo u odnosu na „MB Kečerović“. Vidjela je ugovor o robnom prometu između „MB Kečerović“ i „Euro Sola“, a nije imala uvid u zalihe robe niti „MB Kečerović“ niti „VG Premium“, samo u zalihe robe za pravno lice EuroSola. Nije utvrđivala promet kod pravnog lica „Janjoš“d.o.o. jer to nije bio predmet vještačenja. Na uvid je imala samo dokumentaciju koja se odnosi na ulaz i izlaz robe kod VG Premiuma, Janjoša, i EuroSola. Njen zadatak nije bio da utvrdi koju opremu je „MB Kečerović“ posjedovao 2006. Godine, niti od koga je „VG Premium“ nabavio panele. Kada je riječ o satovima marke Regal, nije uzela u obzir od koga je „Woodland“ nabavio satove, niti bi ova činjenica i da joj je bila poznata mogla imati uticaja na njen dati nalaz i mišljenje . Vezano za lizing, navodi da je prvobitno dug po lizingu imao „MB Kečerović“, kasnije je dug preuzeo „Forteco“. Nije joj poznata činjenica da je ta ista roba kasnije fakturisana „EuroSolu“. Pojašnjava da se roba koja je u lizingu dalje ne može prodavati osim ako postoji saglasnost lizinga. Identična je situacija i kada je u pitanju zalaganje ovakve robe..

Materijalni dokazi odbrane:

Odbrana je kao dokaz uložila **Rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH, RC Banja Luka, broj: 03-4-2/I-UP-182/2008 od 04.03.2008. godine**, kojim se pravno lice MB Kečerović oslobađa od plaćanja indirektnih poreza, carine, dadžbine za

carinsko evidentiranje, i poreza na dodatnu vrijednost, na robu koja je nakon izvoza iz carinskog područja BiH, vraćena u to područje i to: voćni sirup, količina 17472 l., vrijednosti 20.251,29 Eura uvezeno po uveznoj deklaraciji IM 6 broj: C 1499 od 15.01.2008. godine.

Iz Rješenja RU za inspekcijske poslove Banja Luka, Inspekcija rada i zaštite na radu, broj: 26.1.100/173-5255/08 od 10.10.2008. godine, proizilazi da je poslodavcu MB Kekekrović d.o.o. Laktaši naloženo da otkloni utvrđene nedostatke tako da zaposlenim radnicima vrši obračun plate u skladu sa Zakonom o radu. Navedenim Rješnjem poslodavcu je također utvrđeno da je rok za izvršenje naložene mjere isplata prve naredne plate, o čemu je poslodavac dužan obavijestiti inspektora rada o izvršenju naložene mjere.

Nadalje, iz **Rješenja Ministarstva finansija Republike Srpske, broj: 06.06/482-184/08-2-074 od 30.06.2008. godine,** proizilazi da se MB Keckerović d.o.o. odobrava da izvrši prebijanje potraživanja po izvršenom izvozu robe nerezidentu „DANA“ Mirna, Slovenija, sa dugovanjima prema istom nerezidentu, nastalim po osnovu izvršenog uvoza robe u iznosu od 40.265,63 Eura. Iz dispozitiva istog također proizilazi da je rješenje predstavlja dokument o izvršenoj naplati i plaćanju i služi i služi za knjigovodstveno evidentiranje.

Obrana je uložila i **Rješenje RU za inspekcijske poslove – Odjeljenje Banja Luka, Inspekcija Rada, broj: 26.2.10/173-2869/08 od 18.06.2008. godine,** kojim je naloženo poslodavcu MB Keckerović d.o.o. da otkloni nedostatke utvrđene inspekcijiskim pregledom dana 11.06.2008. godine, na način da radnicima Rodić Draganu, Ćurguz Milošu, Ćenadija Draganu i Škara Božani isplati platu za maj mjesec 2008. Godinu u roku predviđenom zakonom o radu, kao i sve do tada neisplaćene plate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema navedenog Rješenja.

Obrana je nadalje uložila i **Sporazum o izmirenju duga, zaključen u Banja Luci dana 27.03.2008. godine između Fonda zdravstvenog osiguranja RS i d.o.o. "MB Keckerović",** kojim su se Fond zdravstvenog osiguranja RS kao povjerilac i "MB Keckerović" d.o.o. kao dužnik, sporazumijeli da dužnik duguje povjeriocu na ime neuplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje iznos od 7.004,99 KM na osnovu opomene o izvršenoj kontroli obračuna i uplate doprinosa za zdravstveno osiguranje, te da je dužnik saglasan da cjelokupan iznos izmiri u 7 jednakih mjesečnih rata po 1.000,80 KM, do 10-og u mjesecu za tekući mjesec, kao i da je dug za tekuću godinu u iznosu od 709,80 KM, zajedno sa ostalim obavezama u skladu sa Zakonom o doprinosima na lična primanja.

Iz Rješenja Odjeljenja za inspekcijske poslove – tržišna inspekcija, broj: 09-324-24/08 od 24.0.2008. godine, vidljivo je da je "MB Keckerović" naloženo da u poslovnoj jedinici – cafe bar Romanovci bb otkloni nedostatke koji se odnose na isticanje i formiranje cijena, vođenje dnevnog lista šanka, vođenje poslovne knjige u ugostiteljstvu, utvrđivanje normativa o utrošku namjernica i pića za pojedine usluge

pića, vođenje knjige utisaka i izdavanje računa izvršene usluge, a sve u roku od 15 dana.

Iz Zapisnika o kontroli pravilnosti obračuna i uplate doprinosa za period 01.01-31.12.2007. godine, sačinjen od strane Fonda za PIO RS, broj: 9006-01-569/07 od 31.12.2007. godine, proizilazi da su na osnovu izvršene provjere tačnosti podataka predstavnici OUD-a i Fonda za PIO dali zajednički nalaz iz kojeg proizilazi da je obveznik uplate doprinosa dužan uplatiti iznos od 5.884,80 KM za period od 01.01.2007. godine do 31.12.2007. godine

Rješenjem UIO BiH – RC Banja Luka, broj: 04/5-4/I-UP/I-17-K-5227/07 od 15.05.2007. godine, odobrava se obvezniku poreza na dodatu vrijednost MB Kečerović d.o.o. povrat neiskorištenog poreskog kredita za poreski preiod od 01.12.2006. godine do 31.12.2006. godine u iznosu od 1.495,35 KM, dok se **Rješenjem UIO BiH – RC Banja Luka, broj: 04/5-4/I-UP/I-10058/06 od 23.11.2006. godine** odobrava povrat neiskorištenog poreskog kredita za poreski period od 01.07.2006. godine do 31.01.2006. godine u iznosu od 61.897,35 KM. Nadalje, **Rješenjem UIO BiH – RC Banja Luka, broj: 04/5-4/I-UP/I-8287/06 od 27.10.2006. godine,** odobrava se poreskom obvezniku MB Kečerović d.o.o. povrat neiskorištenog poreskog kredita za poreski period od 01.05.2006. godine do 31.05.2006. godine u iznosu od 4.692,10 KM, dok se **Rješenjem UIO BiH – RC Banja Luka, broj: 04/5-4/I-UP/I-3251/06 od 21.09.2006. godine,** odobrava poreskom obvezniku povrat neiskorištenog poreskog kredita za poreski period od 01.04.2006. godine do 30.04.2006. godine, u iznosu od 31.206,91 KM. Navedena rješenja uložena su kao dokazi odbrani.

Odbrana je kao dokaz uložila i **fotokopije uplatnica indirektnih poreza,** a koje se odnose na uplate indirektnih poreza u iznosu od 1.353,00 KM, kamata u iznosu od 105,21 KM, zatim 54,00 KM, akciza u iznosu od 4.546,50 KM, te indirektnih poreza u iznosu od 4.540,00 KM

Akt UIO BiH – RC Banja Luka, broj: 04/5-4/17-505-233/06 od 20.09.2006. godine naslovljen na MB Kečerović, kojim se dostavlja poreska kartica koja se odnosi na period od 01.01.2006. do 31.08.2006. godine, također je uložena kao dokaz odbrane.

Iz Ugovora o kupoprodaji broj 42/08 od 03.01.2008. godine, zaključenog između Banjalučka Pivara a.d. Banja Luka i MB Kečerović d.o.o. Laktaši, koji je odbrana uložila kao dokaz, proizilazi da je predmet istog prodaja originalnih pića iz cjelokupnog proizvodnog i prodajnog asortimana banjalučke pivare. Ugovorom se regulišu uslovi pod kojim Banjalučka pivara prodaje, MB Kečerović, kao kupac kupuje, radi dalje prodaje originalnih pića iz cjelokupnog proizvodnog i prodajnog asortimana Banjalučke pivare.

Kao dokaz odbrane uložena je i **Ugovor o kupoprodaji proizvoda, broj: 05/06 od 27.12.2006. godine,** zaključenog između "Vitinka" a.d. Kozluk i "MB Kečerović" d.o.o. Banja Luka iz kojeg proizilazi da je MB Kečerović, kupac, a Vitaminka AD Kozluk,

prodavac, te da predmet ugovora predstavljala kupoprodaja robe iz asortimana Vitaminka AD, cijene i uslovi prodaje, plaćanje, manipulacija ambalažom i druga pitanja od značaja za utvrđivanje međusobnih prava i obaveza.

Iz **Ugovora o poslovnoj saradnji**, zaključenog 15.09.2007. godine između "MB Kekekerović" d.o.o. i "Bucko prom" d.o.o. proizilazi da je zaključen ugovor o poslovnoj saradnji iz oblasti transporta između navedenih pravnih lica, a kojim se MB Kekekerović d.o.o. obavezuje da pomenuta vozila održava u tehnički ispravnom stanju i da obezbijedi potrebnu opremu, te da će snositi svu štetu nastalu krivicom vozača MB Kekekerović d.o.o., koji će upravljati vozilom koji je predmet ovog ugovora, a koje Bucko d.o.o. daje na korištenje i to tegljač MAN, reg.oznaka 165-M-224.

Iz dokaza odbrane, **Ugovora o iznajmljivanju osnovnog sredstva broj 1/07 od 15.08.2007. godine**, zaključenog između "TRI-MAR" d.o.o. Novi Grad i "MB Kekekerović" d.o.o. Laktaši, proizilazi da TRI-MAR d.o.o. Novi Grad kao zajmodavac, iznajmljuje svoja osnovna sredstva na korištenje i za potrebe MB Kekekerović d.o.o. ko zajmoprimca, a da je predmet ugovora Renault Kangoo Express pack clim 1,5 D registarskih oznaka 383-J-470, Renault Kangoo Express pack clim 1,5 D registarskih oznaka 383-J-469 i Renault Kangoo Express pack clim 1,5 D registarskih oznaka 383-J-467, za naknadu u iznosu od 1.230,00 KM plus PDV

Iz **Ugovora o opštim uslovima kupovine br. 111/07**, zaključenog između "C.D.E.B" i "MB Kekekerović" d.o.o., vidljivo je da je navedeni ugovor zaključen s ciljem definisanja opštih principa koji se primjenjuju prilikom kupoprodaje između kupca C.D.E.B d.o.o. i prodavca MB Kekekerović d.o.o.

Dokazom odbrane, **Ugovor o kupoprodaji broj 0101-429/06**, zaključen dana 16.11.2006. godine između "Coca-Cola HBC B-H" d.o.o. Sarajevo, i "MB Kekekerović" d.o.o., definisani su uslovi pod kojim Coca-Cola d.o.o. Sarajevo prodaje, a poslovni partner kupuje radi dalje prodaje originalna bezalkoholna pića iz cjelokupno proizvodnog i prodajnog asortimana Coca-Cole

Nadalje, odbrana je dokaze uložila i **kupoprodajni ugovor zaključen dana 01.07.2007. godine između "MB Kekekerović" d.o.o. i "DARTA-TRGOVINA" d.o.o. Banja Luka, Ugovor o kupoprodaji broj: 22/12/2006**, zaključen 22.12.2006. godine između "Paraćinka" a.d. I "MB Kekekerović" d.o.o., **Ugovor o distribuciji broj 0106-/07**, zaključen 02.01.2007. godine između "Banjalucka Pivara" a.d. Banja Luka i "MB Kekekerović" d.o.o., **Ugovor o kupoprodaji proizvoda, broj: 07/06**, zaključen 03.01.2006. godine između "VITINKA" a.d. Kozluk i "MB Kekekerović" d.o.o. Banja Luka, **Ugovor o prodaji mlinskih proizvoda, broj: 3968/2007**, zaključen 02.03.2007. godine između "Ratar" a.d. Pančevo i "MB Kekekerović" d.o.o. Laktaši, **Ugovor o kupoprodaji proizvoda, broj: 01/06**, zaključen 10.10.2006. godine između "VODAPROM" d.o.o. i "MB Kekekerović" d.o.o. Laktaši, **Ugovor o kupoprodaji** zaključen 18.10.2005. godine između a.d. "Levač" Rekovac i "MB Kekekerović", Kupoprodajni ugovor broj 02/06 zaključen 03.02.2006. godine između "AURO" d.o.o. I "MB Kekekerović" d.o.o. Laktaši, **Ugovor o kupoprodaji broj: 1941**, zaključen

10.03.2006. godine u Banja Luci, između “MARINKOVIĆ KOMERC” d.o.o. Banja Luka I “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši, **Ugovor o prodaji mlinskih proizvoda, broj: 3968/2007**, zaključen 02.03.2007. godine između a.d. “Ratar” i “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši, **Kupoprodajni ugovor o spoljnotrgovinskom poslu izvoza-uvoza broj 0305-1/07**, zaključen dana 03.05.2007. godine između “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši i d.o.o. “RADAKOVIC CO VRSAC”, kao i **Ugovor o distribuciji za proizvode vode “Suza” za tržište BiH**, zaključen dana 01.06.2007. godine, između “WALTER GROUP” d.o.o. I “MB Kekerović” d.o.o. Navedenim ugovorima, u kojima se MB Kekerović pojavljuje kao prodavac ili kao kupac, regulisani su uslovi prodaje i isporuka robe, te općenito međusobni odnosi prodavca i kupca.

Iz dokaza odbrane, **Polise osiguranja imovine “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši**, vidljivo je da je MB Kekerović zaključio osiguranje od rizika požara i drugih opasnosti, a osiguran je poslovno stambeni objekat, na sumu osiguranja od 425.000 KM.

Iz **Nalaza instituta za zaštitu zdravlja Republike Srpske – služba mikrobiologije**, od 28.01.2006. godine, vidljivo je da je vršena analiza parametara zdravstvene ispravnosti pojedinih životnih namirnica, te utvrđeno da su kontrolirani uzorci ispravni i da zadovoljavaju propise.

Uložena je kao dokaz odbrane i **Potvrda o podnesenoj prijavi-odjavi osiguranja**, kao i **Matična knjiga radnika, “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši**, u kojoj su navedeni radnici zaposleni u “MB Kekerović” d.o.o. Laktaši, sa ličnim podacima, kao i poslovima, odnosno zadacima koje obavljaju, te drugim podacima koji se odnose da radnopravni status istih.

Kao dokaz odbrane uložen je akt pod nazivom **Vozni park „MB Kekerović“**, u kojem je pod tačkama od 1. do 19. navedena vrsta vozila i registarski broj, sa imenima i prezimenima vozača, prosječna potrošnja goriva i mjesečna potrošnja goriva, pređeni kilometri po mjesecu i mjesečni finasijski utrošak za gorivo, a ukupan iznos mjesečne potrošnje goriva je 772.247

d) VI Ocjena dokaza

Na osnovu svih provedenih dokaza kako Tužilaštva BiH, koje odbrana optuženih nije dovela u pitanje, tako i dokaza odbrane, Sud je ocjenom svakog dokaza pojedinačno, i dovodeći iste u međusobnu vezu, utvrdio da su optuženi Kekerović Mlađen, te pravne osobe „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, na način mjesta i vremena kako je to navedeno u izreci ove presude, počinili krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelom Porezna utaja iz člana 210. KZ BiH, a optuženi Kekerović Mlađen i pravna osoba „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. KZ BiH, te da je optuženi Kekerović Mlađen počinio krivična djela Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz člana 394 st.1 KZ RS i Teška krađa iz člana 232. st. 2. KZ RS, kao i da je počinio krivično djelo krivično djelo

Carinska prevara član 216. stav 2 KZ BiH, za koje djelo se tereti Optužnicom Tužilaštva broj T10 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014.godine.

Razlike u činjeničnom supstratu kakav je naveden Optužnicom, u odnosu na stvarno stanje stvari koje je Sud utvrdio analizom dokaznog materijala, a koje razlike se ogledaju u formalnim propustima do kojih je došlo prilikom sačinjavanja Optužnice, Sud je riješio postupkom usklađivanja činjeničnog supstrata Optužnice sa stanjem koje proizilazi iz provedenih dokaza, na način kako je to navedeno u izreci ove presude, ne dirajući u objektivni identitet optužnog akta.

Da bi Sud utvrdio da se na strani optuženih stiču svi bitni elementi bića krivičnih djela Organizovani kriminal, Porezna utaja i Pranje novca, bilo je neophodno utvrditi: a) status optuženog Kekerović Mlađena u pravnim osobama „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši i „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši, odnosno položaj odgovornog lica u pravnim osobama, b) organizatorsku ulogu optuženog Kekerović Mlađena u okviru grupe za organizovani kriminal, b) izbjegavanje plaćanja davanja propisanih poreznim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine u iznosu preko 10.000,00 KM (prag razgraničenja prekršaja i krivičnog djela), izvršeno u okviru poslovanja optuženih pravnih osoba, c) da je utaja poreza vršena organizovano, u vezanom lancu čiji sudionici su sve pravne i fizičke osobe obuhvaćene Optužnicom Tužilaštva broj T20 0 KT 000 1559 08 od 12.12.2013.godine i d) u odnosu na optuženog Kekerović Mađena i pravnu osobu „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, koji se terete i za krivično djelo Pranje novca, da su novac stečen krivičnim djelom unijeli u legalne novčane tokove.

Za utvrđivanje postojanja elemenata bića krivičnog djela Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka KZ RS iz člana 394. KZ RS, bilo je neophodno utvrditi sljedeće: 1) da je službeni pečat ili znak zaista bio postavljen od strane ovlaštenog službenog lica u cilju osiguranja predmeta ili prostorije, 2) da je optuženi Kekerović Mlađen skinuo ili povrijedio takav pečat ili znak ili je bez skidanja ili povrede istog ušao u takvu prostoriju ili otvorio predmet na koji je bio stavljen pečat ili znak.

Kada je riječ o posebnim elementima koji predstavljaju obilježja bića krivičnog djela Teška krađa, Sud je na strani optuženog Kekerović Mlađena trebao utvrditi: 1) da je optuženi oduzeo tuđu pokretnu stvar u namjeri da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protivpravnu imovinsku korist, dakle da iz radnji optuženog proizilaze elementi osnovnog oblika bića krivičnog djela Krađa, te 2) da vrijednost ukradene stvari prelazi iznos od 10.000,00 KM.

Za utvrđivanje postojanja elemenata bića krivičnog djela Carinska prevara iz člana 216. KZ BiH, Sud je ispitivao sljedeće okolnosti: 1) da li je načinjena ili carinskom organu podnesena krivotvorena carinska isprava, uvjerenje ili drugi dokument koji je lažan, 2) da li je na strani optuženog postojala namjera izbjegavanja plaćanja carine ili drugih dažbina koje se plaćaju pri uvozu robe i 3) da li je iznos carine čije plaćanje je prema Optužnici izbjegnuto, prešao 5.000,00 KM.

1. Optuženi Kekerović Mlađen

Tačka 1. izreke presude (tačka 1. Optužnice)

Činjenica da je privredno društvo „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši registrovano sa sjedištem u ul. Cara Dušana bb., Laktaši, na ime Radovana Kekećovića kao osnivača, vlasnika, i lica ovlaštenog za zastupanje – direktora, te da je Rješenjem Osnovnog suda Banja Luka broj U/I-216/04 od 02.03.2004. godine upisano kao društvo s ograničenom odgovornošću, broj registarskog uloška 1-13392-00, među strankama nije bila sporna, te ista proizilazi iz dokaza T-23 i T-24. Međutim, spornim se ukazala činjenica da je upravo optuženi Kekećović Mlađen formalno registrovao privredno društvo „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši na svog oca Radovana Kekećovića u cilju organizacije i rukovođenja pripadnicima grupe za organizovani kriminal i sticanja protupravne imovinske koristi. Naime, odbrana je u toku postupka, pa tako i u završnoj riječi, isticala činjenicu da u dokumentaciji o registraciji pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, ni na jednom mjestu nema potpisa Kekećović Mlađena, a da je Kekećović Radovan tek nakon što se razbolio, opunomoćio svog sina, Kekećović Mlađena, da vodi firmu.

Iz dokaza T-1124 koji predstavlja akt pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši koji je upućen Odjeljenju za inspekcijske poslove grada Banja Luka i kojim ovo Odjeljenje obavještavaju da je *odgovorno lice u pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Knežica, Kekećović (Radovan) Mlađen, koji radi na poslovima komercijalnog direktora*, Sud nije mogao izvesti zaključak kada se ova promjena odgovornog lica u pravnom licu desila, jer obavještenje Odjeljenju uopće ne nosi datum . Stoga je Sud, usljed propusta pravnog lica „MB Kekećović“ u sačinjavanju akta, bio onemogućen da na ovaj način – putem materijalne dokumentacije pravnog lica, dođe do zaključka o tačnom vremenu kada je optuženi Mlađen Kekećović preuzeo rukovođenje firmom.

Međutim, za Sud su prilikom razmatranja ove činjenice, relevantni bili iskazi svjedoka uposlenika u pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, kao i u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši. *Svjedok Stevo Krvgić* koji je bio uposlen kao vozač, najprije u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, potom i u „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, i to u periodu od 2002. godine pa nadalje, istakao je na glavnom pretresu kako je naredbe za obavljanje poslova dobijao od Mlađena Kekećovića, na način da je njegov neposredni rukovodilac ove smjernice i upute dobivao od Mlađena, te je takve iste upute prenosio njemu. Također, *svjedok Mirjanić Goran*, koji je radio na poslovima izdavanja faktura najprije u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, a potom u pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, ističe da je postupao po nalogu Kekećović Mlađena koji bi mu, sa pisane otpremnice, diktirao sve podatke vezane za promet robe, dok od Kekećović Radovana nikada nije dobijao nikakve naredbe. Pri tome je svjedok upoznat sa činjenicom da se Kekećović Radovan vodio kao direktor pravnog lica, ali mu nije poznato da je Kekećović Radovan vršio bilo kakve poslove u okviru ovog pravnog lica. Iako je svjedok Mirjanić tek u toku 2006. godine prešao da radi u firmu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, iz njegovog cjelokupnog iskaza je vidljivo da je isti, kao uposlenik firme „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, bio upoznat sa kompletnom strukturom zaposlenog osoblja u pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, i sa poslovima koje su pojedini zaposlenici obavljali. Stoga je za Sud relevantan iskaz gore navedenih svjedoka u pogledu uloge Kekećović Radovana u pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši.

Cjelokupno stanje spisa i činjenice koje je ovaj Sud našao utvrđenim, a koje će detaljnije biti obrazložene u tekstu koji slijedi, te naročito organizatorska uloga

Kekerović Mlađena u ovoj grupi za organizovani kriminal, dovedeni u vezu sa pomenutim iskazima svjedoka – zaposlenika u pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o., kao i sa činjenicom da je Kekerović Radovan osuđen pravosnažnom presudom ovog Suda na osnovu presude o priznanju krivnje temeljem optužbi da je formalno registrovao pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši i upisao se kao lice ovlašteno za zastupanje ovog pravnog lica, iako je Kekerović Mlađen stvarno organizovao i rukovodio radom privrednog društva „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, a sve u vezi sa činjenicom da je izdavanje većine faktura pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. u periodu od 2006.godine do 2009.godine, vršio upravo optuženi Kekerović Mlađen, koja činjenica nije ni bila sporna u ovom postupku, jasno ukazuju, da je Kekerović Mlađen samo formalno registrovao privredno društvo „MB Kekerović“d.o.o. na svog oca, dok je faktički od samog početka poslovanja firme imao odlučnu ulogu u vođenju poslovanja. Iz pomenutih činjenica Sud nedvosmisleno može zaključiti da je registracija firme „MB Kekerović“d.o.o. bila neophodan preduslov za preduzimanje svih naknadnih, sukcesivno vršenih radnji porezne utaje koje su izvršene kako od strane optuženog Kekerović Mlađena, tako i ostalih pripadnika grupe za organizovani kriminal kojom je rukovodio optuženi Kekerović Mlađen. Pri tome, Sud napominje da Optužnicom, pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. nije okarakterisano kao „fiktivno pravno lice“, s obzirom da nije ni bilo sporno kako je ova firma zaista imala stvarne promete i poslovne odnose sa drugim pravnim licima. Međutim, optužnicom su obuhvaćeni pojedini segmenti poslovanja ovog pravnog lica, koji se u skladu sa odredbom člana 64 Zakona o PDV-u imaju cjeniti fiktivnim, što je ovaj Sud našao dokazanim. Stoga su prigovori odbrane istaknuti u ovom pravcu, irelevantni, jer se istima pobija činjenica koje nema u Optužnici, odnosno činjenica da je „MB Kekerović“d.o.o. poslovalo kao fiktivno pravno lice.

Da je optuženo pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. imalo otvorene transakcijske račune kod poslovnih banaka i to Hypo-Alpe-Adria-Bank a.d. Banja Luka, Komercijalne banke a.d. Banja Luka, Nove Banjalučke banke, Balkan Investment bank a.d., Banja Luka, Raiffeisen bank BiH, Banja Luka, Unicredit zagrebačke banke d.d., proizilazi iz dokaza T-15, izvještaja SIPA-e o finansijskoj istrazi, a ova činjenica nije niti bila sporna među strankama u postupku.

Činjenica da je optuženo pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. registrovano za obavljanje proizvodnje i distribucije bezalkoholnih pića na teritoriji BiH i inostranstvu, kao i za trgovinu na veliko i malo robe široke potrošnje, mašina i opreme, također nije bila sporna među strankama i jasno je vidljiva iz dokaza T-23, Rješenja o osnivanju ovog pravnog lica.

Činjenica da je Mlađen Kekerović obavljajući fiktivne promete, postupao u dogovoru sa i uz pomoć ovlaštenih lica u drugim pravnim licima sa kojima je vršio poslovanje, proizilazi najprije iz ovlaštenja odgovornih lica koja su propisana zakonom o privrednim društvima i iz logike poslovanja. Naime, odnos kupac-prodavac je uzajaman, a ugovor je zaključen kada su se stranke saglasile o bitnim sastojcima ugovora. Stoga, nijedno od ovlaštenih lica u pravnim licima sa kojim je optuženi Kekerović Mlađen putem pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. poslovao, nije moglo ostati voljno izolovano od elemenata koji čine suštinu poslovnog prometa, dakle, morao je postojati dogovor u pogledu fiktivnog poslovanja.

Uzevši u obzir pomenuto, kao i cjelokupno stanje spisa i dokaznih materijala uloženi u spis predmeta, uočljivo je da je optuženo pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. poslujući sa drugim pravnim licima koja se istom Optužnicom terete za počinjenje krivičnog djela porezne utaje, ušlo u sferu kriminalnog djelovanja na način opisan u izreci ove presude. Dakle, protupravne radnje optuženog Kekećević Mlađena, kao odgovornog lica u pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o., koje su ovom presudom kvalifikovane kao krivično djelo Porezna utaja, vršene su u okviru grupe za organizovani kriminal, čije djelovanje će biti detaljno obrazloženo kroz obrazloženje pojedinih tačaka presude.

U ovakvoj konstelaciji međusobnih odnosa ovlaštenih lica u pravnim licima, bila je istaknuta i superiorna **uloga optuženog Kekećević Mlađena**. Ovakav zaključak se može izvući najprije iz komparacije iznosa protupravno ostvarenih imovinskih koristi na strani optuženog pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. i ostalih pravnih lica kao učesnika u lancu fiktivnog prometa. Posmatrajući dvije tabele zbirne rekapitulacije u nalazu vještaka Tužilaštva, Čeho Mirsade, čiji nalaz i mišljenje je ovaj Sud prihvatio kao relevantan za konkretan predmet iz već obrazloženih razloga, uočava se da optuženo pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. zauzima prvo mjesto u tabelama protupravno ostvarene imovinske koristi. Pri tome, iznos koji čini razliku između protupravno ostvarene imovinske koristi na strani optuženog pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o., kao prvorangiranog, i na strani optuženog pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. kao drugorangiranog, iznosi 2.233.921,00 KM. Na ovu razliku se još treba dodati i iznos koji je optuženi Kekećević Mlađen stekao kao odgovorno lice u pravnom licu „Trgopromet Dragan“ d.o.o., a koji je kao proupravno stečen također unesen u tabelu zbirne rekapitulacije vještaka i koji glasi na novčani iznos od 124.153,00 KM. Ovakvo enormno prednjačenje u dobiti koja je stečena kao rezultat kontinuirano preduzetih radnji poreznih utaja, u odnosu na ostale učesnike u lancu poreznih utaja, upućuje na jedini mogući zaključak Suda, da je upravo Kekećević Mlađen, kao odgovorno lice u pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o., bio organizator grupe za organizovani kriminal. U uzročnopoljedičnoj vezi sa opisanim prednjačenjem u ostvarenoj dobiti, jeste i činjenica da je optuženi putem pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. ostvarivao najintenzivije poslovne odnose sa ostalim pripadnicima grupe za organizovani kriminal, dok su se eventualni međusobni poslovni odnosi između ostalih pripadnika grupe uglavnom javljali kao nužnost, samo radi efikasnije realizacije preduzetih radnji porezne utaje, dogovaranih sa optuženim Kekećević Mlađenom i pravnim licem „MB Kekećević“ d.o.o.

Kao jedan od bitnih dokaza koji upućuje na **organizatorsku ulogu Kekećević Mlađena** u ovoj grupi za organizovani kriminal, javlja se i Službeni izvještaj SIPA-e – vještačenje dokaznog materijala (dokaz T-13), kao i iskaz vještaka Kos Irhada sa glavnog pretresa, iznesen na oklonosti sačinjavanja Izvještaja. Na stranici 1 izvještaja, navedeni su predmeti – računari i laptopi koji su oduzeti od Kekećević Mlađena u prostorijama pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. u Novoj Topoli. Uvidom u prilog koji je dostavljen uz Izvještaj, Optički medij DVD sa izvještajima za telefone, SIM kartice i računare, Sud je utvrdio da su na računarima koji su oduzeti od Kekećević Mlađena i to u prostorijama pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o., pronađene fakture i knjižna obavještenja koja su sačinjena u ime pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, potom kupoprodajni ugovori u kojima su ugovorne strane druga pravna lica – ugovor između pravnog lica „Forteco“ d.o.o. i „Euro Sol“ d.o.o., ugovor između pravnog lica „Janjoš“ d.o.o. i „Euro Sol“ d.o.o., te poreski

računi pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. Odbrana je prilikom unakrsnog ispitivanja vještaka Kos Irhada ukazala na činjenicu, koju je vještak Kos i potvrdio, da to što su fakture i ugovori pronađeni na jednom računaru, ne mora značiti i da su i sačinjeni na istom, kao i na činjenicu da se iz ovakvog vještačenja ne može utvrditi da je isto lice sačinjavalo sve fakture. Sud uvažava ovaj iskaz vještaka, s obzirom da je jasno da se iz načina na koji se vještačenje vrši, a koji način je vještak opisao na glavnom pretresu, ne može registrovati porijeklo dokumenta. Međutim, Sud je ovu činjenicu posmatrao u svjetlu uobičajene prakse i logike poslovanja. Naime, uvidom u pomenute fakture i ugovore između drugih pravnih lica, koji su pronađeni na računarima oduzetim od Kekerović Mlađena, Sud je zaključio da se radi o određenoj vrsti radnog materijala, dakle o fakturama i ugovorima koji tek, nakon što budu prevedeni u printanu formu, treba da budu potpisani i obilježeni pečatom pravnih lica. Dakle, ne radi se o skeniranim dokumentima koji su već potpisani i obilježeni pečatima, a koja činjenica bi eventualno mogla značiti da je dokument zaprimljen putem emaila ili na drugi način, pri čemu bi posjedovanje ovakvih dokumenata i dalje budilo sumnju u motive za isto, no ne bi upućivalo na zaključak da je upravo Kekerović Mlađen autor dokumenata. Stanje utvrđeno Izvještajem, pak ukazuje na to da su ovakvi dokumenti sačinjeni od strane lica koje koristi predmetne računare ili lica koje je korisnik računara ovlastio za korištenje istog. Kako su pomenute fakture i ugovori pronađeni u računarima/laptopima koji su oduzeti od optuženog Kekerović Mlađena, i to u prostorijama pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o., te kako su ovi dokumenti drugih pravnih lica pronađeni u grupi dokumenata koje je izdavalo pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. u okviru svog uobičajnog poslovanja, Sud je van razumne sumnje utvrdio da je upravo optuženi Kekerović Mlađen sačinio pomenute dokumente. Ova činjenica je također bila od značaja za utvrđivanje organizatorske uloge Kekerović Mlađena u okviru grupe za organizovani kriminal, s obzirom da iz iste proizilazi kako je optuženi u određenoj mjeri čak posredno upravljao poslovanjem drugih pravnih lica koja se javljaju kao učesnici u lancu poreznih prevara.

O načinu funkcionisanja ove grupe kao i o organizatorskoj ulozi Kekerović Mlađena u istoj, svjedoči i činjenica koju je Sud našao dokazanom, da je **optuženi dogovorio sa Slobodankom Zrnić Babić**, koja je bila zaposlena u preduzeću „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši, **da ista kupi pravno lice „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica** čiji je vlasnik bila supruga Kekerović Mlađena, Kekerović Biljana, a koji dogovor se i realizovao. Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva, u dijelu u kojem je izvršena analiza poslovanja pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica, uočavaju se podaci o registraciji ovog pravnog lica, u okviru čega je navedeno i rješenje Osnovnog suda u Banja Luci broj 071-0-Reg-08-000387 od 13.03.2008.godine, iz kojeg je uočljivo da je Zrnić Babić Slobodanka upisana kao osnivač i direktor pravnog lica „EURO-SOL“ d.o.o.Knežica, Kozarska Dubica, pri čemu se Palalić Miroslav briše iz evidencije kao odgovorno lice, a Kekerović Biljana kao osnivač.

Nesporno je da je Zrnić Babić Slobodanka bila zaposlena u pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o., a o toj činjenici je svjedočio i svjedok Palalić Miroslav, koji je bio direktor „Euro Sol“d.o.o. i koji je naveo da Slobodanku poznaje još od vremena kada je bila sekretarica u „MB Kekerović“d.o.o., nakon čega će postati vlasnik i direktor „Euro Sol“d.o.o. Isti svjedok je na glavnom pretresu naveo da u vremenu kada je on bio direktor „Euro Sol“d.o.o., a Kekerović Biljana vlasnik, *sve naloge je primao od Mlađena, a ne od Biljane*. Dakle, vidljivo je da je Kekerović Mlađen još od vremena prije preuzimanja vlasničke i direktorske funkcije Slobodanke Zrnić Babić u „Euro Sol“d.o.o., bio uključen u poslovanje ovog pravnog lica, te se shodno tome zaključuje

i da je imao interes vezano za buduća poslovanja ovog pravnog lica. Ova činjenica naročita dobija na snazi kada se uzme u obzir gore navedeni Izvještaj SIPA-e, odnosno činjenica da su u računarima oduzetim od Kekećević Mlađena u poslovnim prostorijama „MB Kekećević“d.o.o., pronađene fakture i ugovori pravnog lica „Euro Sol“d.o.o., sa drugim saugovoračima, bez učešća pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., kao i činjenica niza poreskih prevara koje su uslijedile nakon što je Zrnić Babić postala direktor „Euro Sol“d.o.o., a koje prevare će Sud opisati u tekstu koji slijedi. Stoga je Sud van razumne sumnje našao dokazanim dogovor optuženog Kekećević Mlađena sa Zrnić Babić Slobodankom u pogledu njene kupovine pravnog lica „Euro Sol“d.o.o., kao i njihov dogovor vezan za izdavanje fiktivnih faktura.

S obzirom da je Kekećević Mlađen krivična djela za koja je ovom presudom oglašen krivim, počinio u svojstvu odgovornog lica u pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši, čiji formalni direktor je bio njegov otac, Kekećević Radovan, protupravna imovinska korist ostvarena neosnovanim povratima PDV-a pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o., dijelila se na način da je dio iste išao u ruke optuženog Kekećević Mlađena, dio Kekećević Radovanu, dio pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o., a dio drugim saučesnicima i pomagačima. Ovakvo stanje stvari vidljivo je iz priloga koji je dostavljen uz dokaz Tužilaštva T-12, Nalaz i mišljenje vještaka Čeho Mirsade, a koji prilog se odnosi na tokove novčanih sredstava nakon povrata PDV-a. Iz ovog dokaza je jasno uočljivo **kretanje novčanih sredstava** koja je UIO BiH uplatila na račun pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši, a koja sredstva su dalje isplaćivana kako na račune drugih pravnih lica – pripadnika grupe za organizovani kriminal, „Janjoš“d.o.o. Prijedor, „Euro Sol“d.o.o. K. Dubica, „Trgopromet Dragan“d.o.o. Laktaši i „Zoral Komerc“d.o.o., tako i na račun pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., u vidu prenosa sredstava. Ovakve isplate sa računa „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši, odlikovale su se vremenskom usklađenošću sa prijemom povrata PDV-a od UIO BiH. Isplate na račune drugih pravnih lica su vršene ili isti dan po prijemu povrata sredstava od UIO BiH, ili nekoliko dana kasnije, u svakom slučaju je postojao jasan slijed i ujednačen ritam ovih isplata, u odnosu na uplate od UIO BiH. Kako je Sud nedvojbeno utvrdio da su povlastice koje je „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši ostvarivalo kod UIO BiH, na osnovu prometa obuhvaćenih izrekom presude, bile nezakonite i neosnovane, time je jasno da je dalje raspolaganje ovako stečenim sredstvima, za koje je optuženi Kekećević Mlađen znao da su pribavljena krivičnim djelom Poreske utaje ili prevare, za cilj imalo unošenje sredstava stečenih krivičnim djelom, u legalne novčane tokove.

Na osnovu navedenog postupanja optuženog Kekećević Mlađena, kao zastupnika pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši, Sud je utvrdio biće krivičnog djela **Pranje novca**, iz člana 209. KZ BiH. Da se radi o kvalifikovanom obliku ovog krivičnog djela, opisanom odredbom člana 209. stav 2. KZ BiH, potvrđuje nalaz i mišljenje vještaka Čeho Mirsade, gdje su u okviru tabele zbirne rekapitulacije kod pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši utvrđene razlike između prijavljenih i vještačenjem utvrđenih poreskih obaveza po osnovu PDV-a za period od 01.01.2006. godine do 30.09.2008. godine u iznosu 3.885.956,00 KM. Ova razlika je, kako je nalazom vještaka utvrđeno, rezultat nezakonitih i neosnovanih povrata PDV-a i poreskih kredita kod UIO BiH, te je dalji tok ovako pribavljenih novčanih sredstava hronološki predstavljen u pomenutom prilogu uz nalaz i mišljenje vještaka. S obzirom da je Sud na osnovu ovako prikazane putanje kretanja novca, utvrdio da je optuženi Kekećević Mlađen počinio krivično djelo Pranje novca, a kako iznos protupravno stečenog i u legalne novčane tokove infiltriranog novca, iznosi preko 50.000,00 KM, što je jasno

vidljivo iz priloga uz nalaza vještak iz kojeg proizilazi da je samo u 2006. godini došlo do pranja novca u iznosu od preko 50.000,00 KM, dok se ovaj iznos drastično povećava u narednim godinama, jasno je da protupravne radnje optuženog značajno premašuju obim osnovnog oblika krivičnog djela Pranje novca, te ulaze u područje njegovog kvalifikovanog oblika definisanog stavom 2. člana 209. KZ BiH.

Da je optuženi Kekerović Mladen dogovorio sa Gojković Slobodanom da ovaj **krivtvori pečat pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac** te da sačini i ispostavi fiktivne fakture ovjerene krivotvorenim pečatom pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac o isporuci mašina i opreme, sve u cilju stvaranja neosnovanog ulaznog PDV-a i nezakonitog povrata PDV-a od UIO BiH, utvrđeno je prvenstveno iskazom *svjedoka Rabić Salih*, direktora pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac – Mionica. Ovaj svjedok je, nakon što su mu predočene fakture pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradačac upućene pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, koje čine sastavni dio dokaza T-371, negirao da se na istima nalaze njegov potpis i pečat pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Naime, svjedok je istakao da njegova firma nije izdavala fakture prema pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o., kao i da logotip na predočnim fakturama ne odgovara logotipu pečata pravnog lica Tac -Co, koji se međusobno razlikuju u bitnim karakteristikama. Fakture pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. koje su pronađene kod preduzeća „MB Kekerović“ d.o.o., ovjerene su pečatom na kojima je ispisano „Društvo sa ograničenom odgovornošću „TAKT Co“ Gradačac“, dok je na pečatima koje koristi preduzeće „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac ispisano, na prvom pečatu „D.O.O. za trgovinu, promet i usluge, TAKT-Co, Mionica-Gradačac“ i na drugom „D.O.O. za trgovinu, promet i usluge, TAKT-Co 1, Mionica-Gradačac“. Iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade, proizilazi da se uvidom u karticu dobavljača za 2009. godinu preduzeća „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši kao „navodni“ dobavljač pojavljuje pravno lice „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac gdje su po fakturama „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši fakturisane mašine i oprema u vrijednosti od **2.581.020,00 KM sa PDV-om**. S druge strane, vještak navodi je uvidom u poslovnu dokumentaciju kod poreskog obveznika „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac, u 2009. godini utvrđeno da preduzeće „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac **nikada nije poslovalo sa pravnim licem „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši**, i da fakture nikada nisu izdate od strane preduzeća „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac prema preduzeću „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, te da pečat kojima su ovjerene fakture koje su zatečene u knjigovodstvu „MB KEKEROVIĆ“ d.o.o. Laktaši nemaju isti kao pečat koji posjeduje pravno lice „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac, što jasno upućuje na zaključak Suda da je pečat pravnog lica „TAKT-Co“ d.o.o. Mionica-Gradačac, krivotvoren.

Izvršilac radnje krivotvorenjapečata, nedvojbeno je utvrđen uvidom u dokaz T-371, koji predstavlja fakture koje je pravno lice „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac izdalo prema „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši. Name na svim ovim fakturama sa krivotvorenim pečatom pravnog lica „TAKT CO“ d.o.o. Gradačac, nalazi i potpis Gojković Slobodana. Direktor pravnog lica „Takt Co“ d.o.o. Gradača, Rabić Salih, kao i suvlasnik ove firme, Mujić Edin, svjedočili su na glavnom pretresu te su svjedoci negirala da uopće poznaju Gojković Slobodana kao i to da je Gojković bio zastupnik ovog pravnog lica. Svjedok Mujić je objasnio iz kojeg razloga smatra da potpis koji se nalazi na fakturama i kupoprodajnom ugovoru nije potpis direktora Rabića, te je istakao da je nemoguće da je pravno lice „TAKT Co“ d.o.o. Gradačac dana 10.01.2009. godine zaključilo kupoprodajni ugovor, a koji ugovor je pronađen kod pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši – dokaz T-741, s obzirom da u tom periodu pravno lice „TAKT CO“ d.o.o. Gradača nije ni radilo, jer je bilo blokirano od strane banke. Svjedok

Rabić je također istakao da potpis kojim sa njegovim imenom na kupoprodajnom ugovoru između pravnih lica „TAKT CO“d.o.o.Gradačac i „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši, nije njegov potpis. Na osnovu svega navedenog, Sud je izveo nedvojben zaključak da je Gojković Slobodan, u dogovoru sa Kekećerović Mlađenom izvršio krivotvorenje pečata firme „TAKT CO“d.o.o.Mionica – Gradačac, s obzirom da je ovakav pečat služio za obilježavanje ugovora i faktura, na koji način su pravnom licu „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši omogućili prikazivanje nabavki od pravnog lica „TAKT CO“d.o.o.Gradačac u ukupnoj vrijednosti od 2.581.020,00 KM sa pripadajućim PDV-om. Dakle, jasno da je optuženi Kekećerović Mlađen imao motiv da prikazivanjem pomenutog ulaznog PDV-a, ostvari pogodnosti kod UIO BiH, te je dovođenjem konkretne situacije u vezu sa ostalim činjenicama utvrđenim u ovom predmetu, nesumnjivo da je Kekećerović postupao u dogovoru sa Gojkovićem u cilju izrade falsifikata pečata, i u konačnici, neosnovanog i nezakonitog ostvarivanja povrata PDV-a od UIO BiH.

Tačka 2. Izreke presude (tačka 2. Optužnice)

Da je optuženi Kekećerović Mlađen, u **2006. godini** u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BiH u ime pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stećenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH, za sebe, Radovana Kekećerovića i pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši, u cilju sticanja protivpravne imovinske koristi u iznosu od **142.868,00 KM**, proizilazi prije svega iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade, te Zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši za kontrolisani period od 01.01.2006. do 31.08.2007.godine.

Vještak je analizom poslovanja pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o.Laktaši u 2006.godini, utvrdila razloge i obime fiktivnog prometa ovog pravnog lica, za svaki pojedini poreski period. U odnosu na **poreski period 06/03**, vezano za ulaznu fakturu od poslovnog partnera „Plus Trade“d.o.o. Prnjavor, broj 3/06 od 23.03.2006.godine, vještak je utvrdila da se radi o fiktivnom prometu *jer navedeni dobavljač nije poslovao u ovom poreznom periodu*, te je izvršena ispravka odbitka ulaznog PDV-a kojeg je porezni obveznik prikazao u iznosu od 97.166,00 KM, dok je stvarna utvrđena vrijednost ulaznog PDV-a 94.990,00 KM. Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši za kontrolisani period od 01.01.2006. do 31.08.2007.godine, također je potvrđen fiktivni promet, te je nakon uvida o poresku karticu poreskog obveznika „Plus Trade“d.o.o.Prnjavor putem informacionog sistema UIO „ALICE“, utvrđeno da je ovaj poreski obveznik u 2006.godini podnosio mjesečne PDV prijave sa iskazanim iznosima za mjesece: *februar, novembar i decembar*. Za ostale poreske periode, podnesene su PDV prijave sa iskazanom nulom. Slijedom ovako utvrđenih činjenica, kao i izjave direktora pravnog lica „Plus Trade“d.o.o. da isti nije poslovao u ovom poreskom periodu sa „MB Kekećerović“d.o.o., Zapisnikom je konstatovan fiktivan promet.

Sud iznesena obrazloženja i nalaze inspektora/službenih lica UIO BiH, kao i vještaka Tužilaštva, nalazi tačnim i osnovanim, s obzirom da isti nisu dovedeni u sumnju niti

jednim provedenim dokazima odbrane , zbog čega sud zaključuje da je promet po navedenoj fakturi u 3.mjesecu 2006.godine, bio fiktivan.

Nalazom vještaka je izvršena i korekcija ulaznog PDV-a za 8.,9. i 10. mjesec 2006.godine po fakturama 103/06, 150/06, 186/06, 189/06,181/06 i 190/06, po kojima je prikazan ulazni PDV od pravnog lica "Plus Trade"d.o.o. u iznosima od 848,23 KM (po fakturi iz 103/06 8.mjeseca), 6.154,00 KM(po fakturi iz 150/06 9.mjeseca) i 43.536,70 KM (po fakturama 186/06, 189/06,181/06 i 190/06 iz 10.mjeseca), s obzirom da je u ovim poreskim periodima *pravno lice "Plus Trade"d.o.o. podnosilo PDV prijave sa iskazanom nulom*, koju činjenicu je Sud utvrdio uvidom u Zapisnik o kontroli pravnog lica "MB Kekerović"d.o.o.Laktaši. Naime, Tužilaštvo je u Optužnici navelo da se radilo o fiktivnom prometu po navedenim fakturama u 3., 4., 9. i 10. mjesecu 2006.godine. Kako je Tužilaštvo navelo tačne brojeve faktura, Sud je uvidom u nalaz i mišljenje vještaka Tužilaštva bez sumnje ustanovio da je omaškom u kucanju došlo do unošenja 4.mjeseca u ovaj dio činjeničnog supstrata, a da je zapravo bilo potrebno unijeti 8.mjesec, s obzirom da je u optužnici i navedena faktura po kojoj je fiktivno prikazan promet u 8.mjesecu 2006.godine. Svjedok Stajić Zoran, inspektor/ovlašteno lice UIO BiH koji je vršio kontrolu pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, svjedočio je na okolnost sačinjenog zapisnika o kontroli,i potvrdio da je na osnovu pregleda cjelokupne dokumentacije predmeta, zaključeno da se kod onih faktura koje su navedene u zapisniku, radi o fiktivnom prometu u smislu člana 64. Zakona o PDV-u, pojašnjavajući da fakture postoje, ali da nema prometa opisanog u istima. Odbrana je, nasuprot tome, isticala da cjelokupno poslovanje pravnog lica "MB Kekerović"d.o.o.Laktaši, predstavlja stvarno poslovanje jednog pravnog lica, s obzirom da su fakture zaista postojale i da su sačinjene sukladno zakonskim odredbama. Međutim sud u potpunosti prihvata tačnim i objektivnim iskaz svjedoka Stajića ,koji iskaz je u cjelosti saglasan iskazima drugih saslušanih svjedoka , inspektora UIO BIH koji su svjedočili i radili na ovom predmetu , kao i svim činjenicama koje je Sud nakon sveobuhvatne analize dokaza našao utvrđenim, zbog čega prigovor odbrane istaknut u ovom pravcu, ima oblik irelevantnog. Također, Sud je našao da je nalaz vještaka odbrane, Dijane Ostić, irelevantan za odluku Suda o činjenici koju je trebalo utvrditi , da li su sporni prometi pravnog lica "MB Kekerović"d.o.o.Laktaši bili stvarni ili fiktivni, a kako je to u dijelu presude koji se bavi prigovorima Tužilaštva na dokaze odbrane detaljno pojašnjeno.

S obzirom na tvrdnju odbrane , da se u svim inkriminiranim prometima zapravo radilo o stvarnim prometima, iz razloga jer su PDV prijave uredno podnesene a fakture sačinjene sukladno zakonskim propisima, koja tvrdnja odbrane dominira cjelokupnim postupkom , Sud će se kratko osvrnuti na istu. Odredbom člana 65. Zakona o PDV-u propisano je da fiktivni promet znači obavljanje poslovnih djelatnosti *s ciljem* da se *prevarom* izbjegne plaćanje PDV-a. S tim u vezi, potrebno je utvrditi postojanje dva elementa: objektivnog elementa – prevare i subjektivnog elementa - cilja da se takvom prevarom izbjegne plaćanje PDV-a. Odredbom člana 13. istog Zakona, kao lica koja podliježu plaćanju PDV-a navedeni su, između ostalih, obveznici koji *vrše promet* dobrima ili uslugama na koje se obračunava PDV. Pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši jeste porezni obveznik, koja činjenica je nesporna, kada se posmatra status pravnog lica kod UIO BiH. No, u odnosu na pojedine promete, za koje je Sud našao da su bili fiktivni, iz razloga što je kod istih postojala samo faktura, *bez stvarnog vršenja prometa dobrima*, pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. nije moglo biti lice koje podliježe plaćanju PDV-a. Postojanje fakture podrazumijeva stvaran promet

kakav je na istoj prikazan, dok se izostankom prometa faktura pojavljuje kao odraz vršenja prometa koji uistinu ne postoji. Postupajući upravo na ovaj način, Kekećerović Mlađeni, kao odgovorno lice u pravnom licu „MB Kekećerović“ d.o.o., u ulogu poreskog obveznika ovog pravnog lica, uvrstilo je i one promete dobrima koji nisu postojali, čime je obmanilo UIO BiH, da se uloga poreskog obveznika proteže i na promete koji su postojali samo kao fikcija. Osim toga, Sud je čak i za pojedine promete ovog pravnog lica za koje je ustanovljeno da su bili stvarni, utvrdio da se radilo o prikazivanju nerealne, višestruko uvećane cijene robe u odnosu na njenu stvarnu vrijednost, čime je izvršena prevara s ciljem prikazivanja uvećanog ulaznog PDV-a. S tim u vezi, Sud naglašava da je odredbom člana 9. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji RS predviđeno da *lica odgovorna za sačinjavanje i kontrolu knjigovodstvenih isprava svojim potpisom u pisanom ili elektronskom obliku potvrđuju da je knjigovodstvena isprava potpuna, istinita, računski tačna i da odražava suštinu poslovnog događaja na koji se odnosi*. Stoga su ovako, nerealno i višestruko uvećane i prikazane cijene roba kroz fakture, a koje će biti detaljnije obrazložene u narednim poglavljima presude, suprotne obavezama propisanim navedenom odredbom Zakona o računovodstvu i reviziji RS, te predstavljaju fiktivan promet.

Nalazom vještaka Čeho, vezano za poreski period **06/11**, po fakturama broj **114 i 117** od 30.11.2006.godine od dobavljača „Ceresol“, u ukupnom iznosu 201.240,00 KM sa sadržanim PDV-om u iznosu od 29.240,00 KM, izvršeno je umanjeno navedenog PDV-a, dakle izvršena je ispravka odbitka ulaznog poreza po ovim fakturama iz razloga što se iste odnose na fiktivan promet, definisan članom 64. Zakona o PDV-u, dakle stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbe člana 3. i 4. Zakona o PDV-u. U poreznom periodu 06/12 utvrđeni iznosi po KUF-ovima (osnovica i ulazni PDV) na način kako su evidentirani, umanjeno su za iznose ulaznih faktura broj **88 i 89** od 28.12.2006.godine i **91** od 30.12.2006.godine od dobavljača „Ceresol“ u ukupnoj vrijednosti od 67.301,52 KM u kojoj je sadržan ulazni PDV od 9.778,85 KM. Razlog umanjenoja vrijednosti ulaznog PDV-a po ovim fakturama je što se iste odnose na fiktivni promet, definisan članom 64. Zakona o PDV-u, odnosno što stvarnog prometa nije bilo prema preduzeću „MB Kekećerović“, kako to predviđa odredba člana 3. i 4. Zakona o PDV-u. Zbirom cifara za koje je ulazni PDV umanjeno u 11. i 12. mjesecu 2006.godine, dolazi se do rezultata od 39.018, 85 KM. Sud je uvidom u Zapisnik o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o., za ovaj poreski period, utvrdio da se radi o fiktivnim fakturama jer pravno lice „Ceresol“ od kojeg fakture vode porijeklo, nije izvršilo razduženje mašina koje su navodno prometovane po tim fakturama, te su se iste mašine i dalje nalazile na stanju pravnog lica „Ceresol“ i na dan 31.12.2009.godine, iako je kroz PDV prijave prikazano da su još u 11/12 mjesecu 2006.godine prodane pravnom licu „MB Kekećerović“, kako su to inspektori UIO utvrdili. Sud je u cjelosti poklonio vjeru gore navedenim dokazima, iz razloga jer iskazi vještaka Čeho Mirsade i ovlaštenog lica UIO BiH Zoran Stajić, u potpunosti su saglasni, potvrđeni objektivnim materijalnim dokazima i ničim objektivnim nisu dovedeni u pitanje.

U nalazu vještaka Čeho, u tabeli zbirne rekapitulacija prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a, u odnosu na pravno lice „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši u 2006.godini utvrđeno je iznos od **142.868,00 KM**. Pojedini razlozi za ovako utvrđene razlike, navedeni su u gornjem tekstu. Kako je Sud poklonio vjeru nalazu vještaka Tužilaštva, ovaj iznos razlike između prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a za 2006.godinu, uzima se kao dokazan i smatra

se protivpravno stečenom imovinskom koristi. Kako je optuženi Kekerović Mladen bio odgovorno lice i stvarni rukovodilac poslova pravnog lica "MB Kekerović" d.o.o. u inkriminisanom periodu, čiji formalni predstavnik je bio Kekerović Radovan, jasno je da je ovako stečena protupravna imovinska korist bila prisvajana u najvećem dijelu od strane optuženog Kekerović Mladena, ali je tačno neutvrđeni dio iste pripao i pravnom licu "MB Kekerović" d.o.o. Laktaši i Kekerović Radovanu, kao formalnom zastupniku ovog pravnog lica, koji je također učestvovao u određenim poslovima pravnog lica, ali ne na odlučujući način, što je već objašnjeno u okviru obrazloženja prve tačke izreke presude. Naime, svjedok *Mirjanić Goran* koji je radio na izdavanju faktura za pravno lice "MB Kekerović" d.o.o. od 2006. godine, u svom svjedočenju na glavnom pretresu ističe da je Kekerović Mladen izdavao naređenja u ovom pravnom licu, a da je Kekerović Radovana *vidio nekoliko puta u poslovnim prostorijama pravnog lica, no da mu nije poznato da je on obavljao neke poslovne aktivnosti*. Iz navedenog je vidljivo da Kekerović Radovan jeste bio zainteresovan za poslovanje ovog pravnog lica, što je i logično ako se ima u vidu da je on bio vlasnik i lice ovlašteno za zastupanje pravnog lica, a da njegov sin bio stvarni zastupnik istog, te je nesumnjivo da je dio protupravne imovinske koristi koju je Kekerović Mladen ostvario putem fiktivnog poslovanja pravnog lica "MB Kekerović" d.o.o., pripao i Kekerović Radovanu. Sud napominje da je dana 09.02.2016. godine donesena i presuda po sporazumu o priznanju krivnje broj S1 2 K 019794 15 K, koja je postala pravosnažna dana 10.03.2016. godine, kojom je Kekerović Radovan priznanjem krivnje i oglašen krivim upravo za navedene radnje, čime je utvrđena njegova odgovornost za nezakonito poslovanje pravnog lica „MB Kekerović“ i sticanje protivpravne imovinske koristi za sebe, Kekerović Mladen i pravno lice „MB Kekerović“ u ukupnom iznosu od 3.885.056,00 KM utajenog poreza na dodatu vrijednost.

Tačka 3. Izreke presude (tačka 3. optužnice)

Sud je van razumne sumnje utvrdio da je optuženi Kekerović Mladen u toku 2007. godine u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BiH u ime pravnog lica "MB Kekerović" d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH, te time sebi, Radovanu Kekeroviću i pravnom licu "MB Kekerović" d.o.o. Laktaši pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od **891.231,00 KM**. Iznos protupravno pribavljene imovinske koristi, kao i karakteristika protupravnosti iste, utvrđeni su nalazom i mišljenjem vještaka Tužilaštva, kojeg je Sud prihvatio kao relevantan dokaz, iz već obrazloženih razloga, kao i zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši za kontrolisani period od 01.01.2006. godine do 31.08.2007. godine, te iskazom svjedoka, ovlaštenog lica koje je vršilo kontrolu pravnog lica, Stajić Zorana. Činjenica da je protupravno pribavljena imovinska korist u pomenutom iznosu i u 2007. godini, jednako kao u 2006. godini, stečena od strane optuženog Kekerović Mladena i za Kekerović Radovana i optuženo pravno lice „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši, pojašnjena je u okviru obrazloženja tačke 2. Izreke presude.

Vještakinja Čeho Mirsada je svojim nalazom utvrdila da je promet po fakturama broj **87** od 01.01.2007.g. (kojom fakturam je fakturisana linija za proizvodnju sirupa i bistrih sokova, sa iznosom PDV-a od 31.620,00 KM), broj **58** od 29.01.2007.g. (kojom je fakturisana linija za proizvodnju sirupa i bistrih sokova, sa iznosom PDV-a od

16.996,60 KM) i broj **63** od 31.01.2007.g. (kojom je fakturisana linija **Windsdor HSI 200** za proizvodnju proizvoda od plastične mase u ukpnom iznosu od 383.760,00 KM, pri čemu je PDV iznosio 104.376,00 KM), bio fiktivan promet definisan članom 64. Zakona o PDV-u, odnosno da stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbe člana 3. i 4. Zakona o PDV-u, zbog čega je konstatovala potrebu da se izvrši ispravka odbitka ulaznog PDV-a u ukupnom iznosu od 104.376,60 KM. Dalje, u poreznom periodu 07/06, vještakinja je utvrdila da je promet po fakturama **161/07** od 25.06.2007.g. (po kojoj je fakturisano ulje Floriol 25.000 kom. u ukupnom iznosu od 42.412,50 KM od čega je iznos PDV-a 6.162,50 KM), **162/07** od 26.06.2007.g., **163/07** od 28.06.2007.g. i **164/07** od 29.06.2007.g. po kojima su fakturisane iste količine ulja po istoj cjeni, utvrđeno da se radi o fiktivnom prometu definisanom članom 64. Zakona o PDV-u, kojeg prometa u smislu odredbe člana 3. i 4. Zakon nije bilo. Naime, zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši za kontrolisani period od 01.01.2006.godine do 31.08.2007.godine, konstatovano je da su ovlaštena lica UIO BiH Grupe za reviziju i kontrolu poreskih obveznika RC Banja Luka, postupajući po naredbi Tužilaštva od 07.04.2009.godine, u kontroli poreskog obveznika „Ceresol“d.o.o., utvrdili da ovaj obveznik *ne posjeduje nikakvu knjigovodstvenu i vanknjigovodstvenu dokumentaciju, da se ne nalazi na prijavljenoj adresi i ne obavlja registrovanu privrednu djelatnost, te da nije evidentirao na finansijskom kontu potraživanje od kupca „MB Kekerović“d.o.o. niti je evidentirao u knjizi izlaznih faktura i u svojim PDV prijavama fakture iz 2006.godine (navedene u tački 2.Izreke presude) i fakture iz 2007.godine, broj 87, 58, 63, 161, 162, 163,164, 170, 171, 172, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 205, 206, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219 i 220.* Ukupna vrijednost ovih faktura , kako je to zapisnikom o kontroli utvrđeno, iznosi 3.615.481,29 KM sa PDV-om, od čega je vrijednost PDV-a 525.325,89 KM. Svjedok Stajić Zoran, ovlašteno lice UIO BIH koji je vršio pomenutu kontrolu pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, na glavnom pretresu , objasnio je da se u ovom predmetu radilo o uvezanim kontrolama, te da su ovlaštena službena lica kod sačinjavanja ovog zapisnika, na uvidu imala i zapisnike o kontrolama drugih pravnih lica sa kojima je pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši poslovalo, a koji su pohranjeni u sistemu ALICE. Ovakav način sačinjavanja zapisnika, Sud je prepoznao upravo u prethodno pomenutoj činjenici da je u zapisniku o kontroli „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši vršena analiza i osvrt na kontrolu poreskog obveznika „Ceresol“d.o.o., kao poslovnog partnera pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši.

S obzirom na sveobuhvatan pristup u sačinjavanju zapisnika, pri čemu se kontrola pravnog lica proteže i na analizu korespondentnih prometa kod poslovnih partnera, te s obzirom da je metodologija sačinjavanja nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva imala iste odlike, dok je s druge strane vještak odbrane naveo kako se nije bavio širom slikom poslovanja , niti porijeklom i krajnjom sudbinom robe i mašina koje su prometovane, zbog čega nije mogao utvrditi stvarni promet, Sud je nepobitno stekao uvjerenje u činjenice utvrđene zapisnicima UIO BiH i nalazom i mišljenjem vještaka Tužilaštva. U pogledu konkretnih prometa između pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. i „Ceresol“d.o.o., Sud je posebno cijenio činjenicu koju je svjedok Stajić Zoran, kao ovlašteno lice UIO BiH, iznio na glavnom pretresu, da računovodstveni propisi određuju koliko dugo je firma obavezna držati poslovnu dokumentaciju, pri čemu navodi kako se najvjerojatnije radi o periodu od deset godina.

Članom 13. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji RS (Službeni glasnik RS 67/05) koji je bio na snazi u inkriminisanom periodu, propisano je da se dnevnik i glavna knjiga čuvaju *najmanje deset godina*, te je članom 24. stav 5. istog zakona propisano

da se godišnji izvještaj o poslovanju čuva u originalnom obliku *jedanaest* godina nakon isteka poslovne godine za koju je sačinjen. Imajući u vidu pomenute odredbe Zakona, a kojim odredbama je podlijegalo i pravno lice „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod u inkriminisanom periodu i u periodu vršenja kontrole od strane ovlaštenih lica, onda je jasno utvrđeno kako je pravno lice „Ceresol“ d.o.o. u periodu kontrole pravnog lica – 2009. godine, moralo imati u svojoj poslovnoj evidenciji fakture iz 2006. i 2007. godine, ukoliko su iste zaista izdate od strane ovog pravnog lica, s obzirom da je vremenski period između izdavanja faktura i perioda kontrole, manji od deset/jedanaest godina. Kako u konkretnom slučaju, nije postojao trag o pomenutim fakturama kod izdavača, „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, tako je za Sud nesporno utvrdio da je promet po navedenim fakturama bio fiktivan, u smislu odredbe člana 64. Zakona o PDV-u.

Nalazom vještaka Čeho Mirsade, navedeno je da je po izlaznoj fakturi pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, od dana 02.06.2007.g., u vrijednosti PDV-a od **2.109,24 KM**, prema pravnom licu „Ceresol“ d.o.o., izvršen fiktivan promet definisan članom 64 Zakona o PDV-u. Kako je uvidom u poresku karticu pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. uočljivo da u periodu od 01.09.2006.godine do 30.11.2009.godine nije podnosilo PDV prijave, te eventualni promet sa pravnim licem „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši nije evidentiran u PDV prijama ovog preduzeća, jasno je i da se u ovom slučaju radilo o fiktivnom prometu. Na ovaj način je Kekećević Mlađeni, u dogovoru sa Gojković Slobodanom, sebi, Kekećević Radovanu i pravnom licu „MB Kekećević“ d.o.o. omogućio fiktivno razduženje robe.

Na glavnom pretresu, vještakinja Čeho Mirsada navodi da je utvrdila po pomenutim fakturama fiktivni promet, pojašnjavajući navedeno na primjeru nabavke mašine za proizvodnju proizvoda od plastične mase WINDSDOR HSI 200, koju mašinu je pravno lice „MB Kekećević“ prvi put nabavilo od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. B. Brod po fakturi broj 63 od 31.01.2007.godine za iznos od 383.760,00 KM sa PDV, potom je istu mašinu pravno lice „MB Kekećević“ po fakturi broj 1304 od 10.07.2007.godine prodalo pravnom licu „Liberty“ d.o.o. B.L. za iznos od 377.597,00 KM sa PDV. Istog dana, 10.07.2007.g., pravno lice „Liberty“ d.o.o. B.L. prodalo je istu mašinu pravnom licu „LA.IM.EX“ d.o.o. Novi Grad za iznos od 388.767,60 KM sa PDV-om, a „LA.IM.EX“ istu mašinu prodalo je pravnom licu „Tri-Mar“ d.o.o. Novi Grad po fakturi broj 139/07 od **29.06.2007.g.**, da bi na kraju ovog poslovnog odnosa pravno lice „Tri-Mar“ d.o.o. Novi Grad istu mašinu prodalo ponovo „MB Kekećević“ po fakturi broj 04/OS/07 od 11.07.2007.g. za iznos od 401.637,60 KM sa PDV.

Na ovaj način je utvrđeno da je pravno lice „LA.IM.EX“ u svom knjigovodstvu knjižilo prodaju predmetne mašine pravnom licu „Tri-Mar“ dana 29.06.2007.godine, dakle prije nego što je i nabavilo predmetnu robu od „Liberty“ (dana 10.07.2007.godine). Također je u svojoj PDV prijavi za 6.mjesec 2007.godine, pravno lice „LA.IM.EX“ unijelo podatke o izvršenom prometu sa pravnim licem „Tri-Mar“ iako je predmetnu mašinu nabavilo tek 10.07.2007.godine od „Liberty“. Međusobna potraživanja po ovom fiktivnom prometu zatvorena su ugovorom o cesiji koji je zaključen dana 11.07.2007.godine.

Nadalje, svjedok Stajić Zoran, inspektor UIO BiH, koji je radio kontrolu pravne osobe „MB Kekećević“, u svom svjedočenju na glavnom pretresu dana 09.09.2014.godine, ističe da je pravno lice „MB Kekećević“, prikazivalo fiktivni promet, pojašnjavajući da postoje fakture, ali nema prometa opisanog u fakturi, a što je utvrđeno povezanim kontrolama kod drugih pravnih lica. Tako navodi kao primjer mašinu Windzor HSI koja je fakturisana lančano između pravnih lica „Ceresol“, „MB Kekećević“, „Liberty“,

„Laimeks“, „Tri-mar“, te ponovno „MB Kekerović“, kada je kod pravnog lica „MB Kekerović“ dva puta odbijen ulazni porez, a prikazan je jedan izlazni porez, tako što jedan ulazni porez odbijen po fakturi pravnog lica Ceresola, drugi ulazni porez je odbijen po fakturi pravnog lica „Tri Mar“, što je sve konstatovano u zapisniku o kontroli koji je sačinio. S tim u vezi je posebno indikativno što mašina koja je nađena nije one vrijednosti koja je navedena u fakturama, nego se radi o mašini koja nije u funkciji, te s obzirom na ovakav slijed događaja i kretanje faktura, u situaciji da su za istu mašinu kod jednog pravnog lica postojala dva ulazna PDV-a i jedan izlazni PDV, jasan je zaključak da je cjelokupan opisani promet fiktivan.

O iluzornosti prometa također svjedoči i sama činjenica da je ista mašina u samo dva dana¹ promijenila šest vlasnika, pri čemu je pravno lice „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši dva puta kupilo istu mašinu na način da je dan nakon što je prodaje, ponovno kupuje. Ovakav činjenični sklop po uvjerenju Suda upravo ukazuje na prevarni cilj optuženih na što ukazuje odredba člana 64. Zakona o PDV-u, zbog čega su inspektori UIO, u kontrolama, a tako i sam vještak finansijske struke, utvrdili da promet ove mašine nije zadovoljio test **suštinske ispravnosti** knjigovodstvenih isprava kod pravnih lica učesnika u lancu prometa, kakav je postavljen članom 17. Zakona o računovodstvu i reviziji FBiH: „Suštinskom kontrolom knjigovodstvenih isprava utvrđuje se suštinska ispravnost isprave, koja se sastoji u ispitivanju da je naznačena poslovna promjena stvarno nastala i u obimu kako je naznačeno.“, te na identičan način i članom 9. Zakona o računovodstvu i reviziji RS.

Da je ovakav promet bio dogovaran između odgovornih lica u pravnim licima „Tri Mar“ d.o.o. Novi Grad, „Liberty“ d.o.o. Banja Luka, „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši i „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, jasno proizilazi iz gore utvrđenog činjeničnog stanja iz kojeg je vidljivo da su radnje optuženih lica bile nužno povezane, te da su individualne volje svakog od optuženih lica u ovom lancu prometa, morale biti uvezane i uzajamno motivisane ostvarenjem zajedničkog cilja, sticanja protupravne imovinske koristi na štetu budžeta BiH.

Paralelni učinak ovakvog prometa ogleda se u činjenici što je pomenutim dogovorom omogućeno stvaranje boniteta **pravnim licima „Liberty“ d.o.o. Banja Luka i „Tri Mar“ d.o.o. Novi Grad**. Pojam boniteta se koristi za izražavanje kvaliteta različitih segmenata jednog pravnog lica, kao što su kvalitet preduzeća u cjelini, kvalitet imovine-aktive, kvalitet obaveza, kvalitet potraživanja i drugo, te je jasno da u situaciji postojanja fiktivnog prometa kod određenog pravnog lica, kao direktna reperkusija javlja i unapređenje opće slike poslovanja istog, pri čemu je kreiranje takve slike iluzorno i ne odgovara realnom stanju stvari.

Da je Kekerović Mladen u poslovnim knjigama i PDV prijavama pravnog lica „MB Kekerović“ d.o.o. za 3, 4 i 5 mjesec 2007. godine evidentirao vrijednosti sa „fiktivno“ ispostavljenih faktura i vrijednosti pripadajućeg PDV-a od strane dobavljača „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, a čiji je direktor Mladen Kekerović i to fakture brojeva: 1., 2., 3., 4., i 5. sve iz 2007. godine u ukupnoj vrijednosti od 1.442.201,00 KM i pripadajući PDV u iznosu od **209.551,00 KM**, utvrđeno temeljem nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva Čeho Mirsade, zapisnika o kontroli pravnog lica „MB

¹ Na ovom mjestu Sud podsjeća da postoji vremensko odstupanje na dan 29.06.2007. godine na koji je preduzeće „LA.IM.EX“ d.o.o. Novi Grad prodalo predmetnu mašinu preduzeću „Tri Mar“ d.o.o. Novi Grad, te se ova datumska alogičnost javlja kao odraz prevarnog cilja kojim su sve karike u lancu prometa vodene.

Kekerović“d.o.o. za kontrolisani period 01.01.2006.-31.08.2007.godine (T-154), a što su vještak i svjedok Stajić Zoran i potvrdili na glavnom pretresu.

Vještak je za ulazne fakture pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. od dobavljača „Trgopromet Dragan“d.o.o. 1-5 iz 2007.g., utvrdila da se radi o **fiktivnom prometu**. Vrijednost ulaznog PDV-a po fakturi broj 1/07 je 61.200,00 KM, po fakturi broj 2. je 53.040,00 KM, po fakturi broj 3. je 21.309,50 KM, po fakturi broj 4. je 42.381,00 KM i po fakturi broj 5. je 31.620,00 KM, što ukupno čini iznos fiktivno prikazanog ulaznog PDV-a od **209.550,00 KM**.

Detaljna pojašnjenja uzroka fiktivnog prometa po ulaznim fakturama od pravnog lica „Trgopromet Dragan“, prikazana su u Zapisniku o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. Tako su npr. po fakturi broj **01.** od 30.03.2007.godine, evidentirane dvije mašine u ukupnoj vrijednosti od 421.200,00 KM sa sadržanim PDV-om u iznosu od 61.200,00 KM i to mlin za mljevenje šećera i linija za proizvodnju šećera u kocki. Pomenute mašine su se nalazile na knjigovodstvenom stanju pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o., no u postupku identifikacije opreme i mašina uvidom od strane ovlaštenih službenih lica UIO BiH dana 04. I 05.01.2011.godine, **na stanju nije identifikovan mlin za mljevenje šećera** fakturisan po fakturi broj 01. od preduzeća „Trgopromet Dragan“d.o.o. u vrijednosti od 79.560,00 KM sa PDV-om.

Po fakturi broj **02.** od 27.04.2007.godine, od pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. prema „MB Kekerović“d.o.o. fakturirana je mašina za proizvodnju šećera za lomljenu kocku, u ukupnoj vrijednosti od 365.040,00 KM u okviru koje je iznos PDV-a od 53.040,00 KM. Kontrolom ovog poreznog obveznika je utvrđeno da je istu mašinu pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o. fakturiralo pravnom licu „Ceresol“d.o.o. istog dana odnosno 27.04.2007.godine za identičan novčani iznos. Sud podsjeća na već iznesenu činjenicu, da je uvidom u službene elektronske evidencije kod UIO BiH utvrđeno da **pravno lice „Ceresol“d.o.o. u periodu od 0609 do 0911 nije podnosilo PDV prijave**, te da promet sa „Trgopromet Dragan“ nije evidentiran u PDV prijavama. Identični razlozi fiktivnog prometa sa pravnim licem „Trgopromet Dragan“d.o.o., utvrđeni su i u narednim poreznim periodima.

U odnosu na poslovanje pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. sa pravnim licem „**Plus Trade“d.o.o.** u 2007.godini, Sud je utvrdio da su prometi po fakturama 65/07 i 76/07 iz 7. i 8. mjeseca navedene godine bili fiktivni. Vještak Tužilaštva je vezano za pomenute ulazne fakture pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. izdate od pravnog lica „Plus Trade“d.o.o., utvrdila da se po istima vršio fiktivan promet, te u dijelu nalaza u kojem je vršila analizu poslovanja „MB Kekerović“ sa poslovnim partnerom „PLUS Trade“d.o.o.Prnjavor, ustanovila je da je po ovim fakturama pravno lice „MB Kekerović“ prikazao ulaznog prometa sa PDV-om u iznosu od 411.840,00 KM (faktura 76/07 od 30.08.2007.) i 411.850,00 KM (faktura broj 65/07 od 31.07.2007.godine), što ukupno čini 823.680,00 KM (sa PDV-om), ali je iz kartice dobavljača pravnog lica „MB Kekerović“ vidljivo da nisu izmirene obaveze prema dobavljaču „PLUS Trade“d.o.o.Prnjavor, te je uvidom u poresku karticu pravnog lica „PLUS Trade“d.o.o.Prnjavor za period 2006-2009.godine, uočeno da je ovo pravno lice od 4.mjeseca 2007.godine **podnosilo PDV prijave sa nulama**. Pored toga, vještak je navela da u raspoloživoj dokumentaciji postoji izjava direktora pravnog lica „PLUS Trade“d.o.o. Vuković Siniše koji je negirao kompletan promet u 2007.godini u iznosu od 823.680,00 KM sa PDV-om, sa pravnim licem „MB Kekerović“, te naveo da nije poslovao sa ovim pravnim licem u ovoj godini, niti se na tim fakturama nalazi

njegov potpis. Iz navedenih razloga vještak je pojasnila da je pravno lice „MB Kekećević“ neosnovano iskazalo u svojim PDV prijavama pravo na kredit ili povrat PDV-a od UIO BiH u iznosu od **119.680,00 KM**. Ovakav nalaz vještaka saglasan je sa Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. za kontrolisani period 01.01.2006.-31.08.2007.godine, u kojem su istaknute istovjetne činjenice. Osim toga ovim zapisnikom je konstatovana činjenica da u postupku identifikacije mašina koje su prometovane po ovim fakturama, iste su zatečene na stanju, ali postoji drastična **neusklađenosti stvarne vrijednosti mašina sa vrijednošću prikazanom na fakturama**, uz konstataciju da ove mašine uopće nisu u upotrebi, što dodatno potvrđuje da se u konkretnom slučaju radi o fiktivnom prometu.

Činjenične navode iz tačke 3. Izreke presude, a koji se odnose na fiktivno ispostavljanje faktura od 1591/07 do 1600/07 od 13. i 14.11.2007.godine, od strane pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. **pravnom licu „Zoral Komerc“ d.o.o. Banja Luka**, te naknadni fiktivni prikaz nabavke iste robe **od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. K. Dubica** po fakturama brojeva od 1. do 11. sve od 15.11.2007.godine, Sud je utvrdio uvidom u nalaz i mišljenje vještaka Čeho Mirsade, kao i zapisnik o kontroli pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. za poreski period od 01.09.2007. do 30.04.2010.godine. Sud je utvrdio da je promet robe tekao putem lanca fiktivnog prometa koje se kretao od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, preko „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši, do „Zoral Komerc“ d.o.o. Banja Luka, dalje do „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, da bi lanac bio zatvoren ponovo sa pravnim licem „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši. U dijelu nalaza i mišljenja vještaka, gdje je pojašnjeno poslovanje pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. sa pravnim licem „Ceresol“ d.o.o., navedeno je kako je optuženi Gojković Slobodan istakao da prometa između ovih pravnih lica nije bilo, već se radilo o fiktivnom prometu, zbog čega je i zapalio kompletnu dokumentaciju o poslovanju svog pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. Pored toga, vještak je nalazom konstatovala da je uvidom u poresku karticu pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. B. Brod, vidljivo da u periodu od 01.09.2006.godine do 30.11.2009.godine ovo pravno lice nije podnosilo PDV prijave, stoga eventualni promet sa pravnim licem „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši nije evidentiran u PDV prijave ovog pravnog lica. Na ovom mjestu je bitno spomenuti i da su optuženi Gojković Slobodan i pravno lice „Ceresol“ d.o.o., zaključili sporazum o priznanju krivnje sa Tužilaštvom BiH, koji sporazum je prihvaćen od strane Suda, te je dana 08.03.2016.godine, izrečena presuda ovog Suda pod brojem S1 2 K 019985 15 K, koja je postala pravosnažna dana 05.04.2016.godine, kojom su isti oglašeni krivim za djela za koja se terete optužnicom, u kojem činjeničnom opisu je, između ostalih, i fiktivan promet sa pravnim licem „MB Kekećević“ d.o.o. Uvidom u nalaza i mišljenje vještaka Čeho Mirsade (T-12) i u zapisnike o kontroli pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o.², uočava se da fiktivan promet potiče upravo od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o., s obzirom da su u 10. mjesecu 2007.godine fakturisani ulje, brašno i mlijeko prema pravnom licu „MB Kekećević“, koji promet je navedenim nalazom vještaka kao i zapisnicima o kontroli ovih pravnih lica, utvrđen kao fiktivan, kao i da je ista roba dalje od „MB Kekećević“ d.o.o. fakturirana „Zoral Komerc“-u d.o.o., koji promet je, posljedično porijeklu predhodnih faktura, također definisan kao fiktivan. Prethodno opisani nastavak kretanja ovih faktura, koje završavaju ponovno kod pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. kojom pravnom licu je na ovaj način omogućeno

²T-155, Zapisnik o kontroli pravnog lica „MB Kekećević“, UIO broj 04/5-3/I-17-1-3-174.1/10 od 23.05.2011.godine.

sticanje protupravne imovinske koristi od 67.121,31 KM, nasljeđuje fiktivni karakter izlaznih faktura „Ceresol“-a d.o.o. od kojih su fakture i krenule.

Činjenicu da je u **12. mjesecu 2007.** godine po izlaznim fakturama broj 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724 i 1725, čija je ukupna vrijednost iznos od 2.607.153,48 KM sa PDV-om, **ispostavljenim pravnom licu „Janjoš“d.o.o.,** izvršen fiktivni promet definisan članom 64. Zakona o PDV-u, odnosno da stvarnog prometa, po navedenim fakturama prema pravnom licu “Janjoš” d.o.o. Prijedor, nije bilo u smislu člana 3. i 4. Zakona o PDV-u, i da pravno lice “Janjoš” d.o.o. Prijedor nije moglo ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza u skladu sa članom 32. stav 1. i 2. Zakona o PDV-u i članom 63. stav 1. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u gdje je neosnovano izvršen odbitak ulaznog poreza u iznosu od **378.817,24 KM**, čime je optuženi Kekećević Mladen omogućio pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. fiktivno razduženje robe, nedvojbeno je utvrđena iz svih dokaza koje je Tužilaštvo provelo na ove okolnosti. U kontekstu navedenog Sud ukazuje na iskaz svjedoka Kvirgić Steve, koji je bio zaposlen kao vozač u pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši, i koji na glavnom pretresu, nakon što mu je predložen račun po fakturi broj 1652 od „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši prema „Janjoš“d.o.o. Prijedor, a radi se o 25. 000 komada mlijeka, ističe da je na računu navedeno njegovo ime i prezime, ali da nema njegovog potpisa . Također je za račune izdate po fakturama br. 1654, 1656 ,1658, 1660, kojima je fakturirano ulje, svjedok naveo da se tu ne nalazi njegov potpis, uz potvrdu da je kao vozač prevozio različite artikle, tako ponekad i ulje , u nemogućnosti da potvrdi navedene prevoze jer se istog ne sjeća. Nadalje, Sud napominje da je u ovom prometu uočena i činjenica da su sve fakture sa istim datumom prevoza, dok saslušani svjedok Kvirgić Stevo , negira mogućnost da je istog dana obavio sve sporne prevoze , pojašnjavajući kako bi mu za tako veliku količinu robe sigurno bilo potrebno učiniti veliki broj prevoza, navodeći da je identična situacija i kod prevoza brašna. Kada je u pitanju račun broj 1717 kojim je prometovano 25.000 komada vina Vranac, isti svjedok navodi da je vozio vino, ali se ne sjeća kome je vozio niti zna o kojoj se količini radi, negirajući da se na spornom računu nalazi njegov potpis, identično navodeći kada je u pitanju i promet piva Bavaria. Naime, na pomenutim fakturama se nalazi ime i prezime vozača Kvirgić Steve, koji negira da se radi o njegovom potpisu, paušalno navodeći da je vozio neku robu, zbog čega Sud zaključuje da cijeneći ovakav neodređen iskaz svjedoka koji ne zna ni šta je vozio ni koju robu, dovodeći isti u vezi sa nalazom vještaka ekonomske struke i zapisnicima UIO BIH koji su vršili kontrolu pravnog lica i o tome svjedočili na glavnom pretresu, očigledno je da po spornim fakturama u ovom periodu nije ni bilo prometa robe.

Svjedok Lazarević Zoran, vozač čije ime je također navedeno na pomenutim fakturama koje su pratile kretanje robe od „MB Kekećević“d.o.o. Laktaši prema „Janjoš“d.o.o. Prijedor, na glavnom pretresu navodi da je uglavnom vršio promet robe prikazan na fakturama, osim za račun broj 1651 na kojem nije prepoznao svoj rukopis. Nakon ukazane kolizije iskaza svjedoka u prethodnom postupku (T-130) gdje svjedok izričito negira i odgovorno ističe da nikada nije vršio prevoz robe, konstatovane na spornim fakturama, iako je njegovo ime navedeno na ovim fakturama, Sud je cijenio i u cjelosti poklonio vjeru iskazu svjedoka iz prethodnog postupka, u uvjerenju da je njegov iskaz sa glavnog pretresa dat isključivo sa namjerom da pomogne optuženom izbjeći krivičnu odgovornost za počinjeno krivično djelo. Ovo iz razloga jer je iskaz svjedoka iz prethodnog postupka u cjelosti

potvrđen ostalim provedenim dokazima, Nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade (dokaz T-12) i drugim materijalnim dokazima uloženim u spis predmeta, koje Sud cijeni i prihvata kao objektivne i tačne.

Sud je, daljom analizom dokaznog materijala, utvrdio da je pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. fiktivno prikazao nabavku ove robe **od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o.K.Dubica** u 12.mjesecu 2007.godine, pri čemu je prikazan ulazni PDV u iznosu od 408.710,00 KM. Naime, pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. je ovu robu nabavilo od pravnog lica „Janjoš“ d.o.o., ali ovakve fakture se odnose na već pojašnjeni fiktivni promet, što proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade, kao i iz zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o.

S obzirom da su i vještak Tužilaštva – Čeho Mirsada, kao i inspektori – ovlaštena lica UIO BiH koja su sačinjavala zapisnike o kontroli pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o., na glavnom pretresu održali integritet sačinjenih dokumenata koji predstavljaju materijalne dokaze Tužilaštva, te nisu bili pokolebani prilikom iznošenja činjenica koje su našli utvrđenim, Sud je istima poklonio vjeru, te je činjenice koje su iznijela ova lica, našao dokazanim.

Tačka 4. Izreke presude (tačka 4. Optužnice)

Da je optuženi Kečerović Mladen u **2008. godini** u poslovne knjige i PDV prijave koje su podnesene UIO BiH u ime pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši unio neistinite podatke, odnosno dao lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza po poreskom zakonodavstvu BiH, te na taj način sebi, Radovanu Kečeroviću i pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši stekao protivpravnu imovinsku korist u iznosu od **2.315.298,00 KM** proizilazi najprije iz nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva. Tako je vještak utvrdila razliku između prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a u 2008. Godini u ukupnom iznosu od **2.315.298,00 KM**, pojašnjavajući da je optuženi u poslovne knjige i PDV prijave evidentirao fakture i iznose sa faktura za koje je utvrđeno da po istim nije bilo stvarnog prometa, s obzirom da se radi o fiktivnim prometima robe od dobavljača pravnih lica „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod, „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, „Marija“ d.o.o. Bosanski Brod, kao i fiktivnom razduženju robe prema kupcima pravnim licima „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, „Janjoš“ d.o.o. Prijedor i „Zoral komerc“ d.o.o. Banja Luka, „Forteco“ d.o.o. Laktaši, „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka. Na ovaj način je, fiktivnim nabavkama robe optuženi omogućio sebi, Radovanu Kečeroviću i pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši neosnovan odbitak ulaznog poreza i sticanje povoljnijeg položaja kod UIO BiH u vidu nezakonitog poreskog kredita i povrata PDV od UIO BiH u 2008. Godini, u iznosu od **1.740.883,71 KM**, stekao protivpravnu imovinsku korist u navedenom iznosu te izbjegao plaćanje poreskih dadžbina propisanih poreskim zakonodavstvom BiH, i izvršio fiktivno razduženje robe.

Kako je Sud već ranije detaljno opisao razloge iz kojih je utvrdio da su prometi pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši sa pravnim licem „Ceresol“ d.o.o. B. Brod u periodu od 01.09.2006.godine do 30.11.2009.godine, bili fiktivni, Sud će i u obrazloženju ove tačke izreke presude, samo kratko podsjetiti na te razloge. Naime pravno lice „Ceresol“ d.o.o. Bosanski Brod u pomenutom vremenskom periodu prema prikazu poreskih aktivnosti – nije bilo aktivno. Ova činjenica utvrđena je Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. Laktaši, nalazom i mišljenjem vještaka

Čeho Mirsade, koje činjenice je na glavnom pretresu potvrdila i svjedok Galić Zorica, službeno lice koje je vršilo kontrolu pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o.

Iz ovog razloga, Sud je našao utvrđenim da je Kekećerović Mlađen, u ime pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši, prikazao fiktivne nabavke roba od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. B. Brod i to: u 1. mjesecu 2008. godine nabavku kojom je omogućio ostvarivanje ulaznog PDV-a u iznosu od 190.036,00 KM, u 2. mjesecu 2008. godine nabavku kojom je omogućio ostvarivanje ulaznog PDV-a u iznosu od 225.652,00 KM, a u 4. mjesecu 2008. godine nabavku kojom je omogućio ostvarivanje ulaznog PDV-a u iznosu od 67.654,00 KM.

Nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade, utvrđeno je da je pravno lice „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši, u **2. mjesecu 2008. godine** fiktivno evidentiralo nabavku robe od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. K. Dubica, prijavljujući iznos ulaznog PDV-a od 116.594,00 KM. Da se radi o fiktivnom prometu potvrđeno je i zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o. (dokaz T-155). Također, Sud je analitičkim pristupom kako nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva, tako i zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“ d.o.o., utvrdio tačne reperkusije lanca fiktivnog prometa iz **4. mjeseca 2008. godine**, koji je ponovno počeo od pravnog lica Ceresol“ d.o.o. Naime, radi se o prometu robe koja je najprije fiktivno fakturisana od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o. prema pravnom licu „MB Kekećerović“ d.o.o., potom je ovo pravno lice robu u ukupnoj vrijednosti 317.087,07 KM sa PDV-om (pripadajući PDV 46.072,47 KM) prodalo pravnom licu „Zoral Komerc“ d.o.o., čije ovlašteno lice je odmah po zaprimanju „fiktivnih“ faktura sačinio, ovjerio i potpisao „fiktivne“ fakture o lažnom fakturisanju robe za pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, a predstavnik pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica je po zaprimanju „fiktivnih“ faktura od dobavljača „Zoral Komerc“ d.o.o. sačinio, ovjerio i potpisao „fiktivne“ fakture krajnjem kupcu pravnom licu „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši u ukupnom iznosu od 298.913,00 KM sa PDV-om (pripadajući PDV 43.433,00 KM), a sve u cilju omogućavanja krajnjem kupcu u lancu „fiktivnog“ prometa, pravnom licu „MB Kekećerović“ d.o.o. Laktaši umanjeње poreske obaveze i sticanje protupravne imovinske koristi u iznosu od 43.433,00 KM.

Lanac fiktivnog prometa dijeli sudbinu ranije opisanih fiktivnih prometa koji započinju sa pravnim licem „Ceresol“ d.o.o., što je Sud utvrdio temeljem istih dokaza, pri čemu Sud posebno ističe činjenicu da iz sadržaja Zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“³, u dijelu u kojem je analiziran poslovni odnos ovog pravnog lica sa pravnim licem „Ceresol“ d.o.o., proizilazi da pravno lice „Ceresol“ nije podnosilo PDV prijave ni u 2007. ni u 2008. godini, da nije evidentiralo promet sa pravnim licem „MB Kekećerović“ d.o.o., o kojem fiktivnom prometu je izjavu dao i Gojković Slobodan, odgovorno lice u pravnom licu „Ceresol“ d.o.o., konstatovanu u zapisnicima o kontroli, potom da je na kontu dobavljača „Ceresol“ d.o.o. kod „MB Kekećerović“ d.o.o. evidentiran visok iznos (saldo) neplaćenih obaveza za cijelu poslovnu 2008. godinu, te da je kod „MB Kekećerović“ d.o.o. knjižen visok iznos otpisa obaveza prema pravnom

³ Ibid.

licu „Ceresol“ d.o.o. u ukupnom iznosu od 1.540.000,00 KM. Navedene činjenice potvrđuje i izjava svjedoka Mirjanić Gorana sa glavnog pretresa, koji je kao uposlenik „MB Kekećović“ po nalogu Kekećović Mlađena, sačinjavao fakture dobavljača, pravnog lica „Ceresol“ d.o.o., te popunjavao podatke u otpremnicama za pravno lice „Ceresol“, što prema logici poslovanja, sačinjava uposlenik pravnog lica koje izdaje fakture i otpremnice u konkretnom slučaju odgovorno lice u pravnom licu „Ceresol“, a nikako lice uposleno kod „MB Kekećović“. Sve navedeno dodatno potvrđuje fiktivan promet između ovih pravnih lica koji je u samom početku bio fiktivan, tako da su i svi dalji prometi u ovom lancu bili fiktivni.

U prikazu prevarnog djelovanja optuženog Kekećović Mlađena, značajno je spomenuti i promet mašine za proizvodnju PET ambalaže 1000 koji se odvio u **5.mjesecu 2008.godine**. Kod prometa ove mašine, u lancu između pravnih lica „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, kao prvog prikazanog dobavljača „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, „Zoral-komerc d.o.o. Banja Luka, „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica, nije bilo stvarnog prometa, već se radilo o fiktivnom prometu u smislu člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, što proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade. Kao razlog navedenom je utvrđena činjenica da ista mašina nije pronađena na stvarnom stanju kod pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. prilikom kontrole od strane UIO BiH, pri čemu je i odgovorno lice u ovom pravnom licu, Zrnić Babić Slobodanka, izjavila da ne zna da je ta mašina ikada nabavljena niti zna gdje se ista nalazi, a identifikacijom opreme i mašina kod pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o., od strane ovlaštenih lica UIO BIH, identifikovane su dvije mašine za duvanje PET ambalaže, jedna broj 9387, a druga 4062, **međutim nijedna od navedenih mašina ne odgovara serijskom broju predmetne mašine** (8345), niti se ostale karakterisitke mašina podudaraju. O fiktivnom ispostavljanju svih naprijed navedenih faktura, svjedočila je na glavnom pretresu inspektor UIO, Galić Zorica, koja je vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećović“, a za promet ove mašine za proizvodnju PET ambalaže, ističe da ista nije nađena na stanju, te da je vezanom kontrolom utvrđeno da ni „VG Premium“ d.o.o. nije predmetnu mašinu nabavilo od svojih navodnih dobavljača.

Također, nalazom i mišljenjem vještaka Tužilaštva, utvrđena je i fiktivna nabavka robe od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. u **5.mjesecu 2008.godine**, u ukupnoj vrijednosti 167.026,00 KM i pripadajućim PDV-om od 24.269,00 KM, kao i fiktivna isporuka robe pravnom licu „VG Premium“ d.o.o. u ukupnoj vrijednosti 585.044,00 KM sa PDV-om, s obzirom da stvarnog prometa nije bilo, što je i potvrđeno iskazom vještaka Tužilaštva i svjedoka-ovlaštenih lica UIO BiH, na glavnom pretresu.

U odnosu na sve, optužnicom inkriminisane promete između pravnih lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši i „**V&G Premium“ d.o.o. Banja Luka**, u 2008. i 2009. godine, Sud je našao utvrđenim da se radilo o fiktivnom prometu.⁴ Razlog tome je činjenica

⁴ Prikazane nabavke od pravnog lica „V&G Premium“ d.o.o. Banja Luka: u 5.mjesecu 2008.g. po fakturama br. 09/08, 10/08, 11/08, 12/08 sa PDV-om u iznosu od 170.311,00 KM; u 6.mjesecu 2008.g. po fakturama br. 39/08-41/08, 22/08 sa PDV-om u iznosu od 230.231,00 KM; u 7.mjesecu 2008.g. po fakturama br. 65/07-67/07 sa PDV-om u iznosu od 449.820,00 KM; u 8.mjesecu 2008.g. po fakturama br. 68/08-73/08 sa PDV-om u iznosu

istaknuta u dijelu nalaza vještaka Čeho Mirsade koja daje analizu prometa pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. sa pravnim licem „V&G Premium“d.o.o. Vještak je utvrdila da je pravno lice „V&G Premium“d.o.o. prikazivalo nabavke opreme, mašina i druge robe od pravnog lica „SG Mesing“d.o.o. i „Jubil“d.o.o., a da promet opreme, mašina i druge robe u 2008. i 2009.godini nije izvršen i evidentiran u pravnom licu „SG Mesing“d.o.o. i „Jubil“d.o.o., usljed čega vještak zaključuje da su fakture „SG Mesing“d.o.o. i „Jubil“d.o.o. prema pravnom licu „V&G Premium“ fiktivno sačinjavane. Slijedom navedenog utvrđeno je da svako dalje prikazivanje prometa istih mašina/opreme, od pravnog lica „V&G Premium“d.o.o. prema drugim pravnim licima, među kojima i „MB Kekećerović“d.o.o., bilo je fiktivno.

Ovu činjenicu potvrdila je i svjedok Galić Zorica, ovlašteno lice koje je vršilo kontrolu pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši, koja na glavnom pretresu ističe da je pravno lice „V&G Premium“d.o.o. bilo najznačajniji poslovni partner pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. , da je „MB Kekećerović“ u svom finansijskom knjigovodstvu ima jako visok iznos neizmirenih obaveza prema „V&G Premium“d.o.o., koje glase na više od 20 miliona KM, koje je „V&G Premium“dijelom i otpisivao. Svjedokinja Andrea Malčić (ranije Pupovac), koja je ispred knjigovodstvenog servisa „Trio“ vršila knjigovodstvene usluge za pravno lice „V&G Premium“d.o.o., svjedočila je o načinu vršenja ovih usluga za Todorović Gorana kao odgovornog lica u ovom pravnom licu, istakavši da je primjetila određene nepravilnosti u radu. Nakon što je ukazala Todoroviću da nije validan nijedan dokument bez potpisa i pečata, isti je obećao će 'on to riješiti', međutim naknadno ništa nije poduzeo , što dodatno ukazuje na određene propuste u lancima poslovanja u koje je uključeno ovo pravno lice. Slijedeći logiku poslovanja, kao i odredbe Zakona o PDV-u, a uzevši u obzir sve naprijed navedene činjenice, Sud je utvrdio da su nabavke pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. od pravnog lica „V&G Premium“d.o.o. u 2008.godini bile fiktivne.

Također, Sud je van razumne sumnje utvrdio i da se kod izlaznih faktura od pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši prema pravnom licu „V&G Premium“d.o.o.Banja Luka, obuhvaćenih optužnicom Tužilaštva, radilo o fiktivnom prometu.⁵ Kod ovakvog zaključivanja, Sud se rukovodio nalazom i mišljenjem vještaka Čeho, te Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši za kontrolisani period od 01.09.2007.godine do 30.04.2010.godine. Pomenutim zapisnikom, utvrđeno je postojanje visokih iznosa međusobno neizmirenih potraživanja i dugovanja kako između pravnog lica „V&G Premium“d.o.o. , „Jubil“d.o.o. i „SG Mesing“d.o.o., tako i

od 440.586,00 KM; u 9.mjesecu 2008.g. po fakturama br.139/08 do 146/09 sa PDV-om u iznosu od 471.218,00 KM; u 10.mjesecu 2008.g. po fakturama br.181/08-183/08 sa PDV-om u iznosu od 564.400,00 KM; u 11.mjesecu 2008.g. po fakturama br.184/08 do 194/08 sa PDV-om u iznosu od 819.442,00 KM; u 12.mjesecu 2008.g. po fakturama br. od 195/08 do 199/08 sa PDV-om u iznosu od 527.936,00 KM.

⁵ Izlazne fakture od pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. prema „V&G Premium“d.o.o.: iz 5.mjeseca 2008.g. fakture br. 319-342 saPDV-om u iznosu od 85.006,00 KM; iz 7.mjeseca 2008.g. 25 fakture sa PDV-om u iznosu od 85.306,00 KM, iz 10.mjeseca 2008.g. fakture br. 570/08 i od 637 do 667, 669 i 672 sa PDV-om u iznosu od 141.886,00 KM; iz 11.mjeseca 2008.g. fakture br.od 756 do 759, 753, od 760 do 837, 731, 732, 733 sa iznos PDV-a od 331.375,00 KM, iz 12.mjeseca 2008.g. fakture br. od 914 do 941 sa iznosom PDV-a od 81.712,00 KM.

između pravnig lica „MB Kekećović“d.o.o. i „V&G Premium“d.o.o. Osim toga konstatovano da je vozač pravnog lica „MB Kekećović“d.o.o. Stevo Kvirgić, navodi da Todorović Gorana- direktora pravnog lica „V&G Premium“, ne poznaje i da nikada nije vršio prevoz robe za ovo pravno lice, što je ustvrdio i svjedok Zoran Lazarević, također vozač ovog pravnog lica. Iz svih navedenih razloga, ovlaštena službena lica UIO BiH , zapisnički su konstatovali fiktivni promet koji se kretao od pravnog lica „MB Kekećović“d.o.o. do „V&G Premium“d.o.o.

Fiktivan ulazni promet pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši **od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o. Kozarska Dubica u 6.mjesecu 2008.godine**, utvrđen je u ukupnom iznosu 448.380,28 KM i pripadajućim PDV-om 65.149,00 KM, te iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade i zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećović“d.o.o., kao razlog navodi se fiktivna prošlost i porijeklo istih roba, koji fiktivni promet nikako nije mogao konvalidirati u međuvremenu. Svjedok Tomašević Gordana koja je radila kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o., na glavnom pretresu potvrdila je tačnost svega iznesenog u zapisniku o kontroli, objašnjavajući da se radilo o lancu prometa, da je roba krenula od „MB Kekećovića“ ili od „Janjoša“, da je za istu utvrđen fiktivan promet i da se ista roba kretala dalje u lancu, ali da stvarnog prometa nije bilo.

Nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade, u dijelu koji se odnosi na PDV prijave pravnog lica „Zoral Komerc“d.o.o. **za 6.mjesec 2008.godine**, konstatovano je da je ovaj poreski obveznik iskazao iznos ulaznog PDV-a od 128.697,00 KM, dok je vještačenjem utvrđen iznos od 74.071,00 KM, pa je utvrđen iznos fiktivnog prometa 54.626, 81 KM i to po fakturama dobavljača „Euro Sol“d.o.o., a koju robu **„Zoral Komerc“d.o.o. dalje fakturiše pravnom licu „MB Kekećović“d.o.o.**, omogućavajući mu ulazni PDV u iznosu od **54.663,81 KM**. Naime, i pomenutim nalazom, kao i zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećović“d.o.o. kao razlog fiktivnosti ovog prometa istaknuta je činjenica da su ulazne fakture pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.zaprimljene od pravnog lica „Janjoš“d.o.o. bile fiktivne, pa su **pravnom licu „Zoral Komerc“** fakturisane 4 fiktivne fakture, zbog čega je kontrolom izvršeno umanjenje ulaznog poreza u iznosu prikazanom ovim fakturama. Nadalje, 10 faktura koje je „Euro Sol“d.o.o. fiktivno zaprimilo od „MB Kekećović“d.o.o. zbog čega se na iste nije mogao obračunati ni izlazni PDV, su dalje fakturisane prema „Zoral Komerc“d.o.o., te je po ovim fakturama isto pravno lice ostvarilo 36.825,73 KM fiktivnog ulaznog PDV-a, što je na glavnom pretresu potvrdila i svjedok Tomašević Gordana, koja je vršila kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica, precizno pojašnjavajući tok kretanja faktura od jednog ka drugom pravnom licu. Iz zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o., proizilazi kako je pravno lice „Zoral“d.o.o. ovako zaprimljene fiktivne fakture, dalje fakturisalo „MB Kekećović“d.o.o., po cijeni od **376.215,64 KM** (sa uračunatim PDV-om od 54.663,81 KM).

Nadalje, u postupku kontrole kod „MB Kekećović“ d.o.o.Laktaši, po izlaznoj fakturi broj 421 ispostavljenoj pravnom licu „Janjoš“d.o.o.Prijedor, konstatovan je fiktivan promet, jer je ista mašina prethodno fiktivno fakturisana od pravnog lica „V&G Premium“d.o.o. po ulaznoj fakturi broj 12/08 od 15.05.2008.godine. **Svjedok Tomašević Gordana**, inspektor UIO BiH koja je vršila kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. K. Dubica, na glavnom pretresu je iznijela razloge fiktivnosti fakture broj 532, koju je pravno lice „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica zaprimilo od pravnog lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor, a koje razloge je konstatovala i u zapisniku o kontroli ovog

pravnog lica. Ovlaštena službena lica su po osnovu te fakture utvrdila da se na stanju nalazi mašina za punjenje dojpak sokova, za koju je Mladen Kekerović tvrdio da je ista nabavljena od pravnog lica „V&G Premium“ po fakturi broj 12/08. Također, ovlaštena službena lica UIO BiH su provjerama utvrdila da su predmetnu mašinu konstruisali Milan Džepina i Jovančević Marko iz Banja Luke, i ista je puštena u pogon u preduzeću Golden Metro, te su OSL od Milana Džepine uzeli izjavu i sačinili zapisnik broj: 05/05-3/1 805 INT/09 od 01.12.2009.g. Milan Džepina potvrđuje u djelu svog iskaza da je predmetnu mašinu prodao Mladenu Kekeroviću početkom 2008., za iznos od **20.500,00 KM**, koju je montirao u novi proizvodni pogon sokare MB Kekerović u Kozarskoj Dubici, a puštena je u rad u aprilu ili maju 2008. godine. Cijeneći navedeno svjedok Tomašević Gordana u svom iskazu, da je ovakav način enormnog uvećanja cijene mašine bio dovoljan pokazatelj da se radilo o fiktivnom prometu. Pored toga, i lice **Zoran Lazarević**, vozač u pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši, nakon što mu je predočena faktura broj **532/VI**, u kojoj je navedeno da je on izvršio prevoz predmetne linije za proizvodnju sokova, ističe je da ovaj **prevoz nije izvršio**, jer da jeste, morao bi se potpisati da je primio robu, a njegovog potpisa na otpremnici nema. Isti svjedok je na glavnom pretresu negirao svoj iskaz iz prethodnog postupka, no Sud je cijenio kao tačan i istinit iskaz svjedoka Zorana Lazarevića dat u prethodnom postupku jer je isti u skladu sa ostalim provedenim dokazima i iskazima inspektora UIO, koji su vršili kontrolu pravnih lica „Janjoš“, „MB Kekerović“ i „Eurosol“, a što je sve potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade.

Dakle, kod opisanog prometa mašine u **6.mjesecu 2008.godine**, ponovno je uočljiv multipliciran fiktivni promet, pri čemu je pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši prikazalo da je mašinu nabavilo od pravnog lica „V&G Premium“d.o.o., dok istog prometa nije bilo, već je mašina nabavljena od lica Džepina Milana, po cijeni dvadeset puta manjoj od cijene za koju će istu mašinu dalje prodati pravnom licu „Janjoš“d.o.o.Prijedor. Kako se radi o enormnom i nerealnom uvećanju cijene mašine, te kako je vozač pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, čije ime je evidentirano na dokumentaciji kao ime lica koje je prevozilo predmetnu mašinu do pravnog lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor, izjavio u predhodnom postupku, da istu nije prevezio⁶, Sud je našao dokazanom činjenicu da stvarnog prometa ove mašine nije bilo.

Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka kao i iskaza svjedoka Tomašević Gordane, vidljivo je da je u **6. mjesecu 2008.godine** pravno lice „Euro Sol“d.o.o. K.Dubica od pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši kao dobavljača evidentiralo **15** „fiktivnih“ faktura o nabavci robe, u ukupnom iznosu od 341.416,53 KM i pripadajućim PDV-om od 49.607,66 KM iako stvarnog prometa nije bilo u smislu odredbi člana 3. i 4. Zakona o PDV, čime je optuženi Kekerović Mladen pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o. omogućio fiktivno razduženje i evidentirao izlazni PDV.

Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho, saglasno kao i iz zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. i iz iskaza svjedokinje Tomašević Gordane, proizilazi da je **pravno lice „Euro Sol“d.o.o. K.Dubica u 7.mjesecu 2008.godine** ispostavilo pravnom licu „MB Kekerović“ 16 fiktivnih faktura za koje je utvrđeno da nije bilo stvarnog prometa, u ukupnom iznosu od 382.941,87 KM i sa pripadajućim

⁶ Radi se o iskazu svjedoka Lazarević Zorana iz istrage koji je Sud cijenio kao relevantan nasuprot iskazu sa glavnog pretresa, iz razloga koji su u ranijem tekstu obrazloženi.

PDV-om 55.641,00 KM. Kao razlog zašto promet po ovim fakturama nije imao karakter stvarnog nego fiktivnog, navedeno je fiktivno porijeklo faktura od „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši i „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, a što je kontrolom utvrđeno, (ulazne fakture za „Euro Sol“), tako da po ovim fakturama nije mogao biti ostvaren ni izlazni promet, te je isti utvrđen kao fiktivan.

Sud je utvrdio i da je promet od pravnog lica „**MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši prema pravnom licu „Euro Sol“ Kozarska Dubica u 7. mjesecu 2008. godine**, u okviru kojeg je pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. K. Dubica od poreskog obveznika „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši zaprimilo 23 „fiktivne“ ulazne fakture u ukupnoj vrijednosti od 1.594.830,00 KM i pripadajućim PDV-om od 231.727,54 KM, bio fiktivan promet, čime je omogućeno fiktivno razduženje robe pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. O ovim okolnostima se detaljno na glavnom pretresu izjasnila svjedok Tomašević Gordana, inspektor UIO, izlažući stanje utvrđeno zapisnikom. Svjedok se posebno osvrnula na fakturu broj 545 od 31.07.2008.g. koja se odnosi na „Rosvajnu otapalicu za otapanje šećera u proizvodnji sa dodatnom opremom“, navodeći da rosvajna otapalica po fakturi 545 koja je glasila na 904.050,00 **nije zatečena kod kontrolisanog obveznika**, a utvrđeno je kako je nekada davno **nabavljena za iznos od 30.251,72 Eura**. Stoga je izvršen prikaz nabavke iste u spornom prometu za enormno visok novčani iznos od pomenutih 904.050,00 KM. Vještak ekonomske struke Mirsada Čeho, svojim nalazom je utvrdila identično stanje, saglasno zapisniku poreskih inspektora, uz konstataciju fiktivnog prometa, gdje vještak pojašnjava kako je primijetan model nerealnog uvećanja cijene predmeta prometa, pri čemu isti predmet „rosvajna otapalica za otapanje šećera sa dodatnom opremom“ nije pronađen kod poreskog obveznika.

Vezano za **8. mjesec 2008. godine**, temeljem raspoloživih dokaza, Sud je ustanovio da je promet po **ulaznoj fakturi od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o.** broj 358 od 25.08.2008. godine, u kojoj je sadržan iznos PDV-a od 4.417,00 KM, bio fiktivan, čime je Kekećović Mladen omogućio pravnom licu „MB Kekećović“ d.o.o. neosnovan odbitak ulaznog poreza u ovom iznosu. Naime, Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade, koja se pozvala na Zapisnik o uzimanju izjave od lica Zorana Lazarevića, gdje je navedeno da je po fakturi br.358 izvršen fiktivan promet, obzirom da je vozač pravnog lica „MB Kekećović“ Lazarević Zoran čije ime je navedeno na fakturi, izjavio da on predmetnu robu **nikada nije vozio od „Euro Sol“ d.o.o. prema „MB Kekećović“ d.o.o.** Sud je već izložio način ocjene iskaza ovog svjedoka, gdje Sud cjeni tačan i objektivan iskaz ovog svjedoka dat u prethodnom postupku.

Da je optuženi Kekećović u ime pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. u **8. mjesecu 2008.** godine ispostavio fakturu kupcu pravnom licu „Zoral Komerc“ d.o.o. u ukupnoj vrijednosti 12.051,45 KM sa PDV-om (pripadajući PDV 1.816,45 KM), iako stvarnog prometa u lancu prikazanih prometa između pravnih lica kao prvog prikazanog dobavljača „VG Premium“ d.o.o. Banja Luka, „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši, „Zoral-komerc d.o.o. Banja Luka, i krajnjeg kupca „Destilacija Teslić“ iz Teslića, nije bilo, već se radilo o fiktivnom prometu u smislu člana 64. Zakona o PDV-u i člana 16. Zakona o UIO BiH, izneseno je u nalazu i mišljenju vještaka Čeho Mirsade, što je potvrdila na glavnom pretresu i svjedok Galić Zorica koja je radila kontrolu pravnog lica „MB Kekećović“ d.o.o. Nalazom vještaka ustanovljeno je da je u ovom poreznom periodu, „MB Kekećović“ prema „Zoral Komerc“ d.o.o., fiktivno fakturiše mašinu (automatska etiketirka) koju „Zoral Komerc“ d.o.o. dalje fakturiše „Destilaciji AD-HI“

d.o.o.Teslić, u naprijed navedenoj vrijednosti. Naime, ova mašina potiče od dobavljača „VG Premium“d.o.o., te je utvrđeno da je ista sastavni dio linije za proizvodnju sokova koja je nabavljena od pravnog lica „Golden Metro“d.o.o., dakle da kao takva postoji, ali ne kao cjelina, nego je raščlanjena, demontirana na pojedinačne djelove linije za proizvodnju sokova kao etiketirka, nakon čega je sačinjena faktura za svaki pojedini dio mašine , da bi se postigla veća cijena i omogućio veći ulazni porez, a samim tim i neosnovan povrat poreza od UIO BiH. Pomenuto je utvrđeno zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. i nalazom vještaka Ćeho Mirsade, pri čemu vještak ističe i činjenicu da se faktura od „MB Kekećerović“d.o.o. nije nalazila na knjigovodstvenom stanju „Zoral Komerc“-a d.o.o. na dan 31.12.2009.godine.

Sud je također našao dokazanim da je optuženi Kekećerović Mlađen u ime pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o., **pravnom licu „Euro Sol“d.o.o. i pravnom licu „Janjoš“d.o.o. u 8.mjesecu 2008.godine**, kao kupcima , ispostavio fiktivne fakture, i to pravnom licu „Euro Sol“d.o.o. fakturu broj 539 sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 3.170,00 KM, a pravnom licu „Janjoš“d.o.o. fakture 560-562 sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 257.378,00 KM. Sud je uvjerenje da se radi o fiktivnim fakturama stekao najprije poklonivši vjeru nalazu i mišljenju vještaka Tužilaštva, a potom i prihvatajući sadržaj zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. Nalazom vještaka utvrđeno je da je „MB Kekećerović“d.o.o. Laktaši, prema pravnom licu „Janjoš“d.o.o. Prijedor , iskazao ispostavljanje faktura broj 560, 561 i 562, ali u postupku identifikacije mašina i opreme po ulaznim fakturama od pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o. Laktaši, prema pravnom licu „Janjoš“d.o.o. Prijedor, utvrđeno je da opisi i vrijednosti ovih faktura ne odgovaraju stvarnom stanju i vrijednosti roba. Tako je konstatovano da **mašine i oprema koje su zatećene na stanju** kod „Janjoš“d.o.o.Prijedor, nisu nabavljene po prethodno navedenim ulaznim fakturama koje je pravno lice „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši izdalo ovom pravnom licu, a što je jasan dokaz da su fakture koje su išle od „MB Kekećerović“d.o.o. prema „Janjoš“d.o.o., **fiktivno saćinjene**, kao i fakture od „Janjoša“ d.o.o.Prijedor prema „Euro Solu“ d.o.o.K.Dubica, koje su formalno odražavale promet istih mašina i opreme. Na taj način uočljivo je ponovno produženje lanca fiktivnog prometa, u kome roba iluzorno migrira od dobavljaća prema kupcu, posljedićno ćega je vršen prikaz odgovarajućeg stanja PDV-a kod poreskih obveznika.---

U 9.mjesecu 2008.godine, pravno lice „MB Kekećerović“d.o.o.prikazalo je ulazne fakture od pravnog lica „**Janjoš“d.o.o.** u ukupnoj vrijednosti od 2.727.116,00 KM sa pripadajućim PDV-om od 396.247,00 KM, za koje je nalazom i mišljenjem vještaka Tužilaštva utvrđeno da se radi o fiktivnim fakturama. O ovim ćinjenicama je na glavnom pretresu govorila i inspektor UIO BIH, Galić Zorica, koja je vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši navodeći da su inspektori vezanim kontrolama došli do zaključka o fiktivnom prometu između pravnih lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor i „MB Kekećerović“d.o.o.Laktaši.

Sud je nadalje prihvatio i zaključak vještaka Tužilaštva o fiktivnom prometu po izlaznim fakturama **u 9.mjesecu 2008.godine** koje su se kretale prema pravnim licima „Euro Sol“d.o.o. i „Janjoš“d.o.o., kojim nalazom je utvrđen fiktivno prikazani izlazni PDV u iznosu od 116.636,00 KM (u okviru poslovanja sa „Euro Sol“d.o.o.) i 425.009,00 KM (u okviru poslovanja sa „Janjoš“d.o.o.). Na ovaj način je Kekećerović Mlađen sebi, Kekećerović Radovanu i pravnom licu „MB Kekećerović“d.o.o. omogućio je

fiktivno razduženje robe i izlazni PDV, a pravnim licima „Euro Sol“d.o.o. i „Janjoš“d.o.o. omogućio neosnovan odbitak ulaznog PDV-a.

Fiktivan promet evidentiran kod pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. u poreskom periodu 08/10, na način prikazan izrekom presude, Sud je utvrdio temeljem nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade, Zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o., kao i iskaza svjedoka, inspektora UIO. Na ovaj je utvrđeno da su ulazne fakture od pravnog lica „Janjoš“d.o.o.⁷ sa sadržanim PDV-om u iznosu od 28.740,00 KM, kao i ulazne fakture od pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.⁸ sa sadržanim PDV-om u iznosu od 81.075,00 KM, bile fiktivne.

Prilikom utvrđivanja karaktera ulaznih faktura od pravnog lica „Euro Sol“d.o.o., Sud je naročito cijenio izjave svjedoka **Steve Kvirgića i Zorana Lazarevića**, koji su u predhodnom postupku, a svjedok Kvirgić Stevo saglasno i na glavnom pretresu, istakli da robu po inkriminiranim fakturama nikada nisu prevozili od „Euro Sola“ do „MB Kekerovića“. U predhodnom postupku je svjedok Lazarević napomenuo da mu je potpuno nejasno i nije mu poznato da je pravno lice „Euro Sol“d.o.o. prodavalo robu u vidu „sirupa MB“ pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o. koji sirupi su proizvedeni u sokari „MB Kekerović“d.o.o. u Knežici, kao što je to navedeno u fakturi br.380/2008. Ovi svjedoci su identično naveli i za izlazne fakture pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica prema pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši u **11.mjesecu 2008.godine**.

Nalazom i mišljenjem vještaka Čeho utvrđeno je da je *po fakturama broj 703, 704 i 705 u 10.mjesecu 2008.godine izvršen fiktivan promet od pravnog lica „MB Kekerović“ prema pravnom licu „Euro Sol“, u ukupnoj vrijednosti od 1.906.082,10 KM i pripadajućim PDV-276.952,00 KM*. Naime, fakturom broj 703, pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši je pravnom licu „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica prodalo 5 komada rosfrajnih posuda po cijeni od 366.327,00 KM. Predmetne posude potiču od pravnog lica „Golden Metro“d.o.o. koje je iste nabavilo od „Energoinvest FPO“ d.o.o.Trn-Laktaši dana 14.11.2003.g. za jedan komad ukupne vrijednosti 4.051,00 KM. Dakle, unatoč proteku vremenu od pet godina od nabavke do dalje prodaje ove robe, **predmet kroz sporne fakture dobija na vrijednosti, i to enormno visoke**, dok u postupku identifikacije predmetne mašine **nisu zatečene** kod kontrolisanog obveznika „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica.

U odnosu na ulazne fakture od pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. u **11. mjesecu 2008.godine**, Sud je već naveo da je u tom kontekstu naročito cijenio, kako nalaz vještaka Tužilaštva, tako i iskaze svjedoka – vozača pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o., koji su istakli da robu čiji promet je prikazan na ovim fakturama⁹, nisu prevozili od pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. do „MB Kekerović“d.o.o.

Nalazom vještaka Čeho je detaljno pojašnjen razlog utvrđenih fiktivnih **izlaznih faktura** pravnog lica „MB Kekerović“ prema pravnom licu „Euro Sol“d.o.o. u **11.mjesecu 2008.godine**, pri čemu je navedeno da Mladen Kekerović prikazuje da je automatsku duvaljku za PET ambalažu nabavlja od „VG Premium“ d.o.o.Banja Luka, dana 28.10.2008.g., a potom prodaje „Euro Solu“ po ukupnoj cijeni od 1.158.066,00 KM. Provjerama od strane ovlaštenih službenih lica UIO BIH utvrđeno je da je predmetnu mašinu „MB Kekerović“ nabavio od pravnog lica „Angora“

⁷ Fakture br. 443/9, 447/9, 450/9 i 453/9,

⁸ Fakture br. Od 378 do 389 i od 391 do 397.

⁹ Fakture br. od 404 do 407, od 417 do 420, od 422 do 426, od 430 do 441 i 443.

d.o.o.Sanski Most dana 05.03.2007.g., čija vrijednost je bila 22.320,84 KM sa iskazanim PDV-om. Iz izjave Palalić Miroslava, koji je bio direktor pravnog lica „Euro Sol“ od osmog mjeseca 2007.g. do marta 2008.g., proizilazi da je u vrijeme dok je on radio, tamo već postoje dvije mašine za duvanje pet ambalaže, jedna automatska i druga poluautomatska, te nakon što su mu ovlaštena službena lica prezentovala fotografije ovih mašina iste prepoznaje kao mašine koje je zatekao u pravnom licu MB Kekećević. Na glavnom pretresu, svjedok Palalić potvrđuje svoj iskaz navodeći da je 2007.godine počeo raditi u pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o.K. Dubica, te se sjeća da je postojala linija za proizvodnju soka, bilo je velikih tankova, bila je mašina za punjenje soka, kompletna linija proizvodnje do punjenja PET ambalaže. Kontrolom je utvrđeno da je pravno lice „Euro Sol“ d.o.o. istu mašinu fakturiralo dva puta od dobavljača „MB Kekećević“ d.o.o., jednom po fakturi od 18.11.2008.godine za koju je ustanovljeno da ne odgovara stvarnom stanju, ali je evidentirana kao obaveza prema dobavljaču sa ulaznim PDV-om sa pravom odbitka, a drugi put po fakturi br.549 od 21.07.2008. u kojoj opis odgovara stvarnim oznakama i opisu na mašini, ali koja nije evidentirana u poreskoj evidenciji i PDV prijavi, nego je ista bila osnov pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o.K. Dubica da dobije revolving kratkoročni kredit kod „Komercijalne banke“ a.d. Banja Luka. Ova faktura je dakle iskorištena u dva navrata, jednom kao osnov za zaloge po ugovoru o zalogu radi ostvarivanja kredita kod banke, a drugi put radi ostvarivanja pogodnosti kod UIO BIH. Na identičan način i po istom sistemu djelovanja je utvrđena fiktivnost ostalih ulaznih faktura u ovom poreznom periodu.

Da je, u poreznom periodu 08/12, promet po ulaznim fakturama pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o., zaprimljenim od pravnih lica „V&G Premium“¹⁰, „Euro Sol“ d.o.o.¹¹, „Janjoš“ d.o.o.¹² i „Marija“ d.o.o.¹³, te po izlaznim fakturama pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. prema pravnim licima „Euro Sol“ d.o.o.¹⁴, „Janjoš“ d.o.o.¹⁵, Forteco“ d.o.o.¹⁶ i „V&G Premium“ d.o.o.¹⁷, bio fiktivan, jasno je u očljivo iz nalaza i mišljenja vještaka Čeho Mirsade, kako u dijelu gdje je obrađeno poslovanje u ovom poreznom periodu, tako i u dijelu kojim su obrađeni pojedinačni poslovni odnosi pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. sa gore navedenim pravnim licim, kao i u dijelovima nalaza koji se bavi analizom poslovanja pomenutih poslovnih partnera pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o.

Da se radi o fiktivnim ulaznim fakturama „MB Kekećević“ d.o.o.Laktaši od pravnog lica „Euro Sol“ d.o.o.K.Dubica u ovom poreznom periodu, utvrđeno je najprije nalazom vještaka, u kojem je konstatovano da je po fakturi broj **449 od 31.12.2008.godine**, fakturirana usluga rada mašine za proizvodnju PET ambalaže pravnom licu „MB Kekećeviću“. Kontrolom je utvrđeno da je **ugovor o iznajmljivanju datiran na dan 05.01.2008., dakle vremenski prije nego su predmetne mašine uopće bile fakturirane pravnom licu „Euro Sol“ d.o.o.** Kozarska Dubica po fakturi br.431/08 od **31.05.2008.g.** od „Zoral Komerc“ d.o.o., po fakturi broj 452/VIII od **30.08.2008.g.**,

¹⁰ Generalni prikaz razloga fiktivnosti prometa sa ovim pravnim licem, već je dat u ranijem tekstu, stoga se Sud neće ponovo osvrutati na svaki pojedini promet.

¹¹ Faktura 449 od 31.12.2008.g., u ukupnom iznosu od 102.808,00 KM.

¹² Fature br. 69/12-130/12, 159/12-165/12, 165-A/12, 166/12-182/12, 191/12 -193/12, 268/12-272/12, 277/12-279/12, 281/12-286/12, 288712-299/12, 316/12-322712 i 264/12, 263/12, 266/12, 265/12, 267/12, 258/12, 257712, 261/12, 260/12, 262/12 u ukupnoj vrijednosti od 3.134.108,00 KM.

¹³ Fature br. 1-15 u ukupnoj vrijednosti od 400.887,00 KM.

¹⁴ Fature br. 900-906 u ukupnoj vrijednosti od 1.291.598,00 KM.

¹⁵ Fature br. 907-913 u ukupnoj vrijednosti od 3.261.492,00 KM.

¹⁶ Fature br. 849-862 u ukupnoj vrijednosti od 400.918,00 KM.

¹⁷ Fusnota broj 10.

od „Janjoš“ d.o.o., po fakturi broj 704 od 28.08.2008.g. broj 754 od 28.08.2008.g., broj 755 od **19.11.2008.g.** od pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o. Slijedom navedenog, kontrolom je ustanovljeno da je izvršen fiktivni promet definisan članom 64. Zakona o PDV-u, odnosno da stvarnog prometa nije bilo u smislu čl.3 i 4. Zakona o PDV-u, zbog čega obveznik nije mogao ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza u skladu sa članom 32. st.1 i 2 Zakona o PDV-u i čl.63 st.1 Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u, iz kojih razloga je kontrolom izvršeno **umanjenje obračunatog PDV-a po ulaznoj fakturi 449 u iznosu od 14.937,90 KM.** Navedeno, a kako je zapisnički konstatovano, na glavnom pretresu potvrđuje i svjedok Tomašević Gordana inspektor UIO BiH koja je vršila kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. i svjedok Galić Zorica, koja je vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši.

Vežanom kontrolom pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši i pravnog lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor, a kako je to istaknuto nalazom mišljenjem vještaka Čeho Mirsade, utvrđeno je fiktivan promet u **12. mjesecu 2008.** godine, kojim je pravno lice „Janjoš“d.o.o.Prijedor izvršilo neosnovan **odbitak ulaznog PDV** u iznosu od 458.439,00 KM **po ulaznim fakturama** od 907 do 913 čiji je ukupan iznos 3.261.492,00 KM i pripadajući PDV 473.892,00 od dobavljača „MBKekećević“ d.o.o. Laktaši po kojima je izvršen fiktivni promet, koji je definisan članom 64. Zakona o PDV-u, odnosno utvrđeno je da stvarnog prometa, po navedenim fakturama prema pravnom licu „Janjoš“ d.o.o. Prijedor, nije bilo u smislu člana 3. i 4. Zakona o PDV-u, i pravno lice „Janjoš“ d.o.o. Prijedor nije moglo ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza u skladu sa članom 32. stav 1. i 2. Zakona o PDV-u i članom 63. stav 1. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u. **Svjedok Huskić Azra**, koja je vršila kontrolu pravnog lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor, navodi da je za 12. mjesec 2008.godine , ukupna razlika PDV-a 1.108.786,00 KM , osporen je ulazni PDV po fiktivnim fakturama dobijenim od „MB Kekećević“d.o.o., radi se o fakturama broj 907-913 koje se odnose na stvari – opremu koja je fiktivno fakturisana, i to dvije termo-izolacione peći, mlin za zrnaste proizvode, ekstruder za flips, ventilator za hlađenje, „neka“ mješalica za zrnaste proizvode. Svjedok Huskić Azra navodi da je prisustvovala identifikaciji, koja je vršena na 3 lokacije, a na kojima je bilo još raznih roba koje su nabavljene prije ili poslije. Stanje na fakturama se nije moglo sravniti sa stanjem koje je zatečeno, jer oznake i opisi robe na fakturama, nisu odgovarali robi koja je zatečena na terenu, Vojislav Janjoš vlasnik „Janjoš“d.o.o., nije mogao identifikovati te stvari, navodeći da iste nisu u funkciji , što je sve ukazivalo da se radi o fiktivnom prometu. Svjedok je dalje pojasnila, da je tako na fakturi naznačena tačna godina proizvodnje, tip mašine, serijski broj, a na zatečenim mašinama nema serijskog broja, ako je i postojao neki naziv mašine onda je bio drugačiji nego na fakturi, zbog čega navodi sa fakture nikako nisu mogli vezati sa robom koja im je predočena u toku popisa, o čemu postoje i video zapisi. Po kazivanju svjedoka, to je bio jedan od pokazatelja da se radilo o fiktivnim fakturama, a drugi je vidljiv kroz kontrolu kod „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, gdje su njene kolege inspektori, utvrdili da navedene fiktivne fakture potiču od „VG Premium“d.o.o., koji je ovu opremu fakturisao „MB Kekećević“d.o.o. , a da ista oprema po svojim karakteristikama nije mogla biti predmet prometa, već je izvršen fiktivni promet između ova dva pravna lica. Svjedok dalje pojašnjava da samim tim ni kod pravnog lica „Janjoš“d.o.o. nije moglo biti stvarnog prometa, što je razlog da prilikom kontrole ovom pravnom licu nije priznat ulazni PDV.

Na identičan način, nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade, potvrđeno je da su **izlazne fakture pravnog lica „Janjoš“ d.o.o.Prijedor prema pravnom licu „MB Kečerović“d.o.o.Laktaši** u 12.mjeseću 2008.godine, bile fiktivne

Na osnovu nalaza vještaka Tužilaštva, zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kečerović“d.o.o., kao i iskaza svjedoka – ovlaštenog lica koje je sačinjavalo predmetni zapisnik, Galić Zorice, Sud je zaključio da se isti razlog koji čini fiktivnim izlazne fakture od pravnog lica „MB Kečerović“ d.o.o. prema pravnom licu „Forteco“d.o.o., proteže i proizvodi dejstvo i na ulazne fakture od pravnog lica „Marija“d.o.o.B. Brod.

Svjedok Galić Zorica je na glavnom pretresu istakla za ulazne fakture „Marija“d.o.o. osporeno je 58.248,53 KM ulaznog poreza, razlog za navedeno nalazi u činjenici da je pravno lice „MB Kečerović“d.o.o. fakturisao pravnom licu „Forteco“ ovu istu robu u periodu od 6. do 11. **decembra 2008.g.**, „Forteco“d.o.o. je fakturisao „Marija“d.o.o. istu robu u periodu 11. do 13. decembra 2008.g., a istu robu „Marija“d.o.o. ponovo vraća pravnom licu „MB Kečerović“d.o.o. od 15. do 17. decembra 2008.g., dakle, roba je vraćena, uz postojanje izjave svjedoka Amidžić Dejana da nije isporučio neku drugu robu, nego je istu vratio. Navedeni promet je osporen, odnosno osporen je promet pravnog lica „MB Kečerović“d.o.o. prema pravnom licu „Forteco“d.o.o., i od „Forteco“d.o.o. prema „Marija“d.o.o., u njihovim vezanim kontrolama, a i od pravnog lica „Marija“d.o.o. prema „MB Kečerović“d.o.o. jer je zaključeno da se radi o fiktivnom prometu, s obzirom da navedena roba, a radi se o 14 šlepera robe, nije mogla biti isporučena i skladištena u pravnom licu „Marija“d.o.o., a za istu je izvršen povrat i neosnovano je pravljena cesija, što je jedan od osnovnih razloga fiktivnosti. Stoga je u ovom poreznom periodu (dvanaesti mjesec 2008.g.) osporeno pravo na odbitak ulaznog poreza, poreskom obvezniku u iznosu 1.056.506,00 KM, izlazni porez u ovom poreznom periodu osporen je u iznosu 801.526,00 KM po ispostavljenim fakturama, a koje su prikazane u tabelama ovog zapisnika, 50, 51, 52 i 53, dakle, zbir izlaznog poreza iznosi 801.526,00 KM.

Fiktivnost izlaznih faktura „MB Kečerović“d.o.o.Laktaši prema pravnom licu „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica u 12.mjeseću 2008.godine, utvrđena je nalazom vještaka Čeho kao i zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kečerović“d.o.o., gdje je navedeno da u postupku identifikacije mašina i opreme koja je navodno prometovana po tim fakturama, iste mašine i oprema **nisu identifikovani**.

Tačka 5. Izreke presude (tačka 5. Optužnice)

Tabelama zbirnih rekapitulacija u nalazu i mišljenju vještaka Čeho Mirsade, prikazan je kako iznos ukupnog povrata sredstava pravnom licu „MB Kečerović“d.o.o. od strane UIO BIH u 2009.godini (855.480,19 KM), tako i razlika prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a u ovoj godini (534.809,00 KM). Do razlike između prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a došlo je usljed prikazivanja lažnih podataka o prometima sa pravnim licima „V&G Premium“d.o.o.Banja Luka, „Tact Co“d.o.o.Gradačac, „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica, „Woodland Zemlja i šume“d.o.o.Modriča, „Janjoš“d.o.o.Prijedor i „Forteco“d.o.o. Laktaši. Prometi sa pomenutim poslovnim partnerima bili su fiktivni, kako je to Sud van razumne sumnje utvrdio, te je posljedično tome i svaki prikaz ulaznog/izlaznog PDV-a po takvim prometima bio nezakonit. U ovakvoj konstelaciji činjenica, Sud je našao dokazanim da je optuženi Kečerović Mladen na ovaj način ostvario protupravnu imovinsku korist sebi, Kečerović Radovanu i pravnom licu „MB

Kekerović“, kao i pravnim licima kojima je ovakvim postupanjem omogućen neosnovan i nezakonit prikaz ulaznog PDV-a, a time i realizovanje pogodnosti kod UIO BiH.

Kada je riječ o prometima sa pravnim licem „**V&G Premium“ d.o.o. Banja Luka**, kako u kontekstu ulaznih, tako i izlaznih faktura prema ovom pravnom licu¹⁸, Sud je u obrazloženju prethodne tačke izreke presude (Tačka 4. Izreke presude), dao detaljno obrazloženje razloga utvrđene fiktivnosti istih, a koji razlozi su jednaki i za promete u 2009.godini. S obzirom na istovjetnost uzročnika koji će dovesti do fiktivnosti faktura, Sud se u obrazlaganju ove tačke izreke presude, neće osvrnati na pojedinačne promete između pravnih lica „MB Kekerović“d.o.o. i „V&G Premium“d.o.o.

Također, fiktivnost cjelokupnog prometa pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. sa pravnim licem „**Takt Co“d.o.o. Gradačac**, Sud je detaljno analizirao u obrazloženju tačke 1. Izreke presude, obrazlažući činjenicu da je optuženi Kekerović dogovorio sa Gojković Slobodanom , krivotvorenje pečat pravnog lica „Tact Co“d.o.o.

Sud na ovom mjestu podsjeća da su svjedoci Rabić Salih – direktora firme „Tact Co“d.o.o. i Mujić Edin – suvlasnik ove firme, saglasno potvrdili na glavnom pretresu, da ovo pravno lice nije poslovalo sa „MB Kekerović“d.o.o., shodno čemu ovo pravno lice nije izdalo „MB Kekerović“ fakture 21, 22, 23 i 24 iz 1. i 2. mjeseca 2009.godine, Osim toga, ovo pravno lice za predmet svog poslovanja nije imalo mašine i PVC stolariju, nego se bavilo uvozom čokolada. Sud ističe i činjenicu da je Gojković Slobodan osuđen pravosnažnom presudom ovog Suda broj S1 2 K 019985 15 K od 08.03.2016.godine, između ostalog i za radnju krivotvorenja isprava , punomoći da u ime i za račun pravnog lica „Tact Co“d.o.o.Gradačac sa preduzećem „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši zaključi određeni posao, te da je na osnovu krivotvorene punomoći izradio lažni pečata pravnog lica „Tact Co“d.o.o. kojim je ovjerio sporne fakture. Sve navedene okolnosti u vezi fiktivnog poslovanja sa pravnim licem „Tact Co“d.o.o., potvrđene su i nalazom vještaka Čeho Mirsade, kao i Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. (T-155).

Kod utvrđivanja da li je nabavka po fakturama od broja 9 do 35 iz **januara 2009.godine od pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica**, bila stvarna ili fiktivna, bilo je nužno posegnuti za činjenicama utvrđenim u vezanim kontrolama, a na koje činjenice se osvrnula i vještak Tužilaštva, kao i ovlaštena lica prilikom sačinjavanja zapisnika o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.

Sukladno tome, za ulazni PDV „Euro Sol“-a od „MB Kekerović“-a u 1.mjesecu 2009.godine, svjedoci Tomašević Gordana i Galić Zorica u svojim iskazima na glavnom pretresu konstatovali su da roba koja je navodno prometovana po predmetnim fakutrama, **nije pronađena na stvarnom stanju**. Vezano za ulazne fakture kod pravnog lica „Euro Sol“d.o.o. od pravnog lica „Janjoš“d.o.o.Prijedor u 1.mjesecu 2009.godine, također je utvrđeno da se radi o fiktivnim fakturama, o čemu je na glavnom pretresu svjedočila svjedok Huskić Azra, inspektor UIO koja je vršila kontrolu pravnog lica „Janjoš“d.o.o., navodeći da je „**MB Kekerović“ robu**

¹⁸ Ulazne fakture: 09-Jan I 9-Feb obje od 26.01.2009.godine, 3/09 I 4/09 obje od 10.02.2009.godine, izlazne fakture od 130 do 178 I od 180 do 218 iz 2.mjeseca 2009.godine, ulazne fakture od 22/09 do 31/09 I od 33/09 do 52/09 sve iz 4mjeseca 2009.g., ulazne fakture od 53/09 do 83/09 iz 5.mjeseca 2009.godine.

fakturisao „Janjošu“¹⁹, a „Janjoš“ istu robu „Eurosolu“, zbog čega kontrolom nije priznat ni ulazni, ni izlazni PDV, jer se radi o fiktivnom prometu. Kako je negirana ispravnost ovih faktura, tako je negiran i stvarni karakter izlaznih faktura koje su se od „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica kretale prema „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, u istom poreskom periodu. Putanju opisanog kružnog prometa je na glavnom pretresu detaljno obrazložila svjedok Galić Zorica, ovlašteno lice UIO BIH, koja je vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., koja se poziva na iskaze svjedoka – vozača pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., koji su istakli da nisu vozili predmetnu robu od „Euro Sol“d.o.o. prema „MB Kekećević“, kao lokaciji koja će biti prikazana kao krajnja destinacija gdje roba završava.

Mašine koje su navodno isporučene od pravnog lica „MB Kekećević“ d.o.o.Laktaši pravnom licu „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica u januaru 2009.godine²⁰, **nisu identifikovane** na stanju kod pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica. S obzirom da je stanje poslovne dokumentacije ukazivalo da se mašine nalaze kod pravnog lica „Euro Sol“d.o.o., a čija potvrda je u procesu stvarne identifikacije mašina, izostala, jasno je da iste mašine nikada i nisu stvarno prometovane, već je promet imao samo svrhu dokumentovanja, u smislu odredbe člana 64. Zakona o PDV-u. Detaljan prikaz pomenutog stanja izvršen je kroz nalaz vještaka Čeho Mirsade.

Vezano za promet sa pravnim licem „Euro Sol“d.o.o.K. Dubica u 2., 3. i 4.mjesecu 2009.godine, utvrđen je fiktivan karakter ovog prometa po ulaznim i izlaznim fakturama navedenim u izreci presude, kako je to dalje konstatovano nalazom i mišljenjem vještaka Čeho Mirsade i zapisnikom²¹, u prilog čemu govore i izjave vozača Kvrđić i Lazarević, koji su, na ranije opisan način, objasnili da predmetnu robu nikada nisu vozili, iako njihova imena kao vozača stoje na dokumentaciji prometa.

Nalazom vještaka Tužilaštva, također je utvrđena fiktivnost **izlazne fakture broj 439/09 od 25.05.2009.godine** u ukupnom iznosu od 117.028,48 KM, od kojeg je iznos PDV-a 17.004,14 KM, koji iznos PDV-a predstavlja iznos neosnovanog odbitka ulaznog PDV-a pravnom licu „Forteco“d.o.o. Laktaši, kojem je faktura ispostavljena. Vještak je, kako u dijelu nalaza kojim je vršena analiza poslovanja pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., tako i u dijelu kojim se kroz segmente poreskih perioda analiziralo poslovanje pravnog lica „Forteco“d.o.o., utvrdila da promet po navedenoj fakturi nije praćen stvarnim aktivnostima, odnosno stvarni promet robe „zidnih lepeza raznih vrsta“, nije se odvijao. U tom smislu, vještak je navela da na otpremnici broj 439 od 23.05.2009.godine nema primaoca robe.

Činjenica da je pravno lice „Woodland Zemlja šume“d.o.o.Modriča u 7.mjesecu 2009.godine pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, ispostavilo fakture za robu ručne satove „Regal“ u ukupnoj vrijednosti 1.872.936,00 KM sa ulaznim PDV-om od 272.136,00 KM pravnog lica „MB Kekećević“ Laktaši, nije bila sporna među strankama. Međutim, spornim se ukazalo stvarno stanje kako je prikazano po ovim fakturama. Naime, Tužilaštvo tvrdi da se u konkretnom slučaju radilo o lancu fiktivnog prometa koji je počeo od pravnog lica „Hong“d.o.o., preko „Woodland“d.o.o., do „MB

¹⁹ Radi se o izlaznim fakturama od „MB Kekećević“d.o.o prema „Janjoš“d.o.o. od broja 40 do 68, iz 1.mjeseca 2009.godine.

²⁰ Mašine prometovane po fakturama: 9, 10, 11, 89, 90, 91, 92 i 93.

²¹ Zapisnik o kontroli poreskog obveznika „MB Kekećević“ UIO BIH broj 04/5-3/I-17-1-3-174.1/10, od dana 23.05.2011.godine, za poreski period od 01.09.2007.g. do 30.04.2010.g.

Kekerović“d.o.o, dok vještak odbrane navodi da postojanje poslovnog odnosa između „Woodland“d.o.o. i drugih pravnih lica, od kojih je roba eventualno potekla, uoče nije relevantno za utvrđivanje realnog prometa. Zapisnikom o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši²², u poglavlju 5.8 kojim je vršena kontrola poslovanja sa pravnim licem „Woodland Zemlja šume“d.o.o., jasno je navedeno da su ovlaštena službena lica UIO BiH Grupe za istrage RC Banja Luka, utvrdila da se u konkretnom slučaju radi o ručnim satovima kineskog porijekla, a da na **uvoznoj deklaraciji stoji da je uvoznik i distributer za BiH firma „Hong“d.o.o.Sarajevo**, te su na osnovu uvida u službene elektronske evidencije UIO BiH (integrisani sistem UIO ASCUDA) konstatovali da je preduzeće „Hong“d.o.o. u 2006. i 2007.godini izvršilo uvoz ručnih satova gdje je **jedinična cijena po satu 1,50 KM**. Kako pravno lice „Hong“d.o.o.Sarajevo nije pronađeno na prijavljenoj adresi od strane Sektora za poreze Banja Luka, tako poslovna dokumentacija ovog pravnog lica nije bila dostupna, te kako je i poslovna dokumentacija pravnog lica „Woodland Zemlja šume“d.o.o. Modriča uništena u požaru zbog čega je bila nedostupna, onda u tom pravcu nisu postojali drugi dokazi vezani za porijeklo i prvobitnu cijenu ovih satova, a koji bi eventualno osporili naprijed utvrđenu nabavnu cijenu. Iz svega navedenog, Sud je izveo zaključak da je pravno lice „Woodland Zemlja šume“d.o.o. Modriča predmetne satove nabavilo od pravnog lica „Hong“d.o.o., te da je jedinična cijena po kojoj je pravno lice „Hong“d.o.o. nabavilo satove bila 1,50 KM ovo iz razloga jer se očigledno u konkretnom slučaju radi o kineskoj robi za koju je opštepoznata činjenica da ima izuzetno nisku cijenu. Nadalje, iz zapisnika o kontroli „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši²³, proizilazi da je uvidom u službene elektronske evidencije UIO (kartice PDV prijava preduzeća „Hong“d.o.o., koja se vodi u ALICE sistemu kod UIO BiH), vidljivo da je pravno lice Hong u periodu od maja 2008.godine do marta 2009.godine podnosilo PDV prijave sa nulom, dakle nije poslovalo, tako da isto pravno lice nije u svojim PDV prijavama evidentiralo promet sa pravnim licem „Zemlja šume Woodland“d.o.o.Modriča. S druge strane, svjedok Sirčo Nezir koji je kao inspektor UIO vršio kontrolu pravnog lica „Hong“d.o.o.Sarajevo, navodi da ovo pravno lice nikada nije pronađeno, dok je u razgovoru sa knjigovođom istog pravnog lica potvrdio da nije bilo značajnog prometa ovih satova u periodu od 2006. do 2008.godine, ističući da je iz dokumentacije vidljivo da nema prometa sa pravnim licima „Woodland Zemlja šume“ d.o.o kao ni sa pravnim licem „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši. Dakle, već na samom početku lanca ovog prometa,uočena je nepravilnost, kada prodavac „Hong“d.o.o. Sarajevo nije zabilježio promet sa kupcem, „Woodland Zemlja šume“d.o.o.Modriča, dok je s druge strane, u zapisniku o kontroli „MB Kekerović“d.o.o., konstatovano da pravno lice „Woodland Zemlja šume“ d.o.o. pravnom licu „Hong“d.o.o.Sarajevo duguje oko 1.500.000,00 KM. Na istom mjestu u zapisniku je konstatovano i da pravno lice „MB Kekerović“d.o.o. Laktaši duguje pravnom licu „Woodland Zemlja šume“d.o.o.Modriča novčani iznos od 1.500.000,00 KM, što također potvrđuje zaključak o fiktivnoj prirodi ovog posla. Nadalje, cijena od oko 200,00 KM po kojoj je „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, nabavilo satove od „Woodland Zemlja šume“d.o.o. (iz Zapisnika²⁴ proizilazi da je na stanju zatečno 2.252 satova u vrijednosti od 532.913,28 KM), evidentno je višestruko uvećana i nerealna u odnosu na utvrđenu realnu cijenu ovih satova, a što bi bila nabavna cijena po kojoj je „Hong“d.o.o.Sarajevo uvezlo iste satove - 1,50 KM. Stoga

²²T-155 Zapisnik o kontroli pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, broj 04/5-3/I-17-1-3-174.1/10, od dana 23.05.2011.godine, UINO Banja Luka, za kontrolisani period od 01.09.2007. do 30.04.2010.godine.

²³ Ibid.

²⁴ Ibid.

Sud ne nalazi cjelishodnim prihvatiti navode odbrane istaknute u završnoj riječi , da se radilo o realnoj cijeni satova, gdje se odbrana poziva na izvršni postupak kod Okružnog suda u Banja Luci, gdje je u okviru Zaključka o prodaji, kojim je određena prodaja pokretnih stvari izvršenika „Janjoš“d.o.o.Prijedor, navedeno da je dana 08.11.2011.godine zaplijenjeno 2200 komada ručnih satova marke Regal, a da je svaki komad procijenjen po knjigovodstvenoj cijeni u vrijednosti od **280,00 KM** , s obzirom da su satovi dalje od pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. prometovani prema „Janjoš“d.o.o. Naime, Sud napominje da je evidentno kako je procjena vrijednosti ovih satova vršena na osnovu jedinične cijene sata navedene u ulaznim fakturama pravnog lica „Janjoš“ kod kojeg su zatečeni, kao knjigovodstvena cijena, a koja cijena je očigledno nerealna i neprihvatljiva , kao i da se cijena satova navedenih u Zaključku o prodaji , ne može dovesti u vezu sa pravnim poslom između gore navedenih pravnih lica.

Naposlijetku Sud ističe da, iako je tržište formiranja cijena u BiH slobodno, u konkretnom slučaju je upravo način slobodnog formiranja cijena, poslužio optuženom kao instrument za počinjenje krivičnog djela porezne utaje i za očigledan fiktivan promet , definisan članom 64. Zakona o PDV-u, a što je Sud nesporno utvrdio dovodeći u vezu sve prethodno opisane okolnosti i urađene transakcije između pravnih lica učesnika ovog fiktivnog prometa.. Sud ističe da u konkretnom slučaju, kao razlog fiktivnog prometa, nije bila činjenica postojanja spornih satova, nego **model višestrukog i nerealnog uvećanja cijene satova**, uz nespornu činjenicu da se radi o robi porijeklom iz Kine, izuzetno male vrijednosti, čija cijena je mnogostruko i nerealno uvećana, a da je pri tome u izvorištu prometa robe propuštena evidencija i prijava prometa ovih satova.

Opisani fiktivni promet je direktni uzročnik utvrđene fiktivnosti izlaznih faktura pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. prema pravnom licu „Janjoš“d.o.o., koje fakture su ispostavljene također u 7.mjesecu 2009.godine²⁵. Dakle, satovi koji su fakturisani pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. od pravnog lica „Woodland Zemlja i šume“, koje fakture su fiktivne, kako je to Sud već utvrdio, dalje se fakturišu od „MB Kekećević“d.o.o. prema „Janjoš“d.o.o. Radi se o 4.648 komada ručnih satova marke „Regal“ u ukupnoj vrijednosti od 1.286.886,18 KM sa pripadajućim PDV-om od 186.983,46 KM. Kako je već utvrđeno da je jedinična vrijednost sata marke „Regal“ bila 1,50 KM, uočljivo je ponovno enormno uvećano prikazivanje cijena satova, te je fiktivnost početnih faktura od pravnog lica „Woodland Zemlja i šume“d.o.o. prema „MB Kekećević“d.o.o., naslijeđena i inkorporirana u suštinu faktura koje su faktičke sljednice predhodnih. Na ovaj način , optuženi Kekećević Mlađeni je pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. omogućio fiktivno razduženje robe, u smislu prikaza enormno uvećane cijene satova koji se prodaju, a pravom licu „Janjoš“d.o.o. omogućio neosnovan odbitak ulaznog PDV-a u iznosu od 186.983,00 KM.

Vještak Čeho Mirsada je, istovjetno kao i ovlaštena službena lica UIO BIH koja su vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., utvrdila da je promet po fakturi broj 596/09 od 28.08.2009.godine koja je od pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o. ispostavljena pravnom licu „**Janjoš“d.o.o.Prijedor**, bio fiktivan. Ovom fakturam označen je promet mašinica za šišanje, koje mašinicu je pravno lice „MB Kekećević“d.o.o. nabavilo od pravnog lica „V&G Premium“d.o.o. Kako je to u obrazloženju ranijih tačaka presude već pojašnjeno, poslovanje „MB Kekećević“d.o.o.

²⁵ Fature br. 455/09, 456/09, 457/09 i 574/09.

sa „V&G Premium“d.o.o. u spornom vremenskom periodu, imalo je karakter fiktivnog, sljedom čega je prikazan promet robe također bio fiktivan, kao i svaki dalji promet iste robe prema novim kupcima. O ovoj činjenici je na glavnom pretresu svjedočila i inspektor UIO, Huskić Azra, koja je vršila kontrolu pravnog lica „Janjoš“d.o.o., navodeći da se radi o gotovo bezvrijednim i zastarjelim mašinicama za šišanje, a koje su fakturisane po cijeni od oko 190,00 – 200,00 KM. Pomenuto je na glavnom pretresu obrazložila i svjedok Zorica Galić, ovlašteno lice UIO koja je vršila kontrolu pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o., te istakla da je „V&G Premium“d.o.o. lažno prikazivao nabavke od svojih dobavljača, da bi istu robu dalje fiktivno fakturisao prema „MB Kekećeviću“d.o.o. Zbog toga je i dalja prodaja ove robe prema „Janjoš“d.o.o. također imala fiktivni karakter, s obzirom da je Sud utvrdio postojanje prevarnog cilja u vezi ovih prometa, a koji cilj je osnovni element definicije fiktivnog prometa iz člana 64. Zakona o PDV-u.

Tačka 6. Izreke presude (tačka 6. Optužnice)

Sud je u procesu analize dokaznog materijala koji se odnosi na ovu tačku optužnice, najprije utvrđivao činjenicu da je Kekećević Mladen bio direktor i odgovorna osoba u pravnom licu „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši. U tom smislu izvršen je uvid u Rješenja Osnovnog suda u Banjoj Luci koja se odnose na upise subjekta „Trgopromet Dragan“ d.o.o. u sudski registar²⁶. Kao prilog broj 4 uz Rješenje Osnovnog suda, nalaze se podaci o brisanju Popović Dragan kao direktora bez ograničenja, te o upisu Kekećević Mladena na istu poziciju, pri čemu je Kekećević Mladen određen kao lice ovlašteno za zastupanje pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o.Trn-Laktaši, na dan 31.10.2005.godine. Zvanična Odluka o promjeni lica ovlaštenog za zastupanje „Trgopromet Dragan“d.o.o. Trn, donesena je dana 26.10.2005.godine. Na ovaj način, Sud je utvrdio da je u spornom periodu, optuženi Kekećević Mladen bio direktor i lice ovlašteno za zastupanje pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši.

Da je optuženi Kekećević Mladen rukovodio poslovanjem pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. putem transakcijskih računa otvorenih kod kod „Nove banjalučke“ banke, „Hipo Alpe Adria“ banke, „NLB Razvojne“ banke, proizilazi kako iz nalaza vještaka Tužilaštva, tako i iz zapisnika o kontroli pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši²⁷.

Nalazom vještaka Čeho Mirsade utvrđeno je da je u periodu od 01.01.2006.godine do 31.12.2007.godine, vrijednost ulaznih faktura koje su ispostavljene od strane „Trgopromet Dragan“d.o.o. prema pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. 2.253.758,61 KM sa PDV-om, u kojem iznosu se nalazi i ulazni PDV koji je pravno lice „MB Kekećević“d.o.o. iskoristilo kao odbitak, 327.507,34 KM.

Kada je riječ o nabavkama u mjesecu januaru 2006.godine, koje je optuženi Kekećević u ime pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. prikazao, Sud je temeljem nalaza vještaka Čeho Mirsade i zapisnika o kontroli pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o.²⁸, utvrdio da su nabavke u vrijednosti od 114.677,00 KM, sa ulaznim

²⁶ Brojevi i datumi rješenja: U/I-3628/05 od 31.10.2005., 071-0-Reg-06-002371 od 18.01.2007. sa prilogom Odluka o promjeni lica ovlaštenog za zastupanje „Trgopromet Dragan“ d.o.o. br. 01/05 od 26.10.2005.

²⁷ Zapisnik o kontroli, UIO BiH broj 04/5-2/I-17-1-1-1828-1/10 od 23.05.2011. godine, za kontrolisani period od 01.01.2006.godine do 31.05.2010.godine.

²⁸ Ibid.

PDV-om u iznosu od **19.495,00 KM**, bile fiktivne. Naime, prilikom vršenja kontrole od strane ovlaštenih lica UIO BiH, obveznik nije posjedovao nijednu ulaznu fakturu, niti je bilo viška robe fakturisane prema izlaznim fakturama, niti je postojala roba na stanju. Sud podsjeća na odredbu člana 56. Zakona o PDV-u, kojom je propisano da je dobavljač dobara, odnosno davalac usluga dužan čuvati kopije svih faktura, knjižnih obavještenja i izvoda o plaćanju.

Članom 13. stav 3. Zakona o računovodstvu i reviziji RS (Službeni glasnik RS 67/05) koji je bio na snazi u spornom periodu, propisano je da se dnevnik i glavna knjiga čuvaju *najmanje deset godina*, te je članom 24. stav 5. istog zakona propisano da se godišnji izvještaj o poslovanju čuva u originalnom obliku *jedanaest godina* nakon isteka poslovne godine za koju je sačinjen. Uzevši u obzir pomenute odredbe, nije sporno da je pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši u periodu kontrole pravnog lica, 2011. godine, moralo imati u svojoj poslovnoj evidenciji fakture iz 2006. i 2007. godine, ukoliko su iste zaista zaista isporučene ovom pravnom licu, s obzirom da je razmak između vremena navodnog prijema faktura i perioda kontrole manji od deset/jedanaest godina. Međutim kako nije postojao trag o pomenutim fakturama kod navodnog kupca - „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, Sud je utvrdio da je promet po ovim fakturama bio fiktivan u smislu odredbe člana 64. Zakona o PDV-u.

U odnosu na poreski period **06/12**, Sud je utvrdio da je ovaj poreski obveznik prikazao izlazne isporuke u iznosu od 0,00 KM, te time i izlazni PDV u istom iznosu. Međutim, uvidom u analitičku karticu kupaca u zemlji – konto 2010 sa 31.12.2006.godine, utvrđeno je da obveznik ima kupce koji potražuju saldo, što znači da su kupci dali avanse, odnosno da su u pretplati, i to u ukupnom iznosu od 609.130,05 KM, kako to proizilazi iz nalaza vještaka Čeho Mirsade, ali i iz zapisnika o kontroli pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Dakle, sukladno odredbi člana 17. Zakona o PDV-u, obveznik je bio u obavezi da obračuna iznos PDV-a na pomenute isporuke, u iznosu od **88.505,00 KM** izlaznog PDV, a što je propustio učiniti, čime je postupio suprotno odredbi člana 64. Zakona o PDV-u. Ovu činjenicu je glavnom pretresu objasnio i svjedok Milanović Slobodan, ovlašteno lice UIO BIH koji je vršio kontrolu pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o.

Posmatrajuću navedene iznose koji su bili predmet utvrđenih nepravilnosti prijava PDV-a kod pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o. u **2006.godini**, u zbiru se dobija rezultat od **108.000,00 KM**, koji iznos predstavlja protupravno stečenu imovinsku korist optuženog Kečerović Mlađena, kao direktora i odgovornog lica u ovoj pravnoj osobi.

U odnosu na fakture broj 1 (od 30.03.2007.godine), 2 (od 27.04.2007.godine), 3 (od 27.04.2007.godine), 4 (od 28.05.2007.godine) i 5 (od 29.05.2007.godine), koje je pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. prikazao kao izlazne fakture prema pravnom licu „MB Kečerović“ d.o.o., Sud je utvrdio da se radi o fiktivnim fakturama. Razlog tome su činjenice prikazane u Zapisniku o kontroli pravnog lica „Trgopromet Dragan“ d.o.o., kao i u nalazu vještaka Čeho Mirsade, iz kojih proizilazi da je fiktivnost ovih izlaznih faktura, naslijeđena od fiktivnih ulaznih faktura. Naime, pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. je prikazalo da je nabavilo robu, na koju se pomenute fakture odnose, od pravnog lica „Ceresol“ d.o.o., po cijenama od 421.200,00 KM, 365.040,00 KM, 146.659,40 KM, 291.681,00 KM i 217.620,00 KM. Kako je to Sud već ranije utvrdio, pravno lice „Ceresol“ d.o.o. u poreskim periodima od 06/09 do 09/11 nije podnosilo PDV prijave, te promet sa pravnim licem „Trgopromet Dragan“ d.o.o. uopće nije evidentiran u PDV prijavama. Kontrolom ovog pravnog lica, utvrđeno je da je predmetne mašine pravno lice „MB Kečerović“ d.o.o. stvarno nabavilo od pravnog lica

„Čulić“d.o.o.Prijedor, a zatim je za iste mašine pravno lice „Ceresol“d.o.o. B.Brod, ispostavilo izlazne fakture pravnom licu „Trgopromet Dragan“d.o.o u daleko većem iznosu, koje je ovo pravno lice dalje fakturisalo prema „MB Kekećević“d.o.o. Kao činjenicu koja dodatno potvrđuje fiktivnost ovog lančnog prometa, Sud ističe i datumsku nelogičnost, gdje pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o. dana 30.03.2007.godine ispostavlja fakturu broj 01 pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o., po kojoj se vrši promet linije za mljevenje šećera u kocki, a pravno lice „Trgopromet Dragan“ d.o.o. je nabavku iste ove linije od pravnog lica „Ceresol“d.o.o. evidentiralo putem računa broj 75. dana 27.04.2007.godine., gdje je uočljivo da pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o. , mašinu prodaje prije nego je i nabavilo. Stoga Sud uvažava iskaz svjedoka Milanović Slobodana koji je vršio kontrolu pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o., gdje svjedok vrlo slikovito i plastično prikazuje ovaj promet navodeći da je pravno lice „Trgopromet Dragan“ prodao „ništa“ pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o.

Kao potvrdu navedenom, značajno se osvrnuti i na iskaz **svjedoka Čulić Mladena**, direktora firme „Čulić“d.o.o.Prijedor. Svjedok je na glavnom pretresu istakao da je mašine koje su prometovane po naprijed navedenim fakturama, njegova firma nabavila od firme „Makro Prom“d.o.o.Banja Luka, te iz načina njegovog kazivanja prozilazi da je preuzimanje ovih mašina rezultat nužnosti namirenja potraživanja koje je Čulić imao prema „Makro Prom“d.o.o., koji je prestao sa radom zbog čega nisu postojala druga sredstva namirenja. Iz daljeg svjedokovog kazivanja, saznaje se da je isti imao problema prilikom prodaje ovih mašina jer su isti bile 'nižeg nivoa opremljenosti', pa ih je na kraju prodao pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o., po cijeni od 15.000,00 KM. Međutim ovu cijenu Kekećević nije platio u dogovorenom roku i na dogovoreni način, nego je isplata izvršena tek u junu mjesecu i to kompenzacijom. Svjedok je nakon uvida u fotodokumentaciju na kojoj su prikazane mašine koje je „MB Kekećević“d.o.o. navodno nabavio od „Trgopromet Dragan“d.o.o., potvrdio da se radi o mašinama koje je on isporučio Kekećević Mladenu.

U opisanim kupoprodajnim odnosima, primjećuje se više nepravilnosti koje su uzrok svrstavanja ovih prometa pod odredbu člana 64. Zakona o PDV-u. Naime, mašine čiji je krajnji kupac pravno lice „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, nisu nabavljene od pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o., kako je to kroz dokumentaciju prikazano, već očigledno vode porijeklo od pravnog lica „Čulić“d.o.o.Prijedor. Vještačko umetanje pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. u lanac prometa, motivisano je slobodom u proizvoljnom evidentiranju cijena mašina, s obzirom da je optuženi Kekećević Mladen direktor pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o., te je manipulisanje fakturama ovog pravnog lica također u njegovim rukama, dok je Čulić Mladen samo 'slučajni' učesnik ovog prometa kao lice koje prodaje spornu mašinu, i koji nema dodira sa organizovanom grupom Mladena Kekećevića, i koji je na fakturama koje prate prodaju mašina očigledno prikazuje realnu cijenu isith, a koja je znatno niža od one koju će optuženi Kekećević prikazati u cilju ostvarivanja pogodnosti kod UIO BiH.

U činjeničnom opisu radnji iz tačke 6. optužnice, gdje se vrši krajnji obračun neosnovanog i nezakonitog ulaznog PDV-a koji je pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o. omogućen putem pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. i pravnog lica „Ceresol“d.o.o., Sud je izvršio preciziranje navedenog zbirnog rezultata. Naime, poredeći sve sabirke pojedinačno omogućenog ulaznog PDV-a, koji su navedeni u ovoj tački optužnice za 2006. i 2007.godinu, sa krajnjim zbirom do kojeg ovi sabirci dovode, uočava se omaška u zbrajanju, gdje je kao krajnji rezultat prikazana cifra 148.250,00 KM. Uvidom u prilog nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva, kojim je

izvršena zbirna rekapitulacija omogućenog ulaznog poreza na osnovu fiktivnog prometa od 01.01.2006.godine do 30.04.2010.godine, uočljivo je da je pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o. pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o. ukupno omogućio 209.550 KM fiktivnog ulaznog poreza. Cjelokupan navedeni iznos se pripisuje fiktivnim poslovanjima ovih pravnih lica u 2007.godini, te pomenuti iznos predstavlja krajnji zbir ranije opisanih ulaznih poreza za „MB Kekerović“d.o.o. od pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. Pri tome, Sud napominje da se prikaz nepravilnosti poslovanja pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o. u 2006.godini, odnosi samo na propuste u obračunu poreza kod ovog pravnog lica, koji propusti se ne dovode u relaciju sa pravnim licem „MB Kekerović“d.o.o., zbog čega u pomenutom iznosu od 209.550 KM i nije sadržan iznos omogućenog ulaznog PDV-a iz 2006.godine.

Tačka 7. Izreke presude (tačka 7. Optužnice)

Utvrđivanje činjeničnog slijeda opisanog tačkom 7.izreke presude, prema kojem je optuženi Kekerović najprije skinuo naredbu Suda kojom su bile zapečaćene poslovne prostorije pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica i kojom su bile obezbijeđene mašine i oprema, potom otvorio prostorije i u više navrata izvršio otuđenje mašina i opreme, pronašao kupce kojima je,naposljetku, prodao iste, Sud je naprije ispitao činjenicu pečaćenja poslovnih prostorija na koje se inkriminacija odnosi.

Dokaz T-271 predstavlja naredbu Suda od 11.05.2010.godine za plombiranje – pečaćenje poslovnih objekata u kojima se nalaze mašine za proizvodnju bezalkoholnih pića i to: poslovnih prostora u Knežici u Kozarskoj Dubici u kojima se nalazi nova proizvodna hala za proizvodnju sokova i stara proizvodna hala, kao i plombiranje poslovne hale u kojoj su smještene mašine za proizvodnju zrnastih proizvoda i smokija koje se nalaze u Novoj Topoli u Gradišci u krugu preduzeća “MB Kekerović”d.o.o.Laktaši.

Da je, po realizaciji naprijed navedene naredbe Suda, izvršeno skidanje pečata i otuđenje zapečaćenih mašina u poslovnim prostorima pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica, vidljivo je najprije iz Zapisnika o uviđaju MUP, CJB, Banja Luka, broj 08-1-11/01-OU-7/13 od dana 22.01.2013.godine, koji je sastavljen na zahtjev SIPA- (T-5). U opisu zatečenog stanja, navedeno je da na kapiji firme ovog pravnog lica nisu pronađene trake sa oznakom “SIPA” i plombe UIO koje su postavljene dana 04.01.2011.godine. Zbog proteka vremena od postavljanja traka, nije moguće utvrditi da li su trake odlijepljene ili zbog vremenskih uslova uništene. Konstatovano je i da su vidljiva oštećenja ograde na način da je izvršeno presijecanje šest žica u donjem dijelu ograde, pri čemu je na presječenom dijelu vidljiv deblji sloj hrđe. Također, desno od kapije je zatečena isječena metalna mrežasta ograda, a mjesta gdje je djelovao alat, odnosno gdje je izvršeno presijecanje su korodirala. Ispred kapije , u blatu je pronađena pokidana plomba UIO kao i dva manja ključa za katanac, dok je u krugu pronađen katanac koji je u većoj mjeri zahrđao. Objekat koji se nalazi sa desne strane gledano iz pravca glavne kapije, zatečen je prazan, a u istom se **nisu zatečena postrojenja niti radne mašine**. Na velikim vratima su bile vidljive trake koje je ranije postavila SIPA sa natpisom “**EVIDENCE EVIDENCE**”, a koje su **pokidane** na mjestu spajanja lijevog i desnog krila vrata. Na vratima su vidljiva **oštećenja**, tj.nedostaje uložak brave. Unutrašnjost, tj.nekadašnja hala za proizvodnju sokova je fotografisana, gdje su vidljivi tragovi pneumatika, pri čemu je uočeno da se radi o tragovima guma koje koristi automobile i tragovima gume koje najvjerovatnije

ostavlja viljuškar, što se može zaključiti po načinu manevrisanja. Dalje je konstatovano da je hala prazna, da u istoj nema postrojenja za proizvodnju sokova. U većem kancelarijskom prostoru izbijeni štokovi na dva prozora sa ma zida na laminatu. Na drvenom ormariću pronađen je i trag obuće koji je fotografisan. Kancelarijski prostor zatečen je otvoren, sa.izbijenim ma vrata.

Konstatovano je da su otuđene mašine i oprema navedene na popisu izvršenom dana 04.01.2011.godine, koji je vršen od strane inspektora sektora za poreze UIO BiH u PJ Knežici u Kozarskoj Dubici, dok se od opreme našlo samo dno kompresora uz primjetnu veliku visinu materijalne štete.

Na ovaj način, Sud je utvrdio da je u konkretnom slučaju, na prostorijama pravnog lica "Euro Sol" d.o.o. Kozarska Dubica izvršeno skidanje službenog pečata, odakle su otuđene mašine i oprema.

Da je opisane radnje preduzeo optuženi Kekerović Mlađen, vidljivo je iz iskaza svjedoka Bećarević Elvira, vlasnika firme „Zema“ d.o.o. Tešanj. Svjedok navodi da ga je njegov saradnik, Pajić Nenad zv. Kockica, kontaktirao i ponudio kupovinu mašina od Kekerović Mlađena, nakon čega je zajedno sa Kekerovićem Mlađenom otišao u Knežicu, ušli su u prostor koji mu je izgledao devastirano, „kao da je neko provalio“, sve je bilo pokidano i nije bilo nikakvih natpisa. Kekerović mu je prodao mašine: ispirač, punjač, četkica, trake, pakerica, etiketirka i rezervoari, po izuzetno niskim cijenama, objasnivši mu da je štetu naplatio od osiguranja zbog čega ove mašine daje po tako povoljnoj cijeni. Svjedok je također istakao da je i Pajić Nenad kupovao neke mašine od Kekerovića. Nakon što mu je predočena fotodokumentacija mašina iz poslovnog objekta u Knežici, svjedok je potvrdio da se radi o mašinama koje će kupiti od Kekerović mlađena. Osim toga svjedok Silajdžić Esad potvrđuje da je vozio ove mašine sa lica mjesta, te u sudnici prepoznaje optuženog Kekerović Mlađena kao vlasnika istih koji je bio na licu mjesta prilikom utovara istih. Nakon što mu je predočena fotodokumentacija potvrđuje da se radi o istovjetnim mašinama koje će prevoziti, kojim tvrdnjama se pridružio I svjedok Roša Adnan navodeći da je vršio prevoz mašina do firme "Zema" d.o.o.

Činjenicu da je Pajić Nenad kupovao mašine od Kekerovića, a koje su predhodno bile zapečaćene službenim pečatom, potvrđena je i dokazom T-274 - Naredbom Suda BiH broj X-KRN-10/905 od dana 18.02.2013.godine, kojom je sudija za prethodni postupak naložio da se mašine i oprema koji su **privremeno oduzete od Pajić Nenada** dana 29.01.2013.godine od strane SIPA-e, a koje su navedene u popisnoj listi sačinjenoj od strane ovlaštenih službenih lica UIO BiH RC Banja Luka, od 29.01.2013.godine od rednog broja 1. do 7., koja je priložena uz Potvrdu o privremenom oduzimanju predmetu SIPA-e BiH broj P-16-11/1-2-04-1-50-1-/10 od 29.01.2013.godine, imaju povjeriti na čuvanje Pajić Nenadu, vlasniku ZR „Kockica“, koji će s istima postupati po uputama postupajućeg Tužioca BiH. Također, iz dokaza **T-275** - Potvrda o privremenom oduzimanju predmetu SIPA-e BiH broj P-16-11/1-2-04-1-50-1-/10 od 29.01.2013.godine, proizilazi da se od Pajić Nenada privremeno oduzimaju opredmeti – mašina i opreme po Popisnoj listi sačinjenoj od strane ovlaštenih službenih lica UIO BIH RC Banja Luka od dana 29.01.2013., od rednog br.1 do 7., koji predmeti su pronađeni u poslovnim prostorijam "Kockica" Srednja Slatina Bosanski Šamac i u pomoćnim objektima Mikić Mihajla Srednja Slatina bb, opština B.Šamac.

O tačnim nazivima mašina koje su na opisani način prodate pravnom licu KOCKICA" Srednja Slatina Šamac, svjedoči dokaz T-773, u okviru kojeg se nalazi faktura broj

0000443, kojom je prometovan između ostalog, sitni šećer, šećer kocka i lomljena kocka, od pravnog lica „KOCKICA“ Srednja Slatina Šamac prema kupcu 270 tr. KING. U prilogu se nalazi i popis opreme pomoćnog objekta Mikić Mihajla, Srednja Slatina bb, Opština Šamac, skladišni prostor Kockica, d.o.o.Šamac, na dan 29.01.2013.godine. Na popisu je uočljivo da se tu nalazi linija za proizvodnju lomljene kocke bez oznake u rastavljenom stanju; mašina za preradu i proizvodnju šećera u kocki bez oznake u rastavljenom stanju; pakirni stroj – automatska pakerica strojoplast RT 500 br. 32801, 2001.god., automatska linija za proizvodnju i pakovanje smokija, bonbona i zrnastih proizvoda –alphapack sa dijelovima ekstruder, mlin, linija sa trakom i vibro koš; rosvajni koš – vibro; duplikator sa mješačem; tehnomont Maglić 50 I; rosvajna posuda Italo. Napomena koja je navedena na popisu opreme glasi: „*pronađene mašine su sa popisne liste od 05.01.2011.godine na lokaciji Nova Topola br. 1, 2, 5, 6 i sa popisne liste od 04.01.2011.godine na lokaciji Knežica K.Dubica br. 4, 5 i 7.*“.

Da je dio otuđenih mašina lokacijski okončao kod pravnog lica “Belif”d.o.o.Tešanj, čiji predstavnik je Šišić Adem, jasno je vidljivo iz dokaza T-264, zapisnika o dobrovoljnoj predaji predmeta. Ovom prilikom predat je dio linije za punjenje alkoholnih i bezalkoholnih pića koji su navedeni u popisnoj listi UIO BiH od 04.01.2011.godine u Knežici, Kozarska Dubica i to Rosfrajni tankovi od 1 000 do 1 500 litara – ukupno 5 komada. Uz ovaj dokaz, priložen je i popis robe pravnog lica “Belif”d.o.o.Tešanj na dan 16.09.2013.godine, na kojem su naznačene predmetne mašine, uz napomenu da su predmetni tankovi dio proizvodne linije - sokare, koji su se po popisu od dana 04.01.2011.godine *nalazili u Knežici u Kozarskoj Dubici.*

S obzirom da je direktor pravnog lica “Euro Sol”d.o.o.K.Dubica, iz kojeg su otuđene zapečaćene mašine, bila Zrnić Babić Slobodanka, što proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka Tužilaštva, u dijelu u kojem je izvršena analiza poslovanja pravnog lica „Euro SoL“d.o.o.Kozarska Dubica, a kako je već opisano u obrazloženju tačke 1. Izreke presude, te s obzirom da iz Izvještaja o otkrivanju krivičnog djela i izvršioca, SIPA broj P-16-11/1-2-04-1-50/10-KU-3/13 od dana 18.02.2013.godine, proizilazi da su se ključevi prostorija ovog pravnog lica, u vrijeme sačinjavanja izvještaja, nalazili kod Zrnić Babić Slobodanke, koja je pozvana da otključa ulaznu kapiju zaključanu sa dva katanca, kada je Slobodanka otključala jedna katanac, jasno je da je optuženi Kekerović Mladen u počinjenju navedenih radnji djelovao sporazumno sa Zrnić Babić Slobodankom koja je kao director i odgovorno lice u ovom pravnom licu, imala u posjedu ključ prostorija ovog pravnog lica zbog čega nije mogla biti izuzeta od djelovanja optuženog Kekerović Mladena čije radnje su usmjerene na skidanje pečata i otuđenje mašina, podrazumijevale dogovor sa Zrnić Babić Slobodankom.

Na opisani način, Sud je van razumne sumnje utvrdio da je optuženi Kekerović Mladen počinio krivično djelo Skidanje ili povreda službenog pečata ili znaka iz člana 394. stav 1. KZ RS. Cjeneći sve dokaze koje je Tužilaštvo uložilo na ove okolnosti, pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, Sud je izveo zaključak da je skidanje pečata učinjeno s ciljem otuđenja mašina, pri čemu se interesna sfera u voluntarističkom smislu ticala same vrijednosti koju otuđene mašine imaju. Stoga Sud nije našao da je opisanim radnjama optuženi ostvario i obilježja bića krivičnog djela Sprečavanje dokazivanja iz člana 236.st.2 KZ BiH, za koje ga Tužilaštvo tereti optužnicom. Razlog tome je činjenica da je jedno od obilježja bića krivičnog djela Sprečavanje dokazivanja, cilj da se spriječi ili oteža dokazivanje, dok je Sud, već opisanom analizom dokaznog materijala, našao da je isključivi cilj optuženog Kekerović Mladena bio otuđenje mašina koje su predhodno zapečaćene i privremeno oduzete od strane nadležnog

organa , a sve radi sticanja protupravne imovinske koristi . Potvrda tome je činjenica da je optuženi , otuđene mašine , po ažurnom i dobro osmišljenom postupku , odmah prodavao dalje drugim licima, te kako je to vidljivo iz svjedočenja kupca Bećarević Elvira, plaćanje ugovorene cijene mašina optuženom je bilo veoma bitno zbog očigledno nagomilanih dugova koje je imao. Ovako utvrđena namjera sticanja protupravne imovinske koristi, putem otuđenja tuđih pokretnih stvari, formirala je uvjerenje Suda da je optuženi počinio krivično djelo Teška krađa iz člana 232. st.2 KZ RS. Na ovom mjestu, Sud napominje da su otuđene mašine bile vlasništvo pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.K.Dubica, čiji direktor je bila Zrnić Babić Slobodanka, što mašine u odnosu na optuženog Kekerovića, čini tuđim pokretnim stvarima.

Vrijednost dijela navedenih, otuđenih mašina, prikazana je u procjeni tržišne vrijednosti opreme, koju procjenu je vršio vještak Špirić Borislav za firmu “Golden Metro”d.o.o.Banja Luka, dana 23.03.2005.godine, dakle u periodu kada su se mašine nalazile kod ovog pravnog lica. U tom smislu, vrijednost linije za pripremu sirupa i bezalkoholnih pića procijenjena ja na 544.000,00 KM. O vrijednosti mašina obuhvaćenih ovom tačkom optužnice, svjedočio je i Bećarević Elvir, kupac dijela mašina, koji je naveo da je za mašine sa Kekerovićem dogovorio cijenu od 100.000,00 KM, no da su iste mašine, u svom primarnom stanju, vrijedile daleko više čak i do 500.000,00 KM.

Opisana vrijednost otuđenih mašina, koja zasigurno prelazi iznos od 10.000,00 KM, uvjetovala je pravnu kvalifikaciju krivičnog djela Teška krađa, po odredbi stava 2. člana 232. KZ RS, s obzirom da je stavom 2. ovog člana regulisano oduzimanje tuđe pokretne stvari čija vrijednost prelazi iznos od 10.000,00 KM.

Tačka 8. Izreke presude (Optužnica broj T20 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014.godine)

Prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja opisanog izrekom ove presude , neophodno je bilo najprije utvrditi da je optuženi Kekerović Mladen lice ovlašteno za zastupanje u pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši. Sud podsjeća da je uloga optuženog Kekerović Mladena, kao odgovornog lica u pravnom licu „MB Kekerović“d.o.o. detaljno pojašnjenja u okviru obrazloženja tačke 1. Izreke presude.

U pogledu inkriminacije tačke 8 izreke presude , odbrani nije bilo sporno da je optuženi Kekerović Mladen stupio u poslovni odnos sa firmom “Esbay” iz Turske, a povodom nabavke određene količine badema, koja nabavka po vrsti i količini robe također nije bila sporna. Spornom se ukazala cijena ove robe , kao rezultat eventualne nepravilnosti kod sačinjavanja fakture, pri čemu je za odbranu dodatno sporan subjekat sačinjavanja fakture jer isti ističe kako je fakturu sačinio dobavljač iz Turske, i da optuženi nije imao nikakvu ulogu u procesu izrade fakture.

Uvidom u materijalnu dokumentaciju koju je Tužilaštvo uložilo na okolnosti u tački 8. izreke , Sud je utvrdio slijedeće.

Sektor za carine UIO BiH je dana 19.09.2011.godine uputio Odsjeku za provođenje i poštivanje carinskih i poreskih zakonskih propisa, RC Banja Luka, akt Carinske uprave Turske, kojim je UIO BiH obaviještena o rezultatima provjere faktura koje je carinskoj upravi, predalo pravno lice “MB Kekerović”d.o.o.Laktaši. U prilogu akta se nalazi faktura broj 4083382 od dana 28.04.2009.godine, po kojoj je od lica Select Harvest

Limited, Australia, prometovan „badem bez premca ekstra#1 23/25“, 17.236,8 kg, po jediničnoj cijeni od 2.95 funta, prema licu „Esbay Tekstil“ Turska, pri čemu je vrijednost fakture 112.100,00 USD, plaćen manji iznos depozita 11.727,00 USD, a **ukupna vrijednost fakture je 100.373,00 USD**. Potom je priložena faktura broj 009056 od 15.06.2009.godine, kojom je prometovan oljušteni badem, količina 17.236,8 kg, po cijeni od 1,00 USD od pravnog lica „ESBAY“ ka pravnom licu „MB Kečerović“d.o.o.Laktaši, po **ukupnoj cijeni od 17.236,80 USD**, koja je predate carinskim organima u BiH. U prilogu se nalazi **I originalna faktura** pod brojem 09956 od dana 15.06.2009.godine, dostavljena od Ministarstva carina i trgovine Republike Turske, kojom je od društva “ESBAY” prometovana jezgra badema u količini od 17.236,80 kg jedinične cijene 6.553 USD, u **ukupnom iznosu od 112.952,75 USD** prema licu „MB Kečerović“.

Da je faktura koja kao jediničnu cijenu kilograma badema predstavlja iznos od 1,00 USD, odnosno kao ukupnu cijenu količine od 17.236,8 kg badema predstavlja iznos od 17.236,8 USD, faktura koja je predata CI Gradiška dana 15.06.2009.godine, jasno je vidljivo iz dokaza T-9. , dopisa kojim UIO BiH Regionalnom centru Banja Luka, Odsjeku za provođenje i poštivanje carinskih i poreskih zakonskih propisa , dostavlja originalnu fakturu broj 009056 od 15.06.2009.godine. U prilogu istog se nalazi i dokument Prijava carinske vrijednosti – DV – 1 obrazac, koji kao vrijednost robe navodi također iznos od 17.236,80 USD, na kojem je navedeno ime kupca “MB Kečerović”, sa pečatom pravnog lica “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši i potpisom određenog lica. Kako je Sud već utvrdio da je u spornom periodu, zastupnik i odgovorno lice u ovom pravnom licu bio upravo optuženi Kečerović Mladen, jasno je da isti odgovara za podatke koji su prikazani ovim obrascem.

Iz ovakvog činjeničnog stanja, u kojem postoje dvije fakture istog izvoznika i istog uvoznika, kojima se vrši prodaja iste vrste i količine robe, sa isti datum, ali sa različitom cijenom, ukazuje se spornim koja od dvije fakture svjedoči o pravom, stvarnom poslovnom odnosu između dva pravna lica. Dakle, samo jedna od pomenute dvije fakture može biti autentično izdata od strane izvoznika „Esbay“ Turska.

Kako je carinska administracija Turske Sektoru za carine UIO BiH dostavila ne samo originalnu fakturu kojom su bademi od strane “Esbay” iz Turske prodati pravnom licu “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši, nego i fakturu izdatu od strane pravnog lica “Select Harvest Limited”, Australia, po kojoj je “Esbay” iz Turske nabavilo predmetne bademe, iz koje fakture je vidljiva približno jednaka cijena po kojoj je “Esbay” prodao bademe pravnom licu “MB Kečerović”d.o.o., Sud je zaključio da je faktura koju je pravno lice “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši predalo carinskim organima BiH lažna.

Na prvom mjestu, Sud primjećuje da u situaciji kada je pravno lice “Esbay” određenu količinu badema nabavilo od pravnog lica “Select Harvest” iz Australije po cijeni od 100.373,00 USD, prodaja iste količine istih badema od lica “Esbay” pravnom licu “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši po cijeni od 17.238,8 USD, odlikuje se pomanjkanjem tržišne logike, čiji krajnji cilj je zarada preprodajom, a nikako gubitak. Osim toga, faktura koju je Carinska uprava Turske dostavila UIO BiH nosi broj 09956 i čiju autentičnost potvrđuju carinski organi R.Turske, dok faktura koju je pravno lice “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši predalo carinskim organima BiH nosi broj 009056.

Faktura koju je predalo pravno lice “MB Kečerović”d.o.o.Laktaši carinskim organima BiH je očito krivotvorena, najprije iz razloga što se razlikuje po svom osnovnom elementu – cijeni, od izvorne fakture koju su organi R. Turske dostavili organima u BiH, a pored toga i u stilskoj izradi podataka lociranih na dokumentu. Sud primjećuje i

da je prilikom izrade krivotvorine, došlo do omaške u kopiranju sadržaja, te je krivotvorina označena sličnim brojem kao izvornik, ali sa određenim odstupanjima u ciframa koje tvore konačan broj koji identificira promet.

Namjera krivotvorenja fakture očigledno je bila usmjerena na ishod izbjegavanja plaćanja dijela dažbina carinskim organima BiH. O razlici plaćenih dažbina i iznosa dažbina na koje je uvoznik „MB Kekeć“ d.o.o. stvarno bio obavezan, svjedoči sadržaj dokaza T-7, Rješenje UIO RC Banja Luka broj 03/4-2/I-Up-33550/11 od dana 19.12.2011.godine, kojim UIO po službenoj dužnosti vrši izmjenu podataka u carinskoj prijavi C 37919 od 29.06.2009.godine CI Gradiška, uvoznika „MB Kekeć“ d.o.o. Trn-Laktaši, na način da u rubrici 22 druga podjela, umjesto podatka 17.236,80 upisuje 112.952,75, istovjetna promjena se vrši i u rubrici 42, dok u rubrici 46 umjesto podatka 23.916,23 upisuje se 156.723,07, kao i u rubrici 47. Istovremeno, uvoznik „MB Kekeć“ obavezan je da za uvezenu robu, ocarinjenu po prijavi C 37919 od 29.06.2009.godine, na ime manje plaćenih indirektnih poreza, uplati ukupan iznos od **31.900,20 KM** i to: na ime carine iznos od 6.640,34 KM, na ime dažbine za carinsko evidentiranje iznos od 1.328,07 KM, i na ime poreza na dodatnu vrijednost iznos od 23.931,79 KM, uz obračun zatezних kamata počev od dana nastanka carinskog duga, odnosno od 10.07.2009.godine do konačne uplate. Dakle, Sud zaključuje, da je motiv prikazivanja manje cijene uvezenih badema bio plaćanje manjeg iznosa indirektnih poreza, za čiji obračun se kao osnovica uzima ukupna vrijednost uvezene robe.

Obrana je u toku postupka ukazivala da optuženi Kekeć Mlađeni nije odgovoran za postojanje lažne fakture. Sud je u tom pravcu cijenio iskaz svjedoka Popović Dušana, šefa Grupe za kontrolu UIO BiH koji svjedočava da postupak uvoza robe u BiH, ističući da špediter podnosi carinsku prijavu, i da na taj način samo zastupa uvoznika, dok je za tačnost carinskih podataka isključivo odgovoran deklarant. U konkretnom slučaju, kao deklarant, odnosno lice koje podnosi carinsku prijavu pojavljuje se optuženi Kekeć Mlađeni, kao odgovorno lice u pravnom licu „MB Kekeć“ d.o.o. Laktaši, koje uvozi bademe u BiH, dok je špediterska firma „Indra“ d.o.o. Banja Luka, podnosilac carinske prijave i zastupnik uvoznika, odnosno pravnog lica „MB Kekeć“ d.o.o., i koja postupa po nalogu odgovornog lica u ovom pravnom licu. Ovakvo stanje utvrđeno je uvidom u dokaz T-9, originalnu carinsku dokumentaciju, na kojoj je otisnut pečat firme „INDRA“ d.o.o. Banja Luka, preduzeća za međunarodnu i unutrašnju špediciju, poslovna jedinica Gradiška, uz sve formalne i zakonske odrednice koje odgovornost za lažno sačinjavanje faktura usmjeravaju isključivo na lice koje je faktički zastupnik pravnog lica – uvoznika robe, gdje Sud dodatno naglašava i činjenicu da interes za krivotvorenjem fakture i lažnim prikazivanjem cijene uvezene robe, ima samo uvoznik, s obzirom da uvoznik snosi teret plaćanja carinskih dažbina, a koje dažbine se obračunavaju prema cijeni robe.

Izbjegnuta plaćanja carinskih dažbina iznose, kako je to već navedeno, **31.900,20 KM**, te je Sud, s obzirom na pređeni novčani prag od 20.000,00 KM, našao da se krivica optuženog Kekeć Mlađena zasniva na odredbi stave 2. člana 216. KZ BiH.

Ocjena dokaza odbrane

Kako je Sud već naveo prilikom odlučivanja o prigovoru Tužilaštva na dokaze odbrane, sve dokaze odbrane karakterizira nepovezanost sa suštinom predmeta odlučivanja, koja karakteristika ih čini irelevantnim.

Naime, dokazi koji predstavljaju rješenja Inspekcije rada i Ministarstva finansija Republike Srpske, odnose se na obračun plate radnicima u pravnom licu „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, te na prebijanje potraživanja po izvršenom izvozu robe za pravno lice „Dana“ Mirna, Slovenija, koje nije optuženo u ovom krivičnom postupku, zbog čega poslovanje sa ovim pravim licem i nije relevantno za ovaj postupak i kao takvo nije ni razmatrano.

Nalaz instituta za zaštitu zdravlja Republike Srpske – služba mikrobiologije, iz kojeg proizilazi da je analizom parametara zdravstvene ispravnosti pojedinih životnih namirnica, utvrđena ispravnost kontrolisanih uzoraka, također nije povezan sa suštinom krivičnog predmeta porezne utaje. Odbrana je ovim, kao i drugim dokazima koji se odnose na potvrde o podnesenoj prijavi/odjavi osiguranja, matičnu knjigu radnika, vozni park pravnog lica, stanje robe, zapisnike o izvršenom inspekcijском nadzoru pravnog lica „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši, nastojala ukazati na činjenicu da je optuženo pravno lice „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši postojalo kao stvarni učesnik u poslovnom prometu, te da se nije radilo o fiktivnom pravnom licu. Međutim, Sud naglašava da se optužba u ovom predmetu i ne zasniva na tvrdnji o fiktivnom postojanju ovog pravnog lica, već je osporena zakonitost pojedinih, tačno navedenih prometa sa tačno navedenim pravnim licima, pripadnicima grupe za organizovani kriminal.

S druge strane, grupa dokaza odbrane koja je genusno povezana sa predmetom optužbe, a radi se o uplatnicama indirektnih poreza pravnog lica "MB Kekećević"d.o.o.Laktaši i rješenjima UIO BiH kojima se dozvoljava poreski kredit pravnom licu "MB Kekećević"d.o.o.Laktaši, također nema mogućnošću suštinskog uticaja na tok i način razmatranja konkretnog predmeta. Korišteni modeli utaje poreza podrazumijevali su više različitih radnji usmjerenih na prikrivanje stvarnih činjenica u vezi prometa roba/mašina, kako je to detaljno opisano kroz svaku pojedinačnu radnju izvršenja, stoga pojedine uplatnice indirektnih poreza pravnog lica "MB Kekećević" d.o.o. Laktaši, nemaju dokaznu snagu u smislu svjedočenja o postojanju stvarnog lanaca prometa i o svim povezanim posljedicama. Rješenja UIO BiH koje je odbrana uložila, donesena su 2006. i 2007.godine, dakle prije sačinjenog zapisnika o kontroli pravnog lica (2011.godine), kojim zapisnicima su obuhvaćena sva saznanja UIO BiH evidentirana ranijim rješenjima ovog organa. Sveukupnost saznanja kojima raspolažu ovlaštena službena lica UIO BIH, postupajući u skladu sa svojim zakonskim ovlaštenjima, zapisnike o potpunoj i obnovljenoj kontroli poreskog obveznika čine mjerodavnim u odnosu na sva ranije nastala rješenja kojima su obuhvaćeni isti poreski periodi u odnosu na tog poreskog obveznika. Stoga pomenuta rješenja koja odbrana ulože u spis predmeta, nisi imali oponirajuću snagu u odnosu na provedene dokaze Tužilaštva, već su samo dodatno ukazala na hronologiju utvrđivanja stvarnih poreskih obaveza pravnog lica "MB Kekećević"d.o.o.Laktaši.

Kupoprodajni ugovori zaključeni između pravnog lica "MB Kekećević"d.o.o.Laktaši i drugih pravnih lica - poslovnih partnera ovog pravnog lica, a koji su uloženi kao

dokazi odbrane, također nemaju reperkusije na ovu krivičnopravnu stvar, jer isti svjedoče o prometima koji ne podliježu inkriminaciji.

Sud prihvata iskaze svjedoka odbrane D. E. i Jasmina Šljivića, kao tačne i istinite, u dijelu gdje su isti učestvovali u popisu robe na lokacijama sjedišta pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o. u Topoli i Dušanovu, i svjedoka N. S. koji je vršio kontrolu pravnog lica „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica. Međutim, iskazi ovih svjedoka u cjelosti su saglasni sa iskazima svjedoka Tužilaštva, koji na identičan način opisuju način i tok kontrole pravnih lica i popisa robe zatečene u pravnim licima „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši i „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica, pa u tom pravcu ovi dokazi ničim objektivnim nisu doprinijeli suprotnim tvrdnjama odbrane.

Pravna osoba “MB Kekerović”d.o.o. Laktaši

Na naprijed opisani način, Sud je utvrdio odgovornost pravne osobe „MB Kekerović“ d.o.o.Laktaši za krivična djela optuženog Kekerović Mlađena kao lica ovlaštenog za zastupanje pravne osobe, kao i za krivična djela osuđenog Kekerović Radovana, kao direktora i odgovorne osobe u pravnoj osobi. Nalazom vještaka Tužilaštva je, kako je to već istaknuto, utvrđena protupravno stečena imovinska korist u iznosu od **3.885.056,00 KM** utajenog poreza na dodatu vrijednost ostvarenog kroz nezakonito izvršeni povrat PDV-a od UIO BiH, koji povrat je omogućio optuženi Kekerović Mlađen sebi, Kekerović Radovanu i pravnoj osobi „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši. Protupravna imovinska korist stečena utajom poreza, uz pomoć pravnih lica i odgovornih lica u pravnim licima “Ceresol“d.o.o.Bosanski Brod, „Euro Sol“d.o.o.Kozarska Dubica, „Janjoš“d.o.o.Prijedor, „Zoral Komerc“d.o.o.Banja Luka, „Liberty“d.o.o.Banja Luka, „Forteco“d.o.o. Laktaši i „V&G Premium“d.o.o.Banja Luka, koja pravna lica su se javljala u ulogama kupaca u lancima fiktivnih prometa, unošena je u legalne novčane tokove daljim fiktivnim prodajama robe. Na ovaj način nanosena je šteta jedinstvenom ekonomskom prostoru BiH, te su istim radnjama ostvarena obilježja bića krivičnog djela Pranja novca iz člana 209. KZ BiH, a sve na štetu Budžeta BiH.

Kako je optuženi Kekerović Mlađen, kao lice ovlašteno za zastupanje pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, sve naprijed opisane protupravne radnje vršio putem ovog pravnog lica, Sud je isto pravno lice oglasilo odgovornim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH. Dakle, krivična odgovornost pravnog lica „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, u svakom segmentu korespondira krivičnoj odgovornosti optuženog Kekerović Mlađena, zbog čega je pravno lice „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši oglaseno odgovornim za sva krivična djela za koja je optuženi Kekerović Mlađen oglasen krivim, po optužnici Tužilaštva broj T20 0 KT 0001559 08 od 12.12.2013. godine.

Pravna osoba „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši

Ovakvim činjeničnim utvrđenjem, Sud je utvrdio i odgovornost pravne osobe „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši, za krivična djela optuženog Kekerović Mlađena počinjena u svojstvu direktora i odgovorne osobe u pravnom licu „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši. Zbirnom rekapitulacijom prijavljenih i vještačenjem utvrđenih obaveza po osnovu PDV-a u okviru nalaza vještaka Tužilaštva, u odnosu na pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši, utvrđena je protupravno stečena imovinska korist u iznosu od **124.153,00 KM** utajenog poreza na dodatu vrijednost. Većinski dio strukture ovog iznosa utajenog poreza, opisan je kroz radnje optuženog Kekerović Mlađena kao direktora pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši. Preostali dio koji upotpunjava sadržinu utajenog poreza, detaljno je predstavljen nalazom vještaka Tužilaštva, pri čemu je uočljiv model utaje koji podrazumijeva evidentiranje vrijednosti uvoza sa pravom odbitka, dok izostaje faktura i sam predmet evidentiranog uvoza – predmet se ne nalazi na stanju niti kroz dokumentaciju postoji trag predmeta koji bi svjedočio o eventualnoj prodaji istog drugom poreskom obvezniku i koji bi objasnio izostanak predmeta sa stanja pravnog lica. Ovakav primjer utaje poreza pravnog lica „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši jasno je iz nalaza vještaka Tužilaštva gdje se daje objašnjenje utvrđene razlike prijavljenog poreza za poreski period 06/02. Na sličan način, za ovog poreskog obveznika su neosnovano i nezakonito evidentirani ulazni porezi i u ostalim poreznim periodima tokom 2006.godine, dok su u 2007.godini (poreski periodi 07/07, 07/08 i 07/09) vještačenjem utvrđene prijave nabavki robe bez ulaznih faktura. Ovakav način evidentiranja ulaznog PDV-a, usmjeren na izbjegavanje plaćanja poreza, suprotan je odredbi člana 32. Zakona o PDV-u kojom je regulisano da pravo na odbitak ulaznog poreza obveznik može ostvariti samo ako posjeduje fakturu izdatu od strane drugog obveznika na kojoj je iskazan PDV u skladu sa članom 55. istog zakona.

Način na koji je pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši omogućilo neosnovan odbitak ulaznog poreza pravnom licu „MB Kekerović“ d.o.o. Laktaši u iznosu od **209.550,00 KM** detaljno je pojašnjen kroz istovjetnu radnju optuženog Kekerović Mlađena, kao direktora ovog pravnog lica.

S obzirom da je iznos protupravno stečene imovinske koristi, pribavljene utajom poreza, prešao prag od 50.000 KM, Sud je pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši našao odgovornim za krivično djelo djelo Porezna utaja iz člana 210.stav 2. ranije važećeg KZ BiH .

Iz cjelokupnog prikaza djelovanja grupe za organizovani kriminal u organizaciji optuženog Kekerović Mlađena, jasno je uočljiva hijerarhija uloga kako optuženih fizičkih lica, tako i pravnih lica. Stoga je Sud i u pogledu pravne kvalifikacije na strani optuženih pravnih lica izvršio diferencijaciju, pa je optuženo pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši našao odgovornim za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250.stav 2. KZ BiH, kroz njegovu ulogu pripadnika grupe za organizovani kriminal. Pravnim licem „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši rukovodio je optuženi Kekerović Mlađen, jednako kao i pravnim licem „MB Kekerović“d.o.o.Laktaši, ali iz prikazanih karakteristika lanaca fiktivnih prometa, uočljivo je da je u strukturi lanaca

većinski zastupljeno pravno lice „MB Kekećević“d.o.o., što potvrđuje i enorman iznos protupravno stećene imovinske koristi ovog pravnog lica pribavljenog na naćin kako je to već pojašnjeno. S druge strane, pravno lice „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši u lancu fiktivnih prometa doprinosilo je u znaćajno manjoj mjeri, ostvarujući znatno manji iznos protupravno stećene imovinske koristi, te je intenzitet uloge ovog pravnog lica ukazivao na pripadnost grupi u granicama njegovog doprinosa, dok je interesni fokus optuženog Kekećević Mlaćena kao organizatora, bio usmjeren na pravno lice „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši.

Krivićna odgovornost i odmjeravanje kazne

Uzevši u obzir okolnosti izvršenja krivićnih djela i opisane konkretne radnje optuženog, Sud zaključuje da je optuženi izvršenje navedenih krivićno pravnih radnji preduzeo sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. Vrsta privredne djelatnosti, lićni motivi, naćini izvršenja pojedinaćnih radnji i vremenski kontinuitet potvrđuju ovakav zaključak Suda.

Primjenom ćlana 53. KZ BiH, kojim je propisano postupanje u slućaju da je poćinilac jednom ili s više radnji poćinio više krivićnih djela za koja mu se istovremeno sudi, Sud je optuženog za poćinjena krivićna djela osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od **14 godine i 5 mjeseci**. Prema optuženim pravnim osobama „MB Kekećević“d.o.o.Laktaši i „Trgopromet Dragan“d.o.o.Laktaši, izrećena je kazna prestanka istih.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom, Sud je cijenio sve ćinjenice i okolnosti koje su od znaćaja za individualizaciju i odmjeravanje zakonom propisane kazne (ćlan 48. KZ BiH), imajući pri tome u vidu znaćaj pojedinaćnih krivićnih djela, znaćaj zakonom zaštićenih dobara i težinu posljedice koja je nastupila izvršenjem krivićnih djela, kao i protek vremena od izvršenjado danas. Pri tome, Sud je cjenio sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti, vodeći pri tom raćuna da kazna bude srazmjerna težini poćinjenog djela i da bude u funkciji ostvarivanja svrhe samog kaźnjavanja (pojedinaćna i generalna prevencija).

Odlućujući o vrsti i visini krivićnopravne sankcije, Sud je na strani optuženog cijenio porodićnost, godine života i raniju neosuđivanost, od otežavajućih okolnosti svakako visinu stećene protupravne imovinske koristi u iznosu od 3 .885.056,00 KM , cijeneći da je izrećena krivićnopravna sankcija srazmjerna vrsti i visini poćinjenih krivićnih djela, te da će istom biti ostvarena svrha kaźnjavanja i svrha krivićnih sankcija. U tom smislu, Sud istiće da je kazne za svako pojedino krivićno djelo za koje je optuženi Kekećević Mlaćen oglašćen krivim, odmjerio na naćin da se visina istih kreće u donjoj granici raspona zakonom predvićdene kazne, nalazeći da će izrećena jedinstvena kazna u neophodnoj mjeri uticati na optuženog da ubuduće ne ćini krivićna djela, kao i da će ostvariti ciljeve opšte i generalne prevencije.

U odnosu na optužena pravna lica „MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši i „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, Sud je cijenio količinu njihove kriminogene aktivnosti, visinu utajenog poreza, protupravno omogućenog utajenog poreza drugim pravnim licima i njihov obim privredne djelatnosti.

Stoga je Sud primjenom odredbe člana 131. tačka c) KZ BiH, optuženim pravnim osobama MB Kekećović“ d.o.o. Laktaši i „Trgopromet Dragan“ d.o.o. Laktaši, izrekao kazne prestanka istih. Statusni karakter ove kazne je od iznimnog značaja za pravni promet u BiH, čijoj nesigurnosti u velikoj mjeri doprinose počinjenja krivičnih djela za koja su ova pravna lica oglašena odgovornim. U skladu s tim, Sud je predložio otvaranje postupka likvidacije protiv pravnih osoba „MB Kekećović“ doo Trn -Laktaši i „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši.

Također, Sud je na osnovu odredbi člana 137. KZ BiH, pravnim osobama „MB Kekećović“ doo Trn -Laktaši i „Trgopromet Dragan“ doo Laktaši, izrekao *mjeru sigurnosti* objave presude u sredstvima javnog informisanja jer bi objava bila od koristi za sigurnost pravnog prometa u Bosni i Hercegovini.

Oduzimanje imovinske koristi

Odredbe člana 110. Krivičnog zakona BiH propisuju da niko ne može zadržati imovinsku korist stečenu krivičnim djelom. Član 111. istog zakona, određuje da će se svaka imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom oduzeti od osobe čija je odgovornost utvrđena u postupku koji se vodi protiv te osobe.

Sud je utvrdio da iznos od 3.885.056,00 KM predstavlja protupravno stečenu imovinsku korist optuženog Kekećović Mlađena, koja je stečena kao rezultat počinjenog krivičnog djela Porezne utaje ili prevare zbog čega je bilo neophodno potrebno ovu protupravnu imovinsku korist oduzeti.

Također, Sud je odredio oduzimanje nekretnine – dvorište Tukovi, njiva Tukovi i kuća i zgrade Tukovi, sve upisano na katastarskoj parceli broj 701, koja je vlasništvo Kekećović Radovana, te nekretnine – kućište i dvorište upisani na zemljišnoj parceli 70/37 (zgrada i dućan bez zemljišta) i kućište i dvorište upisani na parceli broj 70/38 (zgrada bez zemljišta u ulici Save Kovačević broj 3, Banja Luka), koja je vlasništvo Kekećović Biljane. S obzirom da je Tužilac tokom postupka ukazao na postojanje opravdanog razloga da se vjeruje da su ove nekretnine pribavljene krivičnim djelom, a odbrana nije pružila dokaze kojima bi se ukazalo na suprotno, iako je prijedlog za oduzimanjem pomenutih nekretnina istaknut već u samom optužnom aktu, Sud je odlučio na gore navedeni način.

Nadalje, Sud je naložio da se **od optužene pravne osobe “MB Kekećović” d.o.o. Trn Laktaši**, oduzme novčani iznos od 31.900,20 KM, na ime protupravno pribavljene imovinske koristi koju je optuženi Kekećović Mlađen stekao kao lice

opunomoćeno za zastupanje ovog pravnog lica, počinjenjem krivičnog djela Carinska prevara. Naime, iz dokaza T-10²⁹, koji predstavlja Informaciju UIO BiH, Regionalnog centra Banja Luka, broj 02/6-I-09-2-257-150/09 od dana 19.09.2013.godine, upućenu Odsjeku za provođenje i poštivanje carinskih i poreskih zakonskih propisa, proizilazi da je nakon provjera utvrđeno da pravno lice „MB Kekećević“ d.o.o. Laktaši nije izmirilo svoje obaveze po rješenju broj 03/4-2/I-Up-33550/11 od dana 19.12.2011.godine (dokaz T-7), u ukupnom iznosu od 31.900,20 KM. Stoga Sud nalazi neophodnim oduzimanje iznosa protupravno pribavljene i zadržane imovinske koristi.

Sud je našao dokazanim da je pravno lice „**Trgopromet Dragan**“ d.o.o. Laktaši odgovorno za utaju poreza u iznosu od 124.153,00 KM, shodno čemu je Sud naložio oduzimanje imovinske koristi u iznosu srazmjernom visini utajenog poreza.

Uračivanje pritvora

Odredbom člana 56. Krivičnog zakona BiH propisano je da će se u kaznu zatvora uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom. Primjenom ovog člana u izrečenu kaznu zatvora u odnosu na optuženog Kekećević Mlađena, ima se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru i to počev od dana lišenja slobode 27. 08 2013.godine, pa nadalje.

Odluka o troškovima krivičnog postupka

Član 188. stav 1. ZKP BiH Sud je obavezao optužene na naknadu troškova krivičnog postupka o čijoj će se visini odlučiti posebnim rješenjem, a po pribavljanju potrebnih podataka.

ZAPISNIČAR
Stručni saradnik

Žunić Ena

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Huskić Amela

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 dana od dana prijema iste.

- Prilozi: Anex I (dokazi Tužilaštva) i Anex II (dokazi odbrane) presude.

²⁹ Dokazi uz optužnicu broj T20 0 KTPO 0008626 14 od 29.04.2014.godine.